

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΑ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΜΣΤ'

Κυριακή 17 Δεκεμβρίου 2006

Αθήνα, σήμερα στις 17 Δεκεμβρίου 2006, ημέρα Κυριακή και ώρα 18.38' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Προέδρου αυτής κ. **ANNAΣ ΜΠΕΝΑΚΗ - ΨΑΡΟΥΔΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Πριν προχωρήσω στα διαδικαστικά θέματα που αφορούν τη συζήτηση του Προϋπολογισμού, θα ήθελα να ανακοινώσω ότι όλοι μας με λύπη πληροφορηθήκαμε τον αδόκητο θάνατο του κοινοβουλευτικού συντάκτη Γιάννη Διακογιάννη. Όλοι αισθανόμαστε βαθιά θλίψη για τον πολύ αγαπητό, ευσυνείδητο, εργατικό, σεμνό και άξιο κοινοβουλευτικό συντάκτη, που παρακολουθούσε και παρουσίαζε τις εργασίες μας με τρόπο αξιόπιστο.

Συλλυπούμεθα θερμά τους οικείους του και ευχόμαστε να είναι αιωνία η μνήμη του.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

(Στο σημείο αυτό εισέρχεται στην Αίθουσα ο Πρόεδρος της Κυβέρνησης κ. Κωνσταντίνος Καραμανλής.

Όρθιοι οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωνηρά και παρατεταμένα)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2007».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση επί του Προϋπολογισμού του Κράτους θα διεξαχθεί σύμφωνα με το άρθρο 123 του Κανονισμού της Βουλής σε πέντε συνεχείς συνεδριάσεις.

Σήμερα θα καταβληθεί προσπάθεια να μιλήσουν οι ορισθέντες από τα κόμματα γενικοί και ειδικοί εισηγητές. Θυμίζω ότι ο χρόνος αγόρευσης των γενικών εισηγητών είναι σαράντα λεπτά της ώρας και των ειδικών εισηγητών είκοσι λεπτά της ώρας.

Στη Διάσκεψη των Προέδρων συμφωνήθηκε να δοθούν, από τα κόμματα που το επιθυμούν, κατάλογοι ομιλητών στο Προεδρείο.

Θα ήθελα, λοιπόν, να προτείνω στο Σώμα να δεχθεί, όπως προβλέπει και ο Κανονισμός της Βουλής, την υποβολή καταλόγου ομιλητών από τα κόμματα, εάν το επιθυμούν και την κατάρτιση ενιαίου καταλόγου με εναλλαγή των ομιλητών.

Οι συνάδελφοι που επιθυμούν να ομιλήσουν, θα εγγραφούν

με το ηλεκτρονικό σύστημα έως το τέλος της ομιλίας των γενικών εισηγητών. Το ίδιο ισχύει και για τους συναδέλφους, τα ονόματα των οποίων δεν θα έχουν συμπεριληφθεί στους καταλόγους που θα δώσουν τα κόμματα.

Επίσης στη Διάσκεψη των Προέδρων συμφωνήθηκε μετά τις ομιλίες των εισηγητών να υπάρξει ένας κύκλος ομιλητών κατά προτεραιότητα, με ομιλητές ένα Βουλευτή από κάθε κόμμα. Στη συνέχεια, στον ενιαίο κατάλογο θα εγγράφονται πέντε Βουλευτές από τη Νέα Δημοκρατία, τέσσερις Βουλευτές από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ανά ένας Βουλευτής από τα μικρότερα κόμματα, οι οποίοι θα εναλλάσσονται, δηλαδή, ένας από τη Συμπολίτευση και ένας από την Αντιπολίτευση.

Μετά τους τέσσερις πρώτους ομιλητές και τον πρώτο κύκλο των δέκα ομιλητών, θα συμμετέχει και ένας από τους Ανεξάρτητους Βουλευτές, εφόσον εγγραφούν, και στη συνέχεια θα συμμετέχει Ανεξάρτητος Βουλευτής έπειτα από τρεις κύκλους ομιλητών.

Τυχόν αλλαγές της σειράς των εγγεγραμμένων ομιλητών θα πρέπει να δίδονται -και να γίνονται βέβαια- με έγγραφο του Γενικού Γραμματέα του κόμματος στο Προεδρείο και με την απαραίτητη προϋπόθεση της αμοιβαίας αλλαγής έως τη λήξη της δεύτερης συνεδρίασης. Μεταγενέστερα αλλαγές δικαιολογούνται μόνο για λόγους ανωτέρας βίας. Παρακαλώ αυτό να προσεχθεί ιδιαίτερα.

Θα καταβάλουμε και φέτος προσπάθεια, όπως γίνεται τα τελευταία χρόνια, ώστε να μιλήσουν όσο το δυνατόν περισσότεροι συνάδελφοι. Αυτό θα καταστεί δυνατό, εάν περιορίζομαστε όλοι στο χρόνο που δικαιούται ο καθένας και εάν οι συνεδριάσεις μας αρχίζουν ακριβώς την ώρα που έχει καθοριστεί με την ημερήσια διάταξη.

Γι' αυτό τονίζω, κύριοι συνάδελφοι, ότι θα είναι αυστηρότατη η τήρηση του χρόνου και η έναρξη των συνεδριάσεων θα γίνεται την ώρα που έχει προβλεφθεί.

Την τελευταία ημέρα, την Πέμπτη, θα προτείνω στο Σώμα να υπάρξει και πρωινή συνεδρίαση, όπως συμφωνήθηκε στη Διάσκεψη των Προέδρων, η οποία θα αρχίσει στις 10.30' το πρωί.

Το αν θα υπάρξει -και είναι πολύ πιθανόν- και άλλη εμβόλιμη συνεδρίαση πέραν αυτής, αυτό θα το αποφασίσουμε, αφού ολοκληρωθούν οι εγγραφές και αναλόγως με τον αριθμό των ομιλητών. Σε αυτήν την περίπτωση, η δεύτερη αυτή εμβόλιμη συνεδρίαση θα πραγματοποιηθεί την Τετάρτη το πρωί με ώρα έναρξης 10.30'.

Το βράδυ της Πέμπτης, όπως ορίζεται στον Κανονισμό, η συζήτηση θα κλείσει ακριβώς στις 12 τα μεσάνυχτα και θα αρχίσει η ψηφοφορία.

Επίσης, θα ήθελα να σας προτείνω ως χρόνο ομιλίας για

όλους τους εγγεγραμμένους στον κατάλογο ομιλητές το χρόνο που ορίσαμε πέρυσι και πρόπερσι, δηλαδή οκτώ λεπτά. Ο χρόνος αυτός θα ισχύσει από την έναρξη των ομιλιών του καταλόγου, δηλαδή από τον πρώτο ομιλητή του καταλόγου.

Οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι δικαιούνται να μιλήσουν για δεκαπέντε λεπτά, εφόσον προηγηθούν οι ομιλίες των Προέδρων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων, αλλιώς θα περιοριστούν στο χρόνο της δευτερολογίας και στα πέντε λεπτά της τριτολογίας, σύμφωνα με το άρθρο 167 παράγραφος 2 του Κανονισμού. Υπενθυμίζω ότι ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών δικαιούται να μιλήσει πενήντα λεπτά και οι λοιποί Υπουργοί είκοσι λεπτά.

Τέλος προτείνω η σημερινή συνεδρίαση να λήξει στη 1.00'.

Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Η Βουλή ενέκρινε.

Σας παρακαλώ, τώρα εάν έχετε ήδη βάλει τις κάρτες σας στις ανάλογες υποδοχές, μπροστά στις θέσεις σας, να τις βγάλετε, γιατί αλλιώς δεν μπορεί να λειτουργήσει το σύστημα εγγραφής. Θα σας ανακοινώσω εγώ τότε θα ανοίξει το σύστημα.

Καλείται στο Βήμα ο γενικός εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Νικόλαος Λέγκας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κύριοι συνάδελφοι, τώρα μπορείτε να δηλώσετε το όνομά σας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ιδιαίτερη τιμή για μένα να εισηγηθώ τον Κρατικό Προϋπολογισμό, τον Προϋπολογισμό του 2007.

Τον Προϋπολογισμό που αποτυπώνει τη μεγάλη προσπάθεια της Νέας Δημοκρατίας και του Κώστα Καραμανλή για την οικονομική και κοινωνική πρόοδο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Τον Προϋπολογισμό που δίνει την ευκαιρία στη χώρα να προχωρήσει μπροστά. Τον Προϋπολογισμό που χτίζει πάνω στο μεταρρυθμιστικό πρόγραμμα που εφαρμόζουμε με συνέπεια από το Μάρτιο του 2004.

Είναι ένας Προϋπολογισμός ευθύνης και προοπτικής. Ένας Προϋπολογισμός συνέπειας και αποτελεσματικότητας. Ένας Προϋπολογισμός που ταυτίζει το κοινωνικά αναγκαίο, το οικονομικά εφικτό, αλλά και το αναπτυξιακά επιθυμητό. Σπεύδω από την αρχή να ξεκαθαρίσω ότι για μας και κυρίως για τον ελληνικό λαό, το κοινωνικά αναγκαίο δεν προσδιορίζεται με τα λόγια. Το οικονομικά εφικτό δεν επιδιώκεται με δανεικά, με πλασματικούς προϋπολογισμούς και με διπλά βιβλία. Το αναπτυξιακά επιθυμητό δεν εξαντλείται με την απλή κατανάλωση κοινοτικών πόρων, δίχως όραμα και έχοντας στο περιθώριο την περιφέρεια.

Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε υποχρεωμένοι να κοιτάμε μπροστά. Όσοι βεβαίως θέλουν να μείνουν πίσω προσηλωμένοι στο παρελθόν, είναι δικαίωμά τους. Όπως δικαίωμά τους είναι να ανακυκλώνονται, να ανασχηματίζονται, να ξεσκονίζουν πρόσωπα, να εμμένουν στις ίδιες θέσεις και στις πρακτικές, τις οποίες είδαμε και στο παρελθόν.

Εμείς δεν κοιτάμε το χθες. Τα λάθη και οι παραλείψεις ανήκουν στο χθες, όπως και αυτοί που τα έκαναν.

Ξεκαθαρίζουμε εδώ ότι αντίπαλός μας δεν είναι το ΠΑ.ΣΟ.Κ., αλλά τα προβλήματα των πολιτών. Πυξίδα μας δεν είναι η αυστηρή διαχείριση, αλλά οι αποτελεσματικές μεταρρυθμίσεις. Ορίζοντάς μας δεν είναι οι επερχόμενες εκλογές, αλλά οι επόμενες γενιές. Και αυτή ακριβώς είναι η ποιοτική μας διαφορά που καθιστά την παράταξή μας, τη Νέα Δημοκρατία, παράταξη των μεγάλων επιλογών.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γνωρίζουμε και τις δυσκολίες και τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι οικονομικά ασθενέστεροι, οι χαμηλόμισθοι, οι συνταξιούχοι, οι άνεργοι. Γνωρίζουμε, όμως, ότι στα προβλήματα αυτά λύσεις δεν δίνουν, όπως άλλωστε δεν έδωσαν μέχρι σήμερα ούτε οι μισές κουβέντες ούτε οι υποσχέσεις με τα δανεικά ούτε ο φτηνός λαϊκισμός. Λύσεις θα δώσουν το νοικοκύρεμα της οικονομίας, η ανάπτυξη,

η δίκαιη κατανομή του πλούτου.

Προκαταρκτικά επίσης θα ήθελα να παρατηρήσω ότι ο Κρατικός Προϋπολογισμός είναι μεν ένα τακτικό μέγεθος, δεν είναι στιγμιαίο γεγονός, δεν είναι ένα μεμονωμένο δημοσιονομικό επεισόδιο. Από τη φύση του ακολουθεί τους προηγούμενους προϋπολογισμούς και προετοιμάζει τους επόμενους. Με άλλα λόγια ένας προϋπολογισμός δεν μπορεί να είναι ουδέτερος στο χρόνο. Το λέω αυτό γιατί σήμερα ο κάθε πολίτης ξέρει ποια ήταν η πραγματική κατάσταση της οικονομίας μας, το Μάρτιο του 2004, ποιες μεταρρυθμίσεις προωθήσαμε, ποιες προβλέψεις δικαιώνονται, ποιος ηγέτης και ποιο κόμμα μπορεί να οδηγήσει με ασφάλεια και σιγουριά στο μέλλον.

Κάθε πολίτης γνωρίζει την κατάσταση της οικονομίας, που παραλάβαμε από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Θυμίζω: Δημόσιο χρέος τετραπλάσιο σε σχέση με αυτό του 1980, δημοσιονομικό έλλειμμα εξαπλάσιο απ' αυτό που έγραφαν στον προϋπολογισμό και πάνω από δύο φορές από το ανώτατο της ευρωζώνης. Αλλά και πρωτοφανής σταθερότητα στην οικονομία. Σταθερά στην τελευταία θέση σε όλους τους δείκτες της ευρωζώνης.

Με τη δέσμευση, λοιπόν, να βάλουμε τέλος στις αρνητικές αυτές εξελίξεις και να χαράξουμε μια νέα πορεία, αναλάβαμε την ευθύνη της διακυβέρνησης. Επικεντρωθήκαμε αφ' ενός στο νοικοκύρεμα και στην εξυγίανση των δημόσιων οικονομικών, αφ' ετέρου στη διασφάλιση μιας δυναμικής και βιώσιμης ανάπτυξης.

Σήμερα, λοιπόν, δύομισι χρόνια μετά, μπορούμε να πούμε ότι το τοπίο στην οικονομία μας γίνεται πιο νοικοκυρεμένο, γίνεται πιο ξεκάθαρο, γίνεται πιο φωτεινό. Η δημοσιονομική εξυγίανση και προσαρμογή που ξεκίνησε το 2004, αποδίδει ήδη απτά αποτελέσματα.

Παρά τις κινδυνολογίες από τις γνωστές κασάνδρες, η οικονομία μας σήμερα καταθέτει τη διάψυσή τους, καταθέτει τη σημαντική βελτίωση των δημοσιονομικών μεγεθών, τους υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης, την αύξηση της απασχόλησης, τη μείωση της ανεργίας, τη μείωση του ελλείμματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακόμη ηχούν οι δυσοίονες προβλέψεις, που έγιναν εδώ, σ' αυτήν την Αίθουσα, ένα χρόνο πριν, την ίδια περίπου ώρα, από αυτό εδώ το Βήμα. Ρωτούσε τότε ο εισηγητής της Αντιπολίτευσης: «Πώς θα σας εμπιστευτούμε ότι θα πετύχετε μείωση του ελλείμματος από 4,3% στο 2,6%;» Επικαλείτο μάλιστα και έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Ρωτούσε επίσης πρώην Υπουργός του ΠΑ.ΣΟ.Κ.: «Πώς είναι δυνατόν να αυξηθεί το Α.Ε.Π. στο 3,8% με μείωση του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων, όταν η ίδια η Ευρωπαϊκή Επιτροπή προβλέπει 3,4%;» Ισχυριζονταν τότε τα στελέχη του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι ο προϋπολογισμός θα ήταν ανεφάρμοστος, ότι θα έπεφτε έξω, ότι θα είχαμε αυστηρή λιτότητα και για το 2006 και για το 2007.

Να πάμε και λίγο πιο πίσω; Στις 19 Δεκεμβρίου 2004 στο Βήμα αυτό πρώην Υπουργός Οικονομικών του ΠΑ.ΣΟ.Κ. δήλωνε: «Θα δούμε για πρώτη φορά τα τελευταία χρόνια το φάντασμα της ανεργίας να επιστρέφει». Στις 21 Δεκεμβρίου 2004, δύο ημέρες αργότερα, άλλος πρώην Υπουργός Οικονομικών του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έλεγε: «Είναι ή δεν είναι αλήθεια ότι ο ρυθμός ανάπτυξης θα πέσει κάτω από το όριο του 3% τα επόμενα δύο χρόνια»;

Ε, λοιπόν, δεν ήταν αλήθεια. Η ανάπτυξη τρέχει με 4,4%,...

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

...το έλλειμμα είναι 2,6%, η ανεργία έπεσε στο 8,7%, εκεί όπου περίπου ήταν όταν ανέλαβε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. το 1993, για να μας την παραδώσει στο 11,4%. Αυτή είναι η αλήθεια.

Καταθέτω για τα Πρακτικά τις σχετικές δηλώσεις.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Λέγκας, καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες δηλώσεις, οι οποίες βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., δυστυχώς, έξω πέφτατε στις εκτιμήσεις σας, ως κυβέρνηση, έξω πέφτετε, δυστυχώς, και ως Αντιπολίτευση. Και επειδή χρησιμοποιείτε επιλεκτικά τις εκθέσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, θα καταθέσω την έκθεση των φθινοπωρινών οικονομικών προβλέψεων για

τη χώρα μας. Προβλέπει ρυθμό ανάπτυξης 3,8%, αύξηση της απασχόλησης, υποχώρηση του πληθωρισμού, περαιτέρω μείωση των ελλειμμάτων και έχει τίτλο «Οι επενδύσεις ανακάμπτουν». Αυτά λέει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, αυτή όμως είναι και η αλήθεια.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Λέγκας, καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., κανείς δεν μπορεί να πει σήμερα ότι η οικονομία μας δεν συνεχίζει ανοδική πορεία, παρά το γεγονός ότι κουβαλά τις αρνητικές επιλογές του παρελθόντος και βεβαίως και τις εξωγενείς επιδράσεις του παρόντος. Αναφέρω ενδεικτικά: εκρηκτική εκτόξευση των τιμών του πετρελαίου, παγκόσμια γεωπολιτική αστάθεια και κυρίως μεγάλες μακροοικονομικές ανισορροπίες. Υπό αυτές τις συνθήκες, οι δημοσιονομικές επιδόσεις της χώρας μας γίνονται ακόμη πιο σημαντικές, όπως επίσης σημαντικό είναι το ότι ο Προϋπολογισμός της χώρας μας δοκιμάστηκε σε ακραίες συνθήκες, όπως ήταν η πρωτοφανής άνοδος των τιμών του πετρελαίου και άντεξε. Έτσι, για πρώτη φορά, από την ένταξή μας στην Ο.Ν.Ε., βρισκόμαστε στο στόχο για μείωση του ελλείμματος κάτω από το 3% και συγκεκριμένα στο 2,6%. Και αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν έγινε τυχαία. Έγινε γιατί υπήρξε σχέδιο, έγινε γιατί υπήρξε αποφασιστικότητα, έγινε γιατί υπήρξε συνέπεια στους στόχους, που έθεσε η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, ο Πρωθυπουργός της χώρας, αλλά και η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών.

Αλλά δεν μας αρκούν αυτά που πετύχαμε. Συνεχίζουμε, με ακόμη πιο γρήγορους ρυθμούς, το νοικοκύρεμα. Θα μου πείτε: «Τι σημαίνει αυτό και πώς μεταφράζεται για τον πολίτη?».

Εδώ επισημαίνουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι έχουμε μία άλλη αντίληψη για τη διαχείριση των κοινωνικών δαπανών, έχουμε μία αντίληψη που στηρίζεται κυρίως σε δύο αρχές.

Η πρώτη έχει να κάνει με την ιστορική πλέον για τα οικονομικά δεδομένα, διαπίστωση ότι όποτε επιχειρήθηκε να γίνει κοινωνική πολιτική με δανεικά, πρώτα απ' όλα έβλαψε τους μη προνομιούχους, τους οικονομικά ασθενέστερους.

Η δεύτερη έχει να κάνει με μία αλλαγή που σημειώνεται σε όλες σχεδόν τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι μία αλλαγή που θέλει το κοινωνικό κράτος να μεταλλάσσεται από ένα δίκτυ κοινωνικής προστασίας σε μία ζώνη ευκαιριών κοινωνικής ενσωμάτωσης. Αυτή είναι η νέα προοπτική που εγγυάται την αντεπίθεση του σύγχρονου κοινωνικού κράτους, που εμείς προωθούμε.

Στη βάση αυτής της λογικής οι δεσμεύσεις της Κυβέρνησης, αναφορικά με τις ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες, τηρούνται και έχουν ενσωματωθεί πλήρως στο σχεδιασμό των Προϋπολογισμών και του 2007 και του 2008. Στόχος μας είναι οι προϋπολογισμοί αυτοί να μας δώσουν τη δημοσιονομική ευχέρεια να χορηγήσουμε το κοινωνικό μέρισμα στις ευαίσθητες ομάδες και μάλιστα πολύ νωρίτερα απ' ό,τι προέβλεπε το πρόγραμμά μας. Η δεσμευσή μας για το Ε.Κ.Α.Σ. των χαμηλοσυνταξιούχων γίνεται πράξη. Η δεσμευσή μας για τις συντάξεις των αγροτών του Ο.Γ.Α. γίνεται πράξη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
Η δεσμευσή μας για την αύξηση του επιδόματος ανεργίας γίνεται πράξη. Η δεσμευσή μας για τη μείωση των φορολογικών συντελεστών για τους πολίτες, αλλά και για χιλιάδες μικρομεσαίες επιχειρήσεις γίνεται πράξη.

Θυμίζω ότι όταν εμείς δεσμευόμασταν στους πολίτες, εσείς μας ρωτούσατε: «Πού θα βρείτε τα χρήματα για να τα κάνετε όλα αυτά;». Την απάντηση τη δίνουμε σήμερα. Εμείς μπορούμε γιατί θέλουμε, θέλουμε γιατί είμαστε συνεπείς, θέλουμε γιατί είμαστε αξιόπιστοι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
Και τα ελλείμματα μειώνουμε και τις υποχρεώσεις μας τηρούμε. Να, γιατί οι πολίτες συνεχίζουν και εμπιστεύονται τη Νέα Δημοκρατία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα ήθελα να καταλογίσω

προθέσεις. Πιστεύω πως κανείς σήμερα δεν μπορεί να κατέχει το μονοπώλιο της κοινωνικής ευαισθησίας και πως όλοι μας θα θέλαμε να είμαστε πιο ευχάριστοι, να μπορούμε να πούμε περισσότερα «ναι», να μπορούμε να πούμε λιγότερα «όχι». Από την άλλη, όμως, έχουμε υποχρέωση απ' ενός μεν να λέμε την αλήθεια, απ' ετέρου να κινούμαστε εντός των ορίων της πραγματικότητας.

Εκείνοι, όμως, που επιλέγουν να μοιράσουν ανεύθυνες υποσχέσεις καλό είναι να γνωρίζουν ή μάλλον να μην παραβλέπουν την αμείλικτη πραγματικότητα. Ποια είναι αυτή; Από τα 100 ευρώ που εισπράττουμε, τα 42 ευρώ πηγαίνουν για μισθούς και συντάξεις, τα 20 ευρώ πηγαίνουν για ασφάλιση και περίθαλψη, τα 20 ευρώ πηγαίνουν για τόκους. Αυτά μας κάνουν 82 και μένουν άλλα 18 για να καλύψουμε τις λειτουργικές δαπάνες, οι οποίες σχεδόν είναι ανελαστικές, να κάνουμε πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, αλλά και να πληρώσουμε τα χρεολύσιά μας, τα οποία -σημειωτέον- ανερχονται στο μισό των εισπραττόμενων εσόδων. Να ποια είναι η πραγματική κατάσταση, που δημιουργήθηκε από το δημοσιονομικό «εκτροχιασμό», που προκάλεσαν τα υψηλά ελλείμματα και το χρέος.

Θα πρέπει επίσης να ξέρουν ότι πληρώνουμε για την εξυπηρέτηση των τόκων από τα χρέη του παρελθόντος 10.000.000.000 ευρώ, όσα δίνουμε μαζί για την υγεία και την παιδεία, όσα μας κοστίζει συνολικά ένα ολόκληρο πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, ότι επίσης για φέτος θα πληρώσουμε 24.000.000.000 ευρώ για χρεολύσια από δάνεια του παρελθόντος, περισσότερα δηλαδή απ' όσα χρειαζόμαστε για μισθούς και συντάξεις. Αυτή είναι η πραγματικότητα, που διαμορφώθηκε από τα τραγικά λάθη του παρελθόντος, λάθη που κάποιοι πιστεύουν ότι σβήστηκαν στις περασμένες εκλογές.

Αυτήν την πραγματικότητα, λοιπόν κληθήκαμε να διαχειριστούμε και παρά τις αντιδρότητες, οι επιδόσεις, χάρη στο μεταρρυθμιστικό πρόγραμμα της Κυβέρνησης, είναι σημαντικές και απ' ό,τι φαίνεται είναι και ενοχλητικές γι' αυτούς που προσπαθούσαν στο παρελθόν να τις ακυρώσουν μισαλλόδοξα στοιχηματίζοντας ανεπιτυχώς τότε στα πτυχία τους και τότε σε έφιππους ανδριάντες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δυόμισι χρόνια μετά οι πολίτες διαπιστώνουν ότι η στρατηγική που ακολουθούμε είναι αποτελεσματική, είναι εγγύηση σταθερότητας, είναι εγγύηση ανάπτυξης και προόδου. Το πρόγραμμα των μεταρρυθμίσεων και τα αποτελέσματά του έχουν ήδη θετικές επιδράσεις στην οικονομία. Η ανάπτυξη το εννεάμηνο του 2006 τρέχει με ρυθμό 4,4%, σχεδόν διπλάσιο του μέσου όρου της ευρωζώνης. Διαφύστηκαν έτσι οι «κασάνδρες» που προέβλεπαν μεταολυμπιακό κάματο και επιβράδυνση της οικονομίας.

Η ανταγωνιστικότητα της οικονομίας μας βελτιώνει κατά οκτώ θέσεις τη διεθνή κατάταξή της. Οι συνολικές επενδύσεις αυξάνονται. Οι άμεσες ξένες επενδύσεις δεκαπλασιάζονται, οι εξαγωγές μας αυξάνονται κατά 20%. Ο τουρισμός μας ανακάμπτει. Η ανεργία, παρά τη μεταολυμπιακή συγκυρία, μειώθηκε περισσότερο από 2,5 εκατοστιαίες μονάδες, μέσα σε δυο χρόνια. Όσο υπάρχει, όμως, έστω και ένας άνεργος, η δική μας Κυβέρνηση δεν πρόκειται να εφησυχάσει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αυτά τα αποτελέσματα, δείχνουν ξεκάθαρα δυο κυρίως πράγματα. Πρώτον, ότι είμαστε στη σωστή κατεύθυνση, στο σωστό δρόμο και δεύτερον ότι έχουμε μπροστά μας πολλούς στόχους να κατακτήσουμε. Έχουμε να επιτελέσουμε σημαντικό έργο. Και σε αυτό σημαντικό ρόλο θα παίξουν οι μεταρρυθμιστικές μας πρωτοβουλίες.

Χαρακτηριστικά επισημαίνω ότι η φορολογική μεταρρύθμιση με τη σταδιακή μείωση των φορολογικών συντελεστών των επιχειρήσεων ενίσχυσε την επιχειρηματικότητα, έδωσε κίνητρα για επενδύσεις, διευκόλυνε την προσέλκυση ξένων επενδύσεων. Ο νέος επενδυτικός νόμος για πρώτη φορά έδωσε τόσο ισχυρά κίνητρα, ιδιαίτερα στις επιχειρήσεις της περιφέρειας, ενισχύοντας κυρίως τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Τα αποτελέσματα είναι ήδη σημαντικά. Εγκρίθηκαν δύο χιλιάδες διακρίσεις εξήντα νέες επενδύσεις, προϋπολογισμού άνω των 10.000.000.000 ευρώ. Δημιουργήθηκαν πάνω από δέκα χιλιά-

δες νέες θέσεις εργασίας.

Οι Συμπράξεις του Δημοσίου και Ιδιωτικού Τομέα επίσης δημιουργούν ένα νέο πλαίσιο για την ανάπτυξη των υποδομών, αλλά και τη βελτίωση των παρεχόμενων υπηρεσιών του δημοσίου. Ήδη έχουν εγκριθεί από τη διυπουργική επιτροπή τα πρώτα έργα στους διάφορους τομείς της οικονομίας μας, με πρωτοπορία στον ευαίσθητο τομέα των σχολικών κτηρίων.

Το νέο θεσμικό πλαίσιο για τις δημόσιες επιχειρήσεις ενισχύει την εξυγίανση και την εύρυθμη λειτουργία τους στο πλαίσιο του ανταγωνισμού. Προχωράμε με ακόμη πιο γρήγορους ρυθμούς τις αποκρατικοποιήσεις εφαρμόζοντας με συνέπεια το προεκλογικό μας πρόγραμμα και τις δεσμεύσεις μας.

Επιδιώκουμε τις στρατηγικές συμμαχίες και ρωτάμε: Ποιοι ήταν αυτοί που έδωσαν όσο-όσο το 62% των μετοχών του Ο.Τ.Ε., χωρίς κανένα στρατηγικό σχέδιο ανάπτυξης; Ποιοι ήταν αυτοί που οραματίζονταν να κάνουν τον Ο.Τ.Ε. μια δεύτερη Ολυμπιακή; Ποιος αλήθεια νομιμοποίησε το εργασιακό καθεστώς, το οποίο υποτίθεται πως ήταν καλό για την «COSMOTE», όχι όμως σήμερα για τον Ο.Τ.Ε.;

Είναι η πρώτη φορά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά από είκοσι χρόνια επίπλαστης ευδαιμονίας, που μια Κυβέρνηση ανοίγει προσεκτικά όλα τα μεγάλα θέματα, που οι ίδιοι οι πολίτες ζητούν επιτακτικά να αντιμετωπιστούν, τα ίδια θέματα που και εσείς, αγαπητοί συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, στις ιδιωτικές σας αναζητήσεις και συζητήσεις παραδέχεστε πως πρέπει να ρυθμιστούν. Τα αρνείστε, όμως, όταν πρόκειται για δημόσιο διάλογο, από τον οποίο τόσο αποκάλυπτα απέχετε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσο και αν κάποιος θέλουν να μη δένουν το έργο και τις επιδόσεις αυτής της Κυβέρνησης, όσο και αν ξεχνούν τις κακές επιλογές του παρελθόντος, οι θετικές προοπτικές της ελληνικής οικονομίας δεν μπορεί να επισκιαστούν. Τουναντίον, δημιουργούν γερές βάσεις για την επιτυχή εφαρμογή του Προϋπολογισμού του 2007, έναν προϋπολογισμό που επιδιώκει την περαιτέρω μείωση του ελλείμματος στο 2,4% του Α.Ε.Π., τη δραστική αποκλιμάκωση του δημοσίου χρέους, τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας, της οικονομίας μας, την περαιτέρω μείωση της ανεργίας, τη βελτίωση του εισοδήματος των οικονομικά ασθενέστερων και τέλος την ενίσχυση των επενδύσεων και του ρυθμού ανάπτυξης.

Παράλληλα, οι δαπάνες του τακτικού Προϋπολογισμού περιορίζονται, παρά τα αυξημένα κονδύλια, που προβλέπονται για την ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής.

Ενδεικτικά επισημαίνεται ότι οι πρόσφατες δαπάνες για την ενίσχυση του εισοδήματος των οικονομικά ασθενέστερων θα φθάσουν το 1,2 δισεκατομμύριο ευρώ για το 2007.

Επίσης η μείωση του χρέους της γενικής κυβέρνησης κατατάσσει τη χώρα μας ανάμεσα στις πρώτες στην ευρωζώνη.

Παραμένουμε, επίσης, συνεπείς με τον Προϋπολογισμό αυτό σε ότι αφορά τις προεκλογικές δεσμεύσεις μας, όπως έχουμε προαναφέρει. Έτσι οι συνταξιούχοι του Ο.Γ.Α. θα εισπράττουν 700 ευρώ περισσότερα το χρόνο και οι δικαιούχοι του Ε.Κ.Α.Σ. 490 ευρώ περισσότερα το χρόνο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Παράλληλα αυξάνουμε κατά 56 ευρώ το μήνα το κατώτατο επίδομα ανεργίας. Ακόμα το 2007 ενισχύεται περισσότερο το εισόδημα των συνταξιούχων, με την αναδρομική επιστροφή του Λ.Α.Φ.Κ.Α..

Επίσης προχωρούμε στη μεταρρύθμιση της φορολογίας των φυσικών προσώπων με στόχο την ενίσχυση των μικρών και των μεσαίων εισοδημάτων.

Το αφορολόγητο όριο αυξάνεται στα 12.000 ευρώ, γεγονός που σημαίνει ότι πάνω από τρία εκατομμύρια πολίτες δεν θα πληρώνουν καθόλου φόρο εισοδήματος.

Παράλληλα, με το νέο Προϋπολογισμό υλοποιούμε τις δεσμεύσεις μας σχετικά με τη διατήρηση και την ενίσχυση του κοινωνικού μας μοντέλου. Μέσα από ειδικές ρυθμίσεις ευνοούνται οι οικογένειες με δύο παιδιά, οι πολύτεκνες μητέρες, τα άτομα με αναπηρία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παράλληλα με τη μείωση της φορολογίας ο νέος Προϋπολογισμός υλοποιεί τις δεσμεύσεις μας, σχετικά με τη διατήρηση και την ενίσχυση του κοινωνικού

μας μοντέλου.

Διαθέτουμε, σημαντικά, περισσότερους πόρους για την υγεία, την παιδεία, την απασχόληση, τον πολιτισμό, την κοινωνική συνοχή. Διαθέτουμε, σημαντικά, περισσότερους πόρους για έργα σε όλη την περιφέρεια, σημαντικά, περισσότερους πόρους για τη γεωργία και την κτηνοτροφία μας, για τις ακριτικές και τις νησιωτικές περιοχές μας.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να κάνω μία ιδιαίτερη αναφορά σ' ένα ευαίσθητο, κοινωνικά και οικονομικά τμήμα της κοινωνίας μας, στους Έλληνες αγρότες, στους γεωργούς και τους κτηνοτρόφους μας, που είναι μια κοινωνική ομάδα με την οποία αναπτύξαμε μια ιδιαίτερη σχέση εμπιστοσύνης. Τη σχέση αυτή θα τη διατηρήσουμε και με κάθε τρόπο θα την αναπτύξουμε και θα την ενισχύσουμε στα επόμενα χρόνια.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Γι' αυτό και δίνουμε έμφαση για αναπτυξιακούς, αλλά και για κοινωνικούς λόγους στη δημιουργία έργων υποδομής, στην αναδιάρθρωση των καλλιεργειών, στην παραγωγή προϊόντων υψηλής ποιότητας, στην έγκαιρη καταβολή των επιδοτήσεων και των αποζημιώσεων.

Παρά την πολυπλοκότητα του συστήματος, στον πρώτο χρόνο εφαρμογής της νέας Κ.Α.Π. έχει καταβληθεί το 75% των επιδοτήσεων σε οκτακόσιες χιλιάδες αγρότες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Εφαρμόζουμε, επίσης, δυναμική τουριστική πολιτική, με έμφαση στις νέες μορφές τουρισμού, στη διεθνή προβολή των ελληνικών προορισμών, στη βελτίωση του τουριστικού μας προϊόντος. Η Ελλάδα βρίσκεται ξανά στον παγκόσμιο τουριστικό χάρτη.

Συνεχίζουμε τις μεταρρυθμίσεις και προωθούμε μεγάλα έργα στο πλαίσιο της ενεργειακής πολιτικής. Προτάσσουμε την απελευθέρωση των ενεργειακών αγορών, την επέκταση των δικτύων φυσικού αερίου, την αξιοποίηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, τον περιορισμό της πετρελαϊκής εξάρτησης.

Προωθούμε παράλληλα έργα μείζονος σημασίας σε όλη την περιφέρεια. Στην κατεύθυνση αυτή κινείται πρώτα απ' όλα το σχέδιο των μεγάλων οδικών αξόνων που προωθείται από το Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. και φθάνει τα 14.000.000.000 ευρώ. Περιλαμβάνει την ολοκλήρωση της Εγνατίας, τα έργα της Θεσσαλονίκης, τον Μαλιακό, την Ιόνια Οδό, τον άξονα Ε65 στην κεντρική Ελλάδα, τα έργα στην Αχαΐα, τους δρόμους από την Κόρινθο, στον Πύργο, στην Τρίπολη, στην Καλαμάτα. Αλλάζει έτσι ο οδικός χάρτης της χώρας και αναβαθμίζονται λιμάνια και αεροδρόμια της περιφέρειας. Και βεβαίως έχει δοθεί νέα ταχύτητα ανάπτυξης στα περιφερειακά επιχειρησιακά προγράμματα μέσα από τα οποία προωθούνται έργα αναπτυξιακού, περιβαλλοντικού και κοινωνικού χαρακτήρα. Η ελληνική περιφέρεια αποκτά νέες δυνατότητες, αποκτά νέα προοπτική, αποκτά νέα πνοή.

Στο σημείο αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μου επιτρέψετε να κάνω μια αναφορά στο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Παραλάβαμε το 2004 ένα Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης το οποίο τέσσερα χρόνια από την έναρξή του είχε μια απορροφητικότητα, που δεν ξεπερνούσε το 21%. Είχαν αφήσει το υπόλοιπο 80% να το απορροφήσουν στα επόμενα πέντε χρόνια. Παραλάβαμε επίσης επιχειρησιακά προγράμματα με απορροφητικότητα 6% και 7% και με τεράστιες αδυναμίες και διαχειριστικά προβλήματα. Σήμερα η απορρόφηση συνολικά ξεπερνά το 50% και οι νομικές δεσμεύσεις το 85%. Σήμερα χωρίς να χάσουμε πόρους είμαστε έτοιμοι να ξεκινήσουμε έργα της τέταρτης προγραμματικής περιόδου. Έργα συνολικού προϋπολογισμού είκοσι και πλέον δισεκατομμυρίων ευρώ, που εξασφαλίστηκαν ύστερα από τις σκληρές αλλά επιτυχείς διαπραγματεύσεις της Κυβέρνησης και του Πρωθυπουργού μας. Έργα τα οποία σε ποσοστό 82% απευθύνονται στην ελληνική περιφέρεια και στους κατοίκους της. Εκατοντάδες μικρά και μεγάλα έργα είναι έτοιμα να αλλάξουν τον αναπτυξιακό χάρτη της χώρας καλύπτοντας τις προσδοκίες, αλλά και τα οράματα των κατοίκων της ελληνικής περιφέρειας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μπορούσα να αναφερθώ σε πολλά επιμέρους ζητήματα, που θίγει το υπό ψήφιση σχέδιο του Προϋπολογισμού. Η στενότητα του χρόνου δεν μου το επι-

τρέπει. Οι άξιοι συνάδελφοί μου εξάλλου ειδικοί εισηγητές θα αναπτύξουν επισταμένως τα άλλα σημαντικά ζητήματα του συζητούμενου Προϋπολογισμού, που αφορούν στους τομείς της υγείας, της παιδείας, της έρευνας και της τεχνολογίας, των δημοσίων επενδύσεων, των Κοινοτικών Πλαισίων Στήριξης. Γι' αυτό θα περιοριστώ σε κάποια ζητήματα, που ανέδειξε η δημόσια κριτική και η συζήτηση του Προϋπολογισμού κάνοντας κάποιες παρατηρήσεις.

Η πρώτη παρατήρηση τόσο από τον εισηγητή του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στην επιτροπή, όσο και από τα στελέχη του ακούστηκαν ορισμένοι χαρακτηρισμοί που κατά την εκτίμησή μου δεν βοηθούν στο να γίνει ένας ουσιαστικός και αποτελεσματικός διάλογος. Αν αυτός ο Προϋπολογισμός επιδέχεται χαρακτηρισμών τέτοιων έντασης και τέτοιας ποιότητας, θα θέλαμε να γνωρίζουμε τι λέξεις θα χρησιμοποιούσαν για να αποδώσουν την πραγματικότητα των δικών τους προϋπολογισμών. Τον προϋπολογισμό του 2000 που κατέγραψε υπέρβαση στο έλλειμμα της κεντρικής κυβέρνησης 44%. Τον προϋπολογισμό του 2001 που η υπέρβαση ξεπέρασε το 136%. Τον προϋπολογισμό του 2002 που η υπέρβαση ήταν 165%. Τον προϋπολογισμό του 2003 όπου η υπέρβαση του ελλείμματος ήταν 87%. Καταθέτω το σχετικό πίνακα στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Λέγκας καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Με άλλα λόγια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σωρευτικά για την περίοδο 2000-2003 το έλλειμμα που είχατε προϋπολογίσει σχεδόν διπλασιάστηκε. Και προσέξτε: Μιλάμε για το έλλειμμα της κεντρικής κυβέρνησης και όχι της Γενικής, το οποίο υποτίθεται ότι έχει επηρεαστεί από την απογραφή. Αλήθεια, πώς θα χαρακτηρίζατε αυτούς τους προϋπολογισμούς;

Η δεύτερη παρατήρηση: Επανερχονται, οι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., στο θέμα της αποκατάστασης της δημοσιονομικής διαφάνειας και μας ζητάνε τα ρέστα. Με την ίδια άνεση που μετέτρεπαν τα ελλείμματα σε πλεονάσματα, με την ίδια άνεση από υπόλογοι έγιναν κατήγοροι.

Το επαναλαμβάνουμε για ακόμη μία φορά: Η απογραφή για την αποτύπωση της πραγματικής κατάστασης στην οικονομία, δεν ήταν για μας απλά μια προεκλογική δέσμευση. Ήταν η επαναφορά της αξιοπιστίας και της αλήθειας στο δημόσιο βίο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Γιατί για εμάς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ψέμα έχει κοντά ποδάρια. Γιατί εμείς θα συνεχίσουμε να λέμε την αλήθεια για εσάς, ακόμα και αν εσείς θα σταματήσετε να λέτε ψέματα για μας. Γιατί επιτέλους η απογραφή σημαίνει και το γύρισμα της κλεψύδρας και για τη δική μας διακυβέρνηση, ευθύνη που δεν αποφεύγουμε, ευθύνη που αποζητούμε, γιατί έχουμε μάθει να μην κρυβόμαστε από τον ελληνικό λαό.

Μια τρίτη παρατήρηση: Μιλάτε –και απευθύνομαι στους συναδέλφους του ΠΑ.ΣΟ.Κ., χρησιμοποιώ εκφράσεις όπως ακριβώς διατυπώθηκαν στις επιτροπές- για «ζοφερή πραγματικότητα στο χώρο της οικονομίας», για «βύθιση», για «καταστροφή», για «συντέλεια». Μα, τότε έγιναν όλα αυτά; Στα δύο-μυριά χρόνια της Νέας Δημοκρατίας; Τι θέλετε να μας πείτε; Ότι τα είχατε φτιάξει όλα καλά και ήλθαμε εμείς και τα γκρεμίσαμε; Και αν τα είχατε φτιάξει τόσο καλά, γιατί ήλθε και σας τιμώρησε ο ελληνικός λαός και γιατί συνεχίζει να μη σας πιστεύει; Δεν σας προβληματίζει;

Το επαναλαμβάνουμε: Δεν σας εμπιστεύεται, γιατί αντιπολιτευόσαστε, όπως ακριβώς κυβερνούσατε. Γιατί το παρελθόν σας δεν εγγυάται τίποτα για το μέλλον, διότι απλά δεν μπορεί να στηρίζετε, να υποστηρίζετε και να καταγγέλλετε το ίδιο πράγμα ταυτόχρονα. Γιατί επιπλέον –και αυτό είναι το πιο σημαντικό- δεν έχετε πολιτική πρόταση. Το είδαμε άλλωστε αυτό τόσο κατά τη συζήτηση του προσχεδίου όσο και του σχεδίου στην αρμόδια επιτροπή. Βεβαίως δεν σας ζητήσαμε να καταθέσετε δικό σας προϋπολογισμό. Άλλωστε αυτό θα ήταν ενδεχόμενως και επώδυνο και για τους πολίτες, αλλά και για τη χώρα. Πολιτική πρόταση ζητήσαμε, αλλά τέτοια πρόταση δεν ακούσαμε. Αντ' αυτής η γνωστή αντιπολιτευτική μεμψιμοιρία, η οποία

αποκτά ιστορική διάσταση για το χώρο σας και, δυστυχώς, περιχαράκωνει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. στη νέα του θεομική θέση, στη θέση του κόμματος της Αντιπολίτευσης και μάλιστα με σταθερά χαρακτηριστικά.

Μια τέταρτη παρατήρηση. Δεν μπορώ να κατανοήσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., την κριτική που κάνετε για το Ε.Κ.Α.Σ. και τις αυξήσεις που δίνουμε στις συντάξεις του Ο.Γ.Α.. Λέτε ότι δεν πρέπει να αναφερόμαστε σε αυτές τις αυξήσεις -γιατί τις έχουμε υποσχεθεί-; γιατί πρόκειται για υποσχεθέντα.

Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., παρά τις δημοσιονομικές δυσκολίες ό,τι υποσχεθήκαμε, το κάνουμε πράξη. Πάει πολύ, όμως, να μας απαγορεύσετε και να το λέμε, όπως θα λέμε ότι εμείς πληρώνουμε το Λ.Α.Φ.Κ.Α., εμείς διαχειριζόμαστε τα ανοίγματα και τις ζημιές της Αγροτικής, της Ολυμπιακής, του Ο.Σ.Ε., της ΠΥΡ.ΚΑΛ., της Ε.Α.Β. και μιας σειράς άλλων οργανισμών που εσείς δημιουργήσατε. Όπως θα λέμε ότι εμείς και βεβαίως ο ελληνικός λαός επιβαρυνθήκαμε από την ανιστόρητη διαχείρισή σας, τα 100.000.000 ευρώ του Κτηματολογίου, τα 518.000 ευρώ του προστίμου των προβληματικών πληρωμών του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, τις εξακόσιες είκοσι εργολαβίες, που βγήκαν προβληματικές, ύστερα από ελέγχους και μια σειρά άλλων έργων, που κάνουν τον κατάλογο των παραλείψεων αρκετά μακρύ, αλλά και βαρύ για την τσέπη του ελληνικού λαού.

Μια πέμπτη παρατήρηση, που έχει να κάνει με τη θεσμική διγλωσσία του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Το είδαμε στην επιτροπή, εκτιμώ πως θα το δούμε και στη συνέχεια. Καταγγέλλεται η Νέα Δημοκρατία από κάποιους για φοροεπιδρομή και από άλλους για ανικανότητα είσπραξης των εσόδων. Βέβαια, υπάρχουν και κάποιοι τρίτοι, οι οποίοι καταγγέλλουν ταυτόχρονα και τα δύο μαζί.

Νομίζω πως και εδώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι αναγκαία η επαναφορά της σοβαρότητας στην κριτική. Και επειδή οι λέξεις έχουν χάσει το νόημά τους, εάν σήμερα γίνεται φοροεπιδρομή με τα φορολογικά έσοδα στο 23% του Α.Ε.Π., πώς θα χαρακτηρίζατε το 2000 με τα φορολογικά έσοδα, που ήταν στο 26,5% του Α.Ε.Π.;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και επειδή θα μας πείτε ότι τα λέμε, όπως μας συμφέρει, θα σας παραπέμψω στην πρόσφατη μελέτη που παρουσίασε το Ι.Σ.Τ.Α.ΜΕ. και την οποία υποθέτω πως δεν αμφισβητείτε.

Τι λέει αυτή η μελέτη; Λέει ότι η Ελλάδα και η Πορτογαλία ήταν οι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης που την περίοδο 1995-2004 σημείωσαν τη μεγαλύτερη αύξηση στη συνολική φορολογική επιβάρυνση.

Τι άλλο λέει αυτή η μελέτη; Λέει ότι στην Ελλάδα, την ίδια περίοδο που εσείς κυβερνούσατε, πραγματοποιήθηκε η μεγαλύτερη αύξηση στη φορολογική επιβάρυνση των εργαζομένων από όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Να, ποια ήταν η φοροεπιδρομή, την οποία σήμερα εσείς ανακαλύπτετε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Καταθέτω τις σχετικές αναφορές της μελέτης στα Πρακτικά. (Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Λέγκας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και επειδή βλέπετε στραβά και τη μείωση των φορολογικών συντελεστών στα νομικά πρόσωπα, θα πρέπει να πούμε τα εξής: Πρώτον, η μείωση αυτή για εμάς ήταν προγραμματική δέσμευση και αυτήν υλοποιούμε. Δεν πιστεύω να μας καταγγέλλετε για ασυνέπεια, γιατί θα ήταν παράλογο.

Δεύτερον, το επενδυτικό περιβάλλον πρέπει να γίνει σαφώς πιο ανταγωνιστικό στη χώρα μας.

Τρίτον, θα θέλαμε να γνωρίζουμε ποια είναι η θέση σας επί αυτών. Τι προτείνετε, τελικά, για τους συντελεστές; Να μειωθούν, να παραμείνουν εκεί που είναι ή να αυξηθούν; Οφείλετε, επιτέλους, να το ξεκαθαρίσετε αυτό στον ελληνικό λαό και, βεβαίως, και στο ελληνικό Κοινοβούλιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε λίγο ο εισηγητής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. θα πάρει το λόγο και τολμή να προβλέψω –άλλωστε, δεν είναι δύσκολο- ότι θα επιχειρήσει να λαιμολογήσει την κάθε

μας ενέργεια και θα το κάνει. Θα δείτε –και αυτό δεν έχει προσωπική αιχμή και αναφορά– μία Αντιπολίτευση να συμπεριφέρεται, όπως ήταν στην κυβέρνηση. Θα περιοριστώ να παρατηρήσω –άλλωστε, αγαπητοί συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., δικό σας θέμα είναι– ότι όσο πιο σκληρά μιλάτε τόσο περισσότερο γυρίζετε το μυαλό του Έλληνα στις δικές σας ημέρες, στις δικές σας κακές ημέρες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Το ερώτημα, όμως, είναι άλλο: Τόσα και τόσα είπατε, τόσα και τόσα θα πείτε, μια καλή κουβέντα δεν βρήκατε να πείτε για τον Προϋπολογισμό και γι' αυτήν την Κυβέρνηση; Αυτή η Κυβέρνηση δεν έκανε ούτε ένα θετικό; Γιατί τόση μικροψυχία, γιατί τόσος φανατισμός; Δεν μπορεί όλα εσείς να τα βλέπετε μαύρα και ο ελληνικός λαός, παρά τις δυσκολίες, να έχει άλλη άποψη. Μα, δεν σας προβληματίζει αυτή η αναντιστοιχία; Εγώ νομίζω ότι, αν θέλετε να λέγεστε αξιόπιστοι, αν θέλετε η κριτική σας να έχει στοιχεία αντικειμενικότητας, θα πρέπει έστω και τώρα να πάψετε να τα μαυρίζετε όλα.

Υπάρχει όμως και κάτι άλλο. Ακούω κάποιους από τους συναδέλφους του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να προβλέπουν ότι αυτός ο Προϋπολογισμός θα είναι, λέει, ο τελευταίος για τη Νέα Δημοκρατία. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, και η επόμενη κυβέρνηση, κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας θα είναι με Πρωθυπουργό τον Κώστα Καραμανλή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν δεν είχε χαθεί πριν από λίγες μέρες ο Φρήντμαν, πριν από λίγους μήνες ο Γκάλμπρεθ, αν ζούσε ο Κέινς, καθώς και οι άλλοι θεωρητικοί και μη αμύντορες της σοσιαλδημοκρατίας και του φιλελευθερισμού, σε μία συζήτηση μεταξύ τους ο προβληματισμός τους θα ήταν για την οικονομική ανάπτυξη, για την ορθολογικότερη κατανομή των κοινωνικών δαπανών σ' ένα διαρκώς πιο σύνθετο και ανταγωνιστικό περιβάλλον. Αυτό νομίζω ότι είναι και το διακύβευμα σε όλο τον κόσμο, σε όλες τις κοινωνίες, εκεί όπου δεν κυριαρχούν τα δόγματα, εκεί όπου δεν κυριαρχούν οι αγκυλώσεις του παρελθόντος. Εμείς έχουμε επίγνωση αυτής της πραγματικότητας, έχουμε όραμα, αλλά και γνώση, για να κάνουμε τη χώρα ισχυρή, βασισμένη σε μία οικονομία που αναπτύσσεται, σε μια κοινωνία που απελευθερώνεται και προοδεύει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν ξέρω αν με την εισήγησή μου έπεισα για την αναγκαιότητα και την αξιοπιστία του συζητούμενου Προϋπολογισμού. Αν δεν τα κατάφερα, είμαι σίγουρος ότι καλύτερα θα τα καταφέρουν οι συνάδελφοι μου από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., είμαι σίγουρος για μία ακόμη φορά ότι μ' αυτά που θα πουν, θα πείσουν τον ελληνικό λαό γιατί πρέπει να συνεχίσει να εμπιστεύεται τη Νέα Δημοκρατία και τον Κώστα Καραμανλή!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Είναι η μόνη πολιτική δύναμη σήμερα στον τόπο που μπορεί να πραγματώσει τη μετάβαση από το περίφημο «Αυτή είναι η Ελλάδα», που μοιρολατρικά ψιθύριζαν οι κυβερνήσεις του χθες, στην Ελλάδα του μέλλοντος μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αγαπητοί συνάδελφοι, οι Βουλευτές της κυβερνητικής Πλειοψηφίας στηρίζουμε τον Προϋπολογισμό και καλούμε να πράξουν το ίδιο όλοι όσοι πιστεύουν ότι η χώρα μας πρέπει να συνταξιοδοτήσει το βηματισμό της με το βηματισμό των καιρών μας.

Ψηφίζουμε τον Προϋπολογισμό και δεν το κάνουμε από θεσμικό καθήκον αλλά γιατί βαθύτατα πιστεύουμε στις αλήθειες που κρύβει. Στηρίζουμε την προσπάθεια της Κυβέρνησης, γιατί πιστεύουμε ότι πάνω από όλα, πέρα και πάνω από ευχαρίστοι, πρέπει να είμαστε χρήσιμοι στον τόπο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ο Προϋπολογισμός του 2007 είναι και χρήσιμος και αναγκαίος και αξιόπιστος και σας καλούμε να τον ψηφίσετε με συναίσθηση της υψηλής ευθύνης μας απέναντι στον ελληνικό λαό.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο γενικός εισηγητής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Πέτρος Ευθυμίου.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούγοντας με προσοχή την ομιλία του εισηγητή της Πλειοψηφίας και εξετάζοντας αναλυτικά τον Προϋπολογισμό του 2007, καταλαβαίνει ο καθένας ότι για μια ακόμη φορά ο κ. Αλογοσκούφης είπε την αλήθεια, που μόνο ο κ. Λέγκας δεν άκουσε, όταν αναγνώρισε ότι είναι ο τελευταίος Προϋπολογισμός της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, γιατί δεν θα υπάρξει άλλος προϋπολογισμός της Νέας Δημοκρατίας, μιας Κυβέρνησης που απέτυχε και κυρίως στην οικονομία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το κλειδί της πορείας μιας χώρας, μιας κοινωνίας, ενός λαού είναι η οικονομία. Αλλά αν έχει νόημα η πολιτική, αν έχουν νόημα οι διαφορετικές προτάσεις των κομμάτων, είναι γιατί η οικονομία δεν είναι ένας αυτόματος πιλότος των δυνάμεων της αγοράς. Η οικονομική κατεύθυνση μιας χώρας, η ανάπτυξη, η δημιουργία πλεονάσματος και οι τρόποι αναδιανομής είναι ο πυρήνας της ταυτότητας κάθε πολιτικής δύναμης. Η οικονομία είναι ο καθρέφτης της ιδεολογίας κάθε κόμματος και της πραγματικότητάς του, δηλαδή με ποιους είναι και με ποιους δεν είναι, τι θέλει να κάνει και για ποιους. Ο Προϋπολογισμός είναι η αξονική τομογραφία της πραγματικής οικονομικής πολιτικής.

Στον Προϋπολογισμό του 2007 παρά τα αλλεπάλληλα ρετούς, παρά τις ωμές παρεμβάσεις, έχουμε την καθαρή εικόνα για το τι είναι, τι θέλει, τι επιδιώκει η Νέα Δημοκρατία στην οικονομία και την κοινωνία.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ να επιστρέψετε όλοι στις θέσεις σας.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Η διακοπή έγινε την κατάλληλη στιγμή, όταν αναφερόμουν στις παρεμβάσεις που έχουν γίνει στη σύνταξη του Προϋπολογισμού του 2007, που δείχνουν όμως –παρά τις παρεμβάσεις και τα ρετούς– τι είναι, τι θέλει και τι επιδιώκει η Νέα Δημοκρατία στην οικονομία και την κοινωνία.

Ο Προϋπολογισμός του 2007 είναι η εικόνα μιας κοινωνίας αποκλεισμών, ένας Προϋπολογισμός που αντί να ενώνει σε μια προοπτική ανάπτυξης, διαιρεί την κοινωνία, ένας Προϋπολογισμός ταξικός και αδιέξοδος. Είναι ο τρίτος Προϋπολογισμός στη σειρά που φέρνει η Κυβέρνηση του κ. Καραμανλή. Ακολουθεί την κατάρρευση του πρώτου αξιόπιστου, κατά τον Πρωθυπουργό, Προϋπολογισμού του 2005, που έπεσε σαν χάρτινος πύργος μετά από έξι αναθεωρήσεις.

Σκεφθείτε τι θα γινόταν, αν δεν ήταν και αξιόπιστος.

Είναι η συνέχια του Προϋπολογισμού του 2006, που, αν και υποστυλώθηκε με πρόσθετα μέτρα, διατηρείται μόνο στα χαρτιά και μόνο χάρη στη μετάθεση υποχρεώσεων στο μέλλον και στα λογιστικά τρικ, υποθηκεύοντας ταυτόχρονα την αναπτυξιακή προοπτική με τις περικοπές των δημοσίων επενδύσεων.

Στη συζήτηση στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων αποδείχτηκε απ' όλες τις δυνάμεις της Αντιπολίτευσης, αλλά και στη συνείδηση του κάθε Βουλευτή, ότι αυτός ο Προϋπολογισμός του 2007, όπως...

ΕΝΑΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ: Δεν ακούγεσθε.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Η κατάσταση των μικροφώνων στη Βουλή, είναι ακριβώς, όπως ο Προϋπολογισμός της Νέας Δημοκρατίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Ας αποκαταστήσουμε το Κοινοβούλιο, ώσπου να αντικατασταθεί αυτή η Κυβέρνηση!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Αυτός ο Προϋπολογισμός έχει συνταχθεί με μόνο στόχο την ωραιοποίηση της κατάστασης και τη δημιουργία της εντύπωσης ότι τα προβλήματα ξεπεράστηκαν, ενώ αυτά επιδεινώνονται.

Κύριοι της Κυβέρνησης, σ' αυτόν τον τελευταίο σας Προϋπολογισμό τα προσχήματα έχουν καταργηθεί, τα άλλοθι έχουν καταπέσει. Αντί για σχέδιο ανάπτυξης, καταθέσατε το σχέδιο της πιο βίαιης αναδιανομής εισοδήματος από τα ασθενέστερα και μεσαία στρώματα, στους λίγους και ισχυρούς φίλους σας.

Η φοροεπιδρομή επεκτείνεται, είναι ακόμα πιο αδυσώπητη: 3.200.000.000 ευρώ είναι οι πρόσθετοι φόροι το 2007 και

8.500.000.000 ευρώ συνολικά οι πρόσθετοι φόροι το 2007 σε σύγκριση με το 2004. Και η συντριπτική πλειοψηφία αυτών των φόρων αντλείται από τους ασθενέστερους. Ούτε καν επί κυβέρνησης Μητσοτάκη δεν αυξήθηκαν οι φόροι κατά 22% σε μία τριετία! Αλλά αλήθεια, κύριε Πρωθυπουργέ, σε πόσους μικρομεσαίους, σε πόσους αγρότες, σε πόσους μισθωτούς έχουν αυξηθεί τα εισοδήματα κατά 22% αυτήν την περίοδο;

Και την ίδια στιγμή που επιβαρύνονται όλοι οι Έλληνες μ' αυτά τα τεράστια ποσά, χαρίζετε 1.000.000.000 ευρώ στους έχοντες και κατέχοντες μόνο από τη μείωση της φορολογίας στα διανεμόμενα κέρδη. Μετατρέψατε τον Προϋπολογισμό σε οικογενειακό τραπέζι της Νέας Δημοκρατίας. Και είσθε αλήθεια μεγάλη οικογένεια. Σ' αυτήν τη χώρα ζούμε δέκα εκατομμύρια πεντακόσιες χιλιάδες Έλληνες, αλλά όλη η πολιτική σας δείχνει να θέλει να εξυπηρετήσει εκατόν ογδόντα τέσσερις χιλιάδες εννιακόσιες τριάντα εννέα επιχειρήσεις. Θα ήταν και αυτό ίσως ωραίο, το ότι στηρίζουμε την επιχειρηματικότητα, αν όμως ήταν αληθινό. Προσέξτε όμως. Από αυτές, οι εβδομήντα τέσσερις χιλιάδες εκατόν είκοσι πέντε δεν εγγράφουν κέρδη, είχαν ζημιές το οικονομικό έτος 2005. Μένουν εκατόν δέκα χιλιάδες οκτακόσιες δεκατέσσερις επιχειρήσεις, στις οποίες υποτίθεται ότι απευθύνεται η πολιτική σας.

Κάνετε, όμως, ένα μεγάλο λάθος, αν πράγματι είναι λάθος. Αν διαβάσετε τα δικά σας στοιχεία, θα δείτε ότι το 50% αυτού του 1.000.000.000 ευρώ, που χαρίζετε, πάει μόνο στις διακόσιες μεγαλύτερες επιχειρήσεις, ενώ όλες οι άλλες μαζί, οι εκατόν δέκα χιλιάδες εξακόσιες δεκατέσσερις, πρέπει να μοιραστούν μόλις το υπόλοιπο 50%. Αυτή είναι η πολιτική σας. Έχετε ανισοκατανομή ακόμη και γι' αυτούς που θέλετε να ευνοήσετε. Το οικογενειακό τραπέζι της «Αγίας Οικογένειας» της Νέας Δημοκρατίας έχει πραγματικά μόνο διακόσιους καλεσμένους και το πληρώνουν αυτό όλοι οι υπόλοιποι Έλληνες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Και καταθέτω για τη Βουλή τους επίσημους πίνακες του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών σχετικά μ' αυτό.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Πέτρος Ευθυμίου καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, κάνετε όμως και ένα δεύτερο μεγάλο λάθος. Αν οι φορολογικές ελαφρύνσεις στις επιχειρήσεις ήταν το κλειδί της ανάπτυξης, τότε αναπτυξιακό πρότυπο στον κόσμο θα ήταν ο Παναμάς και η Λιβερία, δεν θα ήταν η Σουηδία και η Φινλανδία. Αγνοείτε και περιφρονείτε παντού την πραγματική οικονομία, τη λειτουργία της αγοράς.

Καμιά στήριξη στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Ακούστε τις συνομοσπονδίες, τη Γ.Σ.Ε.Β.Ε.Ε., την Εθνική Συνομοσπονδία Ελληνικού Εμπορίου. Δείτε τα αποτελέσματα αυτών που ονομάζονται «μεταρρυθμίσεις», που είναι απορρυθμίσεις των δικαιωμάτων των πολλών και ρυθμίσεις υπέρ των λίγων και ισχυρών. Χαμένοι από την πολιτική σας οι μικρομεσαίοι και οι εργαζόμενοι. Μόνοι ωφελημένοι οι μεγάλοι και ισχυροί, οι ξένοι κυρίως όμοιοι και τα ξένα επενδυτικά σχήματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός του 2007 αποτυπώνει με απέραντη σαφήνεια και καθαρότητα το μηχανισμό αυτής της πρωτοφανούς αναδιανομής εισοδήματος. Πρώτον, στο σύνολο της φορολογίας, αφού τα βάρη μετατοπίζονται από τους άμεσους στους έμμεσους φόρους. Δεύτερον, στη φορολογία εισοδήματος, αφού τα φορολογικά βάρη μετατοπίζονται από τις μεγάλες επιχειρήσεις προς το σύνολο των φορολογουμένων και τρίτον, στην ίδια τη φορολογία εισοδήματος φυσικών προσώπων, αφού η φορολογική επιβάρυνση μετατοπίζεται από τα υψηλά προς τα χαμηλά εισοδήματα.

Στην τριετία 2004-2007, η αύξηση των εσόδων από έμμεσους φόρους που πλήττουν κυρίως τους ασθενέστερους, ήταν κατά 33% μεγαλύτερη από την αύξηση των έμμεσων φόρων. Ακούσαμε πάλι σήμερα από τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας την εξήγηση σχετικά με το γιατί συμβαίνουν όλα αυτά. Ακούσαμε το καθημερινό «Πάτερ ημών» της Νέας Δημοκρατίας: «...Για όλα φταίει το ΠΑ.ΣΟ.Κ.». Μ' αυτό κοιμούνται, μ' αυτό ξυπνούν, αλλά η Νέα Δημοκρατία είναι βαθιά νυχτωμένη για το τι άλλαξε στην

κοινωνία!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Γιατί είναι χρήσιμο να στηριζόμαστε στην αλήθεια και η αλήθεια είναι ότι κατά τη διακυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ενισχύθηκαν οι ασθενέστεροι. Από περίπου 70% που ήταν οι έμμεσοι φόροι στα συνολικά φορολογικά έσοδα το 1993, είχαν μειωθεί στο 58% το 2004. Το θυμίζω, γιατί αυτή είναι η αλήθεια, αλλά και γιατί δείχνει ότι είναι δυνατό να πετύχει κανείς υψηλή ανάπτυξη με μεγαλύτερη κοινωνική δικαιοσύνη. Και το θυμίζω γιατί, σε αντίθεση, η πιο άδολη, η πιο καλόπιστη ανάγνωση και σύγκριση των μεγεθών του Προϋπολογισμού λέει το εξής εκπληκτικό: Ο κ. Καραμανλής υποσχεται στον ελληνικό λαό ότι το 2010 θα αποκτήσει ξανά ο εργαζόμενος εισόδημα σε πραγματικές τιμές ίσο μ' αυτό που είχε το 2003. Δηλαδή, η Νέα Δημοκρατία θα ζητήσει την ψήφο του λαού το 2007, για να καταφέρει το 2010 να φέρει πίσω το επίπεδο ζωής του 2003! Συγχαρητήρια για την επίδοσή! Συγχαρητήρια!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι εκλογές του 2004 βρήκαν την Ελλάδα σε μια σπάνια για τη σύγχρονη ιστορία συγκυρία. Η πατρίδα μας, μετά την περιπέτεια του '90-'93, ξεπέρασε τη χρεοκοπία της Νέας Δημοκρατίας και ως το 2004 έθεσε και πέτυχε σημαντικούς στόχους. Οι ρυθμοί ανάπτυξης ήταν σταθερά υψηλοί. Αυξάναμε τις κοινωνικές δαπάνες, ενισχύαμε το κοινωνικό κράτος πρόνοιας και επενδύαμε εκεί που έχουν ανάγκη οι ασθενέστεροι, στα έργα υποδομής, στην υγεία, στην ασφάλιση, στην πρόνοια, στην παιδεία.

Η Νέα Δημοκρατία την ίδια περίοδο μαθήτευσε στην άρνηση, πήρε αριστείο στην τέχνη του υποσχεσθαι και διακρίθηκε μετά τις εκλογές στη μέθοδο του «στρίβειν δια του αρραβώνος». Ειδικά την τετραετία 2000-2004, η Νέα Δημοκρατία και ο κ. Καραμανλής προσωπικά έταξαν τα πάντα στους πάντες και στις 7 Μαρτίου του 2004, η Νέα Δημοκρατία έγινε Κυβέρνηση. Οι υποσχέσεις ξεχάστηκαν και βγήκε στο φως η κρυφή ατζέντα. Ήρθε η ώρα του πραγματικού προσώπου της Νέας Δημοκρατίας.

Όσα είχαν κερδηθεί από την κοινωνία, όσα είχαν κερδίσει οι εργαζόμενοι Έλληνες, ο ιστός της κοινωνικής ασφάλειας και των κοινωνικών δικαιωμάτων και οι μηχανισμοί του κράτους πρόνοιας έπρεπε να διαλυθούν, να συντριβούν. Η κοινωνία έπρεπε να υποταγεί στην αγορά, η εργασία να μείνει απροστάτευτη απέναντι στο κεφάλαιο, ο λαός να υποταγεί στο κράτος και το κράτος να υποταγεί στο κόμμα.

Για να επιβάλλει αυτήν την πολιτική, ο κ. Καραμανλής επιστράτευσε την κυνικότερη πράξη της οικονομικής πολιτικής, που ήταν η απογραφή και εις εκτέλεση της πρωθυπουργικής εντολής, ο κ. Αλογοσκούφης δημιούργησε μια δημοσιονομική χωματερή, όπου κατά βούληση και κατά περίπτωση έριχνε όποιο μέγεθος ήθελε, όπως τον εξυπηρετούσε. Η σήψη και η αποσύνθεση αυτής της δημοσιονομικής χωματερής είναι και η αιτία της εξασθένησης της ελληνικής οικονομίας όλη αυτήν την περίοδο.

Και κάτι ακόμα χειρότερο: Αφού με την απογραφή μπήκαμε στην επιτήρηση με τεχνητό τρόπο, η Κυβέρνηση τώρα τραβά, με το περίφημο «Κοντοπυράκειο θεώρημα», παγκοσμίως γνωστό, τον τελευταίο λαγό από το καπέλο. Εκτινάσσει το Α.Ε.Π. κατά 25,7%. Η Ελλάδα γίνεται εν μια νυκτί πλουσιότερη κατά 25,7%, αλλά οι Έλληνες γίνονται ταυτοχρόνως φτωχότεροι, γιατί η εκτίναξη του Α.Ε.Π. είναι στα χαρτιά και φυσικά δεν φορολογείται και δεν εισφέρει ούτε ένα ευρώ στον Προϋπολογισμό, όπως άλλωστε και ο κ. Αλογοσκούφης και ο κ. Δούκας παραδέχθηκαν δημόσια.

Και όπως με τεχνητό τρόπο ο κ. Καραμανλής έβαλε την Ελλάδα στην επιτήρηση, με τον ίδιο τεχνητό τρόπο προσπαθεί να βγει από την επιτήρηση, τραυματίζοντας όμως με τον ίδιο τρόπο και στις δύο μεθοδεύσεις το κύρος και την αξιοπιστία της χώρας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τόνισα ότι η οικονομική πολιτική είναι ο πιο αψευδής δείκτης για τον κοινωνικό χαρακτήρα και την πολιτική ταυτότητα κάθε κόμματος. Η αλήθεια για τη Νέα Δημοκρατία και σ' αυτόν τον Προϋπολογισμό είναι ο απόλυτα

ταξικός χαρακτήρας των επιλογών της, με βάση την παρωχημένη νεοφιλελεύθερη θαυσερική ατζέντα, αλλά και τις νοεδοκρατικές ιδιαιτερότητες ενός πελατειακού καπιταλισμού, ενός κομματικοκεντρικού κρατισμού. Την ίδια στιγμή που εκποιεί το παν στην πιο δυνατή χαμηλή τιμή, όταν πρέπει ακόμα βαθύτερα να εδραιωθεί το κομματικό πλέγμα εξουσίας, τότε, με καίριες οικονομικές συναλλαγές, μπορεί και να αγοραστεί από το κράτος το παν, αλλά, τότε, στην υψηλότερη δυνατή τιμή.

Όλες αυτές οι αγοροπωλησίες Ο.Τ.Ε., «ΓΕΡΜΑΝΟΣ», «FINANS BANK», «P & K», Χρηματιστηριακή, Εμπορική, Α.Τ.Ε., αποσκοπούν στη διαμόρφωση ενός παράπλευρου συστήματος συμφερόντων, που αποτελούν άλλωστε και το σκληρό μηχανισμό στήριξης του κομματικού κράτους της Νέας Δημοκρατίας. Ας μενουμε, όμως, σ' αυτό το σημείο. Ο κ. Καραμανλής, ο κύριος Πρωθυπουργός, είχε βεβαιώσει τον ελληνικό λαό ότι είχε εντοπίσει σπατάλες του φαύλου κομματικού κράτους του ΠΑ.ΣΟ.Κ ύψους 10.000.000.000 ευρώ και ότι αυτά τα χρήματα ο ίδιος, ως Αρχάγγελος της κάθαρσης, θα τα απέδιδε πίσω στον ελληνικό λαό.

Πρέπει, όμως, να θυμηθούμε όλοι ότι και ο Εωσφόρος, εκπαιδωμένος Αρχάγγελος ήταν. Και ο Διάβολος κρύβεται στην λεπτομέρεια.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Τι έγινε, λοιπόν, αυτά τα τρία χρόνια με τις δαπάνες; Δυστυχώς για σας, κύριοι της Κυβέρνησης, η αλήθεια είναι ότι τα τελευταία τρία χρόνια οι δαπάνες του Προϋπολογισμού αυξήθηκαν κατά 8.000.000.000 ευρώ, δηλαδή κατά 18%. Και θυμίζω ότι το 2004 και το 2003 με 8.000.000.000 και 10.000.000.000 λιγότερα καταφέραμε να δημιουργήσουμε τεράστια έργα υποδομής και να διεξαγάγουμε άψογα τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Αυτές ήταν οι περίφημες σπατάλες του φαύλου κομματικού κράτους του ΠΑ.ΣΟ.Κ., δηλαδή τα μεγάλα έργα υποδομής και οι Ολυμπιακοί Αγώνες.

Ο κ. Καραμανλής, λοιπόν, όχι μόνο δεν μείωσε κατά 10.000.000.000 ευρώ τις δαπάνες αλλά αντίθετα τις αύξησε πάνω από 10.000.000.000 ευρώ. Το χειρότερο, όμως, είναι ότι αυξήθηκαν μόνο οι καταναλωτικές δαπάνες του δημοσίου, ενώ οι δημόσιες επενδύσεις μειώθηκαν συνολικά κατά 4,2 δισεκατομμύρια ευρώ την τελευταία τριετία. Πού πάνε τώρα αυτές οι δαπάνες;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γνωστός ο νόμος των επισημών της συμπεριφοράς, ότι προβάλλεις στον άλλο, αυτό που είσαι εσύ. Όταν η Νέα Δημοκρατία κατηγορούσε το ΠΑ.ΣΟ.Κ για σπατάλη του κομματικού κράτους, ήταν γιατί πρόβαλε στο ΠΑ.ΣΟ.Κ τη δική της αντίληψη του δικού της κομματικού κράτους.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Έτσι, τώρα ποια είναι η αλήθεια; Σήμερα, χωρίς κανένα έργο, αυτή η αύξηση των δαπανών κατευθύνεται όντως στο κομματικό κράτος της Νέας Δημοκρατίας. Γέμισαν τα Υπουργεία, οι δημόσιοι οργανισμοί, οι «ημέτεροι» δήμοι και οι νομαρχίες, με προσλήψεις «γαλάζιων παιδιών», με επιχορηγήσεις, με κάθε μορφή παροχών, σε «ημέτερους».

(Θόρυβος-Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Μόνο τους πρώτους δεκαοχτώ μήνες εσείς, οι «οικονόμοι» ιδρύσατε διακόσιες είκοσι νέες υπηρεσίες, δημιουργήσατε τετρακόσιες επιτροπές και ομάδες εργασίας και μόνο γι' αυτά, συστήσατε πέντε χιλιάδες πεντακόσιες τέσσερις θέσεις και έπεται συνέχεια αναρίθμητη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Να, το κομματικό κράτος. Να, η θερμοκοιτίδα αδιαφάνειας και διαφθοράς. Αυτό είναι το κλίμα που επιτρέπει σήμερα στο Νομαρχιακό Συμβούλιο της Θεσσαλονίκης, το κομματικό σας ακροατήριο να χειροκροτεί τους Πανάγους.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Κύριοι της Κυβέρνησης, αντί να κατηγορείτε άλλους, τώρα μπορείτε να κοιταχθείτε στον καθρέπτη και να δείτε απλώς τους εαυτούς σας. Εσείς είστε αυτό που φαίνεστε και φαίνεστε αυτό που είστε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πιο βασικό, όμως, γνώρισμα της οικονομικής πολιτικής της Νέας Δημοκρατίας, είναι η αδυναμία της να έχει πραγματική πρόταση για την ανάπτυξη της χώρας. Ο κύριος Πρωθυπουργός επιμένει για τους ρυθμούς μεγέθυνσης της οικονομίας, που ίσως φθάσουν το 4%. Η Τράπεζα της Ελλάδος, όμως, επισημαίνει ότι το μεγαλύτερο τμήμα της μεγέθυνσης οφείλεται στο δανεισμό των νοικοκυριών και στην πίεση στην οικοδομή.

Πίσω από αυτόν το ρυθμό μεγέθυνσης, δεν υπάρχει διεύρυνση της παραγωγικής βάσης, δεν υπάρχει καινοτομία, δεν υπάρχει ανταγωνιστικότητα. Το μόνο που πέτυχε η Νέα Δημοκρατία, είναι μία διπλή αύξηση, την αύξηση του δημοσίου χρέους και την αύξηση του δανεισμού των νοικοκυριών, την υπερχρέωση της ελληνικής οικογένειας. Θα το αναγνωρίσουμε: Η υπερχρέωση της οικογένειας είναι το μόνο μεγάλο έργο που αναγνωρίζουμε στην Κυβέρνηση του κ. Καραμανλή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Αλλά βέβαια η άλλη πλευρά της αλήθειας, αυτή που ο Προϋπολογισμός έχει «κτιστεί» για να συγκαλύψει, είναι ότι τα εξωτερικά ελλείμματα υπάρχουν και όσο να επιχειρεί να τα συγκαλύψει, είναι εκεί. Συσσωρεύονται και κάθε μέρα που περνάει, διογκώνουν το δημόσιο χρέος. Κανείς δεν θα μπορούσε να καταλάβει πως εκτοξεύεται το χρέος, αν δεν υπήρχαν τα κρυφά ελλείμματα. Πού αλλού πηγαίνουν τα δάνεια αφού δεν υπάρχει έργο, αφού δεν υπάρχει επένδυση στην παιδεία, την υγεία, την ασφάλιση, πουθενά;

Πηγαίνουν στη μαύρη τρύπα των ελλειμμάτων, που είναι το αδέξια και κακότεχνα κρυμμένο μυστικό και αυτού του Προϋπολογισμού σας. Είναι αυτά τα κρυφά ελλείμματα που εκτινάσσουν μ' αυτόν τον ασύλληπτο ρυθμό το δημόσιο χρέος.

Κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, κατηγορούσατε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι το 2004 άφησε κατά κεφαλή χρέος 18.000 ευρώ, έτσι ώστε να πληρώνουν και τα παιδιά μας. Εσείς στα τρία χρόνια εκτινάξατε το χρέος στα 23.000 ευρώ, ώστε να πληρώνουν και τα εγγόνια μας. Συγχαρητήρια!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Η εθνική οικονομία της Νέας Δημοκρατίας στηρίζεται στο δανεισμό, για να καλύψει τα ελλείμματα της κομματικής διαχείρισης της οικονομίας. Και όπως ο αδέξιος και ανίκανος κληρονόμος, όταν δεν μπορεί να αυξήσει την περιουσία που κληρονόμησε, την πουλά όσο-όσο, έτσι και τώρα η Κυβέρνηση ονομάζει την εκποίηση της δημόσιας περιουσίας και του εθνικού παραγωγικού πλούτου, «μεταρρύθμιση».

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Ποτέ άλλοτε δεν ήταν οι λέξεις τόσο άδειες από νόημα και το νόημα τόσο κενό από περιεχόμενο. Η εκποίηση, όμως, έχει άλλη όψη. Η Νέα Δημοκρατία δεν πιστεύει στο λαό μας. Δεν εμπιστεύεται τη δυναμική πλευρά του Έλληνα. Δεν εμπιστεύεται την καινοτόμο επιχειρηματικότητα και την επιτυχή ανταγωνιστικότητα, που δείχνουν οι Έλληνες και στις πιο απαιτητικές διεθνείς αγορές.

Γι' αυτό, αντί να ενισχύει τον παραγωγικό ιστό της χώρας, αντί να ενισχύει την ελληνική επιχειρηματικότητα στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, προχωρά στον αφελληνισμό των ελληνικών επιχειρήσεων, παραδίδοντας ζωτικούς τομείς της οικονομίας στις ξένες εταιρείες και στα ξένα κερδοσκοπικά επιχειρηματικά κεφάλαια των ποικιλών hedge funds ανά τον πλανήτη. «Ζήσε στο μύθο σου την Ελλάδα που τώρα πωλείται φθηνά», είναι το νέο σλόγκαν της Κυβέρνησης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Δημόσιες επιχειρήσεις, όπως ο Ο.Τ.Ε. σήμερα, η Δ.Ε.Η. αύριο, η Αγροτική Τράπεζα, το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο, η Ε.Υ.Δ.Α.Π., τα λιμάνια, εθνικός πλούτος όπως ο αιγιαλός, όλα στο σφυρί. Αυτός είναι ο αδιέξοδος μονόδρομος της οικονομικής πολιτικής της Νέας Δημοκρατίας. Αυτόν το μονόδρομο βεβαιώνει ότι θα ακολουθήσει ως το 2012, ώστε να ανενόητη η χώρα «από τα ωραία μέσα ερείπια», όπως προφητικά έγραφε ο Οδυσσεύς Ελύτης. Δεν θα σας το επιτρέψει αυτό ο ελληνικός λαός!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Γιατί, όμως; Μήπως δεν έχει δει ο ελληνικός λαός και η ελλη-

νική οικονομία τον άλλο δρόμο, την Ελλάδα που μπορεί να δημιουργήσει. Ας πάρουμε τον Ο.Τ.Ε.. Θέλατε και πάλι να τον πουλήσετε έναντι 500.000.000 δολαρίων το 1993 και ο λαός σας έστειλε πίσω, στην αφετηρία. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. άσκησε στον Ο.Τ.Ε. από το 1994 μία πραγματικά μεταρρυθμιστική πολιτική. Έγινε οργανισμός κερδοφόρος και εξωστρεφής.

Είχατε απαγορεύσει στον Ο.Τ.Ε. να έχει άδεια κινητής τηλεφωνίας για να υπάρχει το προνόμιο μόνο δύο ξένων εταιρειών. Δώσαμε άδεια στην «COSMOTE» και σήμερα κυριαρχεί στην αγορά, ενώ έριξε και τις τιμές της κινητής τηλεφωνίας. Επεκτάθηκε ο Ο.Τ.Ε. στα Βαλκάνια και στη Νοτιοανατολική Ευρώπη. Όλα αυτά τα συκοφαντούσατε τότε λυσσαλέα και όλα αυτά εγείρονται τώρα και σας κατηγορούν, σας εκθέτουν!

Γιατί άραγε πουλάτε τον Ο.Τ.Ε.; Ποιες υποχρεώσεις εξοφλείτε και σε ποιους; Αυτός ο οργανισμός, που εσείς θα τον πουλούσατε στην ευτελιστική τιμή των 500.000.000 δολαρίων, απέδωσε στο ελληνικό δημόσιο το 1994-2004 7,5 δισεκατομμύρια ευρώ ή 2.400.000.000.000 δραχμές, για να έχουμε συνείδηση των μεγεθών.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Και τώρα θέλετε και πάλι να πουλήσετε αυτόν το μεγάλο, υγιή, κερδοφόρο, περιφερειακό «παίκτη», ώστε να μετατραπεί από ελληνική επιχείρηση σε μικρή θυγατρική κάποιας ξένης εταιρείας. Αιδώς Αργείοι!

Κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, γελίστε. Ούτε ο Ο.Τ.Ε. μπορεί να πουληθεί ούτε η Ελλάδα πωλείται ούτε οι Έλληνες θέλουν να γίνουν ξένοι στην πατρίδα τους ούτε τα μέτρα των Ελλήνων είναι δικά σας μέτρα. Αυτό κάνατε ακόμη και με το φόρο στα τσιγάρα. Από το 1994, δεν υπήρξε Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών του ΠΑ.ΣΟ.Κ., που να μην του κτύπησαν την πόρτα οι μεγάλες πολυεθνικές καπνοβιομηχανίες μ' ένα απλό αίτημα: να φορολογηθούν ειδικά τα φτηνά τσιγάρα, γιατί οι ελληνικές καπνοβιομηχανίες με τον εκσυγχρονισμό τους, με τις επενδύσεις τους, είχαν μεγάλο μερίδιο της ελληνικής αγοράς, εξαιτίας των ποιοτικών τους τσιγάρων, αλλά είχαν και ισχυρό εξαγωγικό προσανατολισμό. Κτυπούσαν στα ίσια τις ξένες πολυεθνικές και σε αγορές τρίτων χωρών. Γι' αυτό έπρεπε να πάρουν το μάθημά τους.

Εσείς, κύριε Αλογοσκούφη, είστε ο πρώτος Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών που αντί να τους δείξετε την πόρτα όπως έκαναν όλοι οι Υπουργοί Οικονομίας του ΠΑ.ΣΟ.Κ., τους κάνατε τη χάρη και φορολογήσατε τα φτηνά τσιγάρα ώστε να πετύχετε μέσω της φορολογίας στρέβλωση του ανταγωνισμού υπέρ της «PHILLIP MORRIS» και των άλλων ξένων εταιρειών εις βάρος των τριών ελληνικών βιομηχανιών καπνού και των Ελλήνων καπνοπαραγωγών!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Αυτή είναι η ακτινογραφία της πολιτικής σας, έτσι ώστε να προχωρήσει και άλλο η αποβιομηχάνιση και να εκτιναχθεί η ανεργία, που το 2004 είχατε βεβαιώσει τον ελληνικό λαό ότι θα μειώσετε την ανεργία κατά τρεις μονάδες αυτήν την τριετία. Δεν εξηγήσατε, όμως, στον ελληνικό λαό ότι θα την αυξήνατε πρώτα στατιστικά, για να τη μειώσετε πάλι στατιστικά στα χαρτιά. Αλλά, τα τεχνάσματά σας δεν αλλάζουν την αλήθεια. Οι πολιτικές σας εγκαθιδρύουν την ανεργία, δεν δημιουργούν θέσεις απασχόλησης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πώς μπορεί να μιλήσει κανείς σοβαρά για την οικονομική πολιτική της Νέας Δημοκρατίας, όταν είναι ο τρίτος συνεχόμενος Προϋπολογισμός, που περικλύπτει τις δαπάνες για την υγεία και την παιδεία; Τον Αύγουστο ο Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης παραδέχθηκε εγγράφως ότι τα χρέη των νοσοκομείων από την 1η Ιανουαρίου του 2005 έως το Μάρτιο του 2006, ήταν 1,5 δισεκατομμύρια ευρώ. Μπορείτε να πείτε στη Βουλή, κύριοι της Κυβέρνησης, πού αναγράφονται στον Προϋπολογισμό τα χρέη των νοσοκομείων, σε ποια σελίδα, σε ποια γραμμή, σε ποια παράγραφο; Πουθενά. Φαίνεται ότι κήκαν στην «κουζίνα» του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών, όπου «μαγειρεύονται» τα στοιχεία όλων των προϋπολογισμών όπως και αυτού του Προϋπολογισμού!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Δεσμευόταν προσωπικά ο κ. Καραμανλής πριν από τις εκλογές για το 5% του Α.Ε.Π. για την παιδεία και από 3,62% το 2004, το κατεβάζει στο 3,49% το 2007. Το βάρος της δέσμευσης παρέσυρε το ποσοστό προς τα κάτω!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Τρία χρόνια τώρα διαλύεται το εκπαιδευτικό σύστημα σε όλες τις βαθμίδες μ' ένα μόνο στόχο, η παιδεία από δημόσιο κοινωνικό αγαθό, να μεταकुλιστεί σε ιδιωτική δαπάνη. Όποιος μπορεί να πληρώνει, θα μορφώνεται αναλόγως με το πόσο μπορεί να πληρώνει.

Και για όποιον δεν μπορεί, την απάντηση την έδωσε η κ. Θάτσερ: «Δεν υπάρχει κοινωνία, μόνο άτομα». Δικό του πρόβλημα δηλαδή, ατομικό του πρόβλημα!

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεσμεύεται ότι όλες οι πολιτικές μας θα ξεκινούν και θα καταλήγουν στην παιδεία, όπως σ' αυτήν την Αίθουσα ξεκαθάρισε ο Πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. με τα δεκαπέντε σημεία για την παιδεία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Γιατί η παιδεία είναι ανάπτυξη. Ανάπτυξη οικονομική, ανάπτυξη κοινωνική, διαμόρφωση προσωπικότητας, καλλιέργεια δημοκρατικής συνείδησης, καλλιέργεια ήθους. Είναι η εθνική μας ταυτότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι πολίτες εξαναγκάζονται σε δανεισμό με υψηλά επιτόκια και σε κερδοσκοπική συμπεριφορά από τις τράπεζες. Σας καλέσαμε να λάβετε μέτρα εσείς ως Κυβέρνηση και η Τράπεζα της Ελλάδας να επιτελέσει τον ελεγκτικό της ρόλο. Καταθέσαμε πρόταση νόμου για την προστασία των δανειοληπτών και εσείς σιωπάτε και κωφεύετε.

Ποια είναι η εξήγηση; Γιατί κωφεύετε; Ξέρουμε ότι ο Οδυσσέας είχε το κερί, για να μην ακούει τις Σειρήνες. Τι εμποδίζει εσάς να ακούτε αυτές τις εκατοντάδες χιλιάδες οικογένειες, που είναι στην «κόκκινη ζώνη» του υπερδανεισμού, της υπερχρέωσης, της ασφυξίας; Φοβάμαι ότι είναι η ταξική αντίληψη, που επηρεάζει και τις αισθήσεις. Τις κάνει επιλεκτικές.

Έθεσα το ερώτημα για τον υπερδανεισμό των νοικοκυριών στη Διάρκη Επιτροπή των Οικονομικών Υποθέσεων της Βουλής μόλις πριν από ένα μήνα, στις 29 Νοεμβρίου. Σας διαβάζω από την απάντηση του κ. Αλογοσκούφη, όταν τον ρώτησα, αφού του περιέγραφα την εικόνα που έχουμε εμείς στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. και που έχει όλη η Ελλάδα, δηλαδή ότι εδώ υπάρχει ένα μείζον κοινωνικό θέμα, ότι οι πολίτες προσφεύγουν στον υπερδανεισμό για έοχτατες βιοτικές ανάγκες, ότι οι οικογένειες διοισθαίνονται στο μήνα των είκοσι ημερών -το μηνιάτικο για τόσο φθάνει, για είκοσι ημέρες- και προσφεύγουν στον αλλεπάλληλο δανεισμό, για να γεμίζουν τη μια κάρτα μετά την άλλη, ώστε να λύνουν βιοτικά ζητήματα.

Ρώτησα λοιπόν -αυτή ήταν η ερώτησή μου- τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών στις 29 Νοεμβρίου. Σας διαβάζω από την απάντησή του κ. Αλογοσκούφη: «Η αύξηση αυτή υπάρχει διότι με την είσοδο της Ελλάδας στην ΟΝΕ έχουν πέσει τα επιτόκια και είναι λογικό ότι τα νοικοκυριά κάνουν μια αναπροσαρμογή των χαρτοφυλακίων τους».

(Γέλωτες-Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Ρώτησα για το ψωμί της οικογένειας και πήρα απάντηση για το παντεσπάνι! Αυτή είναι η αντίληψη. Δεν γνωρίζει ο υπερχρεωμένος Έλληνας ότι στο κεφάλι του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών είναι ένας επενδυτής που ανασυνθέτει το χαρτοφυλάκιό του!

(Γέλωτες - Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Είναι το χαρτοφυλάκιο που θα παραλάβετε, κύριοι της Κυβέρνησης, συστημένο στις επόμενες εκλογές!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι το κίνημα που από το 1974 στηρίχθηκε στους εργαζόμενους Έλληνες. Από τον Ανδρέα Παπανδρέου μάθαμε να είμαστε σάρκα από τη σάρκα του αγρότη, να τιμάμε τον εργαζόμενο και το συνταξιούχο. Η παράταξή μας είναι ταυτισμένη με την προσφορά στον αγρότη και το συνταξιούχο, δύο τάξεις που βάλατε στο στόχαστρο της «βιομηχανίας των υποσχέσεων» σας. Και υποτίθεται ότι σ' αυτόν τον Προϋπολογισμό -το ακούσαμε εκτενώς από τον εισηγητή- προχωράτε σε παροχές στους αγρότες και στους

συνταξιούχους, για τις οποίες είχατε δεσμευθεί.

Στοχάζομαι: Αν ο Διονύσης Σαββόπουλος αναρωτιόταν εύστοχα: «Μπορεί κανίβαλος ποτέ να εκπροσωπήσει τάχα όλους τους φίλους τους παλιούς που έχει στη στομάχα;», τι άραγε λέτε εσείς σήμερα στον αγρότη και στο συνταξιούχο για τον Προϋπολογισμό του 2007 και την οικονομική σας πολιτική; Δίνετε πράγματι κάποιες αυξήσεις στις συντάξεις των αγροτών και στο Ε.Κ.Α.Σ. το 2007 και το 2008. Αυτές τις αυξήσεις δεν είναι ότι τις έχετε υποσχεθεί. Τις έχετε προεισπράξει ήδη στο πολλαπλάσιο!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Όμως, δεν είναι ο κ. Καραμανλής που υποσχέθηκε προεκλογικά ότι θα αυξήσει το αγροτικό εισόδημα; Το αγροτικό εισόδημα μειώθηκε πάνω από 17% αυτά τα τρία χρόνια. Υποσχέθηκε ότι θα διαπραγματευτεί ο ίδιος τα αγροτικά θέματα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Μια φορά ασχολήθηκε στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο κα έφερε τους κοινοτικούς πόρους για την αγροτική ανάπτυξη μειωμένους κατά 42%!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Υποσχέθηκε ότι θα στηρίζει την περιφέρεια. Το συνολικό πρόγραμμα για την αγροτική ανάπτυξη μειώθηκε κατά 359.000.000 ευρώ και, αν και δεν τον βλέπω, εδώ νομίζω ότι ο κ. Σουφλιάς γνωρίζει ότι του κόπηκαν στο Υπουργείο του 500.000.000 ευρώ για την ανάπτυξη της περιφέρειας απ' αυτό το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο, που δεν μπορείτε να το υπηρετήσετε και που συρρικνώνεται.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Ο καπνός και η ζάχαρη τελειώνουν. Το βαμβάκι έχει αβέβαιο μέλλον. Κλείνουν το ένα μετά το άλλο τα εργοστάσια και οι επιχειρήσεις σ' αυτούς τους τομείς.

Υποσχέθηκε η Νέα Δημοκρατία ότι θα μειώσει το κόστος παραγωγής. Όλοι οι συντελεστές κόστους αυξήθηκαν υπερβολικά. Υποσχέθηκε ότι θα μειώσει το Φ.Π.Α. από το 18%, στο 8%. Θέλω να σημειώσω ότι ούτως ή άλλως όλη αυτή η ρητορική και του κ. Καραμανλή και του κ. Έμπερτ προηγουμένως -για τη μείωση του Φ.Π.Α., παρέκαμπτε κάτι κρίσιμο: Ότι ο Φ.Π.Α. στα αγροτικά μηχανήματα είχε «κλειδωθεί» από τον Υπουργό Οικονομίας, τον Γιάννη Παλαιokraσσά, το 1992.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Αυτοί είχαν δεχθεί το Φ.Π.Α. στα αγροτικά μηχανήματα. Και αφού τον έκαναν το 1992, υποσχέθηκαν να τον μειώσουν από το 18% στο 8%. Αποτέλεσμα; Ανέβηκε ο Φ.Π.Α. από το 18% στο 19%.

Κάθε συνταξιούχος ξέρει, από την πλευρά του τις υποσχέσεις του κ. Καραμανλή. Κάθε συνταξιούχος, όπως και κάθε μέση ελληνική οικογένεια, πληρώνει 245 ευρώ παραπάνω το μήνα λόγω της ακρίβειας και της κερδοσκοπίας στην αγορά, ενώ δεν αυξάνεται ή και μειώνεται το εισόδημα σε πραγματικές τιμές. Ταυτόχρονα, προστέθηκε ένα επιπλέον κόστος σε κάθε συνταξιούχο και σε κάθε πολίτη, 200 ευρώ το χρόνο από τις αυξήσεις των έμμεσων φόρων. Με την πολιτική της Κυβέρνησης, η Ελλάδα έγινε η πέμπτη ακριβότερη χώρα της Ευρώπης. Συγχαρητήρια!

Αλλά και κάτι ακόμη περισσότερο. «Ξεχάσατε» να εγγράψετε στον Προϋπολογισμό τις θεσμοθετημένες δαπάνες για την ασφάλιση και την περίθαλψη, τις δαπάνες που προβλέπονται από το νόμο που ψήφισε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και είχατε δηλώσει, αφού κάνατε τις διαψεύσεις για την πραγματική σας ατζέντα, ότι θα στηρίζετε την ενίσχυση του Ι.Κ.Α. με 1% του Α.Ε.Π.. Και δεν αποδώσατε στο Ι.Κ.Α. πάνω από 3.000.000.000 ευρώ την τελευταία τριετία. Αποτέλεσμα όλων αυτών των επιλογών, θα είναι η χειροτέρευση της θέσης των ασφαλιστικών ταμείων, αλλά και των υπηρεσιών υγείας.

Οι συνταξιούχοι, αλλά και κάθε εργαζόμενος, κατανοούν καλά ότι η Νέα Δημοκρατία θέλει να πάει στις εκλογές χωρίς να πει λέξη για το ασφαλιστικό. Είναι πρωτοφανές μία Κυβέρνηση να είναι τρία χρόνια στην εξουσία και να μην έχει το θάρρος, τη δύναμη, τη θέληση, τη γνώση να μιλήσει γι' αυτό το κρίσιμο θέμα με καθαρούς όρους, όταν έχει προκληθεί από την Αντιπολίτευση με τα δέκα σημεία που κατέθεσε ο Πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

.... για να μπορεί να γίνει πραγματικά όχι δίκη προθέσεων, αλλά σύγκριση πολιτικών.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ: Τα λεφτά από το Χρηματοστήριο δεν θα τα παίξει όμως.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Το αποτέλεσμα είναι κάτι απλό. Όποιος δεν μιλά, είναι εύγλωττος δια των πράξεών του. Και οι πράξεις σας ως τώρα λένε ότι αυτή η πορεία και των τριών προϋπολογισμών και η υποχρηματοδότηση των ασφαλιστικών φορέων συνιστούν το σχέδιο της μεγάλης ανατροπής των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων, γιατί αφήνετε το ασφαλιστικό σύστημα να χρεοκοπήσει συνειδητά ...

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Γιατί θέλετε και αυτό να το μετατρέψετε σε Ελντοράντο της ιδιωτικοποίησης. Γιατί θέλετε η Ελλάδα να γίνει μια μεγάλη «ENRON», όπως αυτός ο γίγαντας που οδήγησε εκατόν πενήντα χιλιάδες εργαζομένους στο μηδέν. Εκατόν πενήντα χιλιάδες άνθρωποι βρέθηκαν στο απόλυτο μηδέν. Έτσι, δέκα εκατομμύρια πεντακάσιες χιλιάδες Έλληνες θα βρεθούν στην κάθε περιπέτεια του Equity του Hedge Fund που θα αναλάβει να τη χειριστεί, αλλά αν χρεοκοπήσει, τι να κάνουμε; Δυστυχώς ατυχήσαμε, βρείτε τη λύση. Το είπε και η Θάτσερ. Βρείτε τη λύση ατομικά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πατρίδα βρίσκεται στο κέντρο μεγάλων, παγκόσμιων ανακατατάξεων. Αλλάζουν ραγδαία οι γεωπολιτικές ισορροπίες. Αλλάζει και οξύνεται ο παγκόσμιος ανταγωνισμός στις διεθνείς σχέσεις και στην οικονομία. Η Ελλάδα για να προασπίσει τα εθνικά της συμφέροντα, χρειάζεται μια ολοκληρωμένη στρατηγική στην Ευρώπη και στον κόσμο. Όποιος σήμερα μπαίνει στο περιθώριο των εξελίξεων, όποιος μένει θεατής, θα πληρώσει ακριβό τίμημα εις βάρος των εθνικών συμφερόντων του.

Η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας βάζει την Ελλάδα στη γωνία. Αντί για μία χώρα με ισχυρή οικονομία στο σκληρό πυρήνα της Ένωσης, κατέληξε η Κυβέρνηση να παζαρεύει με τον κ. Αλμόυνια και τον κ. Μπαρόζο, όπως ο πατροκτόνος που ζητά την επιείκεια, γιατί είναι ορφανός.

Η Κυβέρνηση ζητά από τον ελληνικό λαό να εγκρίνει μία πολιτική που βάζει την Ελλάδα στο περιθώριο, αντί να είναι ισότιμη στην καρδιά της Ευρώπης και πρωταγωνιστής στη Νοτιοανατολική Ευρώπη. Η Κυβέρνηση ζητά από τον ελληνικό λαό να εγκρίνει μία οικονομική πολιτική που διαιρεί και δεν ενώνει την κοινωνία, μία πολιτική που οδηγεί στο χθες και όχι στο αύριο.

Η Νέα Δημοκρατία ζητά να μετατρέψει ο ελληνικός λαός σε δικά του αδιέξοδα τα αδιέξοδα της Κυβέρνησης. Η Νέα Δημοκρατία ζητά από το λαό να περιστείλει τις ικανότητες και τις δυνατότητές του. Ζητά από τον ελληνικό λαό να μην κοιτά μπροστά, αλλά να κοιτά πίσω, να μην κοιτά ψηλά, αλλά να χαμηλώσει το κεφάλι στα μέτρα των ορίων της Νέας Δημοκρατίας. Η Νέα Δημοκρατία ζητά από το λαό να παραιτηθεί από την απαίτησή του για το καλύτερο, από το όραμα, το σχέδιο, την προοπτική μίας οικονομίας με ανθρώπινο πρόσωπο, μίας κοινωνίας με συνοχή, με αλληλεγγύη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ελλάδα θέλει και μπορεί καλύτερα. Ο ελληνικός λαός θέλει και μπορεί περισσότερα. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ., η παράταξή μας, έμαθε μέσα από το έργο του. Μάθαμε από τα λάθη και τις αποτυχίες μας. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έμαθε από τη διαδρομή της προσφοράς του και ξέρουμε, όπως ξέρει και ο λαός μας, ότι όλοι μαζί μπορούμε καλύτερα, μπορούμε περισσότερα, μπορούμε να πάμε μπροστά ενωμένοι, όχι διαιρεμένοι. Μπορούμε να πάμε ψηλά, όπως το αξίζει η πατρίδα, με μία κοινωνία με ανθρωπιά, για μία ζωή με αξιοπρέπεια, για μία Ελλάδα με περηφάνεια.

Ξέρουμε και δεσμευόμαστε ότι αμέσως μετά τις εθνικές εκλογές, θα χρειαστεί πολλή δουλειά, μαζί με όλο το λαό, με όλες τις πρωτοπόρες, τις αστείρευτες δυνάμεις του λαού μας, ώστε η νέα κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να αναπληρώσει τις απώλειες, να αναστρέψει την επικίνδυνη πορεία που έχει πάρει η οικονομία και η χώρα, έτσι ώστε να πάμε όλοι μαζί μπροστά και ψηλά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Αυτό ζητά ο ελληνικός λαός, αυτό θα υπηρετήσουμε με συνέπεια.

Σας ευχαριστώ.

(Όρθιοι οι Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. χειροκροτούν)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το λόγο έχει ο κύριος Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών για μία πολύ σύντομη –σας παρακαλούμε, κύριε Υπουργέ– παρέμβαση.

(Θόρυβος-Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι. Δεν διακόπτουμε τίποτα, τηρείται η παράδοση.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε κάθε συζήτηση προϋπολογισμού την τελευταία τριετία, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. παρουσιάζει διαφορετικά επιχειρήματα. Κάθε φορά αλλάζει τα επιχειρήματά του, διότι τα επιχειρήματα που χρησιμοποίησε την προηγούμενη φορά, έχουν καταρρεύσει.

(Θόρυβος-Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Αυτό σημαίνει φαντασία, κύριε Υπουργέ, της οποίας στερείστε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Το 2004 καταστροφολογούσε για την πορεία της ανάπτυξης και για την εξέλιξη της ανεργίας και βεβαίως, έπεσε έξω. Η ανάπτυξη αυξήθηκε και η ανεργία μειώθηκε.

Το 2005 προέβλεπε έκρηξη των ελλειμμάτων και νέα φορολογικά μέτρα. Αντί γι' αυτό, τα ελλείμματα μειώθηκαν και η φορολογία μειώνεται.

(Θόρυβος-Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Το 2006 προβλέπει ότι θα κερδίσει τις εκλογές, χωρίς να έχει τίποτα να προτείνει για την οικονομία.

Και πάλι θα διαψευστεί.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
Διότι το μεγαλύτερο πλεονέκτημα στην πολιτική είναι η συνέπεια και η αξιοπιστία. Και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν έχει ούτε συνέπεια ούτε αξιοπιστία και δεν μπορεί μ' αυτές τις προοπτικές να ζητήσει την ψήφο του ελληνικού λαού.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός που συζητούμε, αποτυπώνει τις θετικές επιδόσεις που σημειώνει η ελληνική οικονομία. Δεν λύσαμε όλα τα προβλήματα. Λύσαμε, όμως, όσα είπαμε ότι θα αντιμετωπίσουμε.

(Θόρυβος-Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Όλα τα λύσατε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Αποτυπώνει και προωθεί μία αξιόπιστη, υπεύθυνη και συνεπή πολιτική.

Η πολιτική των μεταρρυθμίσεων φέρνει αποτελέσματα. Τα ελλείμματα μειώνονται σ' ένα περιβάλλον ισχυρής ανάπτυξης. Η ανεργία μειώνεται και η απασχόληση αυξάνεται. Οι επενδύσεις, οι εξαγωγές και ο τουρισμός οδηγούν την ανάπτυξη. Το διαθέσιμο εισόδημα των νοικοκυριών βελτιώνεται. Οι περιφερειακές και οι κοινωνικές ανισότητες μειώνονται.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. παραμένει προσηλωμένο στο παρελθόν του. Δεν αντέχει ούτε το διάλογο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι! Διότι, τι αποδεικνύουν όλες αυτές οι διακοπές; Αποδεικνύουν ότι δεν πιστεύουν σ' αυτά που λένε!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Δεν πιστεύουν σ' αυτά που υποστηρίζουν, δεν ανέχονται να ακούσουν διαφορετική άποψη!

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. παραμένει προσηλωμένο στο παρελθόν του. Υποστηρίζει ένα παρελθόν καταδικασμένο στη συνειδητή του ελληνικού λαού. Αρνείται την πρόοδο και την προοπτική της χώρας. Εθελούφει, κινδυνολογεί και δίνει ρεσιτάλ αναξιοπιστίας. Αρνείται και καταψηφίζει τις μεταρρυθμίσεις που οδηγούν στην ανάπτυξη, όπως έκανε πολύ πρόσφατα με τον επενδυτικό νόμο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ποιο νόμο;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Ποιο νόμο;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Αρνείται και καταψηφίζει τις αυξήσεις στους

μισθούς και τις συντάξεις. Στις συντάξεις του Ο.Γ.Α., στις συντάξεις του Ε.Κ.Α.Σ. και στο επίδομα ανεργίας. Τα αρνήθηκε και τα καταψήφισε! Αντί να τα ψηφίσει, αποχώρησε από τη Βουλή!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αρνείται και καταψηφίζει τις μειώσεις των φόρων για τους πολίτες. Πρόσφατο είναι το παράδειγμα που αποχώρησε από τη Βουλή και δεν ψήφισε το φορολογικό νομοσχέδιο.

(Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, ολοκληρώστε!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Αρνείται και καταψηφίζει την ενίσχυση και την ανάπτυξη του κοινωνικού κράτους.

Αφού υπερχρέωσε τη χώρα, τώρα ζητάει και τα ρέστα! Κατηγορεί την Κυβέρνηση για τα προβλήματα που το ίδιο δημιούργησε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς βλέπουμε μπροστά. Ο Προϋπολογισμός του 2007 βελτιώνει την προοπτική της χώρας, στοχεύει στην κοινωνική και οικονομική πρόοδο. Βάζουμε τάξη στα οικονομικά του κράτους και οι προγραμματικές μας δεσμεύσεις γίνονται πράξη για όλους τους Έλληνες. Και γι' αυτό, όταν έρθει η ώρα, θα ζητήσουμε με αξιοπιστία και συνέπεια την επαναβεβαίωση της πλειοψηφίας μέσα από την ψήφο των ελληνικού λαού. Και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. θα παραμείνει «καρφωμένο» στα έδρανα της Αντιπολίτευσης!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Υπουργέ.

Ζητά το λόγο για μία πολύ σύντομη παρέμβαση ο κ. Φλωρίδης.

Ορίστε, κύριε Φλωρίδη, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, διάβασα σήμερα στην εφημερίδα «ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ» μία δήλωση του Υπουργού Οικονομίας κ. Αλογοσκούφη, με την οποία κατονομάζει ότι στη Νέα Δημοκρατία λειτουργεί μία «πέμπτη φάλαγγα» με ηγέτη τον κ. Σουφλιά και ακολουθεί ο κ. Έβερτ.

Βεβαίως τον ελληνικό λαό ελάχιστα τον ενδιαφέρει εάν στη Νέα Δημοκρατία υπάρχει «πέμπτη φάλαγγα» από Υπουργούς και στελέχη. Αυτό όμως που τον ενδιαφέρει είναι ότι πρέπει επιτέλους να πάψει η λειτουργία της «πέμπτης φάλαγγας» η οποία υπονομεύει τη θέση και το κύρος της χώρας, να πάψει η λειτουργία της «πέμπτης φάλαγγας» η οποία διαλύει τα κεκτημένα των εργαζομένων, να σταματήσει η επίθεση της «πέμπτης φάλαγγας» απέναντι στην κοινωνική συνοχή.

«Πέμπτη φάλαγγα», κύριε Αλογοσκούφη, υπήρξε εναντίον της χώρας, η απογραφή σας! «Πέμπτη φάλαγγα» υπήρξε η λεηλασία του εισοδήματος μέσα από τη φορολογική επιβάρυνση των ασθενέστερων και των πολλών.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Οι διακοπές θέλουν και απαντήσεις, κύριε Υπουργέ!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ: «Πέμπτη φάλαγγα» υπήρξε η μεταφορά πλούτου από τους πολλούς στους λίγους. «Πέμπτη φάλαγγα» είναι το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας. «Πέμπτη φάλαγγα» εναντίον της χώρας –χρησιμοποιώ τις λέξεις σας, κύριε Υπουργέ της Οικονομίας, με τις οποίες στηλιτεύσατε Υπουργούς της Κυβέρνησής σας– είναι η διάλυση του αγροτικού τομέα.

Αυτή είναι η πραγματική «πέμπτη φάλαγγα» η οποία λειτουργεί στη χώρα με την ευθύνη της δικής σας Κυβέρνησης και αυτός ο Προϋπολογισμός είναι ο τελευταίος Προϋπολογισμός αυτής της «πέμπτης φάλαγγας», η οποία οδήγησε τη χώρα σε μεγάλες οπισθοδρομήσεις και σε μεγάλες καθυστερήσεις.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Είναι μια τυφλή, ακραία, αλλοπρόσαλλη πολιτική, που φτάνει ακόμη να ενοχοποιεί και στελέχη της παράταξης που σας στηρίζουν, ότι τελικά αποτελούν ένα «δούρειο ίππο» για τη διάλυση της παράταξής σας!

Αυτή η συζήτηση με την οποία εσείς εμφανίζεστε ως ο κατ' εξοχήν εκπρόσωπος που επιχειρεί να βάλει χέρι στον πλούτο

που δημιούργησαν οι δικές μας κυβερνήσεις, με άλλα οράματα, με άλλες στοχεύσεις και με τον ελληνικό λαό να ακολουθεί, να στηρίζει και να υποστηρίζει, αυτή η περίοδος λαμβάνει οριστικά τέλος για την Ελλάδα και μπαίνει πλέον στο χρονοντούλαπο της ιστορίας και η «πέμπτη φάλαγγα» της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο κ. Σκυλλάκος για μια σύντομη παρέμβαση.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, κάναμε κακή έναρξη στη συζήτηση του Προϋπολογισμού. Εμείς αποδοκιμάζουμε το γεγονός ότι, ενώ δεν έχουν ολοκληρωθεί οι εισηγήσεις των εισηγητών, γίνονται τέτοιου είδους παρεμβάσεις.

Μπορούμε και εμείς να μπορούμε στην ουσία με την παρέμβασή μας. Όμως, δεν μπαίνω επί της ουσίας της παρέμβασης. Πρέπει να σταματήσει αυτή η διαδικασία, γιατί μπορεί να συνεχιστεί και μετά τους επόμενους ομιλητές. Υπάρχει ευθύνη της Κυβέρνησης για την οικονομική πολιτική που εφαρμόζεται και αυτό αντανακλάται στον Προϋπολογισμό. Τέτοιους προϋπολογισμούς τους γνωρίζουμε και επί ΠΑ.ΣΟ.Κ..

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Βεβαίως! Τουλάχιστον να τηρούνται οι διαδικασίες, όπως έχουμε συνηθίσει στον Προϋπολογισμό μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε τον κ. Σκυλλάκο.

Οφείλω να παρατηρήσω, όπως γνωρίζετε, κύριοι συνάδελφοι, ότι ο Υπουργός μπορεί να παρεμβαίνει σύντομα οποιαδήποτε στιγμή και κατά καθήκον και όπως επιβάλλεται εδόθη ο λόγος και στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο που τον ζήτησε.

Ο κ. Τζέκης έχει το λόγο, ως γενικός εισηγητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΑΓΓΙΝΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, με συγχωρείτε, αλλά έχω ζητήσει το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Παρακαλώ! Ομίλησε ο Υπουργός και απήντησε ένας Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος που το εξήτησε και παρενέβη ο κ. Σκυλλάκος διαδικαστικά. Δεν θα συνεχίσουμε και άλλο αυτήν τη συζήτηση!

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Αυτό πρέπει να το σκέφτεται η Κυβέρνηση, όταν διακόπτει και κάνει κατάχρηση ενός δικαιώματος που έχει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο κ. Τζέκης.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, μόλις τελείωσε ένα πολιτικό παιχνίδι, ένα στημένο πολιτικό παιχνίδι. Γι' αυτό και οι θεατές κουρασμένοι αποχωρούν!

Εμείς, βέβαια, θα σταθούμε στο περιεχόμενο του Κρατικού Προϋπολογισμού. Θα τον αναλύσουμε και θα αποδείξουμε για μια ακόμη φορά ότι είναι ένας Κρατικός Προϋπολογισμός που περιέχει όλες τις αντιλαϊκές μεταρρυθμίσεις που έχουν ξεκινήσει εδώ και πολλά χρόνια στη χώρα μας.

Η Κυβέρνηση, λοιπόν, προωθεί με συνέπεια την πολιτική που εξειδικεύεται και προσδιορίζεται με το Εθνικό Πρόγραμμα Μεταρρυθμίσεων για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας και της επιχειρηματικότητας, στα πλαίσια της στρατηγικής της Λισαβόνας.

Δηλώνει ικανοποιημένη από τη μείωση του ελλείμματος, την αύξηση του εθνικού εισοδήματος και ισχυρίζεται ότι προώθησε την εθνική συνοχή. Λυπάται γιατί δεν ικανοποίησε τα αιτήματα των εργαζομένων, των λαϊκών στρωμάτων, λέγοντας ότι τα όρια της οικονομίας δεν αντέχουν.

Γι' αυτό ισχυρίζεται ότι πρέπει να συνεχιστεί η σφιχτή δημοσιονομική πολιτική, για να αντιμετωπιστεί το υψηλό δημόσιο χρέος. Το 2007 θα φτάσει τα 237.000.000.000 ευρώ.

Για την αποπληρωμή του από το 2001 μέχρι το 2007, με κυβερνήσεις Νέας Δημοκρατίας και ΠΑ.ΣΟ.Κ., δόθηκαν για τόκους 67.000.000.000 ευρώ. Πληρώνει, δηλαδή, διαχρονικά ο λαός στους ντόπιους και ξένους τραπεζίτες που απομυζούν τεράστια ποσά, για να ικανοποιούν οι κυβερνήσεις μέχρι σήμερα τα αιτήματα των μεγαλοεπιχειρηματιών.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ., με βεβαρημένο παρελθόν λόγω της αντιλαϊκής

του πολιτικής, συμφωνεί με την Κυβέρνηση. Περιορίζεται σε μια ανούσια αντιπαράθεση για την απογραφή, την επιτήρηση της οικονομίας από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Μάλιστα, επικαλέσθηκε την αναθεώρηση του Α.Ε.Π. κατά 25%, που ετοιμάζει η Νέα Δημοκρατία και αναρωτήθηκε αν θα αυξηθούν ανάλογα και τα εισοδήματα του λαού.

Μα, δεν ξέρει; Γιατί ως κυβέρνηση το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ήταν εκείνο, το 1994, που αύξησε το εθνικό εισόδημα κατά 20%, τα λαϊκά στρώματα αύξησαν τα εισοδήματά τους κατά 20%; Μα, ποιον κοροϊδεύετε και οι δύο;

Η αντιπαράθεση, λοιπόν, έχει στόχο τη σύγχυση, τον αποπροσανατολισμό των εργαζομένων, των λαϊκών στρωμάτων για να μην αναζητήσουν τις αιτίες των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν, όπως τη μείωση εισοδημάτων, το κλείσιμο εργοστασίων και βιοτεχνιών, τις μαζικές απολύσεις, την ανεργία, τη φτώχεια, τις αλλαγές των εργασιακών και ασφαλιστικών σχέσεων, τον οικονομικό, κοινωνικό και πολιτικό μαρασμό ολόκληρων περιοχών, τα καρτέλ που καταλυσεύουν παραγωγούς και καταναλωτές, την εμπορευματοποίηση της παιδείας, της υγείας, του πολιτισμού, την ιδιωτικοποίηση δημοσίων επιχειρήσεων, της δημόσιας καταπατημένης γης.

Κι όλα αυτά, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι αποτέλεσμα της δικής σας πολιτικής, των καπιταλιστικών μεταρρυθμίσεων που στόχο έχουν την ενίσχυση της κερδοφορίας του κεφαλαίου με την αύξηση της εκμετάλλευσης της εργασίας. Γιατί ανάπτυξη είχαμε στο διάστημα 1995-2007. Δηλαδή με κυβερνήσεις Νέας Δημοκρατίας και ΠΑ.ΣΟ.Κ. το εθνικό εισόδημα από τα 80.000.000.000 ευρώ έφθασε στα 208.000.000.000 ευρώ, αύξηση 180%. Πακτωλώς χρημάτων υπήρξε. Οι τοποθετήσεις ελληνικών κεφαλαίων σε ξένα χρηματιστήρια, ομόλογα, οι καταθέσεις σε ξένες τράπεζες ανήλθαν στα 38.000.000.000 ευρώ επί της εποχής σας. Κεφάλαια βέβαια που δεν ανήκουν σε κανέναν εργάτη, αγρότη, μικροεπαγγελματία, άνεργο, συνταξιούχο, αλλά ανήκουν σε τραπεζίτες, εφοπλιστές και βιομήχανους.

Κοινωνική, λοιπόν, συνοχή δεν υπήρξε, μόνο στα λόγια. Υπήρξε διαχρονικά μεγάλη αναδιανομή πλούτου προς όφελος του κεφαλαίου. Κι αν υπολογίσουμε την αναδιανομή μέσω του χρηματιστηρίου την εποχή του 2000, τότε καταλαβαίνουμε πραγματικά ότι ταξική πολιτική υπάρχει και σήμερα, αλλά ταξική πολιτική υπήρχε και χθες επί ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Εμείς αυτήν την ταξική πολιτική θα αποκαλύψουμε, γιατί θέλουν να παρουσιάσουν το μαύρο, άσπρο, την αντιλαϊκή, συντηρητική πολιτική σαν φιλολαϊκή και προοδευτική. Εμείς κάνουμε προτάσεις με γνώμονα τα συμφέροντα της εργατικής τάξης, των λαϊκών στρωμάτων. Γιατί ο πλούτος που παράγουν τους ανήκει. Αφήνουμε, λοιπόν, την Κυβέρνηση και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. στην ψευδοαντιπαράθεσή τους. Ο λαός παρακολουθεί, κρίνει και οφείλει να βγάλει τα συμπεράσματά του.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι διαμόρφωσε ένα δίκαιο φορολογικό σύστημα. Δεν ισχύει όμως αυτό, γιατί συνεχίζει τη φορολογική μεταρρύθμιση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., όταν ο φορολογικός συντελεστής των επιχειρήσεων μειώθηκε από το 45% στο 35% και σήμερα στο 25%. Αυτός είναι και ο στόχος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Γι' αυτό και δεν υπάρχει ενιαία κοινοτική φορολογική πολιτική. Ο ανταγωνισμός μεταξύ των κρατών να διαμορφώνει ένα φορολογικό παράδεισο για το κεφάλαιο.

Αντίθετα για το φόρο καυσίμων υπάρχει ενιαία πολιτική. Αυτό επικαλείται η Κυβέρνηση και τον αυξάνει κατά 12,7%. Και είναι γνωστό ότι προηγήθηκε η αύξηση του Φ.Π.Α. κατά 1%. Και προσέξτε, αυτόν τον αντιλαϊκό νόμο τον θέσπισε για πρώτη φορά το 1987 η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και τώρα ανακάλυψε το ταξικό φορολογικό σύστημα;

Επήλθε ο φόρος στα φθηνά τσιγάρα, το τέλος κινητής τηλεφωνίας, ο φόρος υπερτιμήματος, τέλος συναλλαγής, ο Φ.Π.Α. στα ακίνητα, η μεγάλη αύξηση των αντικειμενικών αξιών. Δηλαδή ομοβροντία αυξήσεων και επιβολή νέων φόρων που πλήττουν τους εργαζόμενους, τα λαϊκά στρώματα, γιατί ξοδεύουν όλο το εισόδημα για να καλύψουν τις ανάγκες τους. Έτσι το ψωμί, το γάλα, το κρέας, το βιβλίο, το θέατρο έχουν την ίδια αξία για τον εργάτη, αλλά και για το βιομήχανο, το φθινό λαϊκό

τσιγάρο με το πούρο του εφοπλιστή, η λαϊκή στέγη με τη βίλα. Το 2007 οι έμμεσοι φόροι θα αυξηθούν κατά 8,8%, δύομισι δισεκατομμύρια περισσότερα.

Και αυτό γίνεται γιατί μειώνονται οι φόροι των μεγαλοεπιχειρηματιών και των μεγάλων εισοδημάτων και οι έμμεσοι φόροι είναι το 55,5% των εσόδων, δηλαδή, στα 100 ευρώ που εισπράττει το κράτος τα 56 ευρώ είναι έμμεσοι φόροι που πληρώνει ο λαός. Και είναι ενδεικτικό, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ότι ενώ η Κυβέρνηση από τους φόρους πετρελαιοειδών και καυσίμων εισέπραξε μέχρι σήμερα 16,8 δισεκατομμύρια ευρώ, αρνείται να μειώσει τους φόρους και να δοθεί το επίδομα θέρμανσης στους άνεργους χαμηλόμισθους, χαμηλοσυνταξιούχους.

Τα ίδια ισχύουν και με το νέο φορολογικό νόμο που αφορά τα φυσικά πρόσωπα. Γιατί οι τέσσερις συντελεστές γίνονται τρεις, 25%, 30% και 40% και καταργείται ο χαμηλός 15%. Και δεν ισχύει αυτό που λέει η Κυβέρνηση ότι η αύξηση κατά 1.000 ευρώ στο αφορολόγητο ποσό θα ωφελήσει τους εργαζόμενους, τα λαϊκά στρώματα. Γιατί αν διαχρονικά οι κυβερνήσεις τιμαριθμοποιούσαν τη φορολογική κλίμακα, αυτή θα ήταν τώρα πάνω από 15.000 ευρώ αντί 12.000 ευρώ και 10.500 για μισθωτούς και επαγγελματίες αντίστοιχα. Μάλιστα, καταργεί και την έκπτωση στην εφάπαξ καταβολή του οφειλόμενου φόρου.

Ποιο είναι το αποτέλεσμα; Το αποτέλεσμα είναι να ωφελούνται και πάλι τα υψηλά εισοδήματα και το βάρος να πέφτει ιδίως στα μεσαία. Ισχυρίζεται η Κυβέρνηση σήμερα όπως και προηγούμενα το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι τρία εκατομμύρια πολίτες δεν θα πληρώσουν φόρους. Με αυτόν τον τρόπο ομολογείτε ότι αυξήθηκε ο αριθμός των λαϊκών στρωμάτων με εισόδημα κάτω του ορίου φτώχειας. Τι είναι, λοιπόν, ο κάβουρας και τι είναι το ζουμί του για να πληρώνουν φόρο, εάν και αυτούς τους ξεζουμίζετε μέσα από τους έμμεσους φόρους. Έτσι, το 2007 προβλέπεται αύξηση 6,8% των φυσικών προσώπων, ενώ οι επιχειρήσεις το 2006 πλήρωσαν λιγότερους φόρους κατά 400.000.000 ευρώ. Τώρα η αύξηση είναι μόλις 2,7%. Δηλαδή, στα χρόνια της Νέας Δημοκρατίας οι μεγαλοεπιχειρηματίες πλήρωσαν λιγότερους φόρους πάνω από 1.000.000.000 ευρώ.

Ευνοϊκή όμως, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι και η ρύθμιση που προβλέπει μέσα τη εισηγητική έκθεση για τα αποθεματικά. Αυτά λέει θα τα φορολογήσουν στις εταιρείες που είναι εισηγμένες με 6% και στις άλλες με 12% αντί τον κανονικό συντελεστή 29%. Δηλαδή, και πάλι προνομιακή μεταχείριση στις μεγάλες επιχειρήσεις, ενώ από τους μικροεπαγγελματίες υπολογίζει να εισπράξει 2.000.000.000 ευρώ. Όσα, λοιπόν, απλόχερα χαρίζει στους εμποροβιομήχανους, τραπεζίτες, εφοπλιστές, τα φορτώνει στους εργαζόμενους συνταξιούχους μικρομεσαίους.

Ο εισηγητής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. χαρακτήρισε ταξική τη φορολογική πολιτική της Κυβέρνησης. Η κριτική του όμως αποδεικνύεται ότι δεν είναι αξιόπιστη. Γιατί στο διάστημα 2000-2007, δηλαδή, κυβερνήσεις και οι δύο, τα έσοδα από τα φυσικά πρόσωπα αυξήθηκαν κατά 79% ενώ τα έσοδα από τα νομικά πρόσωπα μειώθηκαν κατά 8,2% παρά τη μεγάλη κερδοφορία που είχαν. Ταξικό, λοιπόν, το φορολογικό σύστημα σήμερα, ταξικό και χθες, με αποτέλεσμα την αναδιανομή εισοδήματος υπέρ των υψηλών εισοδημάτων και των μεγάλων επιχειρήσεων.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος θεωρεί δίκαια και πραγματικά τα αιτήματα για αφορολόγητο στα 15.000 ευρώ, 5.000 για κάθε παιδί, αύξηση των κλιμακίων και προοδευτική φορολογία για τα υψηλά εισοδήματα. Αύξηση της φορολογίας των μεγαλοεπιχειρήσεων από κάθε δράση τους. Οι μικροεπαγγελματίες να φορολογούνται σύμφωνα με τα έσοδά τους. Μείωση και κατάργηση των έμμεσων φόρων στα είδη λαϊκής κατανάλωσης. Μείωση και κατάργηση των φόρων που επιβάλλουν οι δήμοι και οι νομαρχίες. Γιατί ήδη μετά τις εκλογές πολλοί επέβαλαν νέες μεγάλες αυξήσεις αντί να διεκδικήσουν όσα παράνομα παρακρατούν οι κυβερνήσεις τόσα χρόνια. Επιβεβαιώνονται αυτά που τονίζαμε, ότι δηλαδή η Αυτοδιοίκηση με τις πλειοψηφίες που πρόσκεινται στη Νέα Δημοκρατία, στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. και στο Συνασπισμό είναι αντιδραστικός φορομηχανισμός.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, για μια ακόμη χρονιά η Κυβέρνηση καθλώνει τους μισθούς, τα ημερομίσθια, τις συντάξεις

κάτω από τον πληθωρισμό και την αύξηση του Α.Ε.Π. που είναι 7,1%.

Ο μέσος μισθός θα αυξηθεί 3% και αιτιολογία της Κυβέρνησης είναι και πάλι ότι τα όρια της οικονομίας δεν αντέχουν. Έτσι, παρά την κατανόησή σας για τη δυσχερή οικονομική θέση των εργαζομένων, των συνταξιούχων, όχι μόνο αρνείστε την ικανοποίηση των αιτημάτων τους, αλλά τους φιλοδωρείτε με χημικά ρόπαλα και Μ.Α.Τ.. Τα φιλοδωρήματα αυτά, λοιπόν, δέχθηκαν τελευταία οι λιμενεργάτες, οι συμβασιούχοι, οι δάσκαλοι-καθηγητές, οι ναυτεργάτες που είναι ακόμη κάτω από το απαράδεκτο καθεστώς της πολιτικής επιστράτευσης.

Μάλιστα, είναι προσφιλής σας τακτική να βάζετε τον ένα κλάδο απέναντι στον άλλον, επικαλούμενοι τάχα την κοινωνική δικαιοσύνη, δηλαδή, τον εργαζόμενο των 600 ευρώ απέναντι στον εργαζόμενο των 1.200 ευρώ, το συνταξιούχο των 500 ευρώ απέναντι στο συνταξιούχο των 1.100 ευρώ. Προσπαθείτε μ' αυτόν τον τρόπο να κρύψετε ότι η πολιτική σας εξασφαλίζει τεράστια κέρδη στους επιχειρηματικούς ομίλους. Γιατί, όπως αναφέρει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η απόδοση κεφαλαίου στη χώρα μας τη δεκαετία 1995-2005 αυξήθηκε κατά 24% έναντι 12% στην Ευρώπη και σύμφωνα με την έκθεση του Ινστιτούτου Εργασίας της Γ.Σ.Ε.Ε. την εικοσαετία 1985-2005 το εργατικό κόστος μειώθηκε 25%. Και αν υπολογιστεί η μεγάλη άνοδος αναφέρει η παραγωγικότητας της εργασίας, όπως παραδέχεται και η Κυβέρνηση μέσα στην εισηγητική έκθεση, τότε αυξάνει η εκμετάλλευση του εργάτη από τον κεφαλαιοκράτη. Καταρρίπτεται, λοιπόν, το επιχείρημα των κυβερνήσεων και άλλων ότι για την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας ευθύνεται ο μισθός των 625 ευρώ, το μεροκάματο των 28 ευρώ του ιδιωτικού ή και του δημόσιου τομέα. Αυτά διαμορφώθηκαν μέσα από την άθλια συλλογική σύμβαση που υπέγραψε η συμβιβασμένη πλειοψηφία της Γ.Σ.Ε.Ε. που απέσπασε τα συγχρητηρία των βιομηχάνων, του Πρωθυπουργού, αλλά και του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, που τώρα ξαφνικά ανακάλυψε ότι η Νέα Δημοκρατία ασκεί ταξική πολιτική. Τα 0,77 λεπτά την ημέρα αύξηση, τα θεώρησε ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ικανοποιητικά για τον εργάτη.

Το Κ.Κ.Ε. τονίζει ότι η εργατική δύναμη, που είναι ο παραγωγός του κοινωνικού πλούτου, δεν αποτελεί κόστος. Είναι, λοιπόν, ρεαλιστικό το αίτημα για κατώτερο μισθό 1300 ευρώ, κατώτερο μεροκάματο 52 ευρώ, κατώτερη σύνταξη 1050 ευρώ, γιατί το μεροκάματο, η σύνταξη, ο μισθός πρέπει να αντιμετωπίζει τα αυξημένα έξοδα μιας εργατικής λαϊκής οικογένειας, όχι ο δανεισμός από τις τράπεζες, στις οποίες είναι καταχρεωμένα τα λαϊκά νοικοκυριά εδώ και μια δεκαετία εξ αιτίας της παρατεταμένης πολιτικής λιτότητας και των ληστρικών επιτοκίων. Πάνω από 80.000.000.000 είναι τα χρέη.

Το καρτέλ, λοιπόν, των τραπεζών ανθεί λόγω της δικής σας διαχρονικής πολιτικής και τροφοδοτεί μέσω των δανείων την κατανάλωση για να κερδοσκοπούν μαζί με τους εμποροβιομήχανους σε βάρος του λαού.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αντέχουν τα όρια της οικονομίας για τους κεφαλαιοκράτες, όχι όμως για τους εργαζόμενους και συνταξιούχους, γιατί το εισόδημα του 20% των πλούσιων αυξήθηκε έξι φορές περισσότερο από το 20% των πιο φτωχών. Δηλαδή μερικές χιλιάδες επιχειρηματιών έχουν τεράστια κέρδη σε σύγκριση με τα εκατομμύρια των φτωχών.

Κυρίες και κύριοι πανηγυρίζει η Κυβέρνηση ότι δήθεν μείωσε την ανεργία. Τα στοιχεία όμως που αναφέρει δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα που βιώνουν εξ άλλου ολόκληρες περιοχές και λαϊκές οικογένειες γιατί κατ' αυτήν και την Ευρωπαϊκή Ένωση δεν θεωρούνται άνεργοι όσοι εργάζονται μια ώρα εβδομάδα σε προγράμματα «STAGE» με 300 ευρώ χωρίς ένσημα, προγράμματα κατάρτισης, επανακατάρτισης, οι μακροχρόνια άνεργοι, οι μερικής και προσωρινής απασχόλησης. Αυτές εξ άλλου τις ελαστικές μορφές εργασίας προώθησαν με συνέπεια και προωθούν οι μέχρι τώρα κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Και στο όνομα της αντιμετώπισης της ανεργίας, με πραγματικό όμως στόχο την ενίσχυση κεφαλαίου, ψήφισαν και εφαρμόζουν σημαντικά αντεργατικά μέτρα, όπως τη μείωση των εργοδοτικών εισφορών, την

επιδότηση των εργοδοτών για κάθε άνεργο, τη διευθέτηση του εργασιμίου χρόνου, δηλαδή, χτύπημα του οκτάωρου, τη νομιμοποίηση των δουλεμπορικών ιδιωτικών γραφείων εργασίας, τις ευέλικτες μορφές εργασίας, την εντατικοποίηση με συνέπεια χιλιάδες ντόπιοι και ξένοι εργάτες να χάνουν τη ζωή τους και άλλοι να σακατεύονται στα εργοδοτικά εγκλήματα λόγω απουσίας μέτρων υγιεινής και ασφάλειας και των ελεγκτικών μηχανισμών του κράτους.

Αυτές τις μεταρρυθμίσεις θα συνεχίσει η Κυβέρνηση πιστή στις κατευθύνσεις της Λισαβόνας, με το περίφημο Ταμείο Κοινωνικής Αλληλεγγύης, όπως λέει.

Προσπαθεί να ωραιοποιήσει τα πράγματα με τις δήθεν μεγάλες αυξήσεις του επιδόματος ανεργίας, που εξακολουθεί όμως να είναι επίδομα της φτώχειας.

Αυτές τις μεταρρυθμίσεις εννοεί και το ΠΑ.ΣΟ.Κ., γιατί αυτό άνοιξε το χορό. Για την αποβιομηχάνιση δε περιοχών προτείνει ενεργητικές πολιτικές που σημαίνει επέκταση των ευέλκτων μορφών εργασίας και καθιέρωση εργασίας μέσω εθελοντικών μη κυβερνητικών οργανώσεων και μεταφορά μεγάλων κονδυλίων προς τους επιχειρηματίες.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η αύξηση της ανεργίας στις διάφορες γεωγραφικές περιοχές της χώρας μας επιβεβαιώνει τη θέση μας ότι ισόμετρη περιφερειακή ανάπτυξη όχι μόνο μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση αλλά και μέσα στη χώρα μας δεν μπορεί να υπάρξει. Παρά τα pronόμια, τις επιδοτήσεις που δόθηκαν σε πολλές περιοχές με τους φορολογικούς, αναπτυξιακούς νόμους, τα κοινοτικά προγράμματα στήριξης, η κατάσταση ως γνωστόν δεν άλλαξε. Τις ανάγκες του κεφαλαίου ικανοποιούν όλα αυτά και όχι του λαού. Γιατί ισόμετρη ανάπτυξη στα πλαίσια του συστήματός σας, του καπιταλισμού, δεν μπορεί να υπάρξει.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, διαρκή και πάγια είναι η ανάγκη του λαού να εργασία, γι' αυτό πρέπει να σταματήσει ο εμπαιγμός προς τους δεκάδες χιλιάδες συμβασιούχους που έχουν μείνει έξω από τις ρυθμίσεις. Πρέπει να μπει ένα τέλος με πρόβλεψη στην Αναθεώρηση του Συντάγματος, όπως πρότεινε ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος, Αντώνης Σκυλλάκος, όπως το είχαμε προτείνει και στην αναθεώρηση του Συντάγματος το 2001, αλλά τότε δεν το δέχθηκε κανείς. Να σταματήσει επιτέλους αυτή η ψηφοθηρία με τους συμβασιούχους που κάνετε και οι δύο, αλλά και ο Συνασπισμός που λέει ότι η κοινοτική οδηγία υποχρεώνει την Κυβέρνηση να μετατρέψει τις συμβάσεις ορισμένου χρόνου σε αορίστου, ενώ αυτή επιβάλλει τις ευέλικτες μορφές εργασίας.

Για του λόγου το αληθές θα καταθέσω στα Πρακτικά την απάντηση που έδωσε η επιτροπή στον Ευρωβουλευτή μας Γεώργιο Τούσια, που πραγματικά αποδεικνύει αυτό το οποίο χρόνια τώρα λέει το Κ.Κ.Ε., ότι αυτή η οδηγία είναι που υποχρεώνει τα κράτη-μέλη για τις ευέλικτες μορφές εργασίας.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Άγγελος Τζέκης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αλλωστε η Ευρωπαϊκή Ένωση με την οδηγία Μπολκενστάιν παρά τις επί μέρους διορθώσεις και τη συζήτηση για εβδομάδα εργασίας εξήντα πέντε ή εξήντα ωρών δείχνει τον αντιδραστικό της χαρακτήρα. Εργασιακές σχέσεις μεσαίωνα να προωθεί με τη συνεργασία φιλελεύθερων σοσιαλδημοκρατικών ή κεντροαριστερών κυβερνήσεων.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η εισηγητική έκθεση αναφέρει ότι στρατηγικός στόχος της νέας πολιτικής στο πλαίσιο των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων είναι η αναμόρφωση του ασφαλιστικού συστήματος της χώρας. Καθάρω πράγματα για την Κυβέρνηση. Προωθεί την αύξηση των ορίων ηλικίας για όλους, άνδρες και γυναίκες και είναι υποκριτικός ο ισχυρισμός για την ισότητα ανδρών και γυναικών, τη μείωση των συντάξεων, την καθιέρωση των επαγγελματικών ταμείων, την ενίσχυση των ιδιωτικών ασφαλιστικών εταιρειών. Και άλλωστε υπάρχει υπόβαθρο πάνω στο οποίο πατάει η Νέα Δημοκρατία. Είναι οι νόμοι Σιούφα και Ρέππα, δηλαδή, Νέας Δημοκρατίας και ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Και για να γίνουν αποδεκτές αυτές οι αντιδραστικές μεταρρυθ-

μίσεις, επικαλούνται την οικονομική κατάσταση των ταμείων, την ανισότητα μεταξύ των ασφαλισμένων και τη γήρανση του πληθυσμού, την υπογεννητικότητα. Πρόκειται καθαρά για προσπάθεια αποπροσανατολισμού. Γιατί το δημογραφικό πρόβλημα το δημιούργησε διαχρονικά η πολιτική σας, που καταδικάζει χιλιάδες νέους στην ανεργία, 26% έχει φθάσει, στην υποαπασχόληση.

Είναι αυτή που καταργεί τη δημόσια δωρεάν παιδεία και υγεία, την κοινωνική πρόνοια και οξύνει τα προβλήματα των νέων ζευγαριών. Γιατί το οικονομικό πρόβλημα των ταμείων δημιουργήθηκε με ευθύνη των κυβερνήσεών σας λόγω της υποχρηματοδότησης μέσω των προϋπολογισμών, της εισφοροδιαφυγής που υπολογίζεται στα 4.000.000.000 ευρώ το χρόνο και των συνεχών χαριστικών ρυθμίσεων, ενώ είναι καθαρά πράξη υπεξαίρεσης χρημάτων των εργαζομένων. Τα κάνετε «πλάκκια» με τους μπαταξήδες επιχειρηματίες διαχρονικά και οι δύο. Αιτία είναι η ανασφάλιστη εργασία και η μεγάλη ανεργία, η πολύχρονη, η άτοκη εκμετάλλευση των αποθεματικών με απώλειες πάνω από 20.000.000.000 ευρώ. Υπάρχει η αναγκαστική δανειοδότηση με ληστρικά επιτόκια από τις τράπεζες των οποίων τα χρέη προς τα ασφαλιστικά τους ταμεία τα φόρτωσαν οι κυβερνήσεις στο Ι.Κ.Α. γιατί με τους νόμους και της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ενέταξαν όλα αυτά τα ταμεία, καθώς και των Δ.Ε.Κ.Ο., στο Ι.Κ.Α.. Είναι μία ενοποίηση όμως που για μας δεν θα ωφελήσει εργαζόμενους και συνταξιούχους γιατί η εξίσωση γίνεται προς τα κάτω και όχι προς τα πάνω. Έτσι κατά την Κυβέρνηση αποδίδεται «δικαιοσύνη και δεν θα υπάρχουν διακρίσεις».

Στόχος καθαρός είναι η ιδιωτικοποίηση των δημοσίων επιχειρήσεων. Αυτό απαιτούν οι μεγαλοεπενδυτές, ντόπιοι και ξένοι. Αποδεχθήκατε όλοι σας την απελευθέρωση των αγορών. Είναι γνωστό ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. παραχώρησε το 62% του Ο.Τ.Ε. σε ιδιώτες. Ο Συνασπισμός είχε συμφωνήσει για το 49%. Η Νέα Δημοκρατία ολοκληρώνει σήμερα την ιδιωτικοποίηση. Είναι γνωστό ότι η πολιτική υποκρισία και η δημαγωγία περίσσεψαν αυτές τις μέρες εντός και εκτός Αιθούσης. Ο καυγός είναι για το ποιος, πώς και σε ποιον πουλάει, όχι επί της ουσίας. Το ίδιο γίνεται και για τα λιμάνια και αύριο θα γίνει και για τη Δ.Ε.Η., για τον Ο.Σ.Ε., για την Ε.Υ.Δ.Α.Π., για όλες τις δημόσιες επιχειρήσεις. Ο λαός, οι εργαζόμενοι έχουν συμφέρον να αντιπαθούν στην ιδιωτικοποίηση της λαϊκής αυτής μεγάλης περιουσίας, να διεκδικήσουν στην προκειμένη περίπτωση ενιαίο δημόσιο φορέα τηλεπικοινωνιών για καλές και φθηνές υπηρεσίες στα πλαίσια της λαϊκής διακυβέρνησης.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, στα είκοσι τρία χρόνια οι κυβερνήσεις απέδωσαν στο Ι.Κ.Α. λιγότερα από 750.000.000 ευρώ από τη θεσμοθετημένη χρηματοδότηση. Επίσης σύμφωνα με το διοικητή του Ι.Κ.Α. το Δημόσιο οφείλει διαχρονικά με όλες τις κυβερνήσεις στο ίδρυμα πάνω από 9.000.000.000 ευρώ. Τα ίδια συμβαίνουν και με τον Οργανισμό Ασφάλισης Ελεύθερων Επαγγελματιών στον οποίο διαχρονικά οι κυβερνήσεις αρνούνται να καταβάλουν οφειλές 300.000.000 ευρώ. Μάλιστα η Κυβέρνηση αύξησε τις εισφορές με παράλληλη μείωση των συντάξεων, ρυθμίσεις που τελευταία έγιναν και για το Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε..

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, υπάρχουν, λοιπόν, χρήματα για αξιοπρεπείς συντάξεις και όχι συντάξεις πείνας γιατί το 80% των συνταξιούχων παίρνει σύνταξη κάτω από 500 ευρώ, γι' αυτό η αύξηση του Ε.Κ.Α.Σ. κατά 30% είναι ντροπή. Είναι ο καφές που πίνετε πολλοί από σας στο Κολωνάκι. Όσο για το Λ.Α.Φ.Κ.Α., δεν θα πρέπει να επιχαίρεστε ότι εσείς τακτοποιείτε το Λ.Α.Φ.Κ.Α.. Ήσασταν εσείς που το θεσμοθετήσατε, ήταν οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. που το κράτησαν και ήλθε η απόφαση του δικαστηρίου για να το καταργήσει.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, καταρρίπτονται, λοιπόν, όλα τα επιχειρήματα που χρησιμοποιούνται από τις κυβερνήσεις για να ανατραπούν στο σύνολό τους τα κοινωνικοασφαλιστικά δικαιώματα. Γι' αυτήν την κατάσταση ευθύνονται και οι πλειοψηφίες της Γ.Σ.Ε.Ε. και της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. γιατί συμμετείχαν στον κοινωνικό διάλογο της υποτέλειας και του συμβιβασμού που προώθησαν και προωθούν οι κυβερνήσεις.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας στηρίζει και στηρίζει το

πλαίσιο αιτημάτων που προβάλλουν τα ταξικά συνδικάτα του εργατικού κινήματος, παίρνει υπόψη τα επιτεύγματα της τεχνολογίας, την αύξηση της παραγωγικότητας και τις σύγχρονες λαϊκές ανάγκες, γι' αυτό προτείνουμε το τριανταπεντάωρο, επτάωρο, πενήντα, τις σταθερές θέσεις εργασίας για όλους, το επίδομα για τους άνεργους να ανέρχεται στο 80% του μισθού, οι νέοι άνεργοι να καλύπτονται ιατρικά και ασφαλιστικά, σύνταξη στα εξήντα για τους άντρες, στα πενήντα πέντε για τις γυναίκες, στα πενήντα και πενήντα πέντε για τα βαριά και ανθυγιεινά αντίστοιχα, αν και αυτά βέβαια προορίζονται για «κόψιμο», πλήρη σύνταξη στα τριάντα χρόνια χωρίς χρόνια ασφάλισης και όχι στα εβδομήντα, όπως προτείνει η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Επίσης προτείνουμε την κατάργηση του ν. 2112/1920 που επιβάλλει διαφορετική αποζημίωση μεταξύ εργάτη και υπαλλήλου. Καμιά διάκριση μεταξύ χειρονακτικής και πνευματικής εργασίας. Αυτός ο αντεργατικός νόμος κρατάει ογδόντα έξι χρόνια με κυβερνήσεις Νέας Δημοκρατίας, ΠΑ.ΣΟ.Κ., βενιζελικές, αντιβενιζελικές, παπανδρεϊκές, караμανλικές αλλά και δικτατορίες και χούντες. Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, λοιπόν, αντιπαλεύει την ταξική αντεργατική πολιτική του χθες και του σήμερα.

Κοινωνική πολιτική δεν υπήρξε. Και δεν υπάρχει. Και αυτό είπε και ο δικός σας διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδας, κ. Γκαργκάνας. Καλεί, λοιπόν, τους εργαζόμενους, τους συνταξιούχους, τους άνεργους, τους νέους να ενισχύσουν τον αγώνα τους στον ταξικό προσανατολισμό του κινήματος. Να παραμερίσουν τις κυβερνητικές πολιτικές δυνάμεις που στηρίζουν τα συμφέροντα των μεγαλοεπιχειρηματιών και να ενισχύσουν το δικό τους κόμμα, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας.

Κυρίες Πρόεδρε, μ' αυτούς τους μισθούς τα μεροκάματα τις συντάξεις και τα επιδόματα ανεργίας δεν μπορεί λαϊκή οικογένεια να τα βγάλει πέρα με τη μεγάλη ακρίβεια που μόνο η κυβέρνηση και οι βιομήχανοι δεν αντιλαμβάνονται. Πάτε, λοιπόν, μια βόλτα στα σουπερ μάρκετ, πάτε στις λαϊκές, στα μαγαζιά στην αγορά. Εκεί θα δείτε ότι στενάζει πραγματικά ο λαός. Και αποδεχθήκατε όλοι την ελεύθερη κίνηση κεφαλαίου, εμπορευμάτων, υπηρεσιών. Γι' αυτό εμπαίζετε το λαό με τους ψευτοελέγχους, τους θεσμούς, την Επιτροπή Ανταγωνισμού, και την προτροπή προς τους εργαζόμενους να γυρίζουν μαγαζί το μαγαζί από τόπο σε τόπο για να βρουν δήθεν τα φθηνότερα προϊόντα. Γιατί λίγες μεγάλες επιχειρήσεις ελέγχουν πλέον κάθε κλάδο με αποτέλεσμα να ελέγχουν τις τιμές παραγωγού και καταναλωτή. Τα καρτέλ, λοιπόν, του γάλακτος, των πετρελαιοειδών, των τραπεζών, των εμπορών, των εφοπλιστών είναι δημιούργημα της δικής σας πολιτικής και του συστήματός σας. Καρτέλ που ξεζουμίζουν τα λαϊκά στρώματα.

Η ενίσχυση, λοιπόν, της επιχειρηματικότητας και ανταγωνιστικότητας, το ευρώ, σημαίνει κερδοφόρο περιβάλλον για μεγαλοεπιχειρηματίες σε βάρος εργαζομένων, καταναλωτών αλλά και μικροεπαγγελματιών βιοτεχνών. Γιατί σ' αυτό το περιβάλλον δεν μπορεί να επιβιώσει μικρομεσαία επιχείρηση. Και είναι επίσης αναληθές αυτό που λέγεται διαχρονικά από τις κυβερνήσεις ότι υπάρχουν κονδύλια που ενισχύουν τη μικρομεσαία επιχείρηση γιατί η Ευρωπαϊκή Ένωση θέτει συγκεκριμένες προϋποθέσεις: αριθμό εργαζομένων ως διακόσια πενήντα, κύκλο εργασιών μέχρι 50.000.000 ευρώ. Δηλαδή, για τα ελληνικά δεδομένα αφορούν μερικές μεγάλες επιχειρήσεις. Οι χιλιάδες μικρές και μεσαίες αποκλείονται. Αυτές οδηγούνται στον ασφυκτικό δανεισμό των τραπεζών και τη νόμιμη αλλά και παράνομη τοκογλυφία. Έτσι επέρχεται «ο θάνατος του εμποράκου». Γιατί μ' αυτόν τον τρόπο δημιουργούνται επιχειρηματικοί όμιλοι που καταλαμβάνουν όλο και μεγαλύτερο μερίδιο της αγοράς εμπορίου και της παραγωγής.

Είναι αποκαλυπτικά τα στοιχεία του Ι.Ο.Β.Ε. για τον κλάδο τροφίμων και ποτών. Οι διακόσιες πενήντα εννέα μεγαλύτερες επιχειρήσεις σε σύνολο χιλίων τετρακοσίων καρπώνονται το 73% του τζίρου και το 92% των καθαρών κερδών. Όλες οι υπόλοιπες κατέχουν το 28% του τζίρου και μόλις το 8% των κερδών. Η ακρίβεια, λοιπόν, που ροκανίζει το λαϊκό εισόδημα, τα σάπια και ακατάλληλα προϊόντα, τα λουκέτα μαγαζιών, βιοτε-

χνιών, η ανεργία, η δημιουργία μεγάλων εμπορικών κέντρων είναι αποτέλεσμα της φιλομονοπωλιακής πολιτικής που ακολουθήθηκε μέχρι σήμερα. Γι' αυτό και δεν ενισχύετε την δημιουργία παραγωγικών, προμηθευτικών εμπορικών συνεταιρισμών προκειμένου να αντιμετωπιστεί έστω και για λίγο η επιθετικότητα του κεφαλαίου. Απεναντίας απελευθερώνετε το ωράριο λειτουργίας παρά την αντίθεση εργαζομένων και μικροεπαγγελματιών. Γιατί αυτό απαιτούν οι μεγάλες επιχειρήσεις που έβαλαν και στόχο να καταργηθεί η κυριακάτικη αργία.

Εμείς με συνέπεια στηρίζαμε τα αιτήματα των μικρομεσαίων. Την προοπτική τους όμως πρέπει να την αναζητήσουν μαζί με τους εργαζόμενους στα πλαίσια της λαϊκής διακυβέρνησης. Γιατί μ' αυτήν μπορεί να επιλύσουν τα προβλήματα επιβίωσής τους. Να σταματήσουν όμως να στηρίζουν τη Νέα Δημοκρατία ή το ΠΑ.ΣΟ.Κ. -γιατί στην ουσία μ' αυτόν τον τρόπο στηρίζουν τους μεγαλοεπιχειρηματίες- και να εμπιστευθούν το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, οι μακροχρόνιες μεταρρυθμίσεις στον αγροτικό τομέα και οι συνέπειές τους είναι πλέον γνωστές και ορατές απ' όλους και δεν αφήνουν περιθώρια θριαμβολογιών. Γι' αυτό και οι δύο εισηγητές δεν στάθηκαν στο ζήτημα αυτό και το προσπέρασαν εν συντομία. Γιατί οι μικρομεσαίοι, οι γεωργοί, οι κτηνοτρόφοι, οι ψαράδες με τα δικαιώματά στο χέρι και αυτά κουτσουρεμένα, αντιλαμβάνονται ποιος τους κοροΐδεψε πλέον και ποιος τους ενημέρωσε και στάθηκε δίπλα τους, το Κ.Κ.Ε.. Γιατί τα ονομαστικά κοινοτικά κονδύλια για τις επιδοτήσεις των αγροτικών προϊόντων μειώνονται κατά 8,3% και είναι αποτέλεσμα της νέας Κοινής Αγροτικής Πολιτικής, με την οποία συμφωνήσατε και οι δύο. Και δεν μπορείτε πλέον να συγκαλύψετε τη δραστική μείωση της καπνοκαλλιέργειας, των τεύτλων, της ποσώσωσης ζάχαρης, τον κανονισμό για το κρασί, τη συρρίκνωση της παράκτιας αλιείας, της κτηνοτροφίας, όλων των γεωργικών καλλιεργειών. Μάλιστα, θα ανοίξει γρήγορα η συζήτηση για να μειωθούν από το 2013 ακόμα περισσότερο οι επιδοτήσεις. Μειώσεις που θα επιφέρουν το ξεκλήρισμα χιλιάδων μικρομεσαίων αγροτών, το κλείσιμο εργοστασίων, την απόλυση χιλιάδων εργατών και την εισαγωγή όλων των αγροτικών προϊόντων, με αποτέλεσμα την αύξηση του ελλείμματος του αγροτικού εμπορικού ισοζυγίου, που έφτασε πάνω από 2.000.000.000 ευρώ και τη διατροφική εξάρτηση της χώρας μας.

Επίσης με τη δραστική μείωση των πραγματικών τιμών των αγροτικών προϊόντων και την αύξηση του κόστους παραγωγής διαχρονικά, μειώσατε το πραγματικό καθαρό αγροτικό εισόδημα κατά 18,5% την περίοδο 2000-2005, δηλαδή, με κυβερνήσεις Νέας Δημοκρατίας και ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Πού βρήκε την ευνοϊκή φιλοαγροτική πολιτική ο εισηγητής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ξαφνικά ανακάλυψε την ανταγροτική πολιτική της Νέας Δημοκρατίας; Γι' αυτό η αύξηση του προνοιακού επιδόματος -δεν πρόκειται για σύνταξη- κατά 50 ευρώ το μήνα, είναι ελεημοσύνη 267 ευρώ καθαρά το μήνα, όσα δίνει δηλαδή ένας εμποροβιομήχανος για μία γραβάτα.

Δεν ειπώθηκε τίποτε για το καρτέλ των εμποριοβιομαχάνων του γάλακτος και των άλλων προϊόντων, που απομυζούν τον κόπο και τον ιδρώτα των μικρομεσαίων αγροτών. Και δεν θα πείτε και οι δύο σας, γιατί η πολιτική σας είναι αυτή που οδήγησε στη δημιουργία συνθηκών για την ύπαρξη των γνωστών καρτέλ. Είναι η αντισυνεταιριστική σας πολιτική σε συνεργασία με τις γαλαζοπράσινες διοικήσεις των συνεταιρισμών, που τους οδήγησε στη χρεοκοπία, στο κλείσιμο, στην ιδιωτικοποίηση. Αποτέλεσμα αυτής της πολιτικής είναι η συγκέντρωση της γης και της παραγωγής σε μεγαλοαγρότες και επιχειρηματίες, αλλά και ο οικονομικός, κοινωνικός, πολιτικός μαρασμός της υπαίθρου.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τα κονδύλια δεν καλύπτουν τις πραγματικές ανάγκες του αγροτικού τομέα σε έργα υποδομής, αρδευτικά, αντιπλημμυρικά, δασικά κ.α., γιατί οι κυβερνήσεις που στόχο έχουν τη συρρίκνωση του, την παράδοση του περιβάλλοντος, των δασών, στους επιχειρηματικούς ομίλους, αλλά και με την Αναθεώρηση του Συντάγματος του άρθρου 24, δεν ενδιαφέρονται για την κατασκευή τους. Είναι γνωστό ότι τις

αποζημιώσεις προς τους αγρότες τις καλύπτει ο υποχρηματοδοτούμενος ΕΛ.Γ.Α., ο οποίος θα αναγκαστεί να δανειστεί για το 2007 άλλα 206.000.000 ευρώ. Τον οδηγείτε, δηλαδή, συνειδητά στη χρεοκοπία για να ιδιωτικοποιηθούν οι αγροτικές ασφαλίσεις, όπως άλλωστε προβλέπει και ο ν.2945/2001 του Π.Α.Σ.Ο.Κ..

Εμείς διαφωνήσαμε με τις μεταρρυθμίσεις αυτές του αγροτικού τομέα. Στηρίξαμε και στηρίζουμε τους αγώνες των μικρομεσαίων αγροτών. Επισημαίνουμε, όμως, ότι οι αγώνες αυτοί θα έχουν καλύτερα αποτελέσματα και προοπτική, εάν συμβάλουν στην αλλαγή του συσχετισμού των πολιτικών δυνάμεων σε βάρος αυτών που εφαρμόζουν και εξωραίζουν την Κοινή Αγροτική Πολιτική και τον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου, δηλαδή, τη Νέα Δημοκρατία και το Π.Α.Σ.Ο.Κ. και εάν ενισχύσουν αποφασιστικά το Κ.Κ.Ε., γιατί προτείνει την ανάπτυξη του αγροτικού τομέα μέσα από τους παραγωγικούς συνεταιρισμούς των μικρομεσαίων αγροτών, ανάπτυξη που θα αξιοποιεί τις παραγωγικές δυνατότητες της χώρας, θα εξασφαλίζει τις διατροφικές ανάγκες του λαού, θα αναζωογονήσει οικονομικά, κοινωνικά, πολιτιστικά, περιβαλλοντικά την ύπαιθρο.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Κυβέρνηση συνεχίζει τη μείωση των δαπανών στην παιδεία, στην υγεία. Δίνει 3,5% και 2,7% του Α.Ε.Π. αντίστοιχα, γιατί με τις μεταρρυθμίσεις εμπορευματοποιεί και τους τομείς αυτούς, δηλαδή, ενισχύει την ιδιωτική επιχειρηματική δραστηριότητα, ιδίως μέσα από τη σύμπραξη δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, όπως έγινε με το Ασκληπιείο Βούλας.

Όμως και η συνεργασία Κυβέρνησης και Π.Α.Σ.Ο.Κ. μέσω της αναθεώρησης του άρθρου 16 του Συντάγματος προωθούν όχι μόνο την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων, αλλά και τη λειτουργία των δημοσίων με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια.

Ενδεικτική, όμως, είναι η στάση της Κυβέρνησης και στον τομέα του πολιτισμού. Δίδει μόλις το 0,60% του Κρατικού Προϋπολογισμού, ενώ υποχρηματοδοτεί τα δημοτικά θέατρα, τα κρατικά, τα μουσεία, την αρχαιολογική έρευνα, όλους τους οργανισμούς. Ένα πολύ μεγάλο, όμως, ποσό πηγαίνει στα δύο Μέγαρα Μουσικής. Αυτά διοικούνται και λειτουργούν από μεγαλοεπιχειρηματίες, με κριτήρια όμως που αποκλείουν τη λαϊκή οικογένεια από τις ποιοτικές πολιτιστικές εκδηλώσεις και αφορούν την αστική «καλή» κοινωνία.

Χρηματοδοτείστε, λοιπόν, την Eurovision και τα πολιτιστικά υποπροϊόντα, αφήστε στους καναλάρχεις τη μαζική παραγωγή τέτοιων προϊόντων για το λαό, παραδώστε εκτάσεις του Φαλήρου για πολιτισμό στο Ίδρυμα Νίρχου. Ο λαός έβρισκε και θα βρίσκει τρόπους να ανταμώνει με ποιητές, συνθέτες, ηθοποιούς, δημιουργούς που δεν βολεύονται με «τα αργύριά» σας.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, οι εργαζόμενοι στον τομέα της υγείας και της παιδείας είναι σε αγωνιστικές κινητοποιήσεις. Καλούμε το λαό να αγωνιστεί μαζί τους, ώστε όλα αυτά τα κοινωνικά αγαθά να παρέχονται δημόσια και δωρεάν σε όλους, χωρίς την παρουσία ιδιωτικών επιχειρήσεων που μόνο στόχο έχουν το κέρδος.

Κυρία Πρόεδρε, μπορεί η Κυβέρνηση να μειώνει τις κοινωνικές δαπάνες, αλλά αυξάνει τις στρατιωτικές. Για εξοπλιστικά προγράμματα προβλέπονται 1,7 δισεκατομμύρια ευρώ και για το ΝΑΤΟ άλλα 150.000.000. Δανείζεται, δηλαδή, ο λαός, το στρατιωτικό χρέος είναι το 25% του συνολικού χρέους, δηλαδή 59.000.000.000 ευρώ, για να κερδίζουν τα μονοπώλια των Η.Π.Α. και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μ' αυτόν τον εξοπλισμό οι Ένοπλες Δυνάμεις δεν διαφυλάττουν τα σύνορα της χώρας, αλλά συμμετέχουν στα πλαίσια των ευρωνατοϊκών σχεδιασμών ως δυνάμεις κατοχής και κάθε χρόνο δαπανώνται 200.000.000 περίπου από το υστέρημα του ελληνικού λαού για αυτά τα στρατεύματα.

Όμως, τα συμφέροντα των ντόπιων και ξένων κεφαλαιοκρατών προωθούνται με δικές σας αποφάσεις. Το φιλερηνικό κίνημα και ο λαός απαιτούν την επιστροφή των ελληνικών στρατευμάτων από τις περιοχές αυτές.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αν σ' όλα αυτά προστεθούν και οι δαπάνες του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης που είναι αυξημένες, τότε φαίνεται καθαρά που το πάει η Κυβέρνηση. Στόχο

έχει, όπως απέδειξαν τα τελευταία γεγονότα, τις διεκδικήσεις του εργατικού λαϊκού κινήματος, αυταρχικότητα που συνδέεται με την αντιλαϊκή πολιτική.

Όμως, μ' αυτά και με τις απαγορεύσεις συγκεντρώσεων και διαδηλώσεων δεν μπορείτε να τρομοκρατήσετε το εργατικό λαϊκό κίνημα. Καλούμε τους εργαζόμενους στα Σώματα αυτά να συνταχθούν με το σύνολο των εργαζομένων, να απαιτήσουν όλοι μαζί, όλα αυτά τα δισεκατομμύρια ευρώ που δίνονται για αυτές τις αντιπαραγωγικές δαπάνες να δοθούν για καλύτερους μισθούς, για καλύτερες συντάξεις, για διορισμούς στα νοσοκομεία, στα σχολεία, να δοθούν σε ευπαθείς κοινωνικές ομάδες για κατασκευή έργων υποδομής. Γιατί, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η χώρα μας έχει ανάγκη από έργα υποδομής, γιατί η χρόνια έλλειψη οδηγεί σε καταστάσεις που έζησαν πρόσφατα πολλές περιοχές από πλημμύρες και πυρκαγιές, χωρίς, μάλιστα, μέχρι σήμερα να αποζημιωθούν οι κάτοικοι και να αποκατασταθούν οι ζημιές. Μόνο λόγια και υποσχέσεις είχαμε μπροστά στις τηλεοράσεις. Τα κονδύλια αυτά είναι μειωμένα. Και είναι μειωμένα, γιατί δεν τα εγκρίνει η Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτή εγκρίνει έργα που εναρμονίζονται με τα συμφέροντα του ευρωπαϊκού κεφαλαίου, έργα που γίνονται μέσα από τις συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα και εξασφαλίζουν με προνομιακούς όρους κατασκευής και εκμετάλλευσης την κερδοφορία των ξένων και ντόπιων επιχειρηματικών ομίλων. Δηλαδή πληρώνει ο λαός για την κατασκευή και ξαναπληρώνει για τη χρήση τους.

Είναι μύθος, λοιπόν, ότι η χώρα μας, ο λαός, κερδίζει από τις χρηματοροές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όταν με βάση τις εκτιμήσεις το 30% των εισροών ξαναγυρίζει πίσω. Αν υπολογίσουμε και την ετήσια εισφορά της χώρας μας, που είναι 1,1% του Α.Ε.Π., τότε τα 21.000.000.000 που θα πάρουμε κατά την περίοδο 2007-2013 είναι ίσα μ' αυτά που δίνουμε. Αν προσθέσουμε και το μεγάλο εμπορικό έλλειμμα, τότε ο μύθος γίνεται τραγωδία για το λαό.

Κυρία Πρόεδρε, αποκαλύψαμε ότι η Κυβέρνηση, συνεχίζοντας το έργο του Π.Α.Σ.Ο.Κ., προωθεί τις καπιταλιστικές μεταρρυθμίσεις με αλαζονεία και αυταρχισμό. Αποδείξαμε και πάλι ότι τα όρια της οικονομίας αντέχουν φιλολαϊκές, προοδευτικές μεταρρυθμίσεις, αν αμφισβητηθούν τα κέρδη και το κεφάλαιο.

Όσοι ισχυρίζονται ότι με μεταρρυθμίσεις ο καπιταλισμός μπορεί να γίνει ανθρωπίνος, καλλιεργούν συνειδητά ή όχι αυταπάτες στο λαό και βάζουν φραγμό στην ριζοσπαστικοποίησή του. Τα παραδείγματα στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι αρκετά για να συνειδητοποιήσει το εργατικό λαϊκό κίνημα τη συμπαίγνια φιλελεύθερων, σοσιαλδημοκρατικών, κεντροαριστερών κομμάτων και κυβερνήσεων.

Είναι γεγονός ότι το εργατικό κίνημα με σκληρούς, ταξικούς αγώνες και με σημείο αναφοράς τις κατακτήσεις στις πρώην σοσιαλιστικές χώρες, απέσπασαν αρκετά από τους κεφαλαιοκράτες. Τώρα μετά τις ανατροπές, αυτοί απαιτούν από το παραπάνω πολιτικό τους προσωπικό να τις αφαιρέσει όλες. Γι' αυτό οι εργαζόμενοι, τα λαϊκά στρώματα που σήμερα διαπιστώνουν από την πείρα τους ότι η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας είναι εναρμονισμένη με τα καρτέλ των βιομηχάνων, των τραπεζιτών, των εφοπλιστών, όπως παλαιότερα και του Π.Α.Σ.Ο.Κ., να επιβάλλουν το αυστηρότερο πρόστιμο και στους δύο, να τους αποδυναμώσουν στις επόμενες εκλογές, όποτε και αν γίνουν, να ενισχύσουν το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, έστω και αν δεν συμφωνούν σ' όλα, γιατί εμείς στηρίζαμε με πολιτική συνέπεια και στηρίζουμε τα αιτήματά τους που για μια ακόμη φορά τα παρουσιάσαμε στη Βουλή.

Καλούμε, λοιπόν, όλους αυτούς που δίκαια αγανακτούν, να ανατρέψουν κοινωνικούς και πολιτικούς συσχετισμούς με στόχο τη λαϊκή διακυβέρνηση, γιατί αυτή θα οργανώσει την οικονομία σύμφωνα με τις λαϊκές ανάγκες. Λαϊκή οικονομία που θα βασίζεται στην κοινωνικοποίηση των μέσων παραγωγής, στον κεντρικό πανεθνικό σχεδιασμό για την αξιοποίηση όλων των δυνάμεων και δυνατοτήτων της χώρας, στην απεξάρτηση της χώρας από τις ιμπεριαλιστικές ευρωνατοϊκές ενώσεις. Αυτός ο δρόμος είναι αναγκαίος και ρεαλιστικός. Είναι ο δρόμος του σοσιαλισμού που καταργεί την εκμετάλλευση ανθρω-

που από άνθρωπο. Αυτήν την ιστορική πραγματικότητα δεν μπορεί να την αλλοιώσει και να την διαγράψει κανένα μνημόνιο και κανένα ψήφισμα. Δεν διαγράφεται και δεν αλλοιώνεται με διώξεις και φυλακίσεις ηγετικών στελεχών των εργατικών κομμουνιστικών κομμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, γιατί είναι βαθιά ριζωμένη στη συνείδηση των εργαζομένων. Είναι η ελπιδοφόρα προοπτική των λαών.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Σας ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Ο γενικός εισηγητής του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, κ. Ιωάννης Δραγασάκης, έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα με προσοχή τις εισηγήσεις όλων των εισηγητών και αν αντιλαμβάνομαι καλά, απόψε δεν συζητάμε για τον Προϋπολογισμό, συζητάμε με αφορμή τον Προϋπολογισμό. Κάνουμε μια γενική συζήτηση ή όπως λένε ορισμένοι στο ποδόσφαιρο, γίνεται προθέρμανση των ομάδων εν όψει των εκλογών. Ωστόσο εμείς έχουμε αντιληφθεί ότι ο κόσμος ενδιαφέρεται για τον Προϋπολογισμό. Μάλιστα έγιναν και συγκεντρώσεις, εκδηλώσεις, συζητήσεις σε πανεπιστήμια κ.λπ. και για το λόγο αυτό εγώ θα προσπαθήσω να μιλήσω για τον Προϋπολογισμό και, βεβαίως, μέσω του Προϋπολογισμού να βγάλουμε κάποια γενικότερα συμπεράσματα για την πολιτική της Κυβέρνησης, για την πορεία της οικονομίας και της κοινωνίας.

Βεβαίως ο Προϋπολογισμός της Ελλάδας, όπως κατατίθεται, όπως συντάσσεται και όπως συζητείται έχει πρόβλημα διαφάνειας και αξιοπιστίας. Άλλωστε, είπε και ο εισηγητής της Πλειοψηφίας πριν, ότι επί ΠΑ.ΣΟ.Κ. υπήρχαν διπλά βιβλία. Αυτά τα διπλά βιβλία δεν υπάρχουν σήμερα; Κάηκαν; Εξαφανίστηκαν ξαφνικά; Δεν είδαμε καπνό. Το τι, ακριβώς, περιέχει στη λεπτομέρειά του αυτός ο Προϋπολογισμός θα το μάθουμε όλοι μαζί στην πορεία του χρόνου. Το πόσο, ακριβώς, θα είναι το έλλειμμα αυτού του Προϋπολογισμού θα το μάθουμε μετά από δύο τρία χρόνια, σίγουρα μετά τις εκλογές, όταν θα έρθει η EUROSTAT, να ελέγξει απολογιστικά τα στοιχεία. Σήμερα το μόνο που γνωρίζουμε με ακρίβεια είναι το έλλειμμα του προϋπολογισμού του 2005, τότε που ο κ. Καραμανλής και ο κ. Αλογοσκούφης μας διαβεβαίωναν ότι το έλλειμμα του προϋπολογισμού του 2005 θα ήταν 2,8. Σήμερα γνωρίζουμε –το λέει η Κυβέρνηση- ότι ήταν τελικά 5,2.

Με αυτές, λοιπόν, τις επιφυλάξεις ως προς την αξιοπιστία και τη διαφάνεια του Προϋπολογισμού θα ήθελα να αναφέρω τα τρία σημαντικότερα κατά τη γνώμη μας χαρακτηριστικά αυτού του Προϋπολογισμού.

Το πρώτο έχει να κάνει με τη βασική λειτουργία κάθε προϋπολογισμού είτε δεξιού είτε αριστερού είτε κεντρώου, δηλαδή από πού παίρνει και πού δίνει. Είναι η λεγόμενη αναδιανεμητική λειτουργία του Προϋπολογισμού. Εδώ, λοιπόν, έχουμε ένα ενδιαφέρον και πολύ ανησυχητικό συμπέρασμα, διότι υποτίθεται πως ακόμα και συντηρητικοί οικονομολόγοι συμφωνούν ότι μια οικονομία που στηρίζεται στο κέρδος και στις αγορές δημιουργεί ανισότητες. Κανείς δεν αμφισβητεί αυτό το γεγονός. Υποτίθεται, λοιπόν, ότι έρχεται ο Προϋπολογισμός με τη φορολογική πολιτική, με την κοινωνική πολιτική να κάνει μια αναδιανομή εισοδημάτων, να πάρει από αυτούς που κέρδισαν πολλά και να δώσει στα οικονομικά ασθενέστερα στρώματα, για να αμβλυνθούν κάπως οι ανισότητες που δημιουργούνται.

Εκείνο, λοιπόν, που συμβαίνει στον Προϋπολογισμό αυτόν είναι ακριβώς το αντίθετο. Δηλαδή, για να γίνω πιο συγκεκριμένος, τα φορολογικά έσοδα του κράτους από το 2004 μέχρι το 2007, που κυβερνά η Νέα Δημοκρατία, αυξήθηκαν 8,5 δισεκατομμύρια ευρώ. Ποιοι πλήρωσαν αυτά τα 8,5 δισεκατομμύρια ευρώ; Τα 5,5 δισεκατομμύρια προήλθαν από έμμεσους φόρους, που κατά κοινή ομολογία τους πληρώνουν τα χαμηλά και μεσαία εισοδήματα, αυτό που λέμε τα λαϊκά στρώματα. Το 66%, λοιπόν, το πλήρωσαν τα ευρύτερα λαϊκά στρώματα. Πάμε στους άμεσους φόρους τώρα, στο υπόλοιπο. Στους άμεσους φόρους έχουμε το εξής επίσης ενδιαφέρον γεγονός, ότι όλοι οι άμεσοι φόροι πληρώθηκαν από μισθωτούς, συνταξιούχους και ελεύθερους επαγγελματίες. Άρα και τα 8,5 δισεκατομμύρια ευρώ, που είναι η αύξηση των εσόδων, προήλθαν, κυρίως, από

τα χαμηλά και μεσαία εισοδήματα.

Πού είναι οι φόροι των επιχειρήσεων, των κερδών, των μερισμάτων; Οι φόροι αυτοί παρουσίασαν μείωση. Προσωπικά δεν έχω υπ' όψιν μου άλλη χώρα και άλλη εποχή, που να έγινε σε τόσο σύντομο χρόνο τόσο βίαιη ανακατανομή των φορολογικών βαρών. Και έγινε αυτό σε μια περίοδο, που τα κέρδη δεν μειώθηκαν, αλλά αυξήθηκαν. Αυτό έγινε ακριβώς, διότι μειώθηκαν οι φορολογικοί συντελεστές.

Συνεπώς εδώ έχουμε μια πολιτική που στηρίζεται σε δυο αρχές. Η πρώτη αρχή λέει ότι άλλοι θα έχουν τα κέρδη και άλλοι θα πληρώνουν τους φόρους. Η δεύτερη αρχή της Νέας Δημοκρατίας, όπως είπε και ένας καθηγητής σε μια εκδήλωση, όπου ήμασταν μαζί είναι: «Ουκ αν λάβοις παρά του έχοντος». Ούτε ένα ευρώ δεν πλήρωσαν οι πλούσιοι από την τσέπη τους για την περιβόητη δημοσιονομική προσαρμογή. Ούτε ένα νόμο, ούτε μια τροπολογία, ούτε μια διάταξη δεν ψήφισε αυτή η Βουλή, που να επιβαρύνει σε κάτι τους πλούσιους. Υπήρξαν, βέβαια, πολλοί νόμοι που διέυρυναν τα προνόμια τους κ.λπ..

Έχουμε τώρα δυο επιχειρήματα από την Κυβέρνηση: «Έτσι είναι που τα λέτε, αλλά εμείς δώσαμε αύξηση στον Ο.Γ.Α., αύξηση στο Ε.Κ.Α.Σ. και αυξήσαμε και το επίδομα ανεργίας». Σύμφωνα, αλλά αυτά είναι από εκείνα που πλήρωσαν οι ίδιοι οι εργαζόμενοι, είναι από αυτούς τους φόρους, που, όπως είπα, εισπράχθηκαν. Άρα είναι οι ίδιοι οι εργαζόμενοι που χρηματοδοτούν αυτές τις αυξήσεις, οι οποίες είναι χαμηλότερες των αναγκών, χαμηλότερες των υπεσχημένων. Αλλά και το κυριότερο που αφορά εμάς, ακόμα και αυτές οι αυξήσεις δεν δίνονται ως συστατικό μιας συγκροτημένης κοινωνικής πολιτικής αλλά ως φιλανθρωπία εν όψει εκλογών.

Δεύτερο επιχειρήμα. «Αυξήσαμε όμως», λέει η Κυβέρνηση, «το αφορολόγητο όριο κατά 1000 ευρώ και τρία εκατομμύρια Έλληνες, που είναι κάτω από το όριο αυτό, δεν πληρώνουν κανένα φόρο».

Εννοεί η Κυβέρνηση ότι δεν πληρώνουν άμεσο φόρο. Πληρώνουν, όμως, έμμεσο φόρο. Ας πάρουμε κάποιον που ξοδεύει 1000 ευρώ το μήνα και δεν πληρώνει άμεσο φόρο. Δεν πληρώνει αυτός λογαριασμό Δ.Ε.Η., Ο.Τ.Ε., Ε.ΥΔ.Α.Π.; Δεν αγοράζει τρόφιμα από τα σούπερ μάρκετ; Δεν πηγαίνει σινεμά, δεν αγοράζει σουβλάκι; Ό,τι αγοράζουμε έχει μέσα το Φ.Π.Α.. Κάποιος, λοιπόν, που ζει με 1000 ευρώ, πληρώνει 170 ευρώ φόρο το μήνα, συν τα δημοτικά τέλη και άλλες εισφορές. Γιατί, λοιπόν, η Κυβέρνηση κάνει αυτό το λάθος; Μήπως θέλει να περάσει στη συνείδηση του κόσμου ότι οι έμμεσοι φόροι δεν είναι φόροι; Μήπως, κατά βάθος, σκέπτεται να κάνει και άλλη αύξηση του Φ.Π.Α., είτε τώρα είτε μετά τις εκλογές, αν είναι πάλι κυβέρνηση; Συμπέρασμα: Αντί να μειώνει τις ανισότητες ο Προϋπολογισμός, τις διευρύνει και αυτό είναι πάρα πολύ σοβαρό για όποιον αντιλαμβάνεται στοιχειωδώς τα οικονομικά.

Η δεύτερη λειτουργία του Προϋπολογισμού υποτίθεται ότι είναι η αναπτυξιακή, να δημιουργήσει υποδομές και να χρηματοδοτήσει τις συλλογικές προϋποθέσεις ανάπτυξης, δηλαδή την παιδεία, την υγεία, το κοινωνικό κράτος. Οι δημόσιες επενδύσεις μειώνονται ως ποσοστό του εθνικού εισοδήματος από 5,5% που ήταν παλαιότερα, την προηγούμενη οκταετία, στο 4,2%. Αυτό έχει δύο συνέπειες. Πρώτον, το έλλειμμα της περιφέρειας, η οποία ρίχθηκε λόγω των ολυμπιακών έργων, αυτή η στρέβλωση δηλαδή που είχαμε ότι συγκεντρώθηκαν πολλοί πόροι στην Αθήνα, παραμένει και διευρύνεται. Η δεύτερη συνέπεια, πιο σοβαρή, ποια είναι; Αφού δεν αυξάνουν όσο πρέπει οι δημόσιες επενδύσεις, δεν μπορεί η Κυβέρνηση να απορροφήσει τους πόρους από το Γ' Κοινωνικό Πλαίσιο Στήριξης.

Σ' ό,τι αφορά τώρα την υγεία, την παιδεία την κοινωνική ασφάλιση, εδώ έχουμε μία χρόνια υποχρηματοδότηση. Μάλιστα για την παιδεία σας θυμίζω, ότι ο κύριος Πρωθυπουργός είχε πει δεσμευτικά ότι θα πάμε τις δαπάνες από το 3,5% του Α.Ε.Π., που ήταν τότε, στο 5%. Όχι μόνο δεν είχαμε σύγκλιση προς το στόχο αυτόν, αλλά και το 3,5% μειώθηκε κατά τι. Το ίδιο για την υγεία, το ίδιο για την κοινωνική ασφάλιση. Συμπέρασμα: Με τον τρόπο αυτό επήλθε μία μείωση του ελλείμματος, αλλά στην ουσία το έλλειμμα δεν εξαφανίστηκε, το έλλειμμα μεταφέρθηκε στην κοινωνία, δηλαδή έγινε έλλειμμα υποδομών,

έλλειμμα απασχόλησης, έλλειμμα σε κοινωνικές υπηρεσίες, δυσκολία στο να λειτουργήσουν τα νοσοκομεία του χρόνου, δυσκολία το να λειτουργήσουν τα πανεπιστήμια. Αυτό έγινε: μεταφορά του ελλείμματος.

Η τελευταία λειτουργία ενός προϋπολογισμού είναι πως υποτίθεται ότι πρέπει να θωρακίζει μία κοινωνία από τα έκτακτα. Γίνεται ένας σεισμός, ο μη γένοιτο, γίνεται μία πλημμύρα, γίνεται μία φυσική καταστροφή. Ο Προϋπολογισμός αυτός δεν περιέχει κανένα αποθεματικό. Εμείς, μάλιστα, είχαμε προτείνει να δημιουργηθεί ειδικό ταμείο για τέτοιες περιπτώσεις καταστροφών. Τέτοιες προτάσεις –εννοείται– δεν είναι μεταρρύθμιση και η Κυβέρνηση ούτε τις συζητάει. Γίνεται μία διεθνής αναταραχή, μία διεθνής κρίση. Όλα αυτά τα κεφάλαια τα κερδοσκοπικά που εισρέουν και που η Κυβέρνηση τα ενθαρρύνει να εισέρουν μπορεί ξαφνικά να φύγουν. Ο Προϋπολογισμός, λοιπόν, δεν διαθέτει άμυνες. Αντιμετωπίζει ανέμελα το μέλλον.

Αυτά είναι τα τρία βασικά χαρακτηριστικά του Προϋπολογισμού, κατά την άποψή μας. Η συνολική λειτουργία του Προϋπολογισμού, λοιπόν, είναι η εξής και είναι σαφής: Όχι μόνο δεν επουλώνει τις πληγές που δημιουργούνται πρωτογενώς στις αγορές, μέσα στην οικονομία, όχι μόνο δεν μειώνει τις αδικίες και τις κοινωνικές ανισότητες, αλλά τις διευρύνει.

Σ' ό,τι αφορά την αξιοπιστία του Προϋπολογισμού, είπα στην αρχή κάτι και δεν θέλω να χάσω χρόνο. Θέλω μόνο να πω το εξής. Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας ό,τι στραβό έκανε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. –και δεν ήταν λίγα– το συνεχίζει και προσθέτει πάνω εκεί και το δικό της λιθαράκι. Οι ειδικοί λογαριασμοί ζουν και βασιλεύουν. Χρέη κρυφά ζούσαν, ζουν και εξακολουθούν να καθιστούν τον Προϋπολογισμό αναξιόπιστο.

Είναι προφανές, ότι αυτή η Κυβέρνηση, όπως και οι προηγούμενες, δεν τολμά τη διαφάνεια, διότι φοβάται τον έλεγχο. Γι' αυτό και φοβάται να υλοποιήσει τις προτάσεις που έχουμε κάνει, να μπορεί η Βουλή να έχει έλεγχο στον Προϋπολογισμό μέσα από ένα ειδικό γραφείο, να μπορεί η Βουλή να τροποποιεί τον Προϋπολογισμό με πλειοψηφίες, να μπορεί η Βουλή με μια διακομματική επιτροπή να φτιάξει ένα σύστημα κανόνων που να είναι σταθερό για το πώς θα εμφανίζονται τα μεγέθη, να μπορεί ο Προϋπολογισμός να είναι αναγνώσιμος, προσιτός στην κοινωνία και στους φορείς της.

Ο Προϋπολογισμός, λοιπόν, διευρύνει τις ανισότητες, αποδυναμώνει το κοινωνικό κράτος και την ανάπτυξη, στερείται σταθεροποιητικού ρόλου, προετοιμάζει ένα ακόμα δυσκολότερο μέλλον για τους εργαζόμενους και γι' αυτούς τους λόγους τον καταψηφίζουμε στο σύνολό του.

Η Κυβέρνηση –ακούσαμε τον εισηγητή, θα ακούσουμε και τους Υπουργούς και τον Πρωθυπουργό– απαντά σ' αυτήν την κριτική με τον ισχυρισμό ότι η πολιτική της αποδίδει. Έχουμε ισχυρή ανάπτυξη, οι επενδύσεις ανακάμπτουν. Τι άλλο θέλετε; Αυτή η ισχυρή ανάπτυξη είναι κάτι σαν φάντασμα. Κανείς δεν την βλέπει παρά μόνο λίγοι στη χώρα μας. Αποδίδει η πολιτική σας για τους ανέργους, όταν η ανεργία έχει γίνει καθεστώς; Αποδίδει για τους χαμηλόμισθους και για τους χαμηλοσυνταξιούχους όταν η ακρίβεια εξανεμίζει την όποια αύξηση πάρουν πριν τη βάλουν στο χέρι τους; Αποδίδει η πολιτική σας για τους μισθωτούς, για τον κόσμο της μισθωτής εργασίας που γίνεται ολοένα και περισσότερο κόσμος της επισφαλούς εργασίας; Αποδίδει η πολιτική σας για τον αγρότη, για τον επαγγελματία, για την μικρή επιχείρηση που η ζωή τους είναι μια πορεία μέσα στην ομίχλη και την αβεβαιότητα;

Τι εννοεί η Κυβέρνηση όταν λέει αποδίδει; Δύο πράγματα. Πρώτον, αυξάνονται οι επενδύσεις και δεύτερον, ότι έχουμε ισχυρή ανάπτυξη. Τι εννοεί η Κυβέρνηση όταν λέει για επενδύσεις; Έχει και μια πληρωμένη διαφήμιση για να μάθει ο κόσμος ότι αυξήθηκαν οι επενδύσεις. Η εξαγορά επιχειρήσεων, είναι επένδυση; Η αλλαγή ιδιοκτησίας είναι επένδυση; Δηλαδή, έρχεται κάποιος από το εξωτερικό και αγοράζει μετοχές της Εθνικής Τράπεζας στο Χρηματιστήριο. Αυτό είναι επένδυση; Αυτό, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, λέγεται χρέος. Τα χρωστάμε αυτά τα λεφτά. Πληρώνουμε μέρισμα στο εξωτερικό γι' αυτά τα λεφτά. Θα φύγουν αύριο αυτά τα λεφτά. Χρέος το καταγράφει η Τράπεζα της Ελλάδος αυτό και όχι επένδυση. Είναι επένδυση

η αλλαγή ιδιοκτησίας και η εξαγορά μιας επένδυσης; Όχι. Μπορεί να αποδειχθεί αποεπένδυση. Αγοράζει κάποιος μια επιχείρηση, διαλύει το παραγωγικό της κομμάτι και κρατάει μόνον το εμπορικό. Μ' αυτά τα ψέματα θα πείσετε τον κόσμο;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κύριε συνάδελφε, μου επιτρέπετε μια διακοπή; **ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ:** Βεβαίως με την άδεια του Προεδρείου και με την οικονομία του χρόνου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Απλώς να πούμε για την ακρίβεια των πραγμάτων, ότι δεν είναι χρέος αυτό που λέτε. Είναι επένδυση.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Κύριε Αλογοσκούφη, ευχαριστώ για την διευκρίνισή σας. Να γραφτεί, λοιπόν, στα Πρακτικά ότι κατά τη δική μας άποψη οι επενδύσεις χαρτοφυλακίου στην ουσία συνιστούν χρέος μιας χώρας έναντι των διεθνών επενδυτών. Μ' αυτήν την έννοια χρέος. Και εν πάση περιπτώσει, κύριε Υπουργέ –ξέρετε εμένα δεν με ενδιαφέρουν οι λεπτομέρειες, αλλά η ουσία– δεχθείτε το ενδεχόμενο ότι αυτή η εισροή κεφαλαίων που γίνεται σήμερα, κάποια στιγμή μπορεί να γίνει μαζική εκροή κεφαλαίων, για λόγους ακόμα άσχετους με την ελληνική οικονομία. Εμείς αυτό λέμε. Λάβετε τα μέτρα σας, διότι ο λαός θα τα πληρώσει αυτά.

Εμείς θέλουμε παραγωγικές επενδύσεις, θέλουμε επενδύσεις που να αυξάνουν το παραγωγικό δυναμικό της χώρας, επενδύσεις που να αυξάνουν την απασχόληση. Και, βεβαίως, είναι και μια συζήτηση που δεν γίνεται, σε ποιους τομείς θα προτιμούσαμε τέτοιες επενδύσεις.

Έρχομαι τώρα στην ισχυρή ανάπτυξη. Έχουμε, πράγματι, όχι ισχυρή ανάπτυξη, αλλά ισχυρή αύξηση του εθνικού εισοδήματος πάνω από 3,5%. Το είχαμε και επί ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Ποια είναι τα χαρακτηριστικά αυτής της «ανάπτυξης» για να χρησιμοποιήσω αυτόν τον όρο για να συνενοηθούμε; Και θα περίμενα η Κυβέρνηση να τα πει αυτά τα χαρακτηριστικά. Είναι θέμα ευθύνης, είναι θέμα υπευθυνότητας απέναντι στο λαό.

Πρώτον, η ανάπτυξη αυτή ιδίως μετά το 2000 στηρίζεται σε μεγάλο βαθμό στο δανεισμό των νοικοκυριών. Ως ποτέ μπορούν να δανειζονται τα νοικοκυριά είναι ένα ερώτημα.

Δεύτερο χαρακτηριστικό: Η ανάπτυξη αυτή δημιουργεί υπερκέρδη όντως σε τράπεζες κυρίως και σε ορισμένες επιχειρήσεις που συνήθως ελέγχουν τους κλάδους είτε με καρτέλ είτε χωρίς καρτέλ. Από την άλλη μεριά όμως αυτή η ανάπτυξη δεν προάγει την κοινωνική ευημερία, δεν βελτιώνει τη ζωή των ανθρώπων, δεν μειώνει τις ανισότητες και δεν περιορίζει τη φτώχεια. Αυτά μας τα είπε στην επιτροπή της Βουλής πρόσφατα ο κ. Γκαργκάνας ο Διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος. Σας διαβάζω διότι έχει σημασία επειδή το λέει η Τράπεζα της Ελλάδος: «Παρά την ισχυρή ανάπτυξη που έχουμε στην Ελλάδα οι βασικοί δείκτες φτώχειας και ανισότητας υπερβαίνουν τους μέσους όρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εδώ και δεκαπέντε χρόνια» –σημειώνει ο κ. Γκαργκάνας– «παραμένει μάλλον σταθερός ο κίνδυνος της φτώχειας και καλύπτει το 20%-23% του πληθυσμού δηλαδή πάνω από δύο εκατομμύρια πολίτες».

Έχουμε, λοιπόν, μία ανάπτυξη η οποία είναι ανάπτυξη ανισοτήτων και διεύρυνσης της φτώχειας. Όσο και να συνεχίζεται αυτή η ανάπτυξη, αυτό είναι δομικό της χαρακτηριστικό και δε θα αλλάξει.

Τρίτον, η ανάπτυξη αυτή δεν δημιουργεί ούτε πολλές ούτε σταθερές θέσεις απασχόλησης. Αν δείτε τα στοιχεία η ανάπτυξη αυτή δημιουργεί, κυρίως, επισφαλείς θέσεις εργασίας. Πέρυσι, το 2005, το 25% των θέσεων εργασίας που δημιουργήθηκαν ήταν θέσεις μερικής απασχόλησης.

Τέταρτον, η ανάπτυξη αυτή τρέφεται από τις εισαγωγές και δημιουργεί τεράστια ελλείμματα στο εμπορικό ισοζύγιο και στο έλλειμμα τρεχουσών συναλλαγών για το οποίο τρέχει ο κύριος Υπουργός να βρει ξένα κεφάλαια να καλυφθεί και γι' αυτό η προεμύρα της επιτάχυνσης των ιδιωτικοποιήσεων.

Το πέμπτο και πιο σημαντικό, από μία άποψη, λόγω προϋπολογισμού, χαρακτηριστικό της ανάπτυξης που έχουμε είναι ότι αποδίδει όλο και λιγότερα έσοδα στο κράτος. Δηλαδή, τα

φορολογικά έσοδα στην Ελλάδα ήταν πάντα μικρότερα από ό,τι των άλλων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μετά το 2000 έχουμε πολύ μεγάλη υποχώρηση. Από 26,5% του Α.Ε.Π. που ήταν το 2000 τα φορολογικά έσοδα, έχουν πέσει στο 23%. Και θέλω να ρωτήσω την Κυβέρνηση, επειδή ακούω αντιφατικά πράγματα, αυτό το θεωρεί καλό; Δηλαδή είναι επιθυμητός στόχος της Κυβέρνησης να έχουμε χαμηλά φορολογικά έσοδα; Αν είναι έτσι, πώς θα χρηματοδοτήσει την παιδεία, την υγεία, τις υποδομές; Πώς θα εξοφληθεί το χρέος; Αν πάλι δεν είναι επιθυμητός στόχος αυτός, τότε γιατί έκανε τόσο πλουσιοπάροχες φοροαπαλλαγές στα κέρδη, στα μερίσματα, στην Εκκλησία, σε διάφορες ισχυρές κοινωνικές ομάδες;

Το συμπέρασμα, λοιπόν, είναι ότι πίσω απ' αυτήν την ισχυρή ανάπτυξη κρύβεται μία κρίση η οποία έρχεται, μια κρίση αναπτυξιακή, μια κρίση κοινωνική διότι η Τράπεζα της Ελλάδος λέει ότι αυτή η ανάπτυξη δεν είναι βιώσιμη μακροχρόνια. Αλλά ακόμη και αν συνεχίζεται για κάποια χρόνια με αυτούς τους τρόπους, με δάνεια, με οικοδομή κ.ο.κ., έχει αυτά τα χαρακτηριστικά που προανέφερα.

Ακούγοντας τον εισηγητή του ΠΑ.ΣΟ.Κ. άκουσα πολλές φορές τη λέξη ανικανότητα, τη φράση ανίκανη Κυβέρνηση. Είναι θέμα ανικανότητας αυτά τα οποία περιέγραψα;

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Και ανικανότητας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Αλίμονό μας, κύριε Ευθυμίου, αν ήταν πιο ικανή αυτή η Κυβέρνηση. Δεν θα υπήρχε τίποτα. Όλα θα είχαν πουληθεί!

Λοιπόν θέλω να πω ότι για μας –εγώ δεν θα αξιολογήσω ικανότητες- η Κυβέρνηση εκφράζει την πολιτική της. Η πολιτική της Κυβέρνησης εντάσσεται σ' ένα γενικότερο παγκόσμιο ρεύμα. Εμάς μας ενδιαφέρει, λοιπόν, ακόμη και αν η Κυβέρνηση είναι πολύ ικανή και ακόμη και αν υλοποιηθούν όλα αυτά που θέλει να κάνει, ποιο είναι το μέλλον.

Θα μου επιτρέψετε πολύ σύντομα να κάνω μία συνολικότερη αναφορά. Πριν από τρεις δεκαετίες βγήκε στο παγκόσμιο προσκήνιο μία ιδέα που έλεγε ότι αν απελευθερώσουμε τις αγορές από κοινωνικές δεσμεύσεις και ελέγχους και αν ιδιωτικοποιήσουμε τις δημόσιες επιχειρήσεις, τότε θα απολαύσουμε τρία μεγάλα πράγματα.

Ήταν οι τρεις μεγάλες υποσχέσεις του νεοφιλελευθερισμού. Πρώτον, θα μειώσουμε την ανεργία μέσω της μείωσης της φορολογίας. Δεύτερον, θα μειώσουμε το κράτος μέσω της μείωσης των δαπανών. Τρίτον, θα μειώσουμε τη φτώχεια μέσω της ισχυρής ανάπτυξης.

Οι πιο πολλοί θα θυμούνται ότι αυτό βγήκε τότε ως ένα κύμα. Δημιούργησε προσδοκίες. Μάλιστα πέραν της Δεξιάς και μεγάλα τμήματα της ευρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας σαγηνεύτηκαν από τις υποσχέσεις αυτές. Κυβερνήσεις μάλιστα που ονομάστηκαν «κεντροαριστερές» αντί να συγκρουστούν με το δόγμα αυτό, συμφιλιώθηκαν μαζί του.

Θα θυμάστε εδώ τον πρώην Πρωθυπουργό, κ. Σημίτη που έλεγε «να προσαρμοστούμε». Υιοθετήθηκε, δηλαδή, μία στρατηγική προσαρμογής στη νεοφιλελεύθερη παγκοσμιοποίηση. Σ' αυτό το πλαίσιο κινήθηκαν οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Το θυμόμαστε, είναι πρόσφατο.

Θεοποίησαν τις αγορές και την επιχειρηματικότητα, προώθησαν τις ιδιωτικοποιήσεις και, κυρίως, τις νομιμοποίησαν στη συνείδηση του κόσμου ως μία εκσυγχρονιστική πολιτική. Καλλιέργησαν τη λογική του μονόδρομου. Και όλα αυτά σήμερα –και γι' αυτό τα λέω- κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., είναι όπλα στη φαρέτρα της Νέας Δημοκρατίας. Πολλές φορές είναι και τα μόνα της όπλα, λέγοντας ότι και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. τα έκανε.

Μας κάνει εντύπωση, λοιπόν, που η νέα ηγεσία του ΠΑ.ΣΟ.Κ. από τη μία μιλάει για άλλο δρόμο και από την άλλη δηλώνει υπερήφανη για το έργο των προηγούμενων κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Δηλαδή, ο άλλος δρόμος είναι μία συνέχεια της πολιτικής που μόλις περιέγραψα;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΑΚΑΙΔΗΣ: Βελτίωση.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Εμάς μας ενδιαφέρει το μέλλον. Χαίρομαι που και εσείς, με το γέλιο σας, συμφωνείτε ότι κάτι υπάρχει εδώ και πρέπει να ξεκαθαριστεί.

Μας ενδιαφέρει το μέλλον. Θέλω μάλιστα να επισημάνω με

έμφαση ότι τώρα πια δεν είμαστε στην εποχή των υποσχέσεων. Τώρα ζούμε την εποχή της χρεοκοπίας των νεοφιλελεύθερων υποσχέσεων και τη ζούμε παγκοσμίως. Αυτό έχει σημασία. Διότι η Νέα Δημοκρατία λέει «την άλλη τετραετία θα τα κάνουμε, την παράλληλα θα τα κάνουμε». Να δούμε, λοιπόν, τι έγινε διεθνώς.

Πρώτον, η συγκράτηση των κοινωνικών δαπανών δεν οδήγησε –όπου έγινε- σε μικρό κοινωνικό κράτος, αλλά σε μεγάλο αυταρχικό και ποινικό κράτος. Υπάρχουν πολιτείες στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής που ξεδοθούν πιο πολλά για φυλακές απ' ό,τι για σχολεία. Εμείς είμαστε ακόμα στην αρχή.

Δείτε, όμως, τον Προϋπολογισμό. Προσέξτε τι λέει μέσα. Οι δαπάνες για το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης, εδώ και χρόνια, αυξάνουν σταθερά πάνω από την αύξηση του εθνικού εισοδήματος. Τα αιτήματα του Υπουργείου Δικαιοσύνης, τα οποία απέρριψε ο κ. Αλογοσκούφης, θα απαιτούσαν μισό προϋπολογισμό για να ικανοποιηθούν. Πού πάμε λοιπόν;

Δεύτερον, η μείωση της φορολογίας του κεφαλαίου διεθνώς δεν οδήγησε σε μείωση της ανεργίας, αλλά οδήγησε σ' έναν καταστροφικό παγκόσμιο φορολογικό ανταγωνισμό, ποιος θα πρωτομειώσει τους φόρους. Αυτός ο φορολογικός ανταγωνισμός συνθλίβει, τελικά, το κοινωνικό κράτος.

Και η όποια μικρή μείωση της ανεργίας –για να έρθω και σ' αυτό το επίτευγμα- κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπου υπάρχει, οφείλεται σ' έναν, κυρίως, παράγοντα, στην αύξηση της μερικής απασχόλησης. Όταν η μία θέση σταθερής εργασίας γίνεται δύο θέσεις μερικής απασχόλησης, βεβαίως μπορεί να υπάρξει μία στατιστική μείωση της ανεργίας. Όμως, αυτή η διεύρυνση της μερικής απασχόλησης, αν πάρει διαστάσεις, αποτελεί μία τεράστια απειλή για την κοινωνική ασφάλιση πέρα από το πρόβλημα που δημιουργείται στους ίδιους τους εργαζόμενους με μερική απασχόληση που ο μισθός τους δεν επαρκεί για την επιβίωσή τους.

Αν, δηλαδή, οι μερικώς απασχολούμενοι φθάσουν ένα μέγεθος σημαντικό, καταλαβαίνετε όλοι σας ότι μερική απασχόληση σημαίνει μερικό μισθό και σημαίνει και μερική κοινωνική εισφορά, εισφορά για την ασφάλιση, εάν δίνεται και αυτή. Με μερικές, όμως, εισφορές δεν μπορούν να χρηματοδοτούνται πλήρεις συντάξεις. Γι' αυτό και αυτή η αγωνία με ποιο τρόπο θα μπορέσει να ξεγελαστεί η κοινωνία και να αποδεχθεί μείωση των συντάξεων και άλλα οδυνηρά μέτρα, για να λυθεί –υποτίθεται- το ασφαλιστικό. Όχι για να λυθεί το ασφαλιστικό, αλλά για να αντιμετωπιστεί αυτό το πρόβλημα που δημιούργησε η πολιτική που εφαρμόζεται.

Τρίτον, η ισχυρή ανάπτυξη, όπου υπάρχει και όταν υπάρχει, με τους όρους που γίνεται, όπως είδαμε και στην περίπτωση της Ελλάδας, δεν οδηγεί σε μείωση της φτώχειας, αλλά στην εμφάνιση μιας νέας κοινωνικής ομάδας, των λεγόμενων «νεόπτωχων» ή των «εργαζόμενων πτωχών», όπως τους ονομάζει ο Διεθνής Γραφείο Εργασίας. Ποιοι είναι αυτοί; Είναι οι εργαζόμενοι με μερική και επισφαλή απασχόληση. Εργάζονται μιν, αλλά είναι τόσο χαμηλές οι αποδοχές, που είναι κάτω από το όριο της φτώχειας. Και επιπρόσθετα, αυτή η ανάπτυξη επιβαρύνει το περιβάλλον, που σε συνδυασμό και με τις γενικότερες κλιματολογικές αλλαγές, συνιστά έναν τεράστιο κίνδυνο.

Επομένως έχουμε περάσει τη φάση των προσδοκιών και είμαστε στη φάση των αποτελεσμάτων. Και όπως είπα πρόσφατα σ' ένα άρθρο του ο πρώην Υπουργός Οικονομικών των Η.Π.Α. και πρώην Πρόεδρος του Χάρβαρντ, ενός γνωστού πανεπιστημίου, ο Λόρενς Σάμερς, «με τις πολιτικές που ακολουθούνται» –λέει- «ο 21ος αιώνας αναδειχнется στο «χρυσό αιώνα» των πλουσίων». Και βεβαίως αντίστοιχα κινδυνεύει να αναδειχθεί σ' έναν μεσαίωνα για τις εργασιακές σχέσεις, για την κοινωνική ασφάλιση, για το περιβάλλον.

Έκανα αυτήν τη γενικότερη αναφορά διότι νομίζω ότι από εδώ ξεκινάει το πρόβλημα. Η Νέα Δημοκρατία έχει κάνει την επιλογή της. Τις αποτυχίες της θα τις χρησιμοποιεί ως επιχείρημα για πιο σκληρή πολιτική, για πιο πολλές ιδιωτικοποιήσεις, για πιο πολλές απελευθερώσεις.

Το ΠΑ. ΣΟ. Κ. τι ακριβώς θέλει να κάνει; Να κατοχυρώσει τα κεκτημένα του νεοφιλελευθερισμού; Να τα συνεχίσει; Εμείς λέμε ότι η ώρα έχει φθάσει όχι για προσαρμογή, αλλά για ανα-

τροπή των ανισοτήτων, των αρνητικών, των προβλημάτων που δημιουργήσε όλη αυτή η πολιτική και, βέβαια, ανατροπή και της ίδιας αυτής πολιτικής.

Θα ολοκληρώσω μ' ένα ακόμη επιχείρημα, για το οποίο μου έχει κάνει εντύπωση η συχνότητα με την οποία λέγεται. «Δεν αντέχει η οικονομία. Αναγνωρίζουμε τα προβλήματα, ξέρουμε ότι δεν περνάει καλά μια μερίδα του κόσμου, αλλά δεν υπάρχουν λεφτά, παρά την ισχυρή ανάπτυξη, παρά το ότι η πολιτική μας αποδίδει».

Η δική μας απάντηση, σ' αυτό, δεν είναι ότι υπάρχουν λεφτά γενικώς, ότι οι πόροι είναι ανεξάντλητοι. Το πρόβλημα το οποίο θέλω να αναδείξω είναι ότι πίσω απ' αυτό που λέγεται «αντοχή της οικονομίας», υπάρχει πρόβλημα δημοκρατίας, υπάρχει θέμα επιλογών, υπάρχει θέμα ιεραρχήσεων και θέμα προτεραιοτήτων: Θα δώσω το επίδομα θέρμανσης, που στοιχίζει 200.000.000 ευρώ ή θα κάνω μια φοροαπαλλαγή προς τις ασφαλιστικές εταιρείες ή τις τηλεοράσεις ή δεν ξέρω σε ποιον άλλο; Είναι θέμα μιας επιλογής.

Δεν θα αναφερθώ επίσης στη σπατάλη που έλεγε ο Πρωθυπουργός. Θυμάστε ότι έλεγε πως θα περιόριζε τη σπατάλη και θα εξοικονομούσε 10.000.000.000 ευρώ. Εγώ θα είμαι πιο πεζός, αλλά και πιο συγκεκριμένος.

Πρώτο παράδειγμα: Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Το πήραμε το 2000. Τελειώνει τώρα, με δυνατότητα εκταμίευσης μέχρι το 2008. Είναι τεράστια ποσά: 25.000.000.000 ευρώ. Ακούσαμε τον εισηγητή της Πλειοψηφίας τι είπε στην αρχή: «Στο 50% είναι η απορρόφηση». Δεν έχουμε, λοιπόν, πόρους από τη μια και από την άλλη, τους πόρους που έχουμε, δεν είμαστε άξιοι να τους απορροφήσουμε. Εμάς, βέβαια, μας ενδιαφέρει και η ποιότητα της απορρόφησης, όχι μόνο η απορρόφηση. Όταν όμως βλέπεις αυτό το πρόβλημα, δεν μπορεί να μην το θέτεις.

Τι φταίει εδώ; Εδώ από τον Άννα στον Καϊάφα. Φταίει το Π.Α.Σ.Ο.Κ., όχι φταίει η Νέα Δημοκρατία. Φταίει ο ένας, φταίει ο άλλος. Η μαύρη αλήθεια είναι ότι αυτό το πολιτικοδιοικητικό σύστημα της χώρας μας στην προσπάθειά του να ελέγξει το χρήμα, στην προσπάθειά του να λειτουργήσει πελατειακά και ρουσφετολογικά, στην προσπάθειά του να δει το κράτος ως λάφυρο εξουσίας έχει αυτό το αποτέλεσμα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ**)

Παράδειγμα δεύτερο: Μερίσματα. Τι θα πει μέρισμα για έναν κόσμο που δεν το έχει δει; Είναι τα κέρδη που μοιράζονται σ' αυτούς που έχουν μετοχές των επιχειρήσεων και αποτελεί μια βασική μορφή πλούτου. Σ' όλες τις χώρες του κόσμου τα μερίσματα φορολογούνται μία φορά στην επιχείρηση με το συντελεστή που φορολογείται το κέρδος συνολικά και μετά, όταν διανεμηθεί το μέρισμα, αυτό φορολογείται πια, ακριβώς, ως εισόδημα.

Πόσοι είναι οι συντελεστές φορολογίας των μερισμάτων σε διάφορες χώρες; Θα σας πω ενδεικτικά: Στη Δανία είναι 43%, στην Ελβετία είναι 40%, στην Τουρκία είναι 17,5%, στην Ιρλανδία είναι 42% και στην Ελλάδα είναι μηδέν. Δεν πληρώνει στην Ελλάδα φόρο εισοδήματος αυτός που ζει από μερίσματα. Είναι μηδέν.

Σημειώστε μια λεπτομέρεια: Στην Ελλάδα ο φόρος μερίσματος είναι μηδέν και στην Ιρλανδία ο φόρος μερίσματος είναι 42%. Οι επενδύσεις, στην Ιρλανδία πάνε όχι στην Ελλάδα, διότι, βεβαίως, το πού θα πάει η επένδυση εξαρτάται από πάρα πολλούς παράγοντες και όχι μόνο από τους φορολογικούς.

Τι προτείνουμε εμείς; Εμείς προτείνουμε πολύ απλά, τα εισοδήματα από μερίσματα να φορολογούνται, τουλάχιστον, όσο και τα εισοδήματα από εργασία. Θα έπρεπε να πω παραπάνω, συμβιβάζομαι και λέω: τα εισοδήματα από μερίσματα να μπαίνουν στην κλίμακα και να φορολογούνται. Αν κάποιος έχει λίγα μερίσματα, έχει πέντε-δέκα μετοχές, δεν θα πληρώσει τίποτα. Αν κάποιος έχει πολλά, θα πληρώσει πολλά. Τι λέει η Κυβέρνηση σ' αυτό; Τι λέει το Π.Α.Σ.Ο.Κ. επί τη ευκαιρία;

Τρίτο παράδειγμα. Σ' όλες τις χώρες του κόσμου τα χρηματιστηριακά κέρδη υπόκεινται σε κάποια φορολογία. Το ίδιο και τα κέρδη από αμοιβαία κεφάλαια. Αυτά και εμείς οι αριστεροί τα θεωρούσαμε παλαιά λεπτομέρειες. Δεν δίναμε μεγάλη σημα-

σία. Στην εποχή μας όμως, μεγάλο μέρος της υπεραξίας που δημιουργείται στην οικονομία, μεγάλο μέρος του κοινωνικού πλεονάσματος, να το πω αλλιώς, αναδιανέμεται σ' αυτήν τη χρηματοπιστωτική σφαίρα.

Σε όλες, λοιπόν, τις χώρες υπάρχει κάποιος φόρος αν κάποιος έχει κέρδη από αυτές τις δραστηριότητες. Σε εμάς πόσος είναι αυτός ο φόρος; Μηδέν.

Προτείνουμε, λοιπόν, και εδώ να υπάρξει κάποιος φόρος, να μπαίνουν και αυτά τα εισοδήματα στην κλίμακα, να φορολογούνται.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΪΣΕΡΛΗΣ: Ο κ. Αλογοσκούφης το ξέρει; **ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ:** Του κ. Αλογοσκούφη το έχω πει, αλλά τώρα πρέπει να το ακούσετε και εσείς, διότι άκουγα πριν ότι ετοιμάζεστε για νέα προγράμματα κ.λπ.. Λοιπόν, βάλτε το στο νέο σας πρόγραμμα τουλάχιστον. Τόσα χρόνια μάλλιασε η γλώσσα μας με τον Χριστοδουλάκη.

Λοιπόν, πρόταση απλή. Να μην υπάρχει εισόδημα στην Ελλάδα που να μην φορολογείται, τουλάχιστον, όσο το εισόδημα από εργασία. Αυτή είναι η θέση του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς. Και μπορούμε να κάνουμε διάλογο, να βρεθεί τρόπος αν μια χρονιά το Χρηματιστήριο δεν πάει καλά, να αφαιρούνται οι ζημιές, να έχει και επιστροφή φόρου κάποιος. Αν γίνουν αυτά που λέμε, να καταργηθούν όλοι οι άλλοι φόροι στα αμοιβαία κεφάλαια.

Εμάς μας ενδιαφέρει. Υπάρχει εισόδημα; Αν είναι από εργασία του αλλοζούμε τα φώτα στη φορολογία. Αν δεν είναι από εργασία, δεν θα πληρώνει φόρο;

Παράδειγμα τέταρτο: Φοροκλοπή. Υπάρχει μια σύγχυση και μεταξύ μας καμιά φορά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Φοροδιαφυγή, φοροαποφυγή, φοροκλοπή. Και ο υδραυλικός μπορεί να κάνει φοροδιαφυγή. Δεν κόβει πολλές φορές απόδειξη κάποιος υδραυλικός. Εκεί υπάρχει μια συνεργασία των κάτω, ας το πω έτσι. Γλιτώνει και αυτός που έκανε τη δουλειά και δεν έκοψε απόδειξη, γλιτώνει και αυτός που δεν πληρώνει το Φ.Π.Α.. Είμαστε αντίθετοι εμείς με κάθε μορφή φοροδιαφυγής.

Θέλω να επιστήσω, όμως, την προσοχή σας σε μία πλευρά. Η φοροκλοπή είναι όταν πληρώνεται ο Φ.Π.Α. από τον καταναλωτή και δεν καταλήγει στον κ. Αλογοσκούφη. Αυτό είναι το μεγάλο πρόβλημα στην Ελλάδα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Στον κ. Μπέζα πείτε τα αυτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Ναι, μετά βέβαια θα συζητήσουμε και τι θα τα κάνετε, αν φθάσουν ποτέ στα χέρια σας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΪΣΕΡΛΗΣ: Αυτό είναι το πρόβλημα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Σύμφωνα με ορισμένα στοιχεία που αποδίδονται στην Παγκόσμια Τράπεζα – διότι εδώ δεν έχουμε και συγκεκριμένους αριθμούς – το 2005, οι επιχειρήσεις απέκρυψαν έσοδα 17,5 δισεκατομμύρια ευρώ. Εάν το πολλαπλασιάσουμε με το 17%, ως μέσο συντελεστή Φ.Π.Α., προκύπτουν 3.000.000.000 ευρώ. Η φοροκλοπή ήταν, τουλάχιστον, 3.000.000.000 ευρώ.

Και επειδή άκουσα και τον εισηγητή της Πλειοψηφίας να υπαινίσσεται –το έλεγε παλαιά ο κ. Μητσotάκης– ότι το συσσωρευμένο δημόσιο χρέος οφείλεται τάχα στην κοινωνική πολιτική που έκανε ο Ανδρέας Παπανδρέου στη δεκαετία του 1980, ας τα αφήσουμε τα ψέματα.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Γιατί, δεν έκανε;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Ελπίζω ότι θα συμφωνήσετε μ' αυτό που θα πω.

Το συσσωρευμένο δημόσιο χρέος της Ελλάδας είναι η συσσωρευμένη φοροκλοπή των κυρίαρχων τάξεων. Αυτή είναι η αλήθεια. Και επειδή κάποιος το ξέρουν αυτό, γι' αυτό επί είκοσι χρόνια τώρα πιπιλίζουν το μυαλό των απλών ανθρώπων ότι τάχα για το δημόσιο χρέος φταίει ο φουκαράς ο συνταξιούχος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Η φοροκλοπή, λοιπόν, είναι το πρόβλημα. Να παταχθεί και να μην μπλέξουμε αυτό το θέμα με τη διάσπαρτη παραοικονομία, κ.λπ. Είπα να τα προχωρήσουμε όλα αυτά, αλλά αν η Κυβέρνηση δεν αντιμετωπίσει τη φοροαποφυγή, την ασυλία στην ουσία, αν δεν χτυπήσει τη φοροκλοπή, πώς να πάει μετά παρακάτω;

Με τι νομιμοποίηση;

Προσπάθησα να αποδείξω, λοιπόν, ότι υπάρχουν πηγές, άλλες πολιτικές και άλλες επιλογές και ότι υπάρχουν πόροι, αλλά φοβάμαι ότι όλα αυτά είναι έξω από τη λογική της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας.

Θα ολοκληρώσω, λοιπόν, με την ανοχή σας για ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε, για να κάνω την ανακεφαλαίωση.

Η κυριαρχία του νεοφιλελευθερισμού συνεχίζεται. Η ηγεμονία του, όμως, έχει κλονιστεί. Οι υποσχέσεις του έχουν διαψευστεί. Οι κερδισμένοι είναι οι λίγοι και οι χαμένοι είναι οι πολλοί. Γι' αυτό και οι διαφοροποιήσεις αυξάνουν- παράδειγμα αποτελεί η Λατινική Αμερική- και οι αντιστάσεις δυναμώνουν. Παράδειγμα αποτελούν τα κινήματα κατά της παγκοσμιοποίησης.

Όσα επεισόδια δήθεν μεταρρυθμίσεων και αν σκηνοθετηθούν από την Κυβέρνηση, ο κόσμος αντιλαμβάνεται ότι το έργο που βλέπει έχει σεναριογράφο. Και ο σεναριογράφος αυτός σκέπτεται τα μεγάλα συμφέροντα και τους ισχυρούς.

Εμείς, λοιπόν, λέμε στον ελληνικό λαό ότι δεν χρειάζεται να περιμένουμε να δούμε και τον επίλογο! Δεν χρειάζεται να πέσει η αυλαία αυτού του έργου, για να πούμε «α, τι έγινε εδώ;». Μπορούμε από τώρα να συμπεράνουμε ότι αυτό που γίνεται είναι μία αρπαγή δημόσιου πλούτου. Αυτό που γίνεται είναι μία ανισοκατανομή εισοδημάτων. Αυτό που γίνεται είναι μία ανάπτυξη η οποία έχει θύματα τους εργαζόμενους, το κοινωνικό κράτος και το περιβάλλον.

Ακριβώς γι' αυτό, εμείς λέμε ότι ο κόσμος της εργασίας -ιδίως της επισφαλούς εργασίας- ο κόσμος του κοινωνικού κράτους, αυτοί που δουλεύουν στα νοσοκομεία, στα σχολεία κ.λπ., αλλά και ο κόσμος που έχει ανάγκη το κοινωνικό κράτος, όσοι υφίστανται τις συνέπειες από την υποβάθμιση του περιβάλλοντος, αυτοί αποτελούν σήμερα μία νέα κοινωνική πλειοψηφία. Αυτοί μπορούν να συγκροτηθούν σε σώμα και αγωνιστικά και πολιτικά. Αυτοί μπορούν, ακριβώς, να αγωνιστούν για την ανατροπή της υπάρχουσας πολιτικής και για να υπάρξει μία εναλλακτική πολιτική που θα έχει, σημείο εκκίνησης τη μείωση των ανισοτήτων, την καταπολέμηση της φτώχειας, την προστασία του περιβάλλοντος, την ανατροπή των αρνητικών συνεπειών των ως τώρα πολιτικών.

Εμείς, ο Συνασπισμός της Ριζοσπαστικής Αριστεράς, αυτή την προοπτική εκπροσωπούμε, αυτή την προοπτική αγωνιζόμαστε να προωθήσουμε, στο μέτρο των δυνάμεών μας, μαζί με τα κοινωνικά κινήματα και στην Ελλάδα και στην Ευρώπη και στον κόσμο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Δραγασάκη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΪΣΕΡΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Αριστεράς!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Πολύ μας μπερδεύετε, κύριε συνάδελφε, με την Αριστερά! Όχι, η Αριστερά, αλλά εσείς!

Το λόγο έχει τώρα ο ειδικός εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεωργιάδης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ομιλία του γενικού εισηγητή της Αντιπολίτευσης κ. Ευθυμίου αποδόμησε τη σκέψη μου και έτσι, δεν θα κάνω την ομιλία που αρχικά προγραμματίζα και θα προσπαθήσω να προσαρμόσω τις σκέψεις μου στα ερωτήματα που μας έθεσε.

Κατ' αρχήν, βρήκα την εισήγηση ξενοφοβική, εσωστρεφή, μίζερη, κινδυνολογική, καταστροφολογική και, επιτρέψτε μου να πω, ανυπόστατη.

Ξεκίνησε ρωτώντας εάν υπάρχει πραγματική πρόταση για ανάπτυξη. Ο Προϋπολογισμός προφανώς εντάσσεται σε μία στρατηγική ανάπτυξης. Μία στρατηγική ανάπτυξης οφείλει να έχει στόχο, οφείλει να έχει εργαλεία και πολιτικές για να πετύχει το στόχο -και ο Προϋπολογισμός δεν είναι τίποτα άλλο, παρά ίσως το σημαντικότερο τέτοιο εργαλείο- και οφείλει να έχει και έναν μηχανισμό αξιολόγησης και παρακολούθησης τού κατά πόσο ο στόχος όντως προσεγγίζεται.

Χαίρομαι που είδα και στην ομιλία του εισηγητή της Αντιπολί-

τευσης ότι έχει αρχίσει να ξεκαθαρίζει στη σκέψη του ΠΑ.ΣΟ.Κ. η διαφορά ανάμεσα στην ανάπτυξη και τη μεγέθυνση, την αύξηση του Α.Ε.Π.. Διότι από το 1994 έως το 2004, είχαμε μεν υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης, όμως είχαμε πολύ υψηλή ανεργία, είχαμε όξυνση της κοινωνικής ανισότητας, είχαμε μείωση της παραγωγικότητας, είχαμε μείωση των επενδύσεων και είχαμε μείωση της ανταγωνιστικότητας. Κατά συνέπεια, είχαμε μεν αύξηση του Α.Ε.Π., αλλά δεν είχαμε καμία ανάπτυξη.

Στις 7 Μαρτίου 2004, ερχόμενη η νέα Κυβέρνηση, αντιλαμβάνεται ότι είχαμε μία προηγούμενη κυβέρνηση εδώ, η οποία έθετε στόχους μονοθεματικούς. Να μπούμε στην Ο.Ν.Ε., να αυξήσουμε το Α.Ε.Π.. Όμως, δεν υπήρχε στρατηγική, δεν υπήρχαν εναρμονισμένες πολιτικές, δεν υπήρχαν εργαλεία. Ο Προϋπολογισμός του 2004 ήταν προφανώς μη εκτελέσιμος, όπως και άλλοι προηγούμενοι. Και βέβαια, αυτά οδήγησαν στο γνωστό δημοσιονομικό εκτροχιασμό, ο οποίος κρυβόταν πίσω από τη δημιουργική λογιστική.

Η πρώτη προτεραιότητα ήταν το δημοσιονομικό «νοικοκύρεμα». Μόλις το φθινόπωρο, δηλαδή τους τελευταίους δύο μήνες, καταφέραμε να συμφωνήσουμε με τη «EUROSTAT» γύρω από τα στοιχεία των δημόσιων λογαριασμών μας και η αναθεώρηση του Α.Ε.Π., η επί δεκαετίας καθυστερημένη -οφείλαμε να την έχουμε κάνει σταδιακά εδώ και πολλά χρόνια- έγινε, ευτυχώς, και έγινε τώρα, διότι υπήρξαν τα κατάλληλα εργαλεία. Δεν είναι ότι δεν υπήρχε η πολιτική βούληση να γίνει, αλλά δεν μπορούσε να γίνει στο παρελθόν. Και για πρώτη φορά συμφωνούν απόλυτα οι εκτιμήσεις του οικονομικού επιτελείου της Κυβέρνησης με τις προβλέψεις και τις εκτιμήσεις των αρμόδιων οργάνων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Τώρα, ο κ. Ευθυμίου και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. μας μέφονται και για τα δύο. Και για τη συμφωνία με τη «EUROSTAT» και το δημοσιονομικό «νοικοκύρεμα» και βέβαια, για την αναθεώρηση του Α.Ε.Π., που οφείλει να είχε γίνει στην προηγούμενη δεκαετία, στα χρόνια του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και απλά να συμπληρωθεί στα δικά μας χρόνια.

Για πρώτη φορά μετά την Ο.Ν.Ε., το έλλειμμα της χώρας είναι κάτω από το περίφημο 3%. Οφείλαμε, δηλαδή, να είμαστε σε επιτήρηση όλα τα χρόνια από το 2000 και μετά.

Και βέβαια, για πρώτη φορά έχουμε πραγματική ανάπτυξη, διότι ναι μεν έχουμε μία αύξηση του Α.Ε.Π., που είναι της τάξης του 4%, αλλά έχουμε μία σημαντική μείωση της ανεργίας -σαφέστατα κάτω από το 9%- έχουμε αύξηση εξαγωγών, έχουμε αύξηση επενδύσεων και ιδιαίτερα ξένων επενδύσεων για τις οποίες, επίσης, μας μέμφεται ο κ. Ευθυμίου. Και εδώ απλά θα πω το γνωστό «όμφακες εισί» που είπε η αλεπού, «όσα δεν φτάνει η αλεπού, τα κάνει κρεμαστάρια!» Δυστυχώς, ξένες επενδύσεις δεν υπήρχαν στην Ελλάδα στα χρόνια του ΠΑ.ΣΟ.Κ.! Και βέβαια, έχουμε και επιτάχυνση της περιφερειακής σύγκλισης.

Αυτές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και ιδιαίτερα της Αντιπολίτευσης, είναι απαραίτητες συνθήκες για τη διατήρηση και ενδυνάμωση της κοινωνικής συνοχής.

Ο κ. Ευθυμίου ρώτησε με ποιους είναι η Κυβέρνηση και με ποιους δεν είναι. Θέτει ένα ταξικό, ένα διχαστικό, ένα διαzeugτικό ερώτημα. Για μας τέτοια ερωτήματα είναι ανύπαρκτα. Οι στόχοι της αναπτυξιακής στρατηγικής της Κυβέρνησης είναι η βελτίωση της ποιότητας ζωής όλων των πολιτών, χωρίς αποκλεισμούς και η ενδυνάμωση της κοινωνικής συνοχής.

Και πώς γίνεται αυτό; Αυτό γίνεται με τη διεύρυνση των αναπτυξιακών δυνατοτήτων της χώρας. Γίνεται με την επιτάχυνση του ρυθμού της οικονομικής μεγέθυνσης. Γίνεται με την αύξηση της παραγωγικότητας. Και, βέβαια, αύξηση πάνω από τον κοινοτικό μέσο όρο, εάν πρόκειται ποτέ να πετύχουμε την περίφημη σύγκλιση. Πρέπει να γίνουμε πιο παραγωγικοί απ' όλους τους εταίρους μας τους πλουσιότερους στην Ευρώπη των είκοσι πέντε.

Ο κ. Ευθυμίου ανακριβώς μας μέμφθηκε ότι προβλέπουμε πως το 2010 το εισόδημα των εργαζομένων θα είναι στο επίπεδο του 2003. Το 2006 είχαμε πραγματική αύξηση του εισοδήματος των εργαζομένων κατά 2,3%, όταν ο μέσος όρος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ήταν 0% -ήταν στάσιμα τα εισοδήματα και όταν Γερμανία, Ισπανία, Ολλανδία και Πορτογαλία είχαν

σημαντική πτώση. Καταθέτω για τα Πρακτικά το σχετικό υπόμνημα της «EUROSTAT».

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Γεωργιάδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο Αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Δεύτερον, εφαρμόζουμε ένα αναπτυξιακό υπόδειγμα, το οποίο είναι πάρα πολύ συγκεκριμένο. Ως προς αυτό δεν έχει καμία σχέση με το παρελθόν. Δεν βασιζόμαστε στις δημόσιες δαπάνες. Αυτό είναι αλήθεια. Άλλωστε, δεν θα μπορούσαμε, καθώς το 82% των δημόσιων δαπανών είναι ήδη προδιατεθειμένες, πριν καν ασχοληθούμε με αυτές.

Η ανάπτυξη, όμως, δεν επιτυγχάνεται μέσω δημοσίων δαπανών. Ανάπτυξη επιτυγχάνεται με επιχειρηματικότητα, με τη δραστηριότητα του ιδιωτικού τομέα, με αύξηση των εξαγωγών, με τον τουρισμό, με τη ναυτιλία, εκεί που έχουμε συγκριτικά πλεονεκτήματα. Γι' αυτό η επιχειρηματικότητα, η εξωστρέφεια, η ανταγωνιστικότητα –έννοιες περίπου άγνωστες τις προηγούμενες δεκαετίες στην Ελλάδα- αποτελούν το τρίπτυχο που χαρακτηρίζει το αναπτυξιακό υπόδειγμα της νέας διακυβέρνησης.

Παρ' ότι δεν στηρίζαμε στις δημόσιες δαπάνες, το προτεινόμενο πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων του 2007 είναι κατά 8% μεγαλύτερο απ' αυτό του 2006. Την τριετία 2005-2007 ο μέσος όρος των δαπανών ήταν κατά 19% μεγαλύτερος από το μέσο όρο της τριετίας 2002-2004. Και αν και απαντά στην ανυπόστατη κριτική του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και του κ. Ευθυμίου, που μίλησε για μείωση των δημοσίων δαπανών ούτε αυτό λέει πολλά πράγματα. Διότι η μακροχρόνια έλλειψη εργαλείων και κατάλληλων πολιτικών αποδυναμώνουν πολύ τη δυνατότητα και την ποσοτική, αλλά και της στόχευσης του Προϋπολογισμού.

Επιτρέψτε μου να καταθέσω το έγγραφο από τη «EUROSTAT», που ανέφερα, σχετικά με τις επαπειλούμενες κατηγορίες πολιτών ως προς τη φτώχεια.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Γεωργιάδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρί-

σκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Έχει δίκιο και ο κ. Δραγασάκης ως προς το ότι η αναδιανεμητική δυνατότητα του Προϋπολογισμού είναι περιορισμένη. Πριν από τον Προϋπολογισμό 23% των Ελλήνων, 23% των συμπολιτών μας απειλείται από φτώχεια. Φτώχεια ορίζεται η υστέρηση από το 60% του κατά κεφαλήν εισοδήματος. Μετά τον Προϋπολογισμό αυτό το 23% κατεβαίνει μόνο στο 20%. Αυτό συνέβη διαχρονικά τα προηγούμενα χρόνια, από το 1995 έως το 2004 στην Ελλάδα.

Για να δούμε, όμως, τι γίνεται αλλού: Στη Δανία επαπειλούμενο ποσοστό από φτώχεια είναι 31%. Έρχεται ο προϋπολογισμός και το 31% γίνεται 11%, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Στη Γαλλία είναι 26%. Έρχεται ο γαλλικός προϋπολογισμός και γίνεται 14%. Στην Αγγλία είναι 29%. Έρχεται ο προϋπολογισμός και γίνεται 17%.

Οι προϋπολογισμοί, λοιπόν, διαχρονικά στην Ελλάδα ήταν και αδύναμοι και, δυστυχώς, άστοχοι. Γι' αυτό πολλά απ' όσα λέει ο κ. Δραγασάκης είναι σωστά.

Η αναφορά του κ. Δραγασάκη ως προς την όξυνση της κοινωνικής ανισότητας μέσω της φορολογικής μεταρρύθμισης είναι, όμως, ανακριβής. Το «ουκ αν λάβοις παρά του έχοντος», που ανεφώνησε εδώ στη Βουλή, είναι προφανώς λανθασμένο, γιατί οι συντελεστές φορολογίας των εισοδημάτων από 30.000 ευρώ και πάνω είναι της τάξεως του 40% και μειώνονται μεν, αλλά μειώνονται λίγο, ενώ πάνω από 75.000 ευρώ –οι έχοντες δηλαδή- πληρώνουν 40% εφορία, που είναι η υψηλότερη στην Ευρωπαϊκή Ένωση, κυρίες και κύριοι της Αριστεράς.

Ταυτόχρονα, υπάρχουν σοβαρές φορολογικές ελαφρύνσεις –τις ξέρουμε, ας μην τις επαναλαμβάνουμε- στα χαμηλά εισοδήματα και 20% αύξηση μέσα σε δύο χρόνια του αφορολογήτου των χαμηλών εισοδημάτων. Το καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Γεωργιάδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο έχει ως εξής:

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ο κ. Ευθυμίου, αν και διετέλεσε Υπουργός Παιδείας ο ίδιος, απαξίωσε συλλήβδην την προσπάθεια της Κυβέρνησης να μεταρρυθμίσει την ανώτατη εκπαίδευση. Μάλιστα, επικαλέστηκε ταξικά αντανάκλαστικά, για να στηρίξει αυτήν την άποψή του.

Νομίζω ότι έχει έλθει η ώρα να συνειδητοποιήσουμε όλοι ότι η δωρεάν ανώτατη εκπαίδευση επιδοτεί τους έχοντες και κατέχοντες εναντίον αυτών που έχουν πραγματικά ανάγκη. Ένα παιδί από ένα χωριό της Κέρκυρας που επιτυγχάνει στο πανεπιστήμιο και έρχεται στην Αθήνα να σπουδάσει, έχει να αντιμετωπίσει τεράστια έξοδα. Κατ' αρχήν, η ψυχή του ξέρει τι τράβηξε προκειμένου να επιτύχει σ' αυτό το πανεπιστήμιο. Αυτό το παιδί θα επιδοτηθεί το ίδιο μ' ένα παιδί που μένει στο Κολωνάκι, στην Εκάλη, στην Κηφισιά και του πλήρωνε ο πλούσιος πατέρας του τα ιδιαίτερα, που μένει στο ωραίο του σπίτι, που έχει αυτοκίνητο και παρκάρει στην Οδό Ομήρου για να πάει στη Νομική Σχολή!

Αυτό είναι το κοινωνικά άδικο σύστημα και απορώ πώς η Αριστερά τόσα χρόνια δεν το έχει δει. Ευτυχώς το βλέπει η διακυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Τα τελευταία δύο χρόνια συντελείται μια σημαντική ενδυνάμωση του προϋπολογισμού ως εργαλείου οικονομικής ανάπτυξης. Κατ' αρχήν, έχουμε τα επιτεύγματα της δημοσιονομικής προσαρμογής, που τον ενισχύουν ποσοτικά και ποιοτικά. Από φέτος, όμως, ξεκινά μια προσπάθεια αναμόρφωσης του τρόπου κατάρτισης του προϋπολογισμού, προκειμένου να αυξηθεί η αποτελεσματικότητά του και να αυξηθεί η κοινωνική ευστοχία του, που είναι και το ζητούμενο.

Δυστυχώς –και εδώ έχει δίκιο ο κ. Δραγασάκης, ο οποίος βέβαια ανεγνώρισε το πρόβλημα, δεν ανεγνώρισε όμως την προσπάθεια η οποία γίνεται– όντως ο προϋπολογισμός είναι ένα εργαλείο που δεν είναι ακόμη όσο αποτελεσματικό θα το θέλαμε. Δεν εμπεριέχει μέσα του μηχανισμούς αξιολόγησης. Ποιες είναι οι κατηγορίες δαπανών και γιατί να είναι αυτές; Πού πάνε τα λεφτά; Τι κοινωνικές σκοπιμότητες πράγματι εξυπηρετούν; Μπορούμε να μετρήσουμε ποιες είναι οι αναπτυξιακές σκοπιμότητες πίσω από κάθε δαπάνη; Δυστυχώς, ακόμη δεν μπορούμε.

Όμως, για πρώτη φορά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται μια συγκροτημένη προσπάθεια βελτίωσης της αποτελεσματικότητας και της ευστοχίας του Προϋπολογισμού. Και για πρώτη φορά στην εισηγητική έκθεση βλέπουμε ένα εθνικό σχέδιο προγραμμάτων, που είναι ένα πολύ μεγάλο βήμα προς την κατεύθυνση μιας ενιαίας απεικόνισης του Προϋπολογισμού, προς την κατεύθυνση του προσδιορισμού πραγματικού κόστους συγκεκριμένων προγραμμάτων, που υλοποιούνται συνήθως από πάρα πολλούς φορείς και πολλά Υπουργεία. Επιπλέον, μας δίνει στοιχεία αυτό το νέο σύστημα, για να μπορούμε να αξιολογήσουμε πραγματικά δράσεις.

Κύριοι του οικονομικού επιτελείου της Κυβέρνησης, συνεχίστε προς την κατεύθυνση αυτή. Μόνον έτσι θα μπορούμε και εμείς να αντιλαμβανόμαστε τι γίνεται και μόνον έτσι θα μπορούμε να προσδιορίζουμε την αποτελεσματικότητα και την αποδοτικότητα των δράσεων του Προϋπολογισμού.

Επιτρέψτε μου και μια παρέκκλιση. Αν χρειάζεται και αναθεώρηση του Συντάγματος προς την κατεύθυνση αυτή για να καταργηθούν οι ειδικοί λογαριασμοί με το άρθρο 79, κάντε την το συντομότερο.

Επανερχομαι στον αρχικό στόχο της αναπτυξιακής στρατηγικής, η οποία είναι η βελτίωση της ποιότητας ζωής όλων των πολιτών, χωρίς αποκλεισμούς και η ενδυνάμωση της κοινωνικής συνοχής. Στην εκπλήρωση του στόχου αυτού όλοι οι Έλληνες πολίτες είναι συμμετέχοι. Συνεπώς, αυτό που είπε ο κ. Ευθυμίου, ότι η Νέα Δημοκρατία και η Κυβέρνηση δεν πιστεύει στο λαό, είναι ένα πάρα πολύ μεγάλο ψέμα.

Αγωνιά και μεριμνά η Κυβέρνηση ώστε να δημιουργηθούν συνθήκες ελεύθερου, δίκαιου και ισότιμου ανταγωνισμού για να μπορεί κάθε Έλληνα και κάθε Έλληνα να συμμετέχει σ' αυτή τη διαδικασία.

Αν η ανάπτυξη της οικονομίας είναι ένας αγώνας εκατό μέτρων, αυτό το οποίο μας ενδιαφέρει δεν είναι να έχουμε έναν

πολύ καλό χρόνο αυτού που θα πάρει το χρυσό μετάλλιο. Αυτό που μας ενδιαφέρει είναι ο μέσος όρος του χρόνου όλων όσοι τρέχουν. Τότε θα έχουμε επιτύχει το σκοπό και γι' αυτό πασχίζουμε, να δημιουργήσουμε τις προϋποθέσεις όλοι να τρέξουν, όλοι να προπονηθούν, για να έχουμε έναν υψηλότερο μέσο όρο στο δικό μας κατοστάρι απ' αυτό το κατοστάρι της Αγγλίας, της Ισπανίας, της Γερμανίας, των χωρών με τις οποίες προσπαθούμε να συγκλίνουμε. Και βέβαια, το βραβείο δεν θα είναι, παρά η βελτίωση συνολικά της ποιότητας ζωής όλων μας. Αυτή είναι η νοοτροπία της νέας διακυβέρνησης και γι' αυτό καλεί τους Έλληνες πολίτες και όλους εμάς να προπονηθούμε για να τρέξουμε όλοι μας το κατοστάρι καλύτερα.

Και έχουμε ενισχύσεις. Από ποιους; Απ' αυτούς που πάμε να ανταγωνιστούμε. Και αυτές οι ενισχύσεις έρχονται για τελευταία φορά. Και είναι το λεγόμενο Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, το Εθνικό Στρατηγικό Πλαίσιο Αναφοράς 2007-2013. Αυτός είναι ο διάδοχος του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Μας επιδοτούν οι εταίροι μας για να τους φτάσουμε και έχει έλθει η ώρα επιτέλους να χρησιμοποιήσουμε αυτές τις δυνατότητες εύστοχα για να πετύχουμε το στόχο αυτό.

Είναι κατ' αρχήν, μεγάλος άθλος της Κυβέρνησης η ταχύτητα απορρόφησης σήμερα του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Όλοι ξέρουμε και ιδιαίτερα η Αντιπολίτευση ότι ήταν κακοσχεδιασμένο, κατακερματισμένο, ανεργάσιμο και κακοεκτελεσμένο.

Εμείς στην Κέρκυρα έχουμε το νοσοκομείο, το οποίο δυστυχώς μας τα θυμίζει όλα αυτά. Το 1996 προκηρύχθηκε και μόλις τώρα «ίσωσε» και θα ολοκληρωθεί, βέβαια, το Μάρτιο του 2008. Αλλά αυτό το «ίσωμα», το οποίο έγινε στο Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης ήταν μια τιτάνια δουλειά, ήταν ένας άθλος. Ήταν άθλος, η απορρόφηση από 21,5%, που ήταν όταν παρελήφθη, να πάει στο 52% και ήταν άθλος οι νομικές δεσμεύσεις, από 38%, να πάνε στο 85% μέσα σε τόσο μικρό χρονικό διάστημα και υπό τόσο αντίξοες συνθήκες.

Οι απορροφήσεις των κονδυλίων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης υπερδιπλασιάστηκαν στις μέρες της νέας διακυβέρνησης. Βελτιώθηκε η διαχείριση, επιταχύνθηκαν οι διαδικασίες, δημιουργήθηκαν νέα εργαλεία υλοποίησης. Βέβαια, είχαμε και πολλές επιτυχημένες και ισχυρές διαπραγματεύσεις με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Είχαμε και σχετικές αναφορές στην έκθεση του ευρωπαϊκού ελεγκτικού συνεδρίου, που μας συγχαίρει για τη βελτίωση της διαχείρισης του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Απίστευτα πράγματα για την Ελλάδα εδώ και μόλις δύο-τρία χρόνια.

Ο στόχος της Κυβέρνησης τώρα είναι να κλείσουμε όσο το δυνατόν πιο ευνοϊκά την περίοδο μέχρι το 2008. Και βέβαια, πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης βρίσκεται τώρα στο κρισιμότερο σημείο του. Όμως, έχουμε δύο σημαντικούς παράγοντες, οι οποίοι δείχνουν ότι ο στόχος είναι εφικτός. Ο πρώτος είναι ότι το αναμορφώσαμε έγκαιρα και σωστά. Και ο δεύτερος ήταν η διαπραγμάτευση Καραμανλή-Μπαρόζο, όπου να μεν δεν καταφέραμε να πάρουμε και άλλο χρόνο για να μπορέσουμε να εκτελέσουμε το Κ.Π.Σ., το λεγόμενο ν+3 που ζητήσαμε για να μπαλώσουμε το κενό που δημιουργήθηκε από το γεγονός ότι το Π.Α.Σ.Ο.Κ. άργησε ενάμιση χρόνο να υλοποιήσει το εργαλείο, όμως, μας έδωσε τη δυνατότητα η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, αναγνωρίζοντας τη σημαντική προσπάθεια που έχει γίνει, να μπορέσουμε να απορροφήσουμε πολύ πιο γρήγορα πολύ περισσότερους κοινοτικούς πόρους. Εάν δεν είχε επιτευχθεί αυτό, οι συνέπειες από τις απώλειες του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήταν δραματικές.

Για να αντιληφθούμε τα μεγέθη, 8.750.000.000 ευρώ είναι όλο το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων. Απ' αυτά 6.350.000.000 ευρώ είναι για έργα που συγχρηματοδοτούνται από τα ευρωπαϊκά ταμεία. Αυτή είναι η σημασία των Κοινοτικών Πλαισίων Στήριξης. Πέραν, λοιπόν, του επιτυχούς κλεισίματος του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, το στοιχείο είναι ο έγκαιρος και σωστός σχεδιασμός του Δ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, του λεγόμενου Ε.Σ.Π.Α.. Το Ε.Σ.Π.Α. θα έχει 20.000.000.000 ευρώ, αυτά που εξασφάλισε ο Πρωθυπουργός

το Δεκέμβριο του 2005 και που είναι ένα ιλιγγιώδες ποσό, σε σύγκριση με αυτό του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, παρ' ότι τότε μιλούσαμε για Ευρώπη των δεκαπέντε και τώρα μιλάμε για Ευρώπη των είκοσι πέντε.

Έχει προχωρήσει πολύ ο σχεδιασμός του Ε.Σ.Π.Α. και έχει προχωρήσει πολύ συγκροτημένα. Το έγκαιρο, και το έχουμε μάθει αυτό δυστυχώς, είναι πολύ σημαντικό. Πρόσφατα ψηφίσαμε την τροποποίηση του πολύ επιτυχημένου επενδυτικού μας νόμου. Αυτό το κάναμε έγκαιρα –το κάναμε εμείς, διότι δυστυχώς η Αντιπολίτευση απείχε- διότι η Κυβέρνηση κατάφερε να εγκριθεί ο νέος χάρτης περιφερειακών ενισχύσεων της χώρας, πρώτος ανάμεσα στις είκοσι πέντε χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μάλιστα, ήταν τόσο άρτιος που εγκρίθηκε μέσα σε δυο μήνες. Το Ε.Σ.Π.Α., ο νέος επενδυτικός νόμος και η ολοκλήρωση του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης αποτελούν τους οδηγούς προς επίτευξη των στόχων της αναπτυξιακής πολιτικής της Κυβέρνησης.

Διαμορφώνεται έτσι μια νέα πραγματικότητα στην Ελλάδα, η οποία αναδεικνύεται σε μια χώρα εξωστρεφή με ισχυρή διεθνή παραγωγική παρουσία, με ανταγωνιστική οικονομία, με έμφαση στην ποιότητα και την καινοτομία. Και ταυτόχρονα επιτυγχάνεται διαπεριφερειακή πραγματική σύγκλιση και ενδυναμώνεται η ελληνική περιφέρεια ισχυρά, καθώς πάνω από 80% του Ε.Σ.Π.Α. πάει στην ελληνική περιφέρεια.

Έτσι, μετά από χρόνια, κύριοι της Αντιπολίτευσης, η Ελλάδα αποκτά μια συγκροτημένη αναπτυξιακή στρατηγική. Η Κυβέρνηση θέτει στόχους, δημιουργεί και βελτιώνει εργαλεία άσκησης της πολιτικής. Εισάγει μηχανισμούς αξιολόγησης και παρακολούθησης της εφαρμογής των πολιτικών της.

Τα προηγούμενα χρόνια έγιναν και γίνονται ακόμη συχνά αναφορές στο παράδειγμα της Ιρλανδίας που χαρακτηρίστηκε «κελτική τίγρη». Η Κυβέρνηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεωρώ ότι δημιουργεί σήμερα προϋποθέσεις ανάδειξης επιτέλους μιας γαλανόλευκης τίγρης στη Μεσόγειο. Την συνεχή αυτή αναπτυξιακή στρατηγική που προσπαθήσα να αναδείξω, στηρίζει προδήλως ο ελληνικός λαός. Ο ελληνικός λαός, κύριοι της Αντιπολίτευσης, στηρίζει τις μεταρρυθμίσεις.

«Τα νοικοκυριά είναι υπερχρεωμένα» μας είπε ο κ. Ευθυμίου. Κατ' αρχήν, πρέπει να ξέρουμε ότι τα νοικοκυριά μας είναι δανεισμένα λιγότερο από το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και μάλιστα, αισθητά. Δεύτερον, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτός που δανειζεται είναι ο αισιόδοξος. Δανειζεται αυτός ο οποίος προσδοκά καλύτερες μέρες για να ξεπληρώσει το δάνειο. Και είναι προφανές ότι τα ελληνικά νοικοκυριά είναι αισιόδοξα και πιστεύουν σε καλύτερες μέρες. Επίσης, σας υπενθυμίζω ότι δεν δανείζει η Κυβέρνηση, οι τράπεζες δανείζουν.

Και οι τράπεζες δανείζουν όταν πιστεύουν στην πιστοληπτική ικανότητα αυτών που δανείζονται. Άρα, και οι τράπεζες πιστεύουν στις καλύτερες μέρες, που πιστεύουν οι Έλληνες πολίτες, που δανείζονται.

Η Κυβέρνηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, δυστυχώς σε αντίθεση με τις δικές σας κυβερνήσεις, δημιουργεί τις προϋποθέσεις να κτίσουμε μια νέα Ελλάδα, αυτή την Ελλάδα που αξίζουμε. Όσο είμαστε Κυβέρνηση, κανένας Έλληνας πολίτης δεν δικαιολογείται να ανησυχεί, γιατί προχωράμε με πρόγραμμα, με συνέπεια και με πολύ υψηλό αίσθημα ευθύνης. Ο ελληνικός λαός προφανώς διά των αντιπροσώπων του σήμερα ψηφίζει με ιδιαίτερη πίστη τον Προϋπολογισμό του 2007.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκοπήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε τον κ. Γεωργιάδη.

Ο κ. Κουσελάς έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός του 2007, ο τρίτος κατά σειρά προϋπολογισμός της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, επιβεβαιώνει, θα έλεγα, με τον πλέον αυθεντικό τρόπο την αποτυχία, αλλά και τα αδιέξοδα της οικονομικής της πολιτικής και πιστοποιεί τις κοινωνικά ανάλγητες επιλο-

γές της.

Ο προηγούμενος ομιλητής από το χώρο της Συμπολίτευσης, αλλά και ο εισηγητής της Συμπολίτευσης, επεχείρησαν εδώ να παρουσιάσουν την πολιτική της Κυβέρνησης σαν μια πολιτική νοικοκυρέματος και δημοσιονομικής εξυγίανσης και των δημοσίων εσόδων και των δαπανών. Όπως, όμως, θα αποδείξω σε συνέχεια των όσων είπε ο εισηγητής μας Πέτρος Ευθυμίου, η εικόνα αυτή είναι ψεύτικη, δεν έχει καμία, μα καμία, σχέση με την πραγματικότητα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ**)

Αντίθετα, βασίζεται σε άλλα στοιχεία που δεν έχουν καμία σχέση ούτε με το νοικοκύρεμα ούτε με τη δημοσιονομική εξυγίανση. Βασίζεται κατ' αρχήν στην επιβολή των έμμεσων φόρων και έκτακτης φορολογίας, οι οποίοι ισοδυναμούν για το 2006 με 1.000.000.000 ευρώ. Ο ισχυρισμός αυτός, δεν είναι δικός μας, είναι κατ' αρχήν ισχυρισμός της ίδιας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και καλά θα κάνουν εκείνοι που την επικαλούνται να βλέπουν και αυτά που τους αρέσουν, αλλά και αυτά που δεν τους αρέσουν.

Καταθέτω την έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Δημήτριος Κουσελάς, καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Δεύτερον, βασίζεται στα έκτακτα μέτρα εισπρακτικού χαρακτήρα που πήρε. Και αναφέρομαι στις χαριστικές ρυθμίσεις ενάμισι δισεκατομμύριο ευρώ και πλέον, παλαιών φορολογικών υποθέσεων και στην αύξηση της προκαταβολής και της παρακράτησης στους φόρους εισοδήματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλα τα φορολογικά μέτρα που πήρε η Κυβέρνηση είχαν κυριολεκτικά εισπρακτικό χαρακτήρα και επιβάρυναν σημαντικά, αλλά και δυσανάλογα τα χαμηλά εισοδήματα. Ωστόσο ούτε αυτά τα φορολογικά μέτρα ανταποκρίθηκαν στις προσδοκίες της Κυβέρνησης. Επιβεβαιώνεται, έτσι, ότι ο φοροεισπρακτικός μηχανισμός εξακολουθεί να παραμένει αναποτελεσματικός και αδρανισμένος. Και αυτό είναι το αποτέλεσμα των πρωτοβουλιών της Κυβέρνησης να αντικαταστήσει το Σ.Δ.Ο.Ε. με την υποβαθμισμένη υπηρεσία ειδικών ελέγχων, να καταργήσει τα τοπικά ελεγκτικά κέντρα και να επιβάλει καθεστώς πλήρους αναξιοκρατίας στα στελέχη και του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών, στις Δ.Ο.Υ. και στα τελωνεία.

Ο τρίτος λόγος της ψεύτικης εικόνας των εσόδων είναι οι λογιστικές αλχημείες και οι απαράδεκτες δημοσιονομικές πρακτικές, σχετικά με τον τρόπο καταγραφής και εμφάνισης των δημοσίων εσόδων που αποβλέπουν –που αλλού- στην παραπλάνηση της κοινής γνώμης, αλλά και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Η φαινομενικά ευνοϊκή εξέλιξη των εσόδων του 2006 έχει στηριχθεί: Στη μείωση των αποθεματικών, αλλά και του μετοχικού κεφαλαίου δημοσίων οργανισμών, όπως είναι το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων και το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο,

Στη μεταφορά εσόδων από προηγούμενες χρήσεις, καταστρατηγώντας παγιωμένες και καθιερωμένες από δεκαετίες δημοσιονομικές πρακτικές.

Στην καταγραφή εικονικών εσόδων, χωρίς να υπάρχουν αντίστοιχες εισπράξεις.

Στην επιβολή εικονικών φόρων και προστίμων σε δημόσιες επιχειρήσεις –αναφέρομαι στη Δ.Ε.Κ.Α.- με αυθαίρετο τρόπο, για να ενισχυθούν κρυφά τα φορολογικά έσοδα.

Τέλος στη μεταφορά και καταγραφή των εισπράξεων από την πώληση μετοχών στα έσοδα του Κρατικού Προϋπολογισμού, αντί του λογαριασμού των αποκρατικοποιήσεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι προφανές ότι η Κυβέρνηση, αφού με το εφεύρημα της απογραφής οδήγησε τη χώρα στην ευρωπαϊκή επιτήρηση και στην διεθνή ανυποληψία για να μην υλοποιήσει τις προεκλογικές της δεσμεύσεις –γί' αυτό το έκανε- τώρα θέλει προεκλογικά να αλλάξει αυτήν την εικόνα,

για να ξαναξεστάνει και πάλι τις παγωμένες προεκλογικές δεσμεύσεις, για να υποσχεθεί δήθεν καλύτερες μέρες. Γι' αυτό καταφεύγει στην αδιαφανή και απαράδεκτη διαστρέβλωση της πραγματικής εξέλιξης των εσόδων του Κρατικού Προϋπολογισμού.

Όπως προκύπτει από την εξέταση των αναλυτικών δεδομένων των εσόδων, των ενεργειών αλλά και των παραδοχών της Κυβέρνησης, στην πραγματικότητα η υστέρηση των εσόδων το 2006 θα είναι πολύ μεγαλύτερη από τα 150.000.000 ευρώ που εκτιμά η Κυβέρνηση.

Από τα τακτικά έσοδα εκτιμάται πρόσθετη υστέρηση 350.000.000 ευρώ, ενώ στην περίπτωση των επιστροφών φόρων θα σημειωθεί υπέρβαση τουλάχιστον κατά 250.000.000 ευρώ.

Αν στα ποσά αυτά προστεθούν 770.000.000 ευρώ –που είπαμε ότι είναι από το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων και το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο– ανύπαρκτα έσοδα από το Ο.Α.Π., Δ.Ε.Η. και το Τ.Α.Π.-Ο.Τ.Ε. 870.000.000, οι εικονικοί φόροι που κατέβαλε η Δ.Ε.Κ.Α. άλλα 260.000.000, τότε η συμβολή των εσόδων στη διαμόρφωση συνολικότερα του Προϋπολογισμού θα μειωθεί κατά 2,5 δισεκατομμύρια ευρώ, δηλαδή κατά το 1/3 του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος.

Επομένως, κύριε Υπουργέ, το συνολικό έλλειμμα δεν θα φθάσει στο 2,6% του Α.Ε.Π., όπως ισχυριζόσθε, αλλά στο 3,9%. Εάν σε αυτό το έλλειμμα προσθέσουμε τα κονδύλια από τις εθνικολογιστικές προσαρμογές, για τα οποία μέχρι σήμερα απέφυγε να δώσει οποιαδήποτε απάντηση το οικονομικό επιτελείο της Κυβέρνησης, κονδύλια που όσο αυξάνονται τόσο μειώνεται το έλλειμμα και που από 450.000.000 ευρώ τα φθάσατε 1,6 εκατομμύρια ευρώ, αν προσθέσουμε σε αυτά και τα χρέη των νοσοκομείων, τα οποία κυριολεκτικά είναι άφαντα, τότε για ποιο δημοσιονομικό νοικοκύρεμα και για ποια μείωση του ελλείμματος μιλάμε; Μάλλον θα πρέπει να μιλάμε για αλχημιστές και για εθνικολογιστικές αλχημείες και όχι για νοικοκύρηδες!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο δεύτερος μεγάλος μύθος της Κυβέρνησης είναι οι δήθεν ελαφρύνσεις της φορολογικής της μεταρρύθμισης. Για να δούμε όμως πιο προσεκτικά αυτές τις φορολογικές ελαφρύνσεις.

Για το 2007 το σύνολο των φορολογικών ελαφρύνσεων της Κυβέρνησης με βάση, όχι τα δικά μας στοιχεία, αλλά τα στοιχεία του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους δεν ξεπερνούν συνολικά τα 216.000.000 ευρώ. Την ίδια στιγμή, μέσα από τον Προϋπολογισμό επιβάλλονται 3.200.000.000 ευρώ νέοι φόροι. Ποιοι, αλήθεια, ωφελούνται από αυτές τις φορολογικές ελαφρύνσεις των 216.000.000 ευρώ; Ωφελούνται κυρίως τα ανώτερα εισοδηματικά στρώματα, για να έχουν κίνητρο να γίνουν ακόμα πλουσιότερα, όταν το 20% των πλουσιότερων Ελλήνων έχει εξαπλάσιο εισόδημα από το 20% των φτωχότερων. Αυτή είναι η πραγματικότητα!

Οι χαμηλόμισθοι, οι χαμηλοσυνταξιούχοι, οι μικρομεσαίοι, οι αγρότες, όχι μόνο δεν ωφελούνται, αλλά και είναι εκείνοι οι οποίοι θα σηκώσουν στις πλάτες τους άνισα το κύριο βάρος από αυτή την πρόσθετη φορολογική επιβάρυνση των 3,2 δισεκατομμυρίων ευρώ.

Αυτό που προκύπτει, λοιπόν, για τον κύριο όγκο των φορολογούμενων που είναι από τα 13.000 μέχρι τα 24.000 ευρώ –σ' αυτές τις κλίμακες– είναι ότι αυτοί όχι μόνο δεν θα έχουν φορολογικές ελαφρύνσεις, αλλά φορολογικές επιβαρύνσεις. Οι άγαμοι, οι παντρεμένοι και οι παντρεμένοι μ' ένα παιδί θα πληρώσουν ακόμη παραπάνω και μόνο στις περιπτώσεις που έχουμε έγγαμο με δύο παιδιά και εργάζονται και οι δύο γονείς, τότε θα υπάρξει στον έναν από τους δύο μία μικρή φορολογική ελάφρυνση.

Αν η Κυβέρνηση ήθελε να προχωρήσει σε πραγματικές φορολογικές ελαφρύνσεις, θα έπρεπε, όπως απέδειξε η Γενική Συνομοσπονδία Εργατών Ελλάδας, να πάει το αφορολόγητο στα 15.235 ευρώ. Και αυτό το απέδειξε μέσα από τη μελέτη που κατέθεσε και την καταθέτω για τα Πρακτικά της Βουλής.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Δημήτριος Κουσελάς κατέθετε για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης

Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Δεύτερο ζήτημα: Η Κυβέρνηση ψευδώς ισχυρίζεται ότι τρία εκατομμύρια διακόσιες χιλιάδες Έλληνες δεν θα πληρώσουν με τη φορολογική της μεταρρύθμιση καθόλου φόρο. Δεν θα πληρώσουν άμεσους φόρους. Δεν είναι, βέβαια, και ωφελημένοι γιατί το αφορολόγητο υπήρχε. Αυξήθηκε κατά 1.000 ευρώ. Όμως αυτοί οι φορολογούμενοι θα πληρώσουν φόρους και μάλιστα, θα πληρώσουν και πληρώνουν πολύ περισσότερο από την έμμεση φορολογία. Μόνο από τη διαφορά της αύξησης από 18% σε 19% του Φόρου Προστιθέμενης Αξίας, από την επιβολή των έμμεσων φόρων στα τσιγάρα, στα καύσιμα, στην κινητή τηλεφωνία, οι οικονομικά ασθενέστερες τάξεις επιβαρύνονται με 200 επιπλέον ευρώ, πέρα από την υπόλοιπη έμμεση φορολογία. Αυτή είναι η πραγματικότητα γι' αυτούς και αυτός είναι ένας τρίτος μύθος από την πλευρά της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας!

Το μεγάλο, λοιπόν, ερώτημα είναι τι είδους φορολογική δικαιοσύνη είναι αυτή που ελαφρύνει τους πλουσιότερους και «χαρατσώνει» ύπουλα τους οικονομικά ασθενέστερους; Εγώ θα υποβάλω και πάλι το ερώτημα: Μήπως η Κυβέρνηση έχει πάθει πραγματικά πολιτική αχρωματοψία και βλέπει τους οικονομικά ισχυρούς σαν ασθενέστερους; Γνωρίζει πάρα πολύ καλά πως οι έμμεσοι φόροι πλήττουν άνισα τους φτωχότερους και εντείνουν την ακρίβεια, γιατί δημιουργούν πληθωριστικές πιέσεις που συνεχίζουν να «ροκανίζουν» το εισόδημά τους, όμως συνειδητά συνεχίζει να τους αυξάνει και φτάσαμε στο σημείο για κάθε ένα ευρώ άμεσο φόρο να αντιστοιχεί ενάμισι ευρώ σε έμμεσους φόρους.

Από την άλλη πλευρά έρχεται και επιβάλλεται εδώ για τις υπεσχημένες αυξήσεις στον Ο.Γ.Α. και στο Ε.Κ.Α.Σ. που δίνονται ετεροχρονισμένα, δίνονται «με το σταγονόμετρο» και αφότου «από την πίσω πόρτα» η Κυβέρνηση έχει πάρει στο πολλαπλάσιο αυτές τις αυξήσεις απ' αυτούς τους ανθρώπους.

Αντίθετα, ο Προϋπολογισμός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιδεικνύει ιδιαίτερη φροντίδα για τις επιχειρήσεις. Φαίνονται έτσι μέσα από τον Προϋπολογισμό οι φίλοι σας και οι εχθροί σας. Είναι χαρακτηριστικό πως οι φόροι στα κέρδη προβλέπεται να αυξηθούν με ποσοστό που είναι χαμηλότερο και από τον ίδιο τον πληθωρισμό. Είναι η μικρότερη αύξηση όλων των κατηγοριών της φορολογίας!

Το 2004, λοιπόν, σε κάθε 100 ευρώ φόρο που πλήρωναν οι επιχειρήσεις, οι μισθωτοί πλήρωναν 160 ευρώ φόρο. Το 2007 με τη «μεταρρυθμιστική» φορολογική πολιτική σας για κάθε 100 ευρώ φόρο των επιχειρήσεων, οι μισθωτοί και οι υπόλοιποι πληρώνουν 212 ευρώ φόρο.

Επειδή, όμως, σας αρέσει –και το ακούσαμε πολλές φορές– να αντιπολιτεύεστε με το παρελθόν, εμάς δεν θα μας συγκρίνετε με το παρελθόν, θα μας συγκρίνετε με τις θέσεις μας για το μέλλον, γιατί για το παρελθόν κριθήκαμε και για τα θετικά μας και για τα αρνητικά μας, αλλά εσείς είστε κολλημένοι εκεί. Επειδή, λοιπόν, σας αρέσει να αντιπολιτεύεστε με το παρελθόν, θα σας πω κάποια νούμερα και συγκρατήστε τα: Συνολικά στην τριετία 2005, 2006 και 2007 «του Πρωθυπουργού των μεταρρυθμίσεων» Κώστα Καραμανλή οι Έλληνες πολίτες πλήρωσαν και θα κληθούν να πληρώσουν, κύριοι Υπουργοί, επιπλέον 17.000.000.000 ευρώ σε άμεσους και έμμεσους φόρους, ενώ οι τριάντα χιλιάδες μεγαλύτερες επιχειρήσεις πλήρωσαν 860.000.000 φόρους.

Στην τριετία 2002, 2003, 2004 «του Πρωθυπουργού των φόρων» Κώστα Σημίτη, όπως είχε ονομάσει ο σημερινός Πρωθυπουργός τον τότε Πρωθυπουργό, οι πολίτες πλήρωσαν επιπλέον μόνο τους μισούς απ' αυτούς τους φόρους. Ενώ οι τριάντα χιλιάδες μεγαλύτερες επιχειρήσεις πλήρωσαν 740.000.000 ευρώ παραπάνω και όχι λιγότερα. Έτσι, η Κυβέρνηση στα λόγια μιλάει για λιγότερους φόρους. Στην πράξη «χαρατσώνει» άνισα τους πολίτες με όλο και περισσότερα φορομνηστικά μέτρα. Ακόμα στην τριετία 2005-2007 οι Έλληνες πολίτες πλήρωσαν και θα κληθούν να πληρώσουν 2,5 δισεκατομμύρια ευρώ επιπλέον για τον ειδικό φόρο στα καύσιμα έναντι 617.000.000 ευρώ στην προηγούμενη τριετία.

Και, όμως, την ίδια στιγμή η Κυβέρνηση αρνείται να δώσει το

επίδομα θέρμανσης που δεν ξεπερνάει τα 300.000.000 ευρώ. Χαρίζει όμως 1.000.000.000 κατ' έτος στους μερισματούχους και τους μεγαλοεισοδηματίες μέσω της μείωσης της φορολογίας στα διανεμόμενα κέρδη. Μειώνει τους φορολογικούς συντελεστές κατά 10 μονάδες: από 35% σε 25%.

Βλέπετε, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, αυτοί είναι οι φίλοι σας. Δεν είδαμε όμως παράλληλα και ταυτόχρονα αύξηση των ιδιωτικών επενδύσεων με βάση τα φορολογικά κίνητρα που τους δίνετε, όπως ισχυρίζεστε. Αν θα ριζούμε μια ματιά να δούμε τι λέει το Ι.Ο.Β.Ε. σε πρόσφατη μελέτη του, θα δούμε ότι οι επενδύσεις στον βιομηχανικό τομέα, όχι μόνο δεν αυξήθηκαν, αλλά μειώθηκαν κατά 18,5% το 2005 σε σύγκριση με το 2004.

Την ίδια στιγμή, βέβαια, οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις αντί για στήριξη υφίστανται μια άνευ προηγουμένου φοροεπιδρομή με πρόσθετες φορολογικές επιβαρύνσεις, με αύξηση του μοναδικού συντελεστή καθαρού κέρδους, με διεύρυνση της φορολογικής μνήμης. Η αγορά -το γνωρίζετε πολύ καλά- έχει «στεγνώσει» και κινείται αυτές τις μέρες με ερποδάνεια. Εκεί φτάσαμε. Δυσβάσταχτη είναι και η επιβάρυνση για χιλιάδες οικογένειες από τους φόρους στα ακίνητα με μια σειρά μέτρων και με τις υπέρμετρες αυξήσεις που κάνατε στις αντικειμενικές αξίες.

Όλα τα παραπάνω, σε συνδυασμό με μια εκτεταμένη φοροδιαφυγή, στοιχειοθετούν μια κοινωνικά άδικη αναδιανομή, που εμφανώς ωφελεί τους πλουσιότερους και αποδυναμώνει τους φτωχότερους, που οδηγεί σε φτώχεια και εξαθλίωση ένα πολύ μεγάλο κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας. Ο διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος μίλησε για 20% και πλέον.

Ωραίος τρόπος για να υλοποιήσει απ' ό,τι φαίνεται ο κ. Καραμανλής, ο κ. Πρωθυπουργός, τις προεκλογικές του υποσχέσεις για ευημερία και πραγματική σύγκλιση. Ανοίγει περισσότερο την ψαλίδα, αντί να την κλείσει. Οδηγεί ταυτόχρονα, όχι μόνο τη χώρα σε υπερχρέωση, αλλά και τα ελληνικά νοικοκυριά. Χιλιάδες οικογένειες αναγκάζονται να δανειστούν, κύριοι της Κυβέρνησης, γιατί αυτή είναι η πραγματικότητα -και προσερχόμενος από τον τραπεζικό χώρο το ξέρω πάρα πολύ καλά- για να μπορέσουν να επιβιώσουν!

Άκουσα κάποιον συνάδελφο πριν να λέει ότι είμαστε κάτω από τον μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ναι, είμαστε αυτή τη στιγμή στο 46% με 51% του Α.Ε.Π. σε ευρωπαϊκό επίπεδο, με άλλα εισοδήματα όμως εκεί, πολύ μεγαλύτερα. Αλλά οι ρυθμοί -προσέξτε, κύριοι συνάδελφοι- ανόδου του δανεισμού αυτού θα μας οδηγήσουν το 2008 στο να ξεπεράσουμε το 60%. Και το καμπανάκι για το που οδηγεί αυτός ο υπερδανεισμός δεν το χτυπώ μόνο εγώ. Το χτυπούν και διεθνείς οίκοι. Διεθνές SOS για τον υπερδανεισμό των ελλήνων. Καταθέτω και τα στοιχεία αυτά σχετικά με το μεγάλο αυτό ζήτημα. Είναι από την MOODY'S.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Δημήτριος Κουσελάς καταθέτει για τα πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το κράτος εμφανίζεται να συγκεντρώνει από τη φορολογία το 24,6% του Α.Ε.Π. για το 2007. Σύμφωνα με την Κυβέρνηση, με αυτά τα έσοδα δεν αντέχει η οικονομία να πληρώσει για παιδεία, για υγεία, για ανάπτυξη. Δεν υπάρχουν χρήματα για προσλήψεις νοσηλευτών, δεν υπάρχουν χρήματα για εφημερίες, δεν υπάρχουν χρήματα για τους δασκάλους. Όμως, αλήθεια, η Κυβέρνηση πέραν των άλλων τι έχει να πει για τις ανεισπρακτες, αλλά βεβαιωμένες οφειλές που ξεπερνούν τα 20.000.000.000 ευρώ; Τι έχει να πει για τη φορολόγηση εισοδημάτων από μη επανεπενδύσιμα κεφάλαια, από χρηματιστηριακές συναλλαγές, από την αναγκαία σύλληψη της φοροδιαφυγής, η οποία αυξάνεται, αντί να μειώνεται; Αυτές οι επιλογές θα συνιστούσαν πραγματικές μεταρρυθμίσεις.

Τέτοιες επιλογές, όμως, η Νέα Δημοκρατία ούτε θέλει ούτε μπορεί να τις κάνει. Είναι φανερό ότι η πολιτική που ακολουθεί, είναι αδιέξοδη. Οδηγεί στη συρρίκνωση κάθε έννοιας παραγωγικού και κοινωνικού κράτους. Δεν οδηγεί στην ανάπτυξη. Αντίθετα, οδηγεί στο ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας, όπως

αυτό που κάνετε με τη μεγαλύτερη τηλεπικοινωνιακή επιχείρηση στα Βαλκάνια, όχι στην Ελλάδα, στον Ο.Τ.Ε., μια επιχείρηση κερδοφόρα, μια επιχείρηση στρατηγικής σημασίας για το παρόν και το μέλλον της χώρας. Δεν συνιστά, σε καμία περίπτωση, μεταρρύθμιση -αυτό σας το λένε σήμερα οι Έλληνες πολίτες, μέσα από δημοσκόπηση που είδε το φως της δημοσιότητας- το αδιαφανές ξεπούλημα δημόσιας περιουσίας. Η πολιτική σας οδηγεί τον ελληνικό λαό όχι σε καλύτερες μέρες, αλλά σε χειρότερες. Οδηγεί παραπέρα τη χώρα, χωρίς στρατηγική, σε παράδοση στα ισχυρά οικονομικά συμφέροντα.

Κλείνοντας, θέλω να πω ότι αυτός ο Προϋπολογισμός που συζητάμε, είναι Προϋπολογισμός κοινωνικά άδικος, είναι αντιαναπτυξιακός, είναι εικονικός και ανεφάρμοστος. Τον καταψηφίζουμε και πιστεύουμε και εμείς και ο ελληνικός λαός ότι θα είναι ο τελευταίος Προϋπολογισμός μιας αποτυχημένης και παρένθετης Κυβέρνησης.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ευχαριστούμε τον κ. Κουσελά.

Το λόγο έχει ο ειδικός εισηγητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Γκατζής.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, για το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας ο κρατικός Προϋπολογισμός είναι ένα εξαιρετικό πολιτικό θέμα, αφού σε αυτόν εμφανίζεται ως ένα βαθμό η ουσία της ταξικής πολιτικής, που εφαρμόζεται στη χώρα μας και βέβαια, όχι μόνο για την οικονομική πολιτική, αλλά για το σύνολο της ανταγωνιστικής και αντιλαϊκής πολιτικής που εφαρμόζεται σε όλους τους τομείς της ζωής του ελληνικού λαού.

Και αυτός ο Προϋπολογισμός, όπως και οι προηγούμενοι της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑ.ΣΟ.Κ., είναι ταξικός, προωθεί την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας, της παραγωγικότητας και της επενδυτικής δραστηριότητας, δηλαδή την ενίσχυση της κερδοφορίας του κεφαλαίου, η οποία προέρχεται από τη μεγαλύτερη συμπίεση της τιμής της εργατικής δύναμης, την προώθηση των αναδιαρθρώσεων στην ελληνική οικονομία μέσα από την επιτάχυνση των ιδιωτικοποιήσεων, τις συμπράξεις, την απελευθέρωση των αγορών, τη μεγαλύτερη ελαστικοποίηση και ευελιξία της αγοράς με την αφαίρεση εργατικών κατακτήσεων, την ένταση του αυταρχισμού. Λειτουργεί αναδιανεμητικά προς όφελος της πλουτοκρατίας και σε βάρος των λαϊκών στρωμάτων.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η βαρβαρότητα της ταξικής πολιτικής της Κυβέρνησης εκφράζεται με όλη της την αναληψία στον κοινωνικό τομέα.

Υγεία: Οι τεράστιες ελλείψεις σε ιατρικό, νοσηλευτικό, παραϊατρικό, τεχνικό και διοικητικό προσωπικό, αλλά και τα οξυμένα προβλήματα της κτηριακής υποδομής και του εξοπλισμού δεν αντιμετωπίζονται ούτε κατ' ελάχιστον από τον κρατικό Προϋπολογισμό, που μόλις φτάνει το 2,7% του Α.Ε.Π.. Είναι πολύ κάτω ακόμα και για τη συντήρηση του υπάρχοντος συστήματος.

Η υγεία έχει αναδειχθεί σε ένα προνομιακό χώρο για την ανάπτυξη και ενίσχυση της επιχειρηματικότητας και της κερδοφορίας. Οι αποδόσεις κεφαλαίων κινούνται γύρω στο 25%. Σε μία τετραετία έχει πλήρη απόσβεση. Από το 1997 μέχρι το 2004 ο τζίρος των επιχειρήσεων αυξήθηκε κατά 134%.

Σύμφωνα με τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας, οι ιδιωτικές δαπάνες έφτασαν το 48,5% των συνολικών δαπανών κατά το 2005. Οι συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα ανοίγουν διάπλατα τις πόρτες των δημοσίων νοσοκομείων. Στο «ΣΩΤΗΡΙΑ», παραδείγματος χάριν, υπάρχουν τέσσερις μονάδες Μ.Ε.Θ. με εκατόν πενήντα κρεβάτια και με σύμβαση μπαίνει το μη κερδοσκοπικό σωματείο «ΜΕΘΕΞΙΣ» το 2005, όταν την ίδια στιγμή παραμένουν εκατόν πενήντα κρεβάτια στο ίδιο νοσοκομείο αναξιποίητα λόγω έλλειψης προσωπικού, ενώ το κράτος νοικιάζει παράλληλα εβδομήντα τρία κρεβάτια από τον ιδιωτικό τομέα. Αυτό και αν είναι διαπλοκή, αυτό και αν είναι σκάνδαλο!

Κατά την Κυβέρνηση βέβαια και τον Υπουργό Υγείας, τα νοσοκομεία πρέπει να αποφέρουν κέρδη και να πάψουν να αποτελούν «τρύπα» του Κρατικού Προϋπολογισμού. Γι' αυτό και ο

πρόσφατος νόμος επιβάλλει τη συμμετοχή των ασφαλισμένων στις εξετάσεις προληπτικού ελέγχου, γι' αυτό και η μηδανική χρηματοδότηση του 3,5% του Προϋπολογισμού στο κόστος λειτουργίας των νοσοκομείων που τα χρέη τους έφτασαν το 1,5 δισεκατομμύριο, χωρίς να υπάρχει χρηματοδότηση για την αποπληρωμή τους.

Το έλλειμμα στον κλάδο της υγείας στο Ι.Κ.Α. αγγίζει τα 940.000.000 ευρώ. Ο κλάδος υγείας στον Ο.Γ.Α. θα παρουσιάσει έλλειμμα 300.000.000. Κάθε χρόνο τα ταμεία χρηματοδοτούν τον ιδιωτικό τομέα με 74.000.000 ευρώ μόνο για εξετάσεις υψηλής τεχνολογίας, ενώ σε πολλά νοσοκομεία υπάρχουν παρόμοια μηχανήματα που σκουριάζουν λόγω έλλειψης προσωπικού.

Για προσλήψεις το 2007 προβλέπονται 10.000.000, τα οποία φθάνουν μόνο για εξακόσιους πενήντα νοσηλευτές. Την ίδια περίοδο θα συνταξιοδοτηθούν δύομισι χιλιάδες νοσηλευτές. Έτσι, τα κενά οργανικών θέσεων από τις είκοσι πέντε χιλιάδες θα αυξηθούν το 2007 και θα πάνε στις είκοσι επτά χιλιάδες.

Κατά την περίοδο 2004-2006 αντίστοιχα είχαν εγγραφεί 70.000.000 για προσλήψεις. Δεν έγινε ούτε μία.

Η υπολειτουργία, το κλείσιμο τμημάτων και κλινικών των νοσοκομείων της χώρας είναι η προσφορά στον κοινωνικό τομέα της Κυβέρνησης για το 2007. Οι δαπάνες στις εφημερίες ιατρών μειώνονται κατά 24.000.000, στα ψυχικής υγείας μειώνονται κατά 42%, στο Κέντρο Ελέγχου και Πρόληψης Νοσημάτων μειώνονται κατά 25%, των λοιπών νοσηλευτικών ιδρυμάτων κατά 12%. Στάσιμες είναι οι δαπάνες για την ιατρική και νοσοκομειακή περίθαλψη σε οικονομικά αδύναμους και ας διευρύνεται η φτώχεια. Ελάχιστα είναι οι δαπάνες για τη δημόσια υγεία και το AIDS, όπως και για τις δομές και δραστηριότητες των αναγκών ανάπτυξης του Εθνικού Κέντρου Αιμοδοσίας. Τα κέντρα υγείας λειτουργούν χάριν στο φιλότιμο του λιγοστού προσωπικού.

Χειρότερη είναι η κατάσταση με το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων. Έχουν εγγραφεί 190.000.000, όταν το 2006 ήταν 195.000.000. Κατέχουν δηλαδή το 0,1% του Α.Ε.Π.. Κανένα νέο έργο δεν προβλέπεται στο χώρο της υγείας και είναι πρόβλημα αν θα συνεχίσουν αυτά, τα οποία έχουν ξεκινήσει. Υπάρχει στασιμότητα.

Έρχομαι στον τομέα της πρόνοιας. Οι δαπάνες για την πρόνοια παραμένουν υποβαθμισμένες στο 0,64% του Α.Ε.Π.. Συνεχίζεται δηλαδή η σταθερή πορεία χτυπήματος των κοινωνικών δαπανών, των κοινωνικών δικαιωμάτων και μιας σειράς ευαίσθητων κοινωνικών ομάδων, όπως είναι το παιδί, η μητέρα, οι άνεργοι, οι ανάπηροι, οι ηλικιωμένοι, οι μετανάστες και άλλοι.

Η Κυβέρνηση κάνει λόγο περί κοινωνικής φροντίδας ή αλληλεγγύης, δηλαδή για στήριξη από το κράτος μόνο για όσους είναι στα ακρότατα όρια εξαθλίωσης. Από εκεί και πέρα, είναι οι οικογένεια και οι μη κυβερνητικές οργανώσεις. Αδιαφορεί για εκατόν ογδόντα πέντε χιλιάδες παιδιά με αναπηρίες και με ειδικές μαθησιακές δυσκολίες, που βρίσκονται εκτός κάθε είδους δημόσιας δομής και ειδικής αγωγής. Γι' αυτά τα παιδιά, αντί ελπίδας, υπάρχει το ανάληγτο πρόσωπο της πολιτείας, ενώ η δαπάνη για τα λοιπά ιδρύματα κοινωνικής αντίληψης μειώνεται κατά 60% περίπου.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος θα συνεχίσει να παλεύει μαζί με το λαό για ένα δημόσιο σύστημα υγείας και πρόνοιας, υποταγμένο στις λαϊκές ανάγκες, χωρίς την ύπαρξη επιχειρηματικής δραστηριότητας στο χώρο της υγείας και της πρόνοιας.

Θα έρθω τώρα στον τομέα της παιδείας. Και από αυτόν τον Προϋπολογισμό προκύπτει σαφής μείωσης του ποσοστού και υποχρηματοδότηση, σε αντίθεση με τις ανάγκες για σύγχρονη και δωρεάν εκπαίδευση, για όλα τα Ελληνόπουλα. Ο Κρατικός Προϋπολογισμός και το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων προβλέπουν 3,5% του Α.Ε.Π. για την παιδεία. Αν αφαιρέσουμε τα κονδύλια για βραχυπρόθεσμο δανεισμό και εκείνα της Γενικής Γραμματείας Θρησκευμάτων, που δεν έχουν καμία σχέση με το Υπουργείο Παιδείας, με την παιδεία γενικότερα, μειώνονται στο 3% του Α.Ε.Π..

Οι δαπάνες στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαί-

δευση καλύπτουν στοιχειωδώς ανελαστικές δαπάνες για το υπάρχον προσωπικό. Φανερώνει δε, την πρόθεση της Κυβέρνησης να συνεχίσει την καθήλωση των μισθών και την άρνηση πρόσληψης του αναγκαίου προσωπικού. Το υψηλό κονδύλι για αναπληρωτές εκπαιδευτικούς, για ωρομίσθιους και υπερωριακή απασχόληση, φανερώνει την επιμονή της Κυβέρνησης στις ελαστικές μορφές απασχόλησης στην εκπαίδευση. Την ανάπτυξη του λεγόμενου ολοήμερου σχολείου την εντάσσει στο πλαίσιο της περιβόητης Αποκέντρωσης, μετακυλώντας το κόστος στην Τοπική Αυτοδιοίκηση. Με λιτότητα αντιμετωπίζεται ο τεχνολογικός και πανεπιστημιακός εξοπλισμός ενώ η έρευνα παραμένει εκτός προϋπολογισμού και εργαλείο του ιδιωτικού τομέα.

Πολύ κάτω είναι οι δαπάνες για τη σίτιση και στέγαση των φοιτητών. Τα κονδύλια για την προμήθεια συγγραμμάτων των Α.Ε.Ι. – Τ.Ε.Ι. είναι στα περσινά επίπεδα. Ήδη τα Τ.Ε.Ι. προχωρούν σε δραστικές περικοπές συγγραμμάτων. Η συγγραφή νέων βιβλίων και η έκδοση έχει εκχωρηθεί σε ιδιώτες, οι οποίοι παρεμβαίνουν και στο περιεχόμενο των βιβλίων.

Ο σχολικός αθλητισμός είναι ανύπαρκτος. Τα κονδύλια για διδακτικές μορφωτικές δραστηριότητες είναι κάτω από 1 ευρώ ανά μαθητή. Το πρόβλημα των νέων σχολικών μονάδων αντιμετωπίζεται μέσω των συμπράξεων δημόσιου και ιδιωτικού τομέα που συνεχώς διευρύνεται. Η Τοπική Αυτοδιοίκηση και οι γονείς θα σηκώσουν και πάλι το κόστος συντήρησης και λειτουργίας των σχολείων.

Από το Πρόγραμμα των Δημοσίων Επενδύσεων, από τα 801.000.000 ευρώ, τα 476 πάνε για συγχρηματοδοτούμενα έργα που υπηρετούν τις αντιδραστικές αναδιαρθρώσεις στην εκπαίδευση. Οι συμπράξεις δημόσιου τομέα και ιδιωτικού στην έρευνα είναι στην ημερήσια διάταξη.

Στόχος και αυτής της Κυβέρνησης είναι η προσαρμογή - βλέπε υποταγή - της εκπαίδευσης στις περιβόητες ανάγκες της αγοράς, που σημαίνει αντικατάσταση της όποιας μόρφωσης από χαμηλού κόστους, βραχύβιες, αποσπασματικές γνώσεις, κατάρτιση χαρακτήρα. Η στρόφη στην κατάρτιση και την ανάδειξη των δεξιοτήτων, αγκαλιάζει το σύνολο της εκπαιδευτικής διαδικασίας και σημαίνει συνέχιση της λιτότητας των ελαστικών μορφών εργασίας για τους εκπαιδευτικούς και τη σταδιακή μετατροπή της παιδείας σε εμπόρευμα που θα στοιχίζει πανάκριβα. Ήδη 4,2 δισεκατομμύρια στοιχίζει στους εργαζόμενους η δωρεάν παιδεία στη χώρα μας.

Στόχος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των Ευρωκομμάτων και της Ελλάδας, είναι η διάσπαση του ενιαίου χαρακτήρα της εκπαίδευσης μέσα από ευέλικτες ζώνες, διαθεματικές ενότητες ή κύκλους σπουδών, διαφοροποιημένα εξατομικευμένα προγράμματα, επιλογή στη μεταλυκειακή εκπαίδευση, αξιολόγηση, δηλαδή διαφοροποίηση, κατηγοριοποίηση μαθητών, σπουδαστών, φοιτητών, εκπαιδευτικών, σχολείων και σχολών.

Επιμένουμε και διεκδικούμε το 15% του Κρατικού Προϋπολογισμού για την παιδεία, κάλυψη όλων των αναγκών της εκπαίδευσης αποκλειστικά από τον Κρατικό Προϋπολογισμό, προσλήψεις μόνιμου προσωπικού, κατάργηση των ελαστικών μορφών απασχόλησης, ουσιαστικές αυξήσεις στους μισθούς των εκπαιδευτικών, κατάργηση της άμεσης, έμμεσης ιδιωτικοποίησης της εκπαίδευσης και της ιδιωτικοοικονομικής ανταποδοτικής λειτουργίας της Ανώτατης Εκπαίδευσης.

Να μην περάσει ο νέος νόμος-πλαίσιο που είπε η κυρία Υπουργός ότι θα τον φέρει πολύ σύντομα. Να μην αναθεωρηθεί το άρθρο 16. Συγκρότηση του ενιαίου δωδεκάχρονου βασικού υποχρεωτικού σχολείου, χωρίς ταξικούς διαχωρισμούς και κατηγοριοποίηση. Κατάργηση του διπλού ανισότιμου δικτύου Λύκειο-ΕΠΑΣ, κτήρια και δομές αποκλειστικά δημόσιες. Ακύρωση των συμπράξεων δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, κατάργηση της επιχειρηματικής δραστηριότητας, αποκλειστικά δημόσια δωρεάν εκπαίδευση για όλα τα Ελληνόπουλα, σε όλα τα στάδια της εκπαίδευσης.

Τοπική Αυτοδιοίκηση. Ο τρίτος Προϋπολογισμός της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, στις κατευθύνσεις για την Τοπική Αυτοδιοίκηση όχι μόνο βρίσκεται σε συνέχεια με αυτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ., αλλά εξειδικεύονται παραπέρα με στόχο τον εκσυγχρονισμό και την αναβάθμιση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης σ' ένα

αποτελεσματικό, διοικητικό, εκτελεστικό μηχανισμό διοχέτευσης και εφαρμογής αντιλαϊκών επιλογών, την ενσωμάτωση του θεσμού στους νόμους της αγοράς, τη λειτουργία του με βάση την επιχειρηματικότητα στους τομείς της κοινωνικής πολιτικής, τη συρρίκνωση των κοινωνικών υπηρεσιών, τον περιορισμό της αντιπροσωπευτικότητας, την υποταγή των πάντων στην αποτελεσματικότητα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης σαν επιχείρηση στηριγμένη στην ανταποδοτικότητα και την πρόσθετη φορολογία σε βάρος του λαού, τη λειτουργία της με μάνατζερ.

Οι γνωστές πλειοψηφίες της Κ.Ε.Δ.Κ.Ε. και Ε.Ν.Α.Ε. σε αλαστή συνεργασία προώθησαν αντιλαϊκές ρυθμίσεις με το νέο κώδικα και την αποδοχή και στήριξη των συμπράξεων δημόσιου και ιδιωτικού τομέα στο χώρο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης σε έργα και υπηρεσίες.

Ο περιφερειάρχης είναι επικυρίαρχος. Ασκήει την πειθαρχική δικαιοδοσία, τον έλεγχο των πράξεων των δημοτικών συμβουλίων και μπορεί να ακυρώσει οποιαδήποτε απόφαση συλλογικών οργάνων.

Η υλοποίηση αρμοδιοτήτων είναι αναγκαστική. Σε περίπτωση άρνησης από αρετά όργανα ο κομματικός υπάλληλος, δηλαδή ο γενικός γραμματέας μπορεί να την αναθέσει σε άλλα όργανα, αλλά το κόστος θα το χρεώσει στον Ο.Τ.Α..

Η συνύφανση με το μεγάλο κεφάλαιο θεσμοθετείται με την εφαρμογή των συμπράξεων δημόσιου και ιδιωτικού τομέα σε έργα και υπηρεσίες όπως είπαμε και μέσα από το πρόγραμμα «ΘΗΣΕΑΣ». Μέσω των δημοτικών επιχειρήσεων μπαίνει χαράτσι στους εργαζόμενους για υπηρεσίες στους τομείς παιδείας, πολιτισμού, αθλητισμού, περιβάλλοντος ως εύλογη αποζημίωση.

Ενισχύονται και μέσω της Τοπικής Αυτοδιοίκησης οι κατασταλτικοί μηχανισμοί, όπως είναι η Δημοτική Αστυνομία, της οποίας το κόστος λειτουργίας θα προέρχεται με έσοδα από παραβάσεις και πρόστιμα που η ίδια θα επιβάλλει.

Μεταφέρονται αρμοδιότητες του κράτους –παιδεία, υγεία, πρόνοια- στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, με σκοπό τη διάσπαση του ενιαίου δημόσιου δωρεάν χαρακτήρα που έπρεπε να έχουν, και το κόστος στο λαό.

Το καλπονοθευτικό εκλογικό σύστημα αντί της ψήφισης της απλής αναλογικής έγινε περισσότερο καλπονοθευτικό.

Η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση έγινε εκτελεστικό όργανο ειλημένων αποφάσεων και λειτουργεί με το εντέλλεσθαι.

Οι πόροι της Αυτοδιοίκησης είναι υποταγμένοι στο πρόγραμμα σύγκλισης με κύριο στόχο την απεξάρτηση των Ο.Τ.Α. από τους πόρους της κεντρικής διοίκησης, όπως προβλέπεται και από το Αναθεωρημένο Σύνταγμα. Οι Κ.Α.Π. της Τοπικής Αυτοδιοίκησης βρίσκονται στο εξευτελιστικό επίπεδο του 3,49% του Κρατικού Προϋπολογισμού. Αν αφαιρεθούν τα ποσά που δίνετε στο «ΘΗΣΕΑ», το ποσοστό αυτό μειώνεται στο 3,05%.

Οι παράνομες παρακρατικές πόρων σήμερα ανέρχονται στα 6,5 δισεκατομμύρια σε ονομαστικές τιμές και σε πραγματικές ξεπερνούν τα 9.000.000.000. Το 2007 η παρακράτηση πόρων θα φτάσει τα 350.000.000 ευρώ και δεν δίνετε ούτε δραχμή από τους φόρους των προηγούμενων χρόνων. Οι πόροι της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης αποτελούν το 0,46% του Κρατικού Προϋπολογισμού, ενώ τα παρακρατηθέντα για το διάστημα 1993-2007 θα φτάσουν τα 255,77 εκατομμύρια.

Η πολιτική, κύριοι Βουλευτές, που μετέτρεψε την Τοπική Αυτοδιοίκηση σε φορομηχανικό και κυβερνητικό μηχανισμό με τη συνεχή αφαίμαξη των εργαζομένων και εργαλείο εφαρμογής της αντιλαϊκής πολιτικής και διαμόρφωσης συνειδήσεων υποταγής δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή από το Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδας. Για το Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδας η Τοπική Αυτοδιοίκηση πρέπει να γίνει διεκδικητής των κοινωνικών και οικονομικών δικαιωμάτων των εργαζομένων και μέσο ανάδειξης των προβλημάτων και διεκδίκησης λύσεων προς όφελος του λαού. Η λειτουργία και οι δραστηριότητές της να χρηματοδοτούνται από τον Κρατικό Προϋπολογισμό.

Πολιτισμός. Ο πολιτισμός είναι κοινωνικό αγαθό. Το κράτος σαν διαχειριστής του έχει υποχρέωση να τον αποδίδει τουλάχιστον ισότιμα στο λαό. Το ευτελέστατο ποσοστό του 0,60% του Προϋπολογισμού έρχεται να επιβεβαιώσει πώς εννοούν τον

πολιτισμό οι κυβερνήσεις του δικομματισμού. Προσκολλημένοι στο άρμα της ελεύθερης αγοράς εμπορευματοποιούν και τον πολιτισμό. Το 61% αυτού του ευτελούς ποσοστού διατίθεται για μισθοδοσία και πρόσληψη νέων υπαλλήλων. Στα Δημοτικά Περιφερειακά Θέατρα διατίθεται τέτοιο ποσοστό, που δεν φτάνει ούτε για τη βιωσιμότητα του. Στα δυο Μέγαρα Μουσικής όμως απλώνεται απλόχερα, όπως είπε και ο εισηγητής μας, με 15.067.000 ευρώ, σε δυο κέντρα με συγκεκριμένους ιδιώτες, που ασκούν ανεξέλεγκτη πολιτιστική και εκτός του χώρου της μουσικής και άλλων ειδών πολιτικές.

Από την άλλη πλευρά, κόβετε προγραμματισμένες συναυλίες του Μίκη Θεοδωράκη, έργα του άγνωστα στο ελληνικό κοινό, που παίχτηκαν στο εξωτερικό. Οι δυο κρατικές θεατρικές σκηνές επιχορηγούνται με ποσά κάτω των αναγκών τους. Το «Θέατρο Τέχνης», με προσφορά που ξεπερνά τα όρια του θεάτρου, αναζητά χορηγούς για τη συνέχιση της λειτουργίας του. Τα ποσά για την άσκηση της Εθνικής Κινηματογραφίας είναι τουλάχιστον αστεία. Η Λυρική Σκηνή και φέτος δεν θα καλύψει το στεγαστικό της πρόβλημα. Από την άλλη, διακόσια σαράντα στρέμματα στο Δέλτα του Φαλήρου, που προορίζονταν για πράσινο και αθλητικές εγκαταστάσεις, παραχωρούνται δωρεάν στον Νιάρχο για δημιουργία Λυρική Σκηνή, βιβλιοθήκες και άλλες παρόμοιες δραστηριότητες.

Στο Ελληνικό Ίδρυμα Πολιτισμού διατίθενται 2,7 εκατομμύρια, χωρίς ποτέ να έχει εξηγηθεί, αν και το θέτουμε κάθε χρόνο, τι ακριβώς εξυπηρετεί η λειτουργία του, κύριε Υπουργέ, τι προβλέπει, πού και γιατί δίνονται αυτά τα λεφτά. Από την άλλη, οι παιδικές και εφηβικές βιβλιοθήκες κινδυνεύουν να κλείσουν εξαιτίας της μη χρηματοδότησής τους. Υπάρχει, επίσης, πρόβλεψη 4,5 εκατομμύρια ευρώ σε φυσικά πρόσωπα. Ποια είναι αυτά και γιατί δίνονται, ενώ ο αρχαιολογικός θησαυρός της χώρας μας μένει αλύτακτος και βορά των επιτήδειων;

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, κύριοι Βουλευτές, δεν θέτει μόνο οικονομικά μεγέθη για την χρηματοδότηση του πολιτισμού από τον Κρατικό Προϋπολογισμό αλλά και την πολιτική κατεύθυνση της διάθεσης των σχετικών κονδυλίων. Θα παλέψει για την πραγματική ανάπτυξη του πολιτισμού της χώρας μας με την ενεργή συμμετοχή του λαού στην προστασία της ιστορικής, σύγχρονης πολιτιστικής παραγωγής ενάντια στην εμπορευματική αλλοτρίωσή του.

Στρατιωτικές δαπάνες. Οι στρατιωτικές δαπάνες συνεχίζουν να είναι αυξημένες, όχι για τη θωράκιση της χώρας μας, αλλά προκειμένου να εξυπηρετηθούν τα ιμπεριαλιστικά σχέδια της νέας τάξης του Ν.Α.Τ.Ο. και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Με τον Προϋπολογισμό του 2007 οι στρατιωτικές δαπάνες είναι αυξημένες κατά 11% από πέρυσι και καλύπτουν το 10,3% του συνόλου του Προϋπολογισμού. Είμαστε από τις πρώτες χώρες στην Ευρωπαϊκή Ένωση με τόσο μεγάλο ποσοστό του Κρατικού Προϋπολογισμού για στρατιωτικές δαπάνες.

Αυξημένη είναι και η δαπάνη για τα εξοπλιστικά προγράμματα. Για ξένα ιμπεριαλιστικά συμφέροντα χίλιοι διακόσιοι στρατιώτες μας βρίσκονται σε ξένες χώρες με κόστος στον ελληνικό λαό εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ ετησίως, όπως και εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ είναι οι δαπάνες για τον παγκόσμιο χωροφύλακα, το Ν.Α.Τ.Ο.. Η χώρα μας έχει γίνει ξέφραγο αμπέλι, πολεμικό ορμητήριο των Η.Π.Α., του Ν.Α.Τ.Ο., της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι βάσεις Η.Π.Α.-Ν.Α.Τ.Ο. δεν αποτελούν συντελεστές ασφάλειας αλλά κινδύνους για τη χώρα. Η εμπλοκή της χώρας μας σε νατοϊκές επιχειρήσεις μετατρέπουν φίλους λαούς σε εχθρούς. Καταψήφισουμε τις στρατιωτικές δαπάνες. Υπερασπιζόμαστε τα σύνορα, την εδαφική ακεραιότητα της πατρίδας, όπως το κάναμε πάντα, σε στεριά, αέρα και θάλασσα. Ζητάμε να επιστρέψουν οι Έλληνες στρατιώτες που είναι εκτός συνόρων. Είμαστε υπέρ του αξιόμαχου των Ενόπλων Δυνάμεων, ώστε να υπερασπιζόμαστε την άμυνα και την ακεραιότητα της χώρας μας.

Σώματα Ασφαλείας. Το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης δαπανά 2,2 δισεκατομμύρια ευρώ για τη διατήρηση ενός τεράστιου πολυδάπανου μηχανισμού, χωρίς παρ' όλα αυτά να είναι σε θέση να αντιμετωπίσει στοιχειωδώς την εγκληματικότητα την οποία τρέφει η ασκούμενη πολιτική. Ο μηχανισμός των Σωμά-

των Ασφαλείας το μόνο που καταφέρνει είναι στις προβοκάτιες, στην παρακολούθηση και καταστολή των αγώνων των εργαζομένων και στη διατεταγμένη υπηρεσία αστυνομικών κουκουλοφόρων για πρόκληση προβοκατόρικων επεισοδίων. Γι' αυτούς τους μηχανισμούς ζητάτε, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, την έγκριση της Βουλής μέσω της ψήφισης του Προϋπολογισμού;

Το Κ.Κ.Ε. ζητάει τη διάλυση αυτών των μηχανισμών. Τέτοιοι επικίνδυνοι προβοκατόρικοι μηχανισμοί έδρασαν και παλιότερα. Το περιστατικό επιβεβαίωσε τη θέση του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας για το χαρακτήρα και τον προσανατολισμό των Σωμάτων Ασφαλείας. Οι πολιτικοί υπάλληλοι του συστήματος Νέα Δημοκρατία και ΠΑ.ΣΟ.Κ. θέλουν τα Σώματα Ασφαλείας μακριά και σε αντιπαράθεση με το λαό, καταπιεστή του λαού, όπου κανείς δεν θα τολμά να αμφισβητεί την αντιλαϊκή τους πολιτική. Ο προσανατολισμός της Κυβέρνησης φαίνεται και από το πώς κατευθύνονται οι δαπάνες. Ενώ υπάρχουν τέσσερις χιλιάδες οργανικά κενά του Πυροσβεστικού Σώματος, ιδρύει ξανά την Αγροφυλακή, ώστε να απελευθερωθούν αστυνομικές δυνάμεις για το έργο της καταστολής των αγώνων του λαού. Την ίδια πολιτική ακολούθησε και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. που, ενώ είχε να προσλάβει πυροσβέστες από το 2000, προτίμησε να προσλάβει επτά χιλιάδες συνοριοφύλακες και ειδικούς φρουρούς, διευρύνοντας τους μηχανισμούς καταστολής.

Τα αιτήματα του προσωπικού των Σωμάτων Ασφαλείας, των Πυροσβεστών, των Αστυνομικών και Λιμενικών Υπαλλήλων για άλλη μια φορά δεν βρήκαν τη θέση τους στον Προϋπολογισμό. Οι αγώνες τους για την αναγνώριση του επικίνδυνου και ανθυγιεινού επαγγέλματος είναι ακόμη επίκαιροι και πολύ δίκαιοι. Καταγγέλλουμε το θέατρο των Υπουργών Οικονομικών και Δημόσιας Τάξης που έπαιξαν σε βάρος των εργαζομένων στα Σώματα Ασφαλείας, ενώ τα προβλήματα παραμένουν και οξύνονται. Η υπέρογκη αύξηση των δαπανών του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης δεν αφορά τους υπαλλήλους τους ούτε την αντιμετώπιση του εγκλήματος. Πάνε για το σύστημα παρακολούθησης C-41, για την απαίτηση των Αμερικανών στα διαβατήρια νέου τύπου, για τη δημιουργία της Αγροφυλακής. Οι εργαζόμενοι στα Σώματα Ασφαλείας ζουν τις συνέπειες της γενικότερης αντιλαϊκής πολιτικής που βιώνει και ο ελληνικός λαός.

Είναι δικό τους συμφέρον να αναπτύξουν την πάλη τους μαζί με τους άλλους εργαζομένους, να αντισταθούν στη χρησιμοποίησή τους ως δυνάμεις καταστολής των αγώνων τους. Καταψηφίζουμε τον Προϋπολογισμό ως ταξικό αντιλαϊκό εργαλείο αναδιανομής σε βάρος των εργαζομένων και υπέρ του κεφαλαίου.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, υπόθεση των εργαζομένων είναι να παλέψουν να ανατρέψουν τις πολιτικές και τους πολιτικούς που με τέτοιους προϋπολογισμούς τους κλέβουν τον πλούτο που παράγουν τη ζωή, το μέλλον των παιδιών τους. Να γίνουν οι ίδιοι κυρίαρχοι και θεμελιωτές μιας άλλης πολιτικής διαχείρισης της οικονομίας ενάντια στα μονοπώλια στην εξάρτηση σε όφελος του ελληνικού λαού και της χώρας. Για τέτοιους προϋπολογισμούς παλεύει το Κ.Κ.Ε. μέσα από ένα σύστημα κοινωνικοποιημένης οικονομίας που θα δώσει λύση για πάντα σε όλους τους εργαζομένους. Καταψηφίζουμε τον Προϋπολογισμό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λόγο έχει ο ειδικός εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Δένδιας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μου επιτρέψετε να έχω την τάση να βλέπω τη διαδικασία στο Κοινοβούλιο ως μια διαδικασία διαλόγου, ως μια διαδικασία ανταλλαγής απόψεων και όχι σαν μια διαδικασία εκφώνησης φιλιππικών λόγων. Ο Κρατικός Προϋπολογισμός τον οποίο συζητάμε σήμερα είναι ένας τυπικός νόμος. Δηλαδή είναι ένας νόμος που δεν περιέχει ουσιαστική διάταξη δικαίου. Ψηφίζεται μεν από τη Βουλή, αλλά δεν είναι κανόνας δικαίου. Όμως από την άλλη πλευρά αποτελεί σαφή εκδήλωση των προθέσεων της εκάστοτε κυβέρνησης. Σ' αυτό λοιπόν, το πολύ σοβαρό επίπεδο οφείλουμε να διεξάγουμε τον κοινοβουλευτικό διάλογο. Γιατί, δεν πρέπει ποτέ να ξεχνάμε ότι στη Βουλή δεν

μιλάμε για αριθμούς. Κυρίως μιλάμε για ανθρώπους, μιλάμε για τη ζωή τους, μιλάμε για την καθημερινότητά τους, μιλάμε για την υγεία τους, μιλάμε για τη σύνταξή τους, μιλάμε για την υγεία των παιδιών τους, μιλάμε για τις γενιές που έρχονται. Γι' αυτό το λόγο και σας το λέω προκαταβολικά προς ανακούφισή σας δεν πρόκειται να χρησιμοποιήσω αριθμούς. Για την ακρίβεια εκτός από δύο νόμους, δεν πρόκειται να χρησιμοποιήσω κανέναν αριθμό.

Η συζήτηση για τον Προϋπολογισμό, δεν είναι εκδήλωση πολιτικής αριθμητικής. Είναι εκδήλωση πολιτικής βούλησης. Είναι διάλογος πάνω σε άξονες πολιτικής. Είναι και μια κορυφαία κοινοβουλευτική διαδικασία. Ανέμενα λοιπόν, έλλογη νοήμονα συζήτηση πάνω στο συγκεκριμένο Προϋπολογισμό. Και θα μου επιτρέψετε να πω ότι μου είναι ιδιαίτερα ενοχλητικό να παρατηρώ σε αυτή την κορυφαία κοινοβουλευτική διαδικασία να υποβιβάζεται το Κοινοβούλιο σε ακροατήριο φιλιππικών εναντίον της Κυβέρνησης και μάλιστα για συγκεκριμένους λόγους οι οποίοι ελάχιστα την βαρύνουν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τον Μάρτιο του 2004 η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας κλήθηκε να σηκώνει ένα τεράστιο βάρος, ένα βάρος το οποίο της παραδόθηκε μέσα από τις οικονομικές συνθήκες που οι προηγούμενες κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ μετά από παραμονή στην εξουσία σχεδόν δύο δεκαετιών διαμόρφωσαν. Η κατάσταση της χώρας όπως παραλήφθηκε δεν μπορεί να αλλάξει ούτε σε ένα ούτε σε δύο, ούτε σε τρία χρόνια. Οι παράμετροι που διαμορφώθηκαν από το ΠΑ.ΣΟ.Κ είναι γνωστές. Δυσθεώρητο δημόσιο χρέος. Τραγικά ελλείμματα, υψηλή ανεργία, χαμηλή ανταγωνιστικότητα, αναποτελεσματικός δημόσιος τομέας, εκτεταμένη διαφθορά, αναδιανομή του εθνικού πλούτου εις βάρος των οικονομικά ασθενέστερων, διάταραξη της κοινωνικής συνοχής, δημιουργία κλίματος κοινωνικά αποκλινουσών συμπεριφορών. Αυτή είναι η πανθομολογούμενη πραγματικότητα της 7ης Μαρτίου 2004, που περιορίζει δραματικά τις επιλογές της παρούσας Κυβέρνησης.

Αυτή είναι μια πραγματικότητα που δεν εξαντλείται σε θεωρητικά μεγέθη. Είναι μια πραγματικότητα που κοστίζει σε έργα υποδομής σε νοσοκομεία που δεν μπορούν να γίνουν, σε αυξήσεις που δεν μπορούν να δοθούν, σε προσωπικό που δεν μπορεί να προσληφθεί, σε μέτρα ανάπτυξης της Περιφέρειας που δεν μπορούν να ληφθούν.

Είναι μια πραγματικότητα που επηρεάζει κάθε μέρα όλη μέρα τη ζωή όλων μας. Ως απάντηση, υπάρχει το πολιτικό επιχείρημα των στελεχών της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, εμάς μας τιμώρησε ο λαός, κατά συνέπεια βρείτε εσείς άκρη τι κάνετε, εμείς καθαρίσαμε. Αυτός είναι λόγος και ακουστικά εύηχος και πιθανόν ψυχικά λυτρωτικός όταν αρθρώνεται από τα χθεσινά κυβερνητικά στελέχη. Θα είχε όμως έννοια, ως διατύπωση ουσιαστικής σκέψης στο βαθμό που η αποχώρηση από την εξουσία συνοδεύονταν από την αυτόματη διόρθωση της ζημιάς που προκάλεσε ο αποχωρών. Θα είχε έννοια αν ο διάδοχος στην άσκηση της εξουσίας παραλάμβανε ένα «λευκό τραπέζι», μια *tabula rasa*. Θα είχε έννοια, κυρίες και κύριοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. –και θα μου επιτρέψετε την υπεραπλούστευση– αν οι πρώην υπουργοί σας πήγαιναν στον κάθε Έλληνα πολίτη και στα βρέφη και στα νεογέννητα και του κατέθεταν τα χρήματα που εξαιτίας της πολιτικής τους χρωστάνε. Στο βαθμό όμως που αυτό δεν συνέβη νομίζω ότι μια τέτοια διατύπωση σκέψης παρέλκει, προερχόμενη δε από συγκεκριμένα χείλη στο μεν ΠΑ.ΣΟ.Κ. ουδέν προσφέρει το δε ελληνικό λαό πολλαπλά προκαλεί!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το βασικό ερώτημα που τίθεται είναι: Ποια είναι η κατάσταση της ελληνικής οικονομίας, μετά από δύομισι-τρία χρόνια διακυβέρνησης της χώρας από τη Νέα Δημοκρατία; Άκουσα τον κύριο γενικό εισηγητή της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και τον ειδικό εισηγητή κ. Κουσελά. Αν κρατούσα αυτά τα οποία είπαν χωρίς να έχω διαβάσει την Εισηγητική Έκθεση του Προϋπολογισμού, θα κατέληγα ότι η Ελλάδα είναι προ του χείλους της πτώχευσης, ή πιθανόν ότι είναι ήδη πτωχευμένη, ότι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας έχει διαλύσει τη χώρα και πάει με αυτόν τον Προϋπολογισμό να την αποδιαλύσει, ότι τίποτε δεν στέκει όρθιο, ότι μετά από μια εικο-

σαστία στον «παράδεισο» των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. εισήλθαμε σε «κολαστήριο» με αποκλειστική ευθύνη της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας. Άλλωστε, ο κ. Ευθυμίου θυμήθηκε τον εκπαιδευτικό άγγελο ως εωσφόρο. Μου έκανε εντύπωση αυτή διότι προέρχεται από ένα κόμμα που από τις αγορεύσεις των στελεχών του δεν διακρίνουμε ποιο είναι το δείγμα γραφής του. Εκτός από μια υβρεοκαταστροφολογία δεν μας παρέχει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. συγκεκριμένες κατευθύνσεις εναλλακτικής πολιτικής που προτείνει να ακολουθήσει η παρούσα Κυβέρνηση, ή που θα ακολουθούσε αυτό, αν ήταν κυβέρνηση.

Το να αντιληφθεί κανείς τη γωνία διόπτευσης των αγορητών του Κομμουνιστικού Κόμματος ή του Συνασπισμού, είναι απολύτως εύκολο. Έχουν μια σαφή τοποθέτηση. Κουβαλούν μια ιδεολογία διαφορετική, τελείως, από τη δική μας, αποδεκτή αλλά, τελείως, διαφορετική από τη δική μας. Βάσει αυτής της ιδεολογίας διατυπώνουν σαφή πρόταση διαχείρισης. Κατά την άποψή μας απολύτως αδύνατη να εφαρμοστεί αλλά πάντως σαφή πρόταση διαχείρισης με αρχή, με μέση, με τέλος. Ακούγοντας τους αγορητές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν μπορεί κάποιος να βρει ούτε αρχή ούτε μέση ούτε τέλος.

Είχα πει στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων ότι ανέμενα από την Αντιπολίτευση να καταθέσει πρόταση άσκησης πολιτικής. Δεν την άκουσα στην επιτροπή. Είχα εκφράσει όμως τότε την ελπίδα ότι αυτό μπορεί να αποτελέσει κοινοβουλευτική τακτική, ότι μια τέτοια πρόταση το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να την επιφύλασσε στη διαδικασία της Ολομέλειας της Βουλής. Είχα εκφράσει την ελπίδα ότι αυτή η υβρεοκαταστροφολογία ήταν μια ομίχλη κρυψίματος της πραγματικής, της νοήμονος πολιτικής πρότασης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Απολύτως μάταιη η ελπίδα, όπως απεδείχθη σήμερα. Στις αγορεύσεις των στελεχών της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης δεν μπορεί κάποιος να βρει ούτε μια νέα ιδέα για το πώς η χώρα μπορεί να γίνει έστω και λίγο πιο ανταγωνιστική, δεν μπορεί να βρει ούτε μια νέα ιδέα για το πώς μπορούμε να προσεγγίσουμε έστω και μια νέα επένδυση, δεν μπορεί να βρει κανείς ούτε μια νέα ιδέα για το πώς θα γίνουμε ανεξάρτητοι από το δημόσιο τομέα, πώς θα συνδέσουμε περισσότερο –έστω και λίγο– την αμοιβή με την παραγωγικότητα, την παραγωγικότητα με την προσπάθεια. Έχει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. κάποια ιδέα γι' αυτά τα πράγματα και μας την κρύβει, δεν θέλει να μας την πει;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα πάρα πολλά νούμερα, οι πάρα πολλοί αριθμοί, δεν οδηγούν πουθενά και έχουν ακουστεί ήδη από τους εισηγητές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. πάρα πολλοί σ' αυτήν την Αίθουσα. Όλη η κουβέντα, κατά την φτωχή μου άποψη και νομίζω κατά τη γνώμη του ελληνικού λαού, είναι τρία ή τέσσερα μεγέθη. Εάν αυτά τα μεγέθη η Κυβέρνηση τα έχει βελτιώσει, τότε όσο και να καταστροφολογεί το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ο ελληνικός λαός δεν πρόκειται να το ακούσει.

Το Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν στην Ελλάδα, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., αυξάνεται, ή δεν αυξάνεται; Διότι, αν αυξάνεται, πώς οδηγεί τη χώρα στην καταστροφή η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας; Εάν πάλι δεν αυξάνεται, τότε καλό είναι ο λαός την Κυβέρνηση αυτή να την αλλάξει. Αλλά γνωρίζετε καλά ότι το Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν αυξάνεται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., το δημόσιο χρέος μειώνεται ή όχι ως ποσοστό του Α.Ε.Π.; Γνωρίζετε πάρα πολύ καλά ότι μειώνεται. Η ανεργία στην Ελλάδα μειώνεται ή δεν μειώνεται; Γνωρίζουν όλοι πάρα πολύ καλά ότι η ανεργία μειώνεται.

Οι ξένες επενδύσεις αυξάνονται ή δεν αυξάνονται και μάλιστα δραματικά; Γνωρίζουν όλοι ότι οι ξένες επενδύσεις αυξάνονται δραματικά. Βέβαια, θα μου επιτρέψετε να πω ότι δεν μπορούμε να σταθούμε στα οικονομικά της εποχής του Χαλκού που μετέλθε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και μάλιστα η κ. Παπανδρέου, λέγοντας ότι η αγορά ελληνικών επιχειρήσεων δεν συνιστά επένδυση. Το δημόσιο έλλειμμα μειώνεται ή δεν μειώνεται; Είναι γνωστό ότι το δημόσιο έλλειμμα μειώνεται.

Θέλετε να δούμε τα θέματα στο επίπεδο διόπτευσης του απλού πολίτη, του καθημερινού ανθρώπου; Τα αφορολόγητα όρια αυξάνονται ή δεν αυξάνονται; Τα αφορολόγητα όρια αυξάνονται. Και βέβαια τα αφορολόγητα όρια δεν αφορούν τους

οικονομικά ισχυρούς. Δεν νομίζω ότι τους ενδιαφέρει πολύ αυτούς.

Οι φορολογικοί συντελεστές μειώνονται ή δεν μειώνονται; Οι φορολογικοί συντελεστές μειώνονται. Οι συντάξεις του Ο.Γ.Α. αυξάνονται ή δεν αυξάνονται; Οι συντάξεις του Ο.Γ.Α. αυξάνονται. Μήπως είναι οι οικονομικά ισχυροί οι οποίοι απολαμβάνουν τις συντάξεις του Ο.Γ.Α.;

Οι μισθοί στο δημόσιο τομέα αυξάνονται ή δεν αυξάνονται και μάλιστα πάνω από τον πληθωρισμό; Ή μήπως και αυτό αφορά τους οικονομικά ισχυρούς; Ξέρουμε όλοι ότι οι μισθοί στο δημόσιο τομέα αυξάνονται και μάλιστα πάνω από τον πληθωρισμό. Οι μισθοί στον ιδιωτικό τομέα αυξάνονται ή δεν αυξάνονται και πέραν της αύξησης των μισθών στο δημόσιο τομέα; Ξέρουμε όλοι ότι οι μισθοί στον ιδιωτικό τομέα αυξάνονται και μάλιστα πέραν της αύξησης στο δημόσιο τομέα.

Το επίδομα ανεργίας αυξάνεται ή δεν αυξάνεται; Το επίδομα ανεργίας αυξάνεται. Μήπως το επίδομα ανεργίας δίνεται στους οικονομικά ισχυρούς; Το επίδομα του Ε.Κ.Α.Σ. αυξάνεται ή δεν αυξάνεται; Το επίδομα του Ε.Κ.Α.Σ. αυξάνεται. Το χαρτόσημο στα μισθώματα καταργείται ή δεν καταργείται; Το χαρτόσημο στα μισθώματα καταργείται.

Φορολογικές απαλλαγές για τα άτομα με αναπηρία προβλέπονται σ' αυτόν τον Προϋπολογισμό ή δεν προβλέπονται; Φορολογικές απαλλαγές για τα άτομα με αναπηρία προβλέπονται. Απαλλάσσεται από φόρο το επίδομα της πολύτεκνης μητέρας, ναι ή όχι; Το επίδομα της πολύτεκνης μητέρας απαλλάσσεται από φόρο.

Τι μπορεί να πει κανείς μετά από αυτά; Ποια ήταν η άρνηση; Μας λέει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. για «μαγειρέματα» στον Προϋπολογισμό. Εγώ ξέρω ένα πράγμα, ότι μέχρι τώρα η EUROSTAT αμφισβητούσε τους λογαριασμούς μας. Έρχεται ο κ. Αλογοσκούφης, ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων και καταθέτει ένα έγγραφο που μας λέει τι; Ότι από τις 30 Οκτωβρίου 2006 για πρώτη φορά η EUROSTAT αποδέχεται τους λογαριασμούς μας. Καταθέτω το έγγραφο για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Δένδιας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Τι αντίλογος υπάρχει σ' αυτό; Αν το ΠΑ.ΣΟ.Κ. κρίνει ότι η EUROSTAT δεν ξέρει τι λέει, να μας το πει.

Έρχεται ο ίδιος ο Υπουργός στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων και φέρνει ένα κείμενο στα ελληνικά και τα αγγλικά, για όλα τα μέλη της επιτροπής, με τον τίτλο «Έκθεση Οικονομικών Φθινοπωρινών Προβλέψεων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής –Ελλάδα, οι επενδύσεις ανακάμπτουν». Καταθέτω και αυτό το έγγραφο στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Δένδιας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Τι συμβαίνει πάλι; Ψεύδεται η Ευρωπαϊκή Επιτροπή; Να το πει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. στην Εθνική Αντιπροσωπεία, να το πει στον ελληνικό λαό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ως προς το δημόσιο χρέος τα νούμερα είναι αναμφισβήτητα. Υπάρχει πτωτική τάση ως προς το ποσοστό του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος. Σε απόλυτες τιμές βέβαια δεν είναι πτωτικό το δημόσιο χρέος. Δεν θα μπορούσε να είναι πτωτικό αφού ο προϋπολογισμός παραμένει –με ευθύνη των προηγούμενων κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ.– ελλειμματικός, γιατί καλείται να πληρώσει τις δικές σας αστοχίες, γιατί καλείται να πληρώσει τις δικές σας σπατάλες, γιατί καλείται να πληρώσει τα δικά σας σπασμένα, γιατί καλείται να πληρώσει τις υποχρεώσεις των ασφαλιστικών ταμείων, γιατί καλείται να υλοποιήσει τα εξοπλιστικά προγράμματα και τις καταπτώσεις εγγυήσεων που εσείς συνήψατε.

Γιατί πριν παραδοθεί η διακυβέρνηση της χώρας, κυρίες και κύριοι, οι Υπουργοί του ΠΑ.ΣΟ.Κ. φρόντισαν να δέσουν χειροπόδαρη την επόμενη κυβέρνηση, φρόντισαν να δέσουν χειροπόδαρη όλες τις επόμενες γενιές των Ελλήνων.

Ποιος από εμάς δεν θυμάται το αλήστου μνήμης σενάριο της «δεξιάς παρένθεσης», το σενάριο που σιγοφιθιύριζαν χαμογελώντας στις γωνίες οι κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., το σενάριο που πρόσφεραν σαν βάλαμο στα κρατικοδίαιτα στελέχη τους ανά την επικράτεια που είχαν χάσει μετά από είκοσι χρόνια την «καρβάνα» και ήταν μελαγχολικοί;

Ποια ήταν η βάση από αυτό το σενάριο της δεξιάς παρένθεσης; Τι τους έλεγαν; Τους έλεγαν: «Μην ανησυχείτε. Τα έχουμε κάνει τόσο «μαντάρα» που η Νέα Δημοκρατία θα πέσει στην προσπάθειά της να μαζέψει τα ασυμμάζευτα. Ένα εξάμηνο και αν κρατήσει». Για τη «μαντάρα» αλήθεια έλεγε το ΠΑ.ΣΟ.Κ.! Το επιβεβαίωσε και η διαδικασία αποκατάστασης της δημοσιονομικής διαφάνειας.

Τη Νέα Δημοκρατία δεν είχε μετρήσει σωστά. Γιατί η Νέα Δημοκρατία είναι που τους απογοήτευσε. Και τα ασυμμάζευτα μαζεύει και με πέντε μονάδες προηγείται δημοσκοπικά.

Και η παρένθεση έχει γίνει αγκύλη και η αγκύλη έχει γίνει σελίδα και η σελίδα έχει γίνει τόμος και, αν συνεχίσει το ΠΑ.ΣΟ.Κ να αντιπολιτεύεται μ' αυτό τον τρόπο, ο τόμος θα γίνει εγκυκλοπαίδεια ολόκληρη. Έτσι όπως το πάτε, κύριοι συνάδελφοι, θα γεράσουμε στην Κυβέρνηση!

Εγγυήσεις του Ελληνικού Δημοσίου: Μεγάλο θέμα. Εμείς, ως Νέα Δημοκρατία, επιδείξαμε μια τεράστια ευαισθησία. Καταθέσαμε πρόταση, ως κόμμα, στην Επιτροπή Αναθεώρησης του Συντάγματος, με την οποία είπαμε ότι οι εγγυήσεις είναι δημόσιο χρήμα και θα πρέπει η χορήγηση εγγυήσεων από το Ελληνικό Δημόσιο να γίνεται με τυπικό νόμο, όπως και η επιβολή φόρων. Δηλαδή ως κυβερνητική Πλειοψηφία καταθέσαμε μια πρόταση, με την οποία περιορίζουμε τη δυνατότητα των δικών μας κυβερνήσεων. Δίνουμε τη δυνατότητα στη Βουλή να ελέγχει αυτές τις κυβερνήσεις. Αυτό δεν είναι δείγμα γραφής;

Θέλετε κι άλλο; Νομοθέτημα 3458/2006 «Περί δημιουργίας Κεντρικού Συμβουλίου Διαχείρισης και Αξιολόγησης Εγγυήσεων».

Θέλετε κι άλλο; Υπάρχει ή δεν υπάρχει υποεξαπλασιασμός των εγγυήσεων; Τι άλλο πρέπει να κάνουμε για να δείξουμε ότι η «κερκόπορτα» κατασπατάλησης του δημοσίου χρήματος, που λέγεται κατάπτωση των εγγυήσεων, πρέπει να κλείσει για πάντα; Τι άλλο πρέπει να κάνουμε για να σταματήσει αυτή η ιστορία, την οποία άκριτα και απαράδεκτα χρησιμοποίησε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ως μέθοδο σαφούς κατασπατάλησης του δημοσίου χρήματος; Τι άλλο μπορούμε να κάνουμε για να εμφανιστεί αυτή η Κυβέρνηση μπροστά στην Εθνική Αντιπροσωπεία και να είναι αξιοπύστη; Να δείξει ότι βάζει την εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου εκεί που οι ευρωπαϊκοί κανονισμοί επιτρέπουν και εκεί που το οικονομικό συμφέρον της χώρας επιβάλλει.

Αποκρατικοποιήσεις: Κεφαλαϊώδες θέμα. Μίλησαν προηγουμένως η Αριστερά και το Κομμουνιστικό Κόμμα. Έχουμε πλήρως διαφορετική θεώρηση. Αλλά με την Αξιωματική Αντιπολίτευση οφείλω να πω και πάλι ότι δεν καταλαβαίνω τι στηρίζει, επί της αρχής τουλάχιστον τι στηρίζει. «Ναι» ή «όχι» στις αποκρατικοποιήσεις; Για να ξέρουμε τι γίνεται. Διότι εάν η Αξιωματική Αντιπολίτευση μας πει «όχι στις αποκρατικοποιήσεις» και αναστρέψει τα πεπραγμένα των κυβερνήσεων Σημίτη, επί της αρχής έστω, με όποιον τρόπο γίνονταν τότε οι αποκρατικοποιήσεις, να καθίσουμε να κάνουμε μια συζήτηση σε άλλο επίπεδο. Εάν θέλει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να επιστρέψουμε σ' έναν διεφθαρμένο κρατισμό, διανθισμένο με «παχυλές κενολογίες» του τύπου, όπως θα θυμάστε, «κοινωνικοποίηση», «αυτοδιαχείριση» και άλλα παρόμοια, εάν θέλει το ΠΑ. ΣΟ. Κ. να επανέλθουμε στα οικονομικά πρότυπα του ν. 1386/1983: «Περί Οργανισμού Ανασυγκρότησης Προβληματικών Επιχειρήσεων», να μας το πει.

Η κυρία Παπανδρέου που πολλά εδήλωσε γι' αυτό το θέμα, εάν ονειρεύεται να επαναλάβει τις ασέλγειες στον σώμα της ελληνικής οικονομίας τύπου «PROMET», όταν, όπως θα θυμάστε, είχαν κρατικοποιήσει την εισαγωγή καφέ στην Ελλάδα και επέτυχαν το μονοπώλιο της εισαγωγής καφέ να το καταστήσουν παθητικό, ας μας το πει. Δεν χρειάζεται όμως να χρησιμοποιούν εκφράσεις για τον Προυπολογισμό που δεν τιμούν την παρουσία τους σ' αυτή την Αίθουσα.

Όμως να το ξεκαθαρίσουμε. Για εμάς –και αναφέρομαι στην

Κοινοβουλευτική μας Ομάδα- η εφαρμογή ενός αποτελεσματικού προγράμματος αποκρατικοποιήσεων είναι το αναγκαίο συστατικό πολιτικής. Εγώ δεν έχω καμία πρόθεση να είμαι ευχάριστος στον κύριο Υπουργό Οικονομίας. Μερικοί από μας σ' αυτή την Αίθουσα πιστεύουν ότι θα μπορούσαμε να είχαμε κινηθεί ακόμη πιο γρήγορα. Πιστεύουμε ότι οι βαθιές μεταρρυθμίσεις είναι αναγκαίες, ότι οι αποκρατικοποιήσεις πρέπει να προχωρήσουν με ταχύτατους ρυθμούς. Όμως, εν πάση περιπτώσει, υπάρχει μια πραγματικότητα και αυτή κρίνουμε. Υπάρχει ένα πετυχημένο και συνεπές πρόγραμμα αποκρατικοποιήσεων, ένα πρόγραμμα που προβλέπει συγκεκριμένες εισπράξεις και τον τελευταίο χρόνο οι εισπράξεις αυτές σχεδόν διπλασιάστηκαν. Πρέπει να κατηγορήσουμε την Κυβέρνηση γι' αυτό;

Οι αποκρατικοποιήσεις, κύριοι συνάδελφοι, είναι τρόπος δημιουργίας εθνικού πλούτου. Δεν είναι, όπως ισχυρίζεται το ΠΑ.ΣΟ.Κ., απαλλοτρίωση εθνικού κεφαλαίου. Αν δεν βάλουμε τους ιδιώτες στη διαχείριση της οικονομίας δεν πρόκειται να καταφέρουμε τίποτε. Αυτό το αντιλαμβάνεται πλέον στο σύνολό της η ελληνική κοινωνία. Δεν μπορεί, λοιπόν, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και αυτή η διατύπωση πολιτικού λόγου να εμφανίζεται στην Εθνική Αντιπροσωπεία. Άλλα πρέπει να μας πει. Θέλει να μας ελέγξει ότι δεν πάμε αρκετά γρήγορα; Να καθίσουμε να το συζητήσουμε. Θέλει να μας προτείνει άλλη, πιο εξελιγμένη μέθοδο αποκρατικοποιήσεων, ταχύτερη, αποτελεσματικότερη; Να το συζητήσουμε. Αλλά η λογική «εμείς πουλήσαμε ασπασμικά, εσείς πουλάτε τοίχους» και όλα αυτά, αυτές είναι λογικές του '50, του '60, του '40, του '30, ο Θεός ξέρει πότε. Αυτή η λογική σήμερα δεν οδηγεί πουθενά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει στην Εισηγητική Έκθεση –και θα το δείτε- ένας απίστευτος κατάλογος δημοσίων επιχειρήσεων. Χρειάζεται το Ελληνικό Δημόσιο όλες αυτές τις επιχειρήσεις; Οι περισσότεροι από μας δεν γνωρίζουν καν τι σημαίνουν τα αρχικά τους. Και θα πρέπει να κατηγορήσουμε αυτή την Κυβέρνηση που έχει αποφασίσει να τις αποκρατικοποιήσει; Πρέπει να κατηγορήσουμε αυτή την Κυβέρνηση που αναβάθμισε το χαρτοφυλάκιο μιας Αγροτικής Τράπεζας, που την παρέλαβε σε όποια κατάσταση την παρέλαβε; Πρέπει η συζήτηση για τον Ο.Τ.Ε. να διεξάγεται σ' αυτό το επίπεδο; Ποιος ξεχνάει ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ως κυβέρνηση εκχώρησε, με διαδικασία αλληπάλληλων μετοχοποιήσεων, το 62% του Ο.Τ.Ε. σε ιδιώτες; Και το έκανε πραγματικά για εισπρακτικούς λόγους, χωρίς κανένα στρατηγικό σχέδιο. Ποιος ξεχνάει ότι το 2002 δημιουργήθηκε το εργασιακό μοντέλο της COSMOTE από την προηγούμενη κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ; Τότε αυτό το μοντέλο ήταν καλό, οδήγησε σε ανταγωνισμό στην αγορά και τώρα είναι κακό;

Αμφισβητεί κανείς ότι, παρά τα βήματα εκσυγχρονισμού, ο Ο.Τ.Ε. εξακολουθεί να υστερεί σε σχέση με τους ανταγωνιστές του; Η δική μου πατρίδα –και μπορεί να το επιβεβαιώσει ο συνάδελφός μου Νίκος Γεωργιάδης- έμεινε επί δύο μήνες χωρίς τηλέφωνο.

Είναι αλήθεια ή δεν είναι ότι οι επιχειρήσεις και οι Έλληνες καταναλωτές εξακολουθούν να πληρώνουν πολλαπλάσια ποσά σε σχέση με τους υπόλοιπους Ευρωπαίους για να έχουν πρόσβαση σε γρήγορο Internet; Είναι αλήθεια ή δεν είναι ότι εξαιτίας του πλαισίου λειτουργίας του οργανισμού, η Ελλάδα κατατάσσεται στην τελευταία θέση ως προς τη διάδοση της ευρυζωνικότητας; Ο ομιλών έχει κάνει τέσσερις ερωτήσεις γι' αυτό τον λόγο στη Βουλή.

Γιατί, λοιπόν, κινδυνολογούν σήμερα τα στελέχη του ΠΑ.ΣΟ.Κ.; Για την αύξηση των τιμολογίων; Δεν γνωρίζουν ότι τα τιμολόγια σήμερα ελέγχονται και θα συνεχίσουν να ελέγχονται από την Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών; Ποιος αμφισβητεί ότι στη Βρετανία, τη Γαλλία, τη Γερμανία, την Ιταλία που αποφάσισαν την αποκρατικοποίηση των οργανισμών τους, δεν υπήρξε κανένα πρόβλημα με την εθνική ασφάλεια; Ποιος παριστάνει ότι αγνοεί σε αυτή την Αίθουσα ότι το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας έχει συγκεκριμένο πρόγραμμα για τις τηλεπικοινωνίες των Ενόπλων Δυνάμεων; Γιατί, λοιπόν, πρέπει να έχουμε πρόβλημα στην Ελλάδα; Και, εν πάση περιπτώσει, τι θέλουμε; Θέλουμε μια νέα Ολυμπιακή εδώ; Να το πούμε ξεκάθαρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας ξαναλέω ότι εδώ πρέπει να καταλήξουμε όχι σε συμπέρασμα αριθμών, αλλά σε μία ξεκάθαρη πολιτική κατεύθυνση. Δεν μιλάμε για αριθμούς σ' αυτή την Αίθουσα. Μιλάμε για ανθρώπους, μιλάμε για το παρόν, μιλάμε για το μέλλον τους. Αυτό που πρέπει να κάνουμε είναι να δώσουμε εντολή στην Κυβέρνηση, να κινηθεί ταχύτερα. Οι αποκρατικοποιήσεις πάντως είναι μονόδρομος. Σε συνδυασμό με τις νέες νομοθετικές ρυθμίσεις που υπάρχουν με τα Σ.Δ.Ι.Τ., υπάρχει εδώ, για πρώτη φορά, ένα λαμπρό εργαλείο δημιουργίας εθνικού πλούτου.

Εκφράζω –νομίζω– την ψυχή της κοινοβουλευτικής μας ομάδας, κύριε Υπουργέ, και σας λέω να τρέξετε τις βαθιές μεταρρυθμίσεις που επιδιώκετε όσο πιο γρήγορα γίνεται. Να τρέξετε τις αποκρατικοποιήσεις όσο πιο γρήγορα γίνεται γιατί η ελληνική κοινωνία δεν αντέχει πλέον.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήλπιζα –και το ξαναλέω– ότι η Αντιπολίτευση θα προσέλθει σε αυτή την Αίθουσα με μια σαφή πολιτική πρόταση. Να γίνει συζήτηση για το παρόν και για το μέλλον του τόπου. Είναι κρίμα που κάτι τέτοιο δεν συνέβη. Είναι κρίμα, έστω κι αν δεν θέλω να γίνω άγγελος κακών, ότι κάτι τέτοιο δεν θα συμβεί τις υπόλοιπες τέσσερις ημέρες. Η Αντιπολίτευση κάτω από την ψευδεπίγραφη νέα επικεφαλίδα του συνθήματος «δίκαιη κοινωνία», αδικεί τον εαυτό της, αδικεί το επίπεδο νοημοσύνης της εθνικής αντιπροσωπείας, αδικεί τελικά το επίπεδο νοημοσύνης του ελληνικού λαού.

Πότε πρόλαβε σε δύο χρόνια, κύριοι συνάδελφοι, η κοινωνία να γίνει άδικη από δίκαιη που την είχε κάνει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. επί είκοσι χρόνια, ώστε να χρειάζεται να εμβαπτιστεί πάλι στην πασοκική κολυμβήθρα της δικαιοσύνης;

Πίσω από τη σεβαστή, ως προς το θεσμικό της ρόλο και συμπαθέστατη ως προς τα προσωπικά της χαρακτηριστικά, φυσιογνωμία του κ. Γεωργίου Παπανδρέου, βλέπω, κύριοι συνάδελφοι, να προβάλλει ξανά το παλιό άγριο ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Ένα ΠΑ.ΣΟ.Κ. γεμάτο επιθετικότητα προς τον αντίπαλο, περιφρόνηση προς τους θεσμούς, υποκρισία των λόγων, αναξιοκρατία των επιλογών. Ένα ΠΑ.ΣΟ.Κ. μαζικού πελατειασμού, άκρατου λαϊκισμού, υποταγής των πάντων στο στενό κομματικό τους συμφέρον, ένα πρότυπο διαφθοράς, αλαζονείας, κρατισμού και σπατάλης.

Η κοινοβουλευτική μας ομάδα, η κοινοβουλευτική ομάδα της Νέας Δημοκρατίας στέκεται κάθετα απέναντι σε αυτό το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Στηρίζει το ήθος και το ύφος άσκησης εξουσίας, που εκφράζει ο Καραμανλής. Στηρίζει την Κυβέρνηση, απαιτεί και στηρίζει τις μεταρρυθμίσεις και αναδέχεται με γενναιότητα το πολιτικό κόστος των ρήξεων που απαιτούν οι καιροί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Συμπολίτευσης, εγώ δεν μπορώ να προβλέψω την ατομική πορεία του καθενός από εμάς τα χρόνια που θα έλθουν. Ένα πράγμα όμως, ξέρω και αυτό ισχύει για όλους μας: Ότι στο μέλλον θα μπορούσαμε με υπερηφάνεια να λέμε στα παιδιά μας, θα μπορούσαμε με υπερηφάνεια να λέμε στην ελληνική κοινωνία ότι ανήκαμε σε αυτή την κοινοβουλευτική ομάδα που στήριξε τον Καραμανλή και τους Υπουργούς του για να αλλάξουν τον τόπο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ευχαριστούμε τον κ. Δένδια.

Η ειδική εισηγήτρια του ΠΑ.ΣΟ.Κ., κ. Σουλβάνα Ράπτη, έχει το λόγο.

ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ανέβηκα στο Βήμα έχοντας μαζί μου δύο τόμους και ένα φύλλο χαρτί.

Ο πρώτος τόμος είναι το κυβερνητικό πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας. Είναι το πρόγραμμα που παρουσίασε στους ψηφοφόρους το 2004. Την ψήφισαν γιατί την πίστεψαν. Αν έκαναν καλά ή όχι, το βλέπουν στη συνέχεια. Τοποθετώ αυτό τον τόμο στα αριστερά μου, όχι τυχαία.

Ο άλλος τόμος είναι ο Προϋπολογισμός του 2007, η εισηγητική έκθεση. Χωρίς κανένα σχόλιο τον τοποθετώ εδώ, στα δεξιά μου.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αριστερά μου

βρίσκονται οι μεγάλες προσδοκίες που δημιούργησε στον ελληνικό λαό η Νέα Δημοκρατία με το πρόγραμμά της. Δεξιά μου, στον Προϋπολογισμό βρίσκεται η διάψευση αυτών των προσδοκιών.

Αριστερά μου βρίσκονται τα ψεύτικα τα λόγια, τα μεγάλα. Δεξιά, στον Προϋπολογισμό, οι πράξεις, η πικρή αλήθεια.

Αριστερά, είναι οι μεταξωτές κορδέλες που πουλήθηκαν για φύκια. Τα φύκια είναι εδώ, στον Προϋπολογισμό του 2007.

Η βελτίωση της καθημερινότητας είναι επιτακτική αξίωση των πολιτών που πιστεύουν ότι μπορούμε να αλλάξουμε τα πράγματα γύρω μας. Δεν το λέω εγώ, το είπε και το υπέγραψε σ' αυτόν εδώ τον τόμο, που βρίσκεται στα αριστερά μου, ο Πρωθυπουργός της χώρας που τότε ήταν αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης, ο κ. Καραμανλής. Και σίγουρα ούτε ο ίδιος ούτε τα στελέχη της Νέας Δημοκρατίας που σήμερα είναι Υπουργοί ούτε οι ίδιοι οι Έλληνες περίμεναν ότι αυτή η ρήση του Κώστα Καραμανλή θα ήταν τόσο επίκαιρη και, μάλιστα, στον υπερθετικό βαθμό σήμερα. Και αυτό γιατί πάρα πολύ απλά, δεν άλλαξαν τα πράγματα. Τους άλλαξαν τα «πετρέλαια» –τους Έλληνες– κατά το κοινώς λεγόμενο.

Έξω από την πόρτα μας είναι οι γιορτές, έρχονται με βήμα ταχύ. Το αν θα μπουν σε κάθε ελληνικό σπίτι και πώς, είναι το ζητούμενο. Και είναι ζητούμενο, γιατί κάθε Έλληνας δεν περιμένει το δώρο –το έχει προεξοφλήσει αυτό– περιμένει στην ουρά στην τράπεζα, για να πάρει και εορτοδάνειο, γιατί μέχρι τώρα έχει πάρει δάνειο για το σπίτι, έχει πάρει δάνειο για το αυτοκίνητο, έχει πάρει δάνειο για να ξεπληρώσει την πιστωτική κάρτα, έχει πάρει δάνειο να ξεπληρώσει τα χρέη. Έχει πάρει δάνειο για τα φροντιστήρια του παιδιού.

Μ' αυτό εδώ το πρόγραμμα, του υποσχεθήκατε μία ζωή ιδανική. Μ' αυτόν εδώ τον τόμο, τον Προϋπολογισμό του 2007, του δίνετε μία ζωή δανεική. Ζει με δανεικά ο Έλληνας πολίτης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Σαν να μην έφθανε αυτό, φροντίζετε και για τις μελλοντικές γενιές, για τα παιδιά και τα εγγόνια του καθενός μας, γιατί τα παιδιά και τα εγγόνια μας είναι αυτά που θα κληθούν να πληρώσουν για ελλείμματα, για τόκους που τους σπρώχνετε μπροστά, για χρέος.

Με τέσσερις κουβέντες, για να μην πολυλογούμε, θα πω τι υπάρχει μέσα σ' αυτόν εδώ τον τόμο. Ζήτημα πρώτον, ο καθένας μας φορτώνεται στην πλάτη του, για το 2007, επιπλέον χρέος 700 ευρώ σε σχέση με το 2006.

Ζήτημα δεύτερον, ο καθένας μας θα πληρώσει σε τόκους για το χρέος 900 ευρώ.

Ζήτημα τρίτον, κάθε τετραμελής οικογένεια το 2007 θα πληρώσει επιπλέον φορολογία 1.200 ευρώ.

Ζήτημα τέταρτον, για κάθε κάτοικο αυτής εδώ της χώρας –που κάθε μέρα που συνεχίζετε να την κυβερνάτε, πραγματικά την καταστρέφετε– ουσιαστικά αναλογούν 70 ευρώ λιγότερες δημόσιες επενδύσεις το 2007, σε σύγκριση με το 2004.

Ύστερα απ' όλα αυτά, θα καταλάβετε γιατί έφερα μαζί μου αυτό το φύλλο χαρτί. Τι είναι αυτό το φύλλο χαρτί; Θα σας πω αμέσως. Είναι μία διαφήμιση που διαφημίζει τον Προϋπολογισμό του 2007, του οποίου η συζήτηση άρχισε σήμερα εδώ στο Κοινοβούλιο και τον οποίο διαγράφεται η φράση «θα ψηφίσουμε» εμείς του ΠΑ.ΣΟ.Κ. θα καταψηφίσουμε την Πέμπτη τα μεσάνυχτα.

Θα μου πείτε το εξής: Γιατί διαφημίζει κάποιος κάτι, ένα προϊόν ή μία υπηρεσία; Μα, για να πείσει. Γιατί αυτός ο Προϋπολογισμός, όπως αντιλαμβάνεστε, είναι ένας προϋπολογισμός που είναι δύσκολο να γίνει πιστευτός, είναι δύσκολο να γίνει αποδεκτός, ακόμα και από μέλη και στελέχη της Νέας Δημοκρατίας.

Να, λοιπόν, γιατί χρειάζεται η διαφήμιση και πριν ακόμα φθάσει στο σημείο να ψηφιστεί.

Βλέπω εδώ ότι αυτή η διαφήμιση γράφει «πίσω από τους αριθμούς υπάρχουν άνθρωποι». Ασφαλώς, συμφωνούμε όλοι. Μόνο που η Νέα Δημοκρατία τους ανθρώπους τους έχει χωρίσει σε έχοντες και μη έχοντες. Στους έχοντες δίνει και άλλα –τους απαλλάσσει από φόρους, τα αναδιανεμητικά κέρδη, κ.λπ.– στους μη έχοντες, τους παίρνει και απ' αυτά που δεν έχουν, μην τυχόν και μαζέψουν τίποτα, διότι τότε θα έχουμε

πρόβλημα, δεν θα έχουμε στυλοβάτες για την οικονομία της χώρας, γιατί οι μη έχοντες είναι αυτοί οι οποίοι κρατούν την οικονομία, απ' αυτούς εισπράττει το Υπουργείο Οικονομικών.

Λέει και άλλα πράγματα εδώ αυτή η διαφήμιση. Λέει «αποτελεσματικότητα και αξιοπιστία».

Έχει ξεχάσει να βάλει ένα «αν» μπροστά. «Προϋπολογισμός 2007: Αναποτελεσματικότητα και αναξιπιστία». Αυτή είναι η πραγματικότητα!

Και προσπαθεί να μαζέψει χρήματα όπου και όπως μπορεί, πάντα από τους μη έχοντες. Έτσι, λοιπόν, αυξάνει τους άμεσους φόρους. Αυξάνει όμως και τους έμμεσους φόρους. Και τους έμμεσους φόρους τους πληρώνουν οι μισθωτοί, οι συνταξιούχοι, οι χαμηλοσυνταξιούχοι, οι ελεύθεροι επαγγελματίες.

Έχουμε, λοιπόν, φόρους. Φόρο στα κινητά τηλέφωνα, στα σιγάρα, στα ποτά. Στα ξενύχτια όχι ακόμα, γιατί σιγάρα, ποτά, ξενύχτια κλείνουν τα καλύτερα τα σπίτια! Τα σπίτια των Ελλήνων όχι, γιατί έτσι όπως πάει η κατάσταση δεν θα έχουν σε λίγο σπίτια!

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ: Θα τα πουλήσουν!

ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ: Θα τα πουλήσουν, όπως πολύ σωστά λέει ο συνάδελφος κ. Τσιόκας, γιατί πλέον από τα χρέη δεν αντέχουν.

Μαζί με τον Προϋπολογισμό του 2007 που έχει αριθμούς πίσω από τους οποίους υπάρχουν άνθρωποι, υπάρχουν και λέξεις. Λέξεις που τις έβαλε στο λεξιλόγιό μας η Νέα Δημοκρατία. Η λέξη «παρελθόν», η λέξη «νοικοκύρεμα», η λέξη «μεταρρυθμίσεις», «πετρέλαιο», «προσδοκία», «απογραφή», «αναβάθμιση» και άλλες πολλές. Στέκομαι σ' αυτές λιγάκι γιατί έχουν τη σημασία τους.

Έχουμε τη λέξη «παρελθόν». Μέχρι τώρα συζητούσε –ακόμα και τώρα συνεχίζει να συζητά– η Νέα Δημοκρατία και να αναφέρεται στο παρελθόν του Π.Α.Σ.Ο.Κ.. Εκεί φορτώνει τα πάντα. Εκεί φορτώνει τις ευθύνες και ας κυβερνά τρία χρόνια τώρα!

Έχουμε το «νοικοκύρεμα», τη νέα μέθοδο για άσκηση πολιτικής. Με το «νοικοκύρεμα» θα εξοικονομήσουμε τα 10.000.000.000 ευρώ τα οποία υποτίθεται ότι σπαταλούσε το κράτος όταν στην κυβέρνηση ήταν το Π.Α.Σ.Ο.Κ.. Την «εξοικονόμηση» δεν την έχουμε δει ακόμα. Και αυτό, γιατί η Νέα Δημοκρατία αποδεικνύεται μία πολύ κακή νοικοκυρά! Τα βάζει όλα κάτω από το χαλί, αλλά πλέον μιας πιάνει η μπόχα!

«Μεταρρυθμίσεις». Ποιες μεταρρυθμίσεις; Μιλάμε για απορρυθμίσεις! Μπορούμε να μιλάμε για μεταρρύθμιση στον τομέα της παιδείας; Μέχρι πρότινος δεν ήταν για σαράντα μέρες κλειστά τα δημοτικά σχολεία της χώρας; Δικό σας δημιούργημα! Δημιούργημα της Νέας Δημοκρατίας και της πολιτικής της υποχρηματοδότησης.

Ολοήμερο σχολείο. Πού είναι; Εξαφανίστηκε! Ένα μέτρο το οποίο εξυπηρετούσε και υπηρετούσε τη μέση ελληνική οικογένεια.

Να μιλήσουμε για μεταρρυθμίσεις στον Ο.Τ.Ε. και στο ξεπούλημα; Τα είπαν και προηγουμένως οι συνάδελφοι.

Να μιλήσουμε για μεταρρυθμίσεις στα λιμάνια; Τα ζούμε, τα ακούμε, τα διαβάζουμε καθημερινά.

Άλλη λέξη. «Πετρέλαιο». Έχει κοινό αρχικό γράμμα με το Π.Α.Σ.Ο.Κ.. Όμως, έχει κι άλλα κοινά πράγματα. Ό,τι πια δεν είναι δυνατόν να το στηρίξει από πλευράς απόδοσης ευθυνών στο Π.Α.Σ.Ο.Κ., το ακουμπάει πάνω στο πετρέλαιο. Το πετρέλαιο και η τιμή του φταίει. Για όλα τα δεινά τα οποία βιώνει ο Έλληνας πολίτης εδώ και τρία χρόνια.

Υπάρχει «προσδοκία». Αναφερθήκαμε προηγουμένως σ' αυτήν. Δημιουργήσατε προσδοκία, αγοράσατε χρόνο, πουλήσατε ελπίδα και τώρα πληρώνει ο ελληνικός λαός, πληρώνει ο Έλληνας πολίτης.

«Απογραφή». Σημαία σας! Επιχειρείτε τώρα να την «υποστείλετε», εντός εισαγωγικών. Επιχειρείτε να τη «χρωματίσετε».

Κι ερχόμαστε σε μία άλλη λέξη, την «αναβάθμιση». Θυμάστε τότε που ένα βράδυ κοιμηθήκαμε και την άλλη μέρα ξυπνήσαμε 25% πλουσιότεροι! Ψάξαμε στις τσέπες μας, στα πορτοφόλια μας, στο κοινωνικό κράτος, στην παροχή υπηρεσιών, αλλά αυτό το συν 25% δεν το βρήκαμε πουθενά! Ήταν θεωρητικό.

Μας είπε στη διεξοδική συζήτηση που κάναμε στην Επιτροπή

Οικονομικών Υποθέσεων ο αρμόδιος επί των οικονομικών κ. Αλογοσκούφης ότι «υλοποιούμε τους στόχους μας». Δεν ξέρω ποιους στόχους υλοποιεί ο κ. Αλογοσκούφης, αλλά πάντως αυτοί οι στόχοι δεν είναι ταυτόσημοι με τους στόχους που έχει θέσει ο Πρωθυπουργός της χώρας, έτσι όπως τους περιέγραψε στο πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας και έτσι όπως τους επαναλαμβάνει σε κάθε ευκαιρία απ' αυτό εδώ το Βήμα μέσα στο Κοινοβούλιο.

Και ο Πρωθυπουργός, ο κ. Κώστας Καραμανλής, έβαλε στόχους και μεταξύ άλλων, πρωταρχικούς. Υγεία, παιδεία. Πολύ σωστοί στόχοι. Συμφωνούμε μαζί του, γιατί μία χώρα για να πάει μπροστά χρειάζεται έναν υγιή και μορφωμένο πολίτη. Δεν το βλέπουμε όμως. Γιατί από τους στόχους αυτούς, ο κ. Αλογοσκούφης δεν υλοποιεί, αλλά εκτελεί. Εκτελεί με οικονομικό πυροβόλο όπλο την παιδεία, την υγεία, τον πολιτισμό, τον Έλληνα και την Ελληνίδα εργαζόμενη.

Υπάρχει, βέβαια, και άλλο ένα σύνολο λέξεων. Δύο λέξεις μαζί: «κοινωνικό πρόσωπο». Έχει κοινωνικό πρόσωπο αυτός ο Προϋπολογισμός; Δεν έχει. Είναι ένας προϋπολογισμός χωρίς πρόσωπο.

Ωστόσο, η Κυβέρνηση και οι αρμόδιοι ισχυρίζονται ότι υπάρχει «κοινωνικό πρόσωπο» και αυτό τεκμηριώνεται μέσα από τις αυξήσεις που δίνουνται στις συντάξεις του Ο.Γ.Α., στο ΕΚΑΣ, στο επίδομα ανεργίας.

Ναι, δίνουνται αυτές οι αυξήσεις. Μόνο που ξεχάσατε, κύριοι συνάδελφοι, να πείτε μια κρίσιμη λεπτομέρεια: Όλα όσα δίνονται τώρα έχουν προεξοφληθεί. Τρία χρόνια τώρα έχουν προεξοφληθεί. Και δεν φθάνει αυτό. Θα τους πάρετε και τα υπόλοιπα μέσα από τους έμμεσους φόρους, στους οποίους αναφερθήκαμε προηγουμένως, αλλά και μέσα από μια ιδιαίτερη αύξηση που γίνεται και πρόκειται να γίνει ακόμη παραπάνω: την αύξηση της τιμής των φαρμάκων. Μέχρι τώρα έχουμε συν 25% πάνω στη φαρμακευτική δαπάνη. Και ποιος είναι αυτός που κάτω τεκμήριο αρρωσταίνει; Ελάχιστα οι νέοι άνθρωποι ή λιγότερο, αν θέλετε. Περισσότερο οι ηλικιωμένοι, άρα οι συνταξιούχοι.

Το κοινωνικό πρόσωπο του Προϋπολογισμού αποτυπώνεται στις δαπάνες που είναι έτοιμο η Κυβέρνηση να δώσει για την υγεία και την παιδεία.

Και ερχόμαστε στην υγεία. Ο τομέας της υγείας νοσεί βαρύντατα. Δύο-τρία πράγματα, χωρίς πολλές κουβέντες. Λίγες και ξεκάθαρες.

«Προσλήψεις». Πονάει ο χώρος της υγείας στον τομέα αυτό. Κονδύλι στον Προϋπολογισμό για τις προσλήψεις υπάρχει και φθάνει, μόλις τα 10.000.000 ευρώ. Ξέρετε για πόσες προσλήψεις αρκεί αυτό το ποσό; Μόλις για επτακόσιες. Θυμίζω ότι πέρυσι ήταν 30.000.000 ευρώ και πρόπερι 70.000.000 ευρώ.

Θυμίζω, επίσης, τις επανειλημμένες δηλώσεις του αρμόδιου Υπουργού για δέκα χιλιάδες προσλήψεις νοσηλευτών, τουλάχιστον. Χώρια οι γιατροί και το υπόλοιπο προσωπικό.

Εφημερίες. Έχει δει το φως της δημοσιότητας το μεγάλο πρόβλημα από το οποίο κινδυνεύουν πραγματικά να κλείσουν νοσοκομεία, ιδιαίτερα στην περιφέρεια. Προβλέπεται κονδύλι μέσα στον Προϋπολογισμό για τις εφημερίες; Αστέιο κονδύλι, πραγματικά. Και πηγαίνουμε στις 31 Δεκεμβρίου 2006 χωρίς να έχουμε λύσει το ζήτημα αυτό.

Όμως, στον τομέα της υγείας υπάρχει και κάτι ακόμη. Υπάρχουν τα νοσοκομεία. Τα νοσοκομεία έχουν χρέη, πολλά χρέη τα οποία πηγαιναν στην πλάτη των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ. Γι' αυτό, λοιπόν, η Νέα Δημοκρατία, όταν έγινε Κυβέρνηση, έκανε μεταξύ άλλων μία ρύθμιση, για να τελειώνουμε μια και πέρα με τα χρέη.

Ελάτε, όμως, που δεν τελειώσαμε. Σύμφωνα με δική της δήλωση, έως το Μάρτιο του 2006 είχαμε 1.500.000.000 ευρώ νέα χρέη νοσοκομείων, τα οποία αυξάνονται με αλματώδη ρυθμό.

Θα έρθει νέα ρύθμιση; Πιθανόν. Το θέμα, όμως, δεν είναι αυτό. Το θέμα είναι ότι η κακοδιαχείριση, την οποία χρεωνόταν οι πασοκικές διοικήσεις των νοσοκομείων, φαίνεται ότι είναι ιός που κόλλησε και τις νέες διοικήσεις και την ηγεσία του Υπουργείου Υγείας. Αλλιώς πώς να εξηγηθεί αυτό το χρέος;

Βεβαίως, τα χρέη αυτά αναζητούνται. Πού είναι τα χρέη μέσα στον Προϋπολογισμό; Δεν φαίνονται πουθενά. Αόρατα!

Έχουμε μετά το θέμα της απασχόλησης, το θέμα της ασφάλισης. Εδώ παίζουμε κρυφτούλι. Τα χρέη του δημοσίου προς τα ασφαλιστικά ταμεία έφθασαν τα 2,7 δισεκατομμύρια ευρώ. Τα είχαν φθάσει παλαιότερα. Τώρα έχουν σκαρφαλώσει στα 6.000.000.000 ευρώ. Πότε; Μέσα σε δύο χρόνια.

Επιπλέον, τα ταμεία πήραν 1,8 δισεκατομμύρια ευρώ λιγότερα απ' ό,τι προβλέπει η νομοθεσία. Σύμφωνα με τον Προϋπολογισμό του 2007 η διαφορά θα φθάσει τα 2,4 δισεκατομμύρια ευρώ.

Ένα ακόμη χαρακτηριστικό σημείο, που πρέπει να ειπωθεί και να επαναληφθεί πολλές φορές σε αυτήν την Αίθουσα, είναι ότι το Ι.Κ.Α., με βάση το νόμο, πρέπει να παίρνει το 1% του Α.Ε.Π.. Όμως, η σχετική πίστωση στον Προϋπολογισμό είναι λιγότερη κατά 400.000.000 ευρώ. Αυτά κάπως θα πρέπει να καλυφθούν.

Ερχόμαστε σε άλλους τομείς. Ερχόμαστε στον τομέα του πολιτισμού, που ήταν πραγματικά από τις προτεραιότητες που είχε θέσει και επαναλάμβανε συνεχώς ο Πρωθυπουργός της χώρας. Ελάτε, όμως, που το Υπουργείο Πολιτισμού πρακτικά βρίσκεται σε εγκατάλειψη.

Ο Προϋπολογισμός του 2007 είναι ανεπαρκής. Η απορροφητικότητα από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης δραματική. Και να σας πω και το καλύτερο; Το Υπουργείο Πολιτισμού βγήκε έξω από το Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Μιλάμε για μεγάλη επιτυχία.

Πάμε σε έναν άλλο τομέα που έχει να κάνει με το κοινωνικό κράτος: δημόσια τάξη. Βλέπουμε μία αύξηση 8% περίπου στις πιστώσεις για το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης. Και θα πει κάποιος «έχουμε αύξηση, κάτι θα γίνει εδώ». Ναι, βεβαίως θα γίνει: Προσλήψεις αγροφυλάκων. Επίσης, θα συντηρηθεί το «C4I». Επίσης, θα δοθεί το επιδόμα ειδικών συνθηκών, που δίνεται με δόσεις ήδη από πέρυσι και χορηγείται πλέον συνδεδεμένο με το βασικό μισθό. Να μιλήσω και για τις απόρρητες δαπάνες που αυξάνονται; Γιατί αυξάνονται άραγε; Είχαμε κάποια πολύ μεγάλη επιτυχία; Είχαμε συλλήψεις; Εμ, δεν είχαμε. Θυμάμαι απ' αυτό εδώ το βήμα που είχαμε τον κ. Πολύδωρα να λέει «χρωστάμε συλλήψεις ακόμη». Τις χρωστάτε και θα χρωστάτε και άλλες.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ**.)

Αντιλαμβάνεστε ότι ο προϋπολογισμός αυτός πραγματικά δεν είναι σε θέση να καλύψει τις ανάγκες που έχει το κοινωνικό πρόσωπο που πρέπει να διαθέτει αυτή η ελληνική κοινωνία. Θα πρέπει ύστερα απ' όλα αυτά να καταστεί μάλλον υποχρεωτική από εδώ και πέρα και για τους υπόλοιπους προϋπολογισμούς που όμως δεν θα τους κάνετε εσείς, γιατί αυτός εδώ θα είναι ο τελευταίος προϋπολογισμός. Άρα, αυτή η διαφήμιση στην οποία προβήκατε ήταν κάτι παραπάνω από αναγκαία, για να δείξετε και έστω να πείσετε στελέχη και μέλη της Νέας Δημοκρατίας ότι ύστερα από δύο προϋπολογισμούς που φτιάξατε, επίτελους αυτός δεν έτυχε, πέτυχε.

Εμ, δεν πέτυχε. Δεν πέτυχε ως προϋπολογισμός. Πέτυχε τους Έλληνες κατακέφαλα, κατακούτελα. Και αυτό πραγματικά είναι απορίας άξιον. Γιατί υπάρχει μια διαφήμιση που λέει ψέματα.

Διαβάζω μεταξύ άλλων: «το πραγματικό διαθέσιμο εισόδημα των νοικοκυριών αυξάνεται». Πείτε το στα ελληνικά νοικοκυριά, στους Έλληνες οικογενειάρχες και κοιτάτε τους στα μάτια, αν μπορείτε. Διαβάζω επίσης: «η περιφερειακή σύγκλιση επιταχύνεται». Βεβαίως, με αλματώδη ρυθμό ως προς τις τιμές, όχι ως προς τους μισθούς. Διαβάζω: «Οι δεσμεύσεις γίνονται πράξεις. Οι πολίτες ωφελούνται...». Οι δεσμεύσεις γίνονται πράξη, ναι, για τους ημετέρους, για τους μεγαλοεπιχειρηματίες, για τους έχοντες. Οι πολίτες δεν ωφελούνται. Οι μεγαλοεπιχειρηματίες επωφελούνται.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο εισαγωγικό σημείωμα που υπογράφει σ' αυτόν εδώ τον τόμο της Νέας Δημοκρατίας και ο φέρων την ευθύνη για τη σύνταξη του προγράμματος κ. Σουφλιάς, έχει μια φράση. Λέει ότι τα προβλήματα δεν λύνονται με βεγγαλικά, λύνονται με θέσεις και με πρόγραμμα. Συμφωνούμε μαζί του. Δεν βλέπουμε τις θέσεις, δεν

βλέπουμε το πρόγραμμα. Βλέπουμε να κρατάτε ένα βεγγαλικό, το οποίο μάλιστα δεν είναι καθόλου μα καθόλου θεαματικό.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κυρία συνάδελφε.

Η συνάδελφος ειδικός εισηγητής κ. Χριστιάνα Καλογήρου εκ μέρους της Νέας Δημοκρατίας έχει το λόγο. Είναι και συμπολίτισσά μου μάλιστα.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΑ ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση του φετινού Προϋπολογισμού συμπίπτει με καιρίες εξελίξεις στα διεθνή οικονομικά πράγματα. Ανάμεσα στα άλλα, οι εξελίξεις στις διεθνείς τιμές των καυσίμων και η επέλαση της Κίνας στις διεθνείς αγορές, επιβαρύνουν τη δημοσιονομική εικόνα των αναπτυσσόμενων χωρών της Δύσης συμπεριλαμβανομένων των χωρών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ανάμεσά τους και της Ελλάδας.

Είναι γι' αυτό το λόγο πολλαπλίσια η αξία της σημερινής, αισθητά βελτιωμένης, εικόνας της ελληνικής οικονομίας, όπως άλλωστε πιστοποιούν και οι πλέον έγκυροι διεθνείς χρηματοοικονομικοί οργανισμοί.

Ο φετινός κρατικός Προϋπολογισμός –και πρέπει και η Αντιπολίτευση να έχει την τόλμη να το συνομολογήσει– είναι προϊόν χρηστής διαχείρισης της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας που μέσα σε διάστημα εξαιρετικά σύντομο για να προκύψουν τόσες σημαντικές αλλαγές σε μακροοικονομικά στοιχεία, πέτυχε να αλλάξει την κακή κατάσταση που επικρατούσε. Και πιστέψτε με, ο χρόνος της επιτυχίας συνιστά από μόνος του ένα σημείο εξαιρετικά σημαντικό και οφείλουμε να το σημειώσουμε. Και επιτρέψτε μου αυτή τη σημείωση. Εδώ μιλώ και με την επισημονική μου ιδιότητα ως οικονομολόγου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να γίνουν κατανοητές και στους πολίτες οι πολιτικές και δημοσιονομικές προϋποθέσεις θα πρέπει να αφιερώσουμε μερικά λόγια στο γενικότερο πολιτικό κλίμα εντός του οποίου συζητούμε τον Προϋπολογισμό. Θα πρέπει επίσης να αναφερθούν και ορισμένα πολιτικά περιστατικά που έχουν προηγηθεί. Αυτές οι πολιτικές αναφορές, θεωρώ πως είναι αναγκαίες για να τεκμηριωθεί η πεποίθησή μου ότι πρόκειται για μια χρονιά με αυξημένη σημασία για τα δημοσιονομικά μας πράγματα.

Πριν από όλα πρέπει να σημειωθεί ότι με τη συζήτηση στη Βουλή του σχεδίου νόμου για τον κρατικό Προϋπολογισμό του 2007 καθώς και την αναμενόμενη άνετη υπερψήφισή του, ολοκληρώνεται ουσιαστικά η μέση περίοδος της πρώτης τετραετίας Καραμανλή. Και πρέπει, για το γενικότερο πλαίσιο και για το γενικότερο πολιτικό κλίμα, καταρχήν να υπογραμμίσω ότι σήμερα η χώρα έχει εισέλθει ίσως για πρώτη φορά στην ιστορία της σε ένα κύκλο μακράς διαφαισιμένης πολιτικής σταθερότητας. Απολαμβάνουμε όλοι τις δυνατότητες της δημοκρατίας, απαλλαγμένοι από τις ιστορικές επιβαρύνσεις του παρελθόντος. Και το λέω αυτό για να τονίσω ότι η ωρίμανση της δημοκρατίας, μας επιβάλλει προσεγγίσεις καλώς εννοούμενης πολιτικής διαμάχης. Μας επιβάλλει να απομακρυνθούμε πλέον οριστικά από τους διχαστικούς λαϊκισμούς που ακούγονταν στις δεκαετίες του '80 και του '90. Δεν ταιριάζει σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα τώρα πια και στο πολιτικό επίπεδο της αντιπαράθεσης που οφείλουμε προς τους πολίτες, να επαναλαμβάνονται σήμερα καταστροφολογικές εκτιμήσεις και μάλιστα εκτιμήσεις οι οποίες, εκτός από τους συναδέλφους του ΠΑ.ΣΟ.Κ., επαναλαμβάνονται και από τα χείλη του αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, πολλώ μάλλον αφού καμιά άλλη εισοδηματική και δημοσιονομική πολιτική δεν εισηγείται το ΠΑ.ΣΟ.Κ. για να αλλάξει τη δική μας δήθεν μοιραία πολιτική. Αν υπάρχουν ομοιότητες στα προγράμματά μας, τότε προς τι οι υπερβολές και οι κορώνες; Αν όμως, δεν υπάρχουν και μόνο και μόνο οι υπερβολές και οι κορώνες είναι για να επιστρέψει η κυβέρνηση Σημίτη-Παπανδρέου, τότε νομίζω ότι μάλλον είναι περιττές.

Αντί της καταστροφολογίας και της μιζέριας δεν θα ωφελούνσε περισσότερο τον τόπο ένας ουσιαστικός διάλογος αντί των αποχωρήσεων του εντυπωσιασμού; Για παράδειγμα πόσο ειλι-

κρινές είναι να αποχωρεί ένα κόμμα από το Κοινοβούλιο επειδή η Κυβέρνηση Καραμανλή εφαρμόζει το πρόγραμμά της που συμπίπτει στη στρατηγική των αποκρατικοποιήσεων με το πρόγραμμα της αποχωρούσας παράταξης; Ή μήπως άλλαξε η θέση του κ. Παπανδρέου για τις αποκρατικοποιήσεις και το κρατάει κρυφό από τους πολίτες;

Και για να τελειώνει ο μύθος περί δήθεν διαφορών στο management ή την ευθύνη διοίκησης –γιατί οφείλουμε και σεβασμό στη γλώσσα μας στην Αίθουσα αυτή– θα θυμίσω ότι δεν μπορεί στην περίπτωση της Εμπορικής Τράπεζας –για να φέρω μόνο ένα παράδειγμα– οι ενστάσεις να περιορίζονται στο τίμημα, αλλά εδώ στον Ο.Τ.Ε. να μιλάμε για ευθύνη διοίκησης. Και αν κάποιοι επικαλούνται τα λεγόμενα φυσικά μονοπώλια για να τεκμηριώσουν την ιδιαιτερότητα της υπόθεσης του Ο.Τ.Ε., θα αντιτείνω ότι υπάρχουν οι δέουσες ασφαλιστικές δικλίδες –και το γνωρίζετε αυτό– για να προασπίζεται το δημόσιο συμφέρον και το εισόδημα του καταναλωτή σε κάθε περίπτωση, αρκεί να είναι η πολιτική διαχείριση της υπόθεσης χρηστή και με διαφάνεια. Εδώ είναι που οι συγκρίσεις ανάμεσα στα δυο Κόμματα περιττεύουν.

Και πριν προχωρήσω, μια προειδοποίηση. Επειδή πριν μίλησα για ομοιότητα προγραμμάτων, θα παρακαλούσα κανέναν από εσάς να μην αποπειραθεί να διαστρέψει το περιεχόμενο των λόγων μου, γιατί δεν μοιάζουμε καθόλου στην παραταξιακή στάση της θεσμικής ευθύνης. Διαφέρουμε καταλυτικά σε κυβερνητικές πρακτικές και βάθος δημοκρατικής αποδοχής από τους πολίτες. Αυτό το δείχνουν όλες οι μετρήσεις και το δείχνουν και οι πολίτες στις καθημερινές επαφές που έχουμε μαζί τους όλοι εμείς που τους εκπροσωπούμε εδώ στο ελληνικό Κοινοβούλιο.

Ξέρετε τι μου είπαν σ' ένα χωριό απομακρυσμένο, τα Παράκοιλα της Λέσβου; Με πλησίασε ένας αγρότης μεγάλος σε ηλικία και μου είπε: «στηρίζετε τον Καραμανλή όσο μπορείτε, στηρίζετε την Κυβέρνηση, γιατί εκεί ελπίζουμε». Αυτή είναι η αλήθεια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Αλλά αν μίλησα προηγουμένως για ομοιότητες προγραμμάτων, το έκανα για να υπογραμμίσω ότι με δεδομένο ένα κατά βάση σταθερό πλαίσιο ακολουθητέας οικονομικής πολιτικής, αυτό που ζητούν οι πολίτες είναι διαφάνεια και δημοσιονομική αποτελεσματικότητα, χρηστή διαχείριση των δημόσιων ταμείων και σεβασμός στο εισόδημα των νοικοκυριών και μάλιστα με σώφρονα αναδιανομή του πλούτου υπέρ των ασθενέστερων. Και αυτό για να μην μείνουν οι θετικές εξελίξεις στο δημοσιονομικό επίπεδο απλοί αριθμοί και απλά στοιχεία στατιστικών πινάκων αλλά να μετατρέπονται σε απτό πολιτικό αποτέλεσμα, υπέρ των πολιτών. Αυτό ζητούν οι πολίτες και αυτό το έχουν από την Κυβέρνηση Καραμανλή.

Επαναλαμβάνω, λοιπόν, διαφάνεια και δημοσιονομική αποτελεσματικότητα. Χρηστή διαχείριση των δημοσιονομικών ταμείων και σεβασμός στο εισόδημα των νοικοκυριών. Σε αυτά πλεονεκτούμε συντριπτικά έναντι υμών, αγαπητοί συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και σε αυτό μας εμπιστεύονται οι πολίτες. Όλα τα άλλα αποπνέουν μια καθαρή κομματική σκοπιμότητα και τίποτα περισσότερο και έχουν μοναδικό στόχο να επιστρέψετε ξανά στην Κυβέρνηση από την κερκόπορτα όμως της μικροπολιτικής. Αυτή είναι η αλήθεια και αυτή η στάση σας πιστέψτε με δεν είναι καθόλου συμβολή στο διάλογο για τα δημόσια οικονομικά.

Για να κλείσω, όμως, την αναφορά στο πλαίσιο εντός του οποίου συζητείται ο φετινός Προϋπολογισμός θα πρέπει να υπενθυμίσω και κάτι ακόμα.

Η ανάληψη της πρωτοβουλίας από την Κυβέρνηση, πριν από δύο χρόνια, για την πραγματοποίηση της δημοσιονομικής απογρφής, θυμίζω, έγινε μέσα σε μία καταιγίδα κατηγοριών σε βάρος της Νέας Δημοκρατίας και εξακολουθούν και σήμερα αυτές οι καταιγίδες. Τι έγινε λοιπόν στη συνέχεια; Μήπως επαληθευθήκατε εσείς όταν λέγατε ότι θα διασυρόταν η Ελλάδα; Αντί άλλης απάντησης, επικαλούμαι στοιχεία όχι δικά μας αλλά τις φθινοπωρινές προβλέψεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Οι προβλέψεις της Επιτροπής οδηγούν, εκτός των άλλων, που πλέον είναι γνωστά, σε μια πολύ σημαντική εξέλιξη και τούτη είναι ότι επιτυγχάνεται στο τέλος του έτους η πτώση του

ελλείμματος κάτω του 3% του Α.Ε.Π.. Και το άμεσο αποτέλεσμα είναι η Ελλάδα να μην διατρέχει πλέον κανέναν κίνδυνο για να της επιβληθούν οι κοινοτικές κυρώσεις.

Δηλαδή αποφύγαμε τις απώλειες των πόρων και το ότι αποφύγαμε τις απώλειες των πόρων ήταν έργο της δικής μας Κυβέρνησης, ήταν έργο της Κυβέρνησης Καραμανλή, είναι έργο της Νέας Δημοκρατίας. Είναι δηλαδή έργο αυτό με πολιτικό ονοματεπώνυμο.

Ναι, αγαπητοί φίλοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., η δική σας πολιτική πρόταση τότε ήταν να τους κοροϊδέψουμε τους Ευρωπαίους. Και δεν είναι σοβαρά πράγματα αυτά. Γιατί το πνεύμα της «λαμογιάς» στα δημοσιονομικά πράγματα δεν επιτρέπεται από κανέναν και για κανέναν λόγο, γιατί τις συνέπειες τις πληρώνουν η εθνική οικονομία και οι πολίτες και αυτό δεν πρέπει να το ξεχνάμε ποτέ σε αυτήν εδώ την Αίθουσα.

Υπάρχει κανείς εδώ σήμερα που αμφισβητεί τα στοιχεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής; Υπάρχει κάποιος που δικαιούται να αμφιβάλλει ότι η δημοσιονομική εξυγίανση προχωρεί καλά και ότι ήδη διαγράφονται οι αστοχίες που προηγήθηκαν και αντιστρέφεται η πορεία και από την ανεργία και τα ελλείμματα προχωρούμε προς την ανάπτυξη, την απασχόληση και την εισοδηματική αναβάθμιση των νοικοκυριών; Ή μήπως όταν μπαίναμε στην νομισματική ένωση, η Κομισιόν έλεγε την αλήθεια και τώρα λέει ψέματα;

Και αυτό είναι ένα μεγάλο έργο. Είναι ένα έργο με πολιτικό ονοματεπώνυμο. Και το ονοματεπώνυμο είναι Κώστας Καραμανλής και η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και έτσι τεκμηριώνεται και η αρχική μου προσέγγιση πως ό,τι πέτυχε μέχρι σήμερα η Κυβέρνηση μας είναι ιστορική συμβολή στην οικονομία μας και χρήζει αυτό ιδιαίτερης μνείας, γιατί συνήθως ο προϋπολογισμός όταν συζητείται στη Βουλή περικλείει ένα ανομολόγητο πλαίσιο κοινοβουλευτικής ρουτίνας. Και έτσι πολλοί σημαντικοί προϋπολογισμοί μένουν στην ιστορία ως μια τρέχουσα πολιτική εξέλιξη. Και κάτι τέτοιο πραγματικά θα ήταν άδικο για το φετινό προϋπολογισμό, που συμβολίζει τη μετάβαση από τη δημοσιονομική αναξιοπιστία στην εξυγίανση και την πρόοδο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως είχα την ευκαιρία να τονίσω και στην κοινοβουλευτική επιτροπή, πράγματι η Ελλάδα μπήκε στην Ο.Ν.Ε. με το σπαθί της. Είχε όμως τότε, ένα σπαθί, ένα δημοσιονομικό σπαθί των κυβερνήσεων Σημίτη-Παπανδρέου, που ήταν και σκουριασμένο και στοματωμένο. Από πού; Από τη δημιουργική λογιστική. Και αυτό το πλήρωσε ακριβά στη συνέχεια ο Έλληνας πολίτης στο εισόδημά του.

Αν λοιπόν υπάρχει ένα δεύτερο σημείο που κάνει το φετινό Προϋπολογισμό σημαντικό και διαφορετικό από τα προηγούμενα χρόνια είναι ότι, εκτός από τη δημοσιονομική εξυγίανση, το ελληνικό νοικοκυριό βλέπει από τις οικονομικές εξελίξεις μια άμεση και θετική επίδραση στο εισόδημά του.

Οι πρόσφατες ρυθμίσεις που ψήφισε η Βουλή για την αναδιοργάνωση των φορολογικών μας πραγμάτων, ρυθμίσεις που δημιουργούν αποτελεσματικότερη, κοινωνικά δικαιότερη κατανομή των φορολογικών βαρών, συνιστούν μια μεταρρύθμιση πολιτικής ουσίας και εισοδηματικής δικαιοσύνης.

Πολιτικής ουσίας, γιατί οι πολίτες –και δικαίως– δεν ανέχονται να συντηρούν με το εισόδημά τους, δηλαδή την ετήσια φορολογική τους επιβάρυνση, ένα σπάταλο και φαύλο κράτος. Ακόμη και αν η φορολογική πολιτική ήταν κοινωνικά δίκαιη, που επί ημερών ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν ήταν, η κακή και διαπεπλεγμένη διαχείριση των δημοσιονομικών πραγμάτων μετατρέπει την καταβολή του φόρου από καλώς εννοούμενη υποχρέωση του πολίτη έναντι του δημοκρατικού κράτους, σε άχθος. Άρα, η δημοσιονομική εξυγίανση που επιχειρήθηκε –και κατά γενική ομολογία πέτυχε– αυτό που πολιτικά κατά πρώτο λόγο επιτυγχάνει είναι να βελτιώσει τη σχέση εμπιστοσύνης ανάμεσα στους πολίτες και την πολιτική, για να διαθέτει και η σχέση οικονομικής στήριξης του κράτους από τους πολίτες την απαραίτητη αξιοπιστία για να λειτουργεί απρόσκοπτα.

Μίλησα όμως και για εισοδηματική δικαιοσύνη. Και αυτό είναι το δεύτερο κρίσιμο πολιτικό διακύβευμα αυτού του προϋπολο-

γισμού. Διότι οι ευνοϊκές εξελίξεις στα δημοσιονομικά δεν παραμένουν ψυχροί αριθμοί και στατιστικοί δείκτες, αλλά μετατρέπονται άμεσα σε εισόδημα που επιστρέφεται στους ασθενέστερους. Και τούτη η δεύτερη πιπυρή αφορά στην εμπέδυνση της σχέσης πολιτικής εμπιστοσύνης ανάμεσα στην πολιτική και τους εντολές της, γιατί ένα σύγχρονο κράτος της αναπτυγμένης δημοκρατικής δύσης, όπως η σημερινή Ελλάδα, δεν είναι ουδέτερο στις υφιστάμενες ταξικές ανισότητες. Αντιθέτως, οφείλει να επεμβαίνει αμβλύνοντας τις αδικίες που παράγουν εν τη ρύμη τους οι οικονομικές διαδικασίες και οι πολιτικές εξελίξεις. Και αυτό πράττει η σημερινή Κυβέρνηση, υποκαθιστώντας τις σοσιαλδημοκρατικές αστοχίες περί δήθεν ουδετερότητας του κράτους, με οργανωμένες επεμβάσεις, επεμβάσεις που αποκαθιστούν τυχόν κοινωνικές αδικίες και, σε τελευταία ανάλυση, στηρίζουν την κοινωνική συνοχή και την εργασιακή ειρήνη και προάγουν τον αναπτυξιακό αυτοσκοπό σε κάθε σύγχρονη και δημοκρατική χώρα. Αυτό το πολιτικό πλαίσιο συνιστά και τη βίβλο αξιοπιστίας της Νέας Δημοκρατίας έναντι των πολιτών.

Και για τους λόγους που ανέφερα προηγούμενα, προκαλεί εντύπωση ότι τόσο φιλόλογα –φυσικά ατεκμηρίωτη- ακούγεται από την αντιπολίτευση και δη τη μεζόνα.

Κυρίες και κύριοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., σας είχα προσκαλέσει και παρακαλεί στη συζήτηση στην αρμόδια κοινοβουλευτική επιτροπή για τον προϋπολογισμό να έρθετε με ποιο πειστικές θέσεις εδώ στην Ολομέλεια. Αντ' αυτού, επαναλαμβάνετε σε αυτή την Αίθουσα την ανεύθυνη και λαϊκίστικη, κατά την άποψή μου, κριτική του «δίνετε λίγα». Μα, αγαπητοί συνάδελφοι, είστε οι τελευταίοι οι οποίοι νομιμοποιείστε πολιτικά να ομιλείτε περί τούτου. Επί των ημερών σας –θυμίζω- έλαβε στη χώρα η μεγαλύτερη σε έκταση αναδιανομή του εισοδήματος.

Ήταν μία αναδιανομή εισοδήματος την οποία ένωσαν οι πολίτες από το ανατολικό μέχρι το δυτικό τμήμα, από το βορειότερο μέχρι το νοτιότερο άκρο της Ελλάδος. Το ξεχάσατε; Μα και αν ακόμα το ξεχάσατε εσείς, συνιστά, αν μη τι άλλο, πολιτική απρέπεια να περιμένετε να το ξεχάσουν και οι πολίτες, πολύ περισσότερο όταν ούτε μία λέξη αυτοκριτικής δεν έχετε πει στους Έλληνες. Απεναντίας καλλιεργείτε, τεχνηέντως, το μύθο ότι: «τώρα κυβερνάτε εσείς», υπονοώντας ότι εμείς πρέπει να απολογηθούμε. Σας απαντώ λοιπόν ότι πριν απ' όλα, στις ευνομούμενες δημοκρατίες, το κράτος έχει συνέχεια. Είναι δηλαδή θεσμικά άκομφο και πολιτικά άγονο, να εμφανίζετε την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας ως κυβέρνηση που ήλθε δήθεν για να καταστρέψει. Με τη στάση σας αυτή επιβεβαιώνετε ότι κανένα βήμα δεν έχετε κάνει για να επανεξετάσετε τις λανθασμένες ενέργειες του παρελθόντος σας.

Η Κυβέρνηση του Κώστα Καραμανλή ήλθε με τις ευλογίες της κάλπης να εφαρμόσει το πρόγραμμα που ενέκριναν οι πολίτες με την ψήφο τους, όμως δεν ξεκίνησαμε από το πουθενά. Παραλάβαμε ό,τι μας παραδώσατε και δεν είναι προς φόνο, αλλά προς έπαινο της Κυβέρνησης ότι σε τόσο σύντομο χρόνο αλλάζει εντυπωσιακά προς το καλύτερο η εικόνα των δημοσιονομικών μας πραγμάτων.

Λυπούμαι που σε μία τόσο σημαντική στιγμή του Κοινοβουλίου, δηλαδή στην παρούσα σύνθεση του Σώματος όπου διαπιστώνονται θετικές και θα τολμούσα να πω και ιστορικές εξελίξεις στα δημοσιονομικά μας πράγματα, εσείς επιμένετε στο χθες. Εμείς, αλλά κυρίως και οι πολίτες, δεν θα σας ακολουθήσουμε σ' αυτόν το δρόμο. Θα σας αφήσουμε να τον βαδίζετε μόνοι σας και θα καταβάλλετε για την επιλογή σας αυτή θέλοντας και μη το πολιτικό κόστος που σας αναλογεί.

Αγαπητοί συνάδελφοι, προετοιμάζοντας την ομιλία μου είχα αποφασίσει να μην ασχοληθώ με την αδιέξοδη κριτική που ασκείτε. Για να σας αποδείξω ωστόσο ποια είναι η πορεία της οικονομίας μας, σε καθαρές συγκριτικές εκτιμήσεις με τις δικές σας μέρες, έχω φέρει έναν πίνακα. Τριμηνιαίοι εθνικοί λογαριασμοί. Πηγή είναι η Εθνική Στατιστική Υπηρεσία της Ελλάδος. Αυτός λοιπόν εδώ ο πίνακας δείχνει: Πρώτον, το Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν, δεύτερον την κατανάλωση, τρίτον τις επενδύσεις, τέταρτο τις εξαγωγές και πέμπτον τις εισαγωγές. Είναι ένας πίνακας ο οποίος παρουσιάζει την εξέλιξη όλων αυτών των μεγεθών από το 2003 έως το 2006. Εδώ δηλαδή μπορούμε να

δούμε, μέσα από την αδιάψευστη γλώσσα των αριθμών και των στατιστικών στοιχείων, πόσο θετική υπήρξε η πολιτική παρέμβαση της Νέας Δημοκρατίας στα δημοσιονομικά μας πράγματα. Δεν θα σας κουράσω με την ανάγνωση των αριθμών. Θα καταθέσω όμως τον πίνακα αυτό στα Πρακτικά για να μείνει σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα ως άσβεστο σημάδι της επιτυχημένης δημοσιονομικής πολιτικής, της επιτυχημένης μεταρρυθμιστικής επανάστασης που κάνει η Νέα Δημοκρατία.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Χριστάνα Καλογήρου καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ο κρατικός Προϋπολογισμός του 2007 είναι ένα σημαντικό βήμα της Ελλάδας για το μέλλον.

Με ανακτημένη την αξιοπιστία της χώρας διεθνώς και με επίμονες και διαφανείς διαδικασίες οδηγούμε τη χώρα στην ευημερία και την πρόοδο. Αυτό είναι το στίγμα τούτου του Προϋπολογισμού. Το υποστηρίζουν οι αριθμοί που αυτή τη φορά ευημερούν και για τα λαϊκά εισοδήματα. Το τεκμηριώνουν όλοι οι διεθνείς χρηματοοικονομικοί οργανισμοί. Το αντιλαμβάνονται και οι πολίτες.

Μ' αυτές τις σκέψεις σας καλώ να υπερψηφίσουμε το σχέδιο νόμου για τον κρατικό Προϋπολογισμό του 2007 αφήνοντας πίσω τις μέρες των ελλειμμάτων και των λογιστικών τεχνασμάτων. Είναι χρέος όλων μας να συμβάλουμε σ' αυτήν την προσπάθεια και αυτή η Βουλή το χρέος της αυτό θα το πράξει στο ακέραιο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Εμείς ευχαριστούμε, κυρία συνάδελφε. Σας ευχαριστούμε που ήσασταν συνεπής και στο χρόνο.

Θα τελειώσουμε με τους τέσσερις ειδικούς εισηγητές, γι' αυτό θα παρακαλέσω να τηρήσετε το εικοσάλεπτο του χρόνου ομιλίας σας.

Το λόγο έχει ο κ. Τσιόκας.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατ' αρχήν θέλω να συγχαρώ τη συναδέλφισσα της Νέας Δημοκρατίας για την ειλικρίνεια που είχε να πει στο ελληνικό Κοινοβούλιο και φαντάζομαι και στον ελληνικό λαό ότι αυτή η πολιτική που ασκεί η Νέα Δημοκρατία είναι στο μέσον.

Τρομάξατε τον κόσμο, αγαπητή συναδέλφισσα. Εάν συνεχίσετε αυτήν την πολιτική, όχι μόνο θα διχάσετε την ελληνική κοινωνία, αλλά κυριολεκτικά θα δημιουργήσετε όρους κοινωνικής αναστάτωσης. Γι' αυτό και εμείς επιμένουμε ότι μ' αυτήν την πολιτική πρέπει να υπάρξει ένα τέρμα. Όσο γρηγορότερα γίνουν εκλογές τόσο καλύτερα για τον ελληνικό λαό.

Και θέλω στους εκλεκτούς συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας και την Κυβέρνηση ν' απευθύνω ένα ερώτημα, πολύ καθαρά και με πλήρη ειλικρίνεια. Αυτόν τον Προϋπολογισμό εκτός από τους «Ηρακλείς» του κόμματος και τους ημετέρους τον στηρίζει κάποιος άλλος; Η απάντηση ήδη έχει δοθεί από τους κοινωνικούς εταίρους. Τον χαρακτηρίζουν ανεπικρινή, αδιαφανή, κοινωνικά διχαστικό, τακτοποιητικό των υποχρεώσεων που η Κυβέρνηση έχει αναλάβει. Οι πολίτες ήδη γνωρίζουν ότι με ή χωρίς επιτήρηση, ανάλογα πώς το θέλει ο κ. Αλογοσκούφης, αυτός ο Προϋπολογισμός, όπως και οι προηγούμενοι, θερίζει βίαια την ελληνική κοινωνία, υπονομεύει το μέλλον της χώρας.

Γι' αυτό και εμείς λέμε καθαρά ότι τρία χρόνια μετά την ανάληψη της κυβερνητικής ευθύνης από τη Νέα Δημοκρατία δεν καταψηφίζουμε απλά τον Προϋπολογισμό. Καταψηφίζουμε το σύνολο της οικονομικής πολιτικής, γιατί δημιούργησε και δημιουργεί θύματα. Τα θύματά της είναι η ελληνική οικογένεια, είναι η ελληνική παραγωγική βάση, είναι η περιφέρεια της χώρας, είναι το μέλλον της χώρας στην παγκοσμιοποιημένη οικονομία.

Με τις εκποιήσεις, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, εκχωρήσατε χωρίς μέλλον εργαλεία άσκησης πολιτικής της χώρας στην παγκοσμιοποιημένη οικονομία. Γι' αυτό σας κατηγορούμε. Τρία χρόνια μετά την ανάληψη της ευθύνης δεν ισχυριζόμαστε, το αποδεικνύουμε, ότι κυβερνήσατε με πραγματικό στόχο την τακτοποίηση των λίγων, την παλινόρθωση του πελατειακού

κράτους. Αντιμετωπίσατε ως βαρίδι την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη. Στείλατε τα 2/3 της ελληνικής κοινωνίας στο περιθώριο. Τρία χρόνια μετά κυριολεκτικά δεν υπάρχει κανένα καλύτερο αποτέλεσμα στην οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη της χώρας από αυτό που παραλάβατε. Η αγορά κινείται στα όρια της οικονομικής ασφυξίας. Η μεσαία τάξη σβήνει. Τα λουκέτα δυναμώνουν με τα διευρυμένα ωράρια δώρο στα ξένα πολυκαταστήματα, με τις ακάλυπτες επιταγές, με την αύξηση του μοναδικού συντελεστή κέρδους.

Η περιφέρεια με βασικό πυλώνα την αγροτική οικονομία έχει ήδη εγκαταλειφθεί. Δεν στείλατε καν τα δικαιώματα, τις επιδοτήσεις, ενώ έπρεπε να τα είχατε στείλει από τις 15 του Οκτώβρη. Γι' αυτό αλλάζετε την ονομασία του Υπουργείου Γεωργίας. Τώρα το λέτε Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης. Ντρέπεστε! Σε λίγο καιρό αυτό το Υπουργείο θα το ονομάσετε «Υπουργείο αποζημιώσεων και εκτάκτων ενισχύσεων προς ημετέρους».

Με τις ανεξέλεγκτες εισαγωγές μειώθηκαν όλες οι τιμές της αγροτικής παραγωγής, αλλά την ίδια ώρα όλα ανέβηκαν στο ράφι. Φθηνότερα πουλάνε, όπως σας είπε ο εισηγητής μας, δίνετε μισθούς που αντέχουν μόνο είκοσι ημέρες. Και ο Υπουργός κ. Αλογοσκούφης μάς είπε ότι ο υπερδανεισμός οφείλεται στην οικονομική ευμάρεια. Το κράτος χρεωμένο, οι οικογένειες χρεωμένες, οι τραπεζίτες κερδοφόροι. Τους μειώσατε και το συντελεστή φορολόγησης στα διανεμόμενα κέρδη. Ένα δισεκατομύριο ευρώ το χρόνο δώρο στους μεγαλοτραπεζίτες. Η ακρίβεια μεγαλώνει, οι μισθοί μικραίνουν, η αγορά νοθεύεται, η ανασφάλεια μεγαλώνει.

Η οικογένεια; Η οικογένεια χρεώνεται στις τράπεζες για να ζήσει, να σπουδάσει, ν' ανταποκριθεί. Παγκόσμια πατέντα. Στις ανάγκες τριάντα ημερών, όπως σας είπε ο εισηγητής μας, δίνετε μισθούς που αντέχουν μόνο είκοσι ημέρες. Και ο Υπουργός κ. Αλογοσκούφης μάς είπε ότι ο υπερδανεισμός οφείλεται στην οικονομική ευμάρεια. Το κράτος χρεωμένο, οι οικογένειες χρεωμένες, οι τραπεζίτες κερδοφόροι. Τους μειώσατε και το συντελεστή φορολόγησης στα διανεμόμενα κέρδη. Ένα δισεκατομύριο ευρώ το χρόνο δώρο στους μεγαλοτραπεζίτες. Η ακρίβεια μεγαλώνει, οι μισθοί μικραίνουν, η αγορά νοθεύεται, η ανασφάλεια μεγαλώνει.

Το κράτος; Στο κράτος υπάρχουν οι «παράγκες», οι «γαλάζιες» συνεντεύξεις. Απογοητεύονται οι νέοι. Λαφυραγωγείται το κράτος. Το κοινωνικό κράτος έγινε δώρο στα ιδιωτικά συστήματα. Το τσεκ-απ θα πληρώνεται, η βάση του δέκα (10) στέλνει τους νέους στα ιδιωτικά, το δημόσιο ασφαλιστικό σύστημα φορτώνεται με τα βάρη της εισφοροδιαφυγής και της εκποίησης. Οι φόροι για τους πολλούς πολλαπλασιάστηκαν.

Από τότε που αναλάβατε μέχρι τώρα έχουμε πάνω από 23% αύξηση των φόρων στα φυσικά πρόσωπα. Αντίθετα, οι μεγαλοεπιχειρηματίες πληρώνουν 2,6% λιγότερους φόρους, χωρίς να επενδύσουν και χωρίς στην πράξη να έχουν δημιουργήσει ούτε μια νέα θέση εργασίας. Το συμπέρασμα; Απολύσεις για τους εργαζομένους, εργασιακός μεσαίωνας για τους πολλούς, τριπλές θέσεις για τους ημετέρους. Αυτή ήταν η πραγματική στόχευση της Νέας Δημοκρατίας και αποκαλύπτεται ανάγλυφα και στις επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας.

Κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει ότι η πορεία της εθνικής οικονομίας επηρεάζεται σε μεγάλο βαθμό από τις Δ.Ε.Κ.Ο., από τις επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας. Όμως, σήμερα απευθύνω ένα ερώτημα προς την Κυβέρνηση: Τρία χρόνια μετά υπάρχει κυριολεκτικά μία Δ.Ε.Κ.Ο. από τις σαράντα εννιά που παραλάβατε το 2004, η οποία να έχει θετικότερο αποτέλεσμα από αυτό που παραλάβατε; Δεν υπάρχει ούτε μία. Στη δύση της κυβερνητικής σας θητείας σας λέμε με βεβαιότητα ότι ο πραγματικός σας στόχος δεν ήταν η εξυγίανση καμίας Δ.Ε.Κ.Ο., όπως υποσχέθηκε ο Πρωθυπουργός, αλλά ήταν η απαξίωσή τους, η συρρίκνυσή τους, η εκχώρηση άνευ όρων κερδοφόρων μεριδίων της αγοράς σε ανταγωνιστές. Δημιουργήσατε ολιγοπωλιακές και μονοπωλιακές καταστάσεις.

Σας κατηγορούμε για αφελληνισμό και συρρίκνωση της ελληνικής παραγωγικής βάσης, για μείωση των ρυθμών ανάπτυξης σε σχέση με το 2004. Σας κατηγορούμε για συνειδητή εκχώρηση σύγχρονων μέσων άσκησης πολιτικής στην παγκοσμιοποιημένη οικονομία, για παλινρόθωση του εργασιακού μεσαίωνα, για ακριβές και χαμηλής ποιότητας υπηρεσίες, για μείωση της ανταγωνιστικότητας.

Για παράδειγμα, δεν διαβάζετε ούτε καν τι συμβαίνει στην Ευρώπη; Στους τομείς των τραπεζών, στην ενέργεια, στις τηλεπικοινωνίες, στις μεταφορές οι περισσότερες χώρες της Ευρω-

παϊκής Ένωσης συμμετέχουν με τις εγχώριες παραγωγικές δυνάμεις σε επιλεγμένα σχήματα συνεργασιών με ξένες επιχειρήσεις, για να ασκούν πολιτικές που θα ισχυροποιούν και θα διευρύνουν την παραγωγική βάση της χώρας στην παγκοσμιοποιημένη οικονομία. Γι' αυτό ο Πρόεδρος μας, ο κ.Γιώργος Παπανδρέου και οι αντίστοιχες θεσμικές εκφράσεις του Π.Α.Σ.Ο.Κ. επιτακτικά σας τονίζουν ότι πρέπει να υπάρξει ένα τέρμα στον αφελληνισμό της ελληνικής οικονομίας που επέφερε η λεγόμενη δική σας οικονομική πολιτική. Γι' αυτό τονίζουμε ότι στην πολιτική της αδιαφάνειας και των εκποιήσεων εμείς προτείνουμε να υπάρξει ένας άλλος δρόμος. Ο τομέας μας στο Π.Α.Σ.Ο.Κ. το αναφέρει ως δρόμο για «εθνικούς πρωταθλητές».

Τι προτείνουμε; Προτείνουμε η ελληνική παραγωγική βάση να στηριχθεί και να επιδιώξει και συνεργασίες και συμμαχίες με ξένους επενδυτές. Όμως, τα κέντρα λήψης αποφάσεων, οι βασικές επιχειρησιακές δραστηριότητες που απαιτούν τεχνολογία, τεχνολογία, υψηλά προσόντα και δημιουργούν πολλαπλασιαστικά αποτελέσματα στην ελληνική οικονομία και στο εκπαιδευτικό σύστημα, πρέπει να μείνουν στη χώρα μας. Είναι αυτό που δεν κάνετε εσείς με τον Ο.Τ.Ε., είναι το αντίθετο από αυτό που εσείς κάνετε.

Θέλετε να σας πω μερικά παραδείγματα; Η Δ.Ε.Η., Τρία χρόνια μετά την ανάληψη της ευθύνης από τη Νέα Δημοκρατία μέσα από μία δίνη αλληλοκατηγοριών για σκάνδαλα χωρίς επιχειρησιακό σχέδιο, έγινε μία προβληματική εταιρεία, ενώ αντίστοιχα υπήρχε άλλος δρόμος. Θα μπορούσε να έχει μία άλλη στρατηγική στη Βαλκανική, να διαδραματίσει ρόλο με οφέλη για την εθνική οικονομία και την απασχόληση. Τρία χρόνια μετά, μέσα σ' ένα περιβάλλον απαξίωσης για τη Δ.Ε.Η., ετοιμάζεστε τώρα να πουλήσετε φθηνά, εκχωρώντας πάλι εργαλείο άσκησης της πολιτικής. Το γεγονός αυτό επιβεβαιώνεται από την επιλογή της Κυβέρνησης να επιλέξει τη συνεργασία με τον οίκο GONTOUR που δεν έχει καμία εμπειρία στο συγκεκριμένο θέμα. Τι σημαίνει αυτό για τον πολίτη; Σημαίνει ακριβό ρεύμα, μείωση θέσεων εργασίας, εξάρτηση και εγκατάλειψη της περιφέρειας.

Για τον Ο.Τ.Ε. ειπώθηκαν πάρα πολλά. Αναφερόμαστε σ' ένα διοικητή που ορίστηκε από τη Νέα Δημοκρατία, ο οποίος κατάφερε στα τρία αυτά χρόνια της θητείας του να χρειάζεται μέσον από Βουλαιούς της Νέας Δημοκρατίας, για να βάλει κάποιος τηλέφωνο ή να διορθώσει μία βλάβη. Αναφερόμαστε σε μία διοίκηση που ευλογεί η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας που εφάρμοσε τη λεγόμενη εθελούσια έξοδο, για να εξυγιάνει δήθεν τις δομές της επιχείρησης και ποιο είναι το αποτέλεσμα; Να ξαναπάρει τους γαλάζιους συνταξιούχους με διπλάσιους μισθούς στον Ο.Τ.Ε.

Στα τρία χρόνια της πολιτικής ευθύνης της Νέας Δημοκρατίας οι υποδομές του Ο.Τ.Ε. απαξιώνονται. Στην ουσία συρρίκνεται ένα πλούσιο έργο υποδομών που είχε αναπτυχθεί. Η Κυβέρνηση, με πρωτοφανείς διαδικασίες αποψίσεως να αγοράσει υπερτιμημένα την εταιρεία «ΓΕΡΜΑΝΟΣ». Πέρα από την οσμή σκανδάλου χάλασε ένα τετρακόσια εξήντα περίπου ευρώ για την αγορά μίας εταιρείας, για την οποία την άλλη μέρα η αξία της μετοχής της απομειώθηκε γιατί έφυγε από το «ΓΕΡΜΑΝΟ» η «VODAFONE», ετοιμάζεται να φύγει η TIM και θα έχει τη μισή αξία. Για ποιο λόγο άραγε διαλέχτηκε αυτή η στρατηγική;

Επιπτώσεις; Ευδιάκριτες για τον πολίτη, τις παραγωγικές δυνάμεις, την οικονομία, το φθινόγιο ίντερνετ που υποσχέθηκε ο κ. Καραμανλής, πάει περίπατο, οι υποδομές απαξιώνονται και τελικά εκχωρείται σε ξένους επενδυτές ο Ο.Τ.Ε. με το δημόσιο και μαντάζμεν να εκποιείται σε ξένους.

Να συνεχίσω; Άλλο παράδειγμα. Φυσικό αέριο. Το πλέον κερδοφόρο κομμάτι της Δ.Ε.Π.Α. θα μπορούσε να ήταν η αξιοποίηση των τεράστιων επενδύσεων που έχουν γίνει για να υπάρξει διείσδυση του φυσικού αερίου και στον οικιακό εξοπλισμό. Τρία χρόνια τώρα η Νέα Δημοκρατία ανέχεται τις συμβατικές υποχρεώσεις ιδιωτικής εταιρείας που στην ουσία απαξιώνει και καταστρέφει τις υποδομές του ελληνικού λαού. Ποιος ωφελείται από αυτήν την επιλογή; Φαίνεται καθαρά. Ποιος χάνει; Ο πολίτης χάνει, η ανταγωνιστικότητα χάνει, η ελληνική οικονομία χάνει.

Ο.Σ.Ε. Σε μία εποχή που η Ευρωπαϊκή Ένωση καλεί τις χώρες-μέλη να μεταφέρουν έργο στο σιδηρόδρομο για λόγους ασφάλειας, οικονομίας, περιβάλλοντος, τρία χρόνια μετά είναι ευδιάκριτες οι επιπτώσεις των πολιτικών της Νέας Δημοκρατίας. Αντί για την αναγέννηση του σιδηροδρόμου με εξασφαλισμένους πόρους, που οδηγεί τον Ο.Σ.Ε.; Σε απαξίωση, σε υπερχρέωση, σε συρρίκνωση του μεταφορικού έργου, σε κακοδιοίκηση, σε ευνοιοκρατία με αυξημένα μπόνους σε διάφορα δικά της παιδιά. Γεγονότα που δημιουργούν ήδη ως αποτελέσματα να χαμηλώνει επικίνδυνα ο δείκτης ασφάλειας του ελληνικού σιδηρόδρομου.

Εθνικός αερομεταφορέας. Μετά τις περίφημες δηλώσεις του κυρίου Πρωθυπουργού, το 2005, ότι θα υπάρξει λύση, το μόνο που έκανε η Κυβέρνηση τρία χρόνια μετά ήταν να φορτώσει με χρέη την εταιρεία «ΟΛΥΜΠΙΑΚΕΣ ΑΕΡΟΓΡΑΜΜΕΣ» και να προχωρήσει προς εκποίηση κερδοφόρα κομμάτια του ομίλου. Αποτελέσματα; Εκχώρηση άνευ όρων μεριδίων της αγοράς σε συγκεκριμένο ανταγωνιστή. Άλλο αποτέλεσμα; Δημιούργησε την εταιρεία «ΠΑΝΘΕΟΝ», η οποία δεν απέκτησε ποτέ ρόλο, δεν απέκτησε ποτέ αντικείμενο, επιβαρύνθηκε όμως με προϋπολογισμό ο οποίος εξαντλήθηκε στο να πληρώνεται ο διευθυντής με 9.500 ευρώ το μήνα. Αυτή ήταν η χρηστή πολιτική της Νέας Δημοκρατίας. Αποτελέσματα; Έχασε η εταιρεία χρόνο, αξία και αξιοπιστία για λύσεις με βιωσιμότητα και ανταγωνιστικότητα.

Άλλο παράδειγμα. Τράπεζες. Δεν είναι σκανδαλώδης η πατέντα να έχει η Εμπορική δική της χρηματοπιστωτική εταιρεία ως σύμβουλο και την ίδια ώρα η Κυβέρνηση να αγοράζει την Π&Κ Χρηματοπιστωτική με διπλάσια τιμή; Δεν είναι σκανδαλώδης ο τρόπος της τριπλάσιας τιμής αγοράς της τουρκικής τράπεζας;

Η Νέα Δημοκρατία με φθηνές πωλήσεις και ακριβές αγορές αλλάζει δραματικά τον τρόπο εκπροσώπησης στο συσχετισμό των συμβουλίων των τραπεζών και ανοίγει τον δρόμο να εκχωρήσει πολιτικό εργαλείο χρήσιμο για την άσκηση πολιτικής, για τις παραγωγικές δυνάμεις της χώρας.

Το ίδιο ακριβώς συμβαίνει στα ΕΛ.ΤΑ. και στο Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο. Εσείς θέλετε να πουλήσετε το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο το οποίο αποτελεί μοναδική δικλίδα και ασπίδα που υπάρχει στο ελληνικό δημόσιο για να αντισταθεί στις αυθαίρετες αυξήσεις των τόκων που χρεώνονται οι πιστωτικές κάρτες ή τα δάνεια από τις τράπεζες. Είναι ένα ίδρυμα που έχει τεσσεράμισι εκατομμύρια μικροκαταθέτες και προκειμένου να εισπράξετε 500.000.000 ευρώ θέλετε να το πουλήσετε από τις αρχές του 2007. Ξέρετε πόσα έχει δώσει το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο στο ελληνικό δημόσιο από το 2000 μέχρι τώρα; Έχει δώσει 2,7 δισεκατομμύρια ευρώ και όχι μόνο αυτό. Έχει προστατεύσει αποτελεσματικά τους Έλληνες επενδυτές και καταναλωτές που αποταμιεύουν, προκειμένου να μην έχουν αυτήν τη συμπεριφορά που έχουν από τις τράπεζες.

Επιπτώσεις; Η Κυβέρνηση με όλες αυτές τις πολιτικές απαξίωσης και των ΕΛ.ΤΑ. και του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου κρύβει ότι, αν προχωρήσει αυτές τις επιλογές, η σύνταξη, το γράμμα δεν θα φτάσει ποτέ στη ελληνική περιφέρεια.

Η Κυβέρνηση στην τρίχρονη διαδρομή της επιβαρύνεται επιπλέον και με ευθύνες, γιατί πρώτα τις Δ.Ε.Κ.Ο. τις αντιμετώπισε ως κομματικό λάφυρο. Μπορούμε με αποδείξεις να ισχυριστούμε ότι πρώτα στις Δ.Ε.Κ.Ο. δημιουργήθηκαν οι «γαλάζιες παράγκες», που απαξίωσαν και φόρτωσαν με ελλείμματα τους οργανισμούς. Χρησιμοποιήθηκαν ως όχημα για ανάθεση έξτρα καθηκόντων με υψηλές αμοιβές, για διαφανείς προαλήψεις εκλογικής πελατείας, για προαγωγές «ημετέρων», για περιθωριοποίηση μη αρεστών. Η ίδια η Κυβέρνηση αναγνωρίζει με τα δικά της στοιχεία σε αυτόν τον Προϋπολογισμό ότι στις σαράντα εννέα Δ.Ε.Κ.Ο. τα ελλείμματα θα ανέρθουν σε 1,33 δισεκατομμύρια έναντι 1,01 δισεκατομμύρια το 2005. Αυτό είναι δικό της δημιούργημα. Για την πολιτική της Νέας Δημοκρατίας οι υπηρεσίες για τον πολίτη, για τις παραγωγικές δυνάμεις, για την περιφέρεια θα παρέχονται μόνο, όπου υπάρχουν φιλέτα αγοράς από τους επιλεγμένους αγοραστές.

Επιπτώσεις; Η Κυβέρνηση στα τρία χρόνια ευθύνης της χάνει και εξασφαλισμένους πόρους από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Σχεδόν το σύνολο των προγραμμάτων, υποδομών και

εκουγχρονισμού των Δ.Ε.Κ.Ο. που ήταν ενταγμένα στο Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης δεν θα ολοκληρωθούν στους προκαθορισμένους χρόνους και παραπέμπονται ως γέφυρα στο Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Κατασκευάζονται κομμάτια κουρελού. Για παράδειγμα η Π.Α.Θ.Ε. στο σιδηρόδρομο ούτε με το Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης θα τελειώσει. Δεν θα κατασκευαστεί ποτέ το κομμάτι, γιατί δεν υπάρχουν εξασφαλισμένοι πόροι ούτε από το Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης για το κομμάτι Ηγουμενίτσα-Κοζάνη-Καλαμπάκα-Βόλος. Ο δυτικός άξονας εγκαταλείπεται οριστικά και απλώς ανατίθενται μελέτες χωρίς πόρους. Απαξιώνεται το περιφερειακό δίκτυο. Χάνει με ευθύνη της Νέας Δημοκρατίας η χώρα μας την ευκαιρία να εξελιχθεί σε σύγχρονο διαμετακομιστικό κόμβο, να ενταχθεί στα δυτικοευρωπαϊκά δίκτυα.

Γι' αυτό, λοιπόν, κατηγορούμε την Νέα Δημοκρατία, ότι θέλει να συζητήσουμε έναν εικονικό Προϋπολογισμό ο οποίος είναι στον αέρα, γιατί παρουσιάζει εικονικά μειωμένο έλλειμμα, ενώ το χρέος αυξάνεται. Είναι Προϋπολογισμός μιας χρήσης. Γνωρίζει η Νέα Δημοκρατία ότι η Eurostat θα τον αλλάξει. Το προσδιορίζει και το Ελεγκτικό Συνέδριο, αφού σας καλεί να εγγράψετε δαπάνες 2.000.000.000 για το 2005.

Με την υπερβολική όμως διόγκωση και για αντιπαραγωγικούς λόγους του χρέους εξαφανίζετε και τους Έλληνες αλλά και τη χώρα. Το εισιτήριο που ζητάτε από την Ευρωπαϊκή Ένωση για δήθεν έσοδο από την επιτήρηση είναι κάλπικο. Θυμίζουμε ότι από το 2004 και μετά η Νέα Δημοκρατία άλλαξε στο όνομα της απογραφής το έλλειμμα προς τα πάνω, για να σφίξει το ζωνάρι. Τώρα θέλει να το παρουσιάσει μειωμένο, για να εξυπηρετήσει την κάλπικη προεκλογική λογική της.

Η Νέα Δημοκρατία όμως δεν θέλει ν' απαντήσει. Πώς μειώνεται το έλλειμμα ενώ αυξάνεται το χρέος; Πώς εγγράφονται οι μειωμένοι τόκοι για το δημόσιο χρέος, όταν αυξάνονται τα επιτόκια; Η Νέα Δημοκρατία φορτώνει τους τόκους στο μέλλον, γιατί δεν την ενδιαφέρει το μέλλον. Γι' αυτό θα είναι και ψεύτικη η προεκλογική παροχολογία της.

Η Νέα Δημοκρατία έκανε μέσα σε τρία χρόνια την Ελλάδα πρωταθλήτη στο κατήφορο του χρέους. Είμαστε -ναί ή όχι;- οι τελευταίοι στο δημόσιο χρέος μεταξύ των είκοσι πέντε χωρών; Δεν θέλω να σας θυμίσω τα στοιχεία. Εσείς λέτε ότι θα πάει στα 210.000.000.000. Στην πράξη τώρα είναι 227.000.000.000. Όμως, και στον Προϋπολογισμό σας ακόμα δεν γράφετε όλα τα εισπραχθέντα. Πώς παρουσιάζετε λοιπόν τα εικονικά στοιχεία; Γιατί δεν εγγράφονται τα εισπραχθέντα 280.000.000 φόρων από τη Δ.Ε.Κ.Α.; Πού καταγράφεται η μαζική παραλαβή του στρατιωτικού εξοπλισμού που έγινε το 2005; Πού καταγράφεται αυτό που είπε ο Υπουργός Υγείας, ότι από 1-1-2005 μέχρι τις 31 Μαρτίου το χρέος στα νοσοκομεία ήταν 1.500.000.000 και υπολογίζουμε ότι θα έχει ξεπεράσει τα 2.000.000.000; Πού πήγαν τα υπόλοιπα;

Και τα έσοδα από τις αποκρατικοποιήσεις καταγράφονται ταχυδακτυλουργικά. Γνωρίζει η Νέα Δημοκρατία ότι αυτά δεν θα γίνουν ανεκτά. Λέτε το 2005 ότι οι εισπράξεις του προγράμματος από τις αποκρατικοποιήσεις ανήλθαν στα 2.100.000.000, αλλά γράφετε μόνο τα 820.000.000 στο χρέος. Το 2006 οι εισπράξεις είναι 1,7 δισεκατομμύρια, αλλά προσμετράτε στο χρέος 1,2 δισεκατομμύρια.

Το συμπέρασμα είναι απλό. Θυσιάσατε τους πολίτες, τις παραγωγικές δυνάμεις, την περιφέρεια και απαξιώσατε τις Δ.Ε.Κ.Ο. με αποτέλεσμα να μην φθάνουν οι υπηρεσίες ποτέ, αλλά και όταν φθάνουν να είναι ακριβές σε όλους τους πολίτες. Δώσατε δώρα ακριβά στους αγοραστές, χωρίς νέες επενδύσεις και δεσμεύσεις. Αυτή είναι η διαφορά μας. Για εμάς, για το Π.Α.Σ.Ο.Κ. για τον Γιώργο Παπανδρέου πραγματική ανάπτυξη, δίκαιη κοινωνία δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς συνοχή με αλληλεγγύη. Για εμάς η δικαιοσύνη δεν απονέμεται από το περίσσειμα όσων ευνοεί η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας. Για εμάς δικαιοσύνη δεν είναι ελεημοσύνη! Το Π.Α.Σ.Ο.Κ. πιστεύει σε μια άλλη πρόταση, στη βιώσιμη πραγματική ανάπτυξη, στη δίκαιη κοινωνία και τη πρότασή μας στηρίζεται σε τρεις βασικούς πυλώνες. Πιστεύουμε ότι πρέπει να αξιοποιείται ταυτόχρονα και το ανθρώπινο και το οικονομικό και το κοινωνικό κεφάλαιο. Για

εμάς μια δίκαιη κοινωνία περνάει μέσα από τη διεύρυνση της παραγωγικής βάσης, μέσα από την ενίσχυση της καινοτομίας, μέσα από το μετασχηματισμό του κράτους πρόνοιας σε κοινωνία αλληλεγγύης, μέσα από σταθερές και μόνιμες πολιτικές αναδιανομής του πλούτου υπέρ των πολλών, μέσα από τη μετεξέλιξη του κράτους σε σύγχρονη αποκεντρωμένη επιτελική πολιτεία με πόρους, αξιόπιστη διοίκηση και πραγματική αποκέντρωση, μέσα από τον εκσυγχρονισμό, την εξυγίανση των Δ.Ε.Κ.Ο. με νέες επενδυτικές συμμαχίες και συνθήκες υγιούς αγοράς χωρίς να υπονομεύεται η καθολικότητα, μέσα από μια νέα κοινωνική συμφωνία χωρίς εργασιακές σχέσεις ανασφάλειας. Καταψιφίζουμε λοιπόν, τον Προϋπολογισμό, όχι από κομματικό πατριωτισμό αλλά από αλληλεγγύη και από έκφραση ανάγκης προς την ελληνική κοινωνία ότι θα βαδίσουμε μαζί της έναν άλλο δρόμο, ένα δρόμο ελπίδας, που θα επιβεβαιώσουν οι εκλογές που έρχονται.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Ανδρέας Λυκουρέντζος, ειδικός εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, κύριε Υφυπουργέ, είναι τιμή για το Βουλευτή Αρκαδίας να ομιλεί με την ιδιότητα του ειδικού εισηγητή της Πλειοψηφίας στη συζήτηση για τον Προϋπολογισμό. Η τιμή είναι περισσότερο για τους συμπατριώτες μου στην εκλογική περιφέρεια, οι οποίοι δηλώνουν σταθερά ότι στηρίζουν την Κυβέρνηση Καραμανλή, την πολιτική των μεταρρυθμίσεων και δεν το έκαναν μόνο το Μάρτιο του 2004, το αποδεικνύουν κάθε φορά, όπως στις πρόσφατες δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές, όπου επιβεβαίωσαν με την ψήφο τους στις επιλογές της Νέας Δημοκρατίας την εμπιστοσύνη τους στην Κυβέρνηση. Αλλά και για την Κυβέρνηση αποτελεί μια ευκαιρία ν' ακούσει τη φωνή της περιφέρειας, ν' ακούσει τις αγωνίες, τις αναζητήσεις μας και τις προτάσεις μας και σ' αυτό είμαστε σίγουροι ότι η Κυβέρνηση μας παρακολουθεί και μας προσέχει.

Τώρα, πριν αναφερθώ στην εισήγησή μου, θέλω να κάνω ορισμένα σχόλια. Πρώτα απ' όλα, κύριε Υπουργέ, δεν δέχομαι για την παράταξή μας να αμφισβητείται το ενδιαφέρον μας, η πίστη μας στα συμφέροντα όλων των Ελλήνων πολιτών. Δεν κάνουμε διακρίσεις. Όταν σας ακούω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, και τώρα και στο παρελθόν να ομιλείτε για φιλολαϊκές πολιτικές, σας απαντούμε ότι εμείς δεν είμαστε φίλοι του ελληνικού λαού, είμαστε ο ελληνικός λαός, ο κάθε ένας, η κάθε μια από εμάς είμαστε ένα κομμάτι του λαού, είτε είμαστε εργαζόμενοι, είτε αγρότες, είτε επιχειρηματίες, είτε επιστήμονες. Γι' αυτό ακριβώς έχουμε μία αυθεντική άποψη για το τι συμφέρει τον ελληνικό λαό, ποιο είναι το συλλογικό συμφέρον και αυτό υπηρετούμε. Έτσι πολιτεύθηκε η παράταξή μας διαχρονικά.

Κατά τα άλλα, αν έχετε να μας καταθέσετε κάποια πρόταση που τη βρίσκετε πιο αποτελεσματική, πιο χρήσιμη, περιμένουμε να την ακούσουμε και να είστε σίγουρες και σίγουροι ότι θα την αξιοποιήσουμε. Δεν τρέφουμε κάποιο δογματισμό. Άλλωστε στη σημερινή εποχή ούτε και εσείς είστε δογματικοί. Έχετε προ πολλού εγκαταλείψει αυτούς τους δογματισμούς των σοσιαλιστικών πειραμάτων, παρά το γεγονός ότι επανέρχεστε συχνά πυκνά τώρα τελευταία για να καλύψετε ανάγκες ελλείμματος πολιτικής. Σήμερα χάσατε μια σημαντική ευκαιρία και δυστυχώς οι τελευταίοι μήνες μπορεί να αποκτήσουν τον τίτλο για εσάς «ιστορία χαμένων ευκαιριών». Χάσατε την ευκαιρία να αποδείξετε ότι έχετε αλλάξει, ότι σκέπτεστε διαφορετικά, ότι εγκαταλείπετε τις εύκολες προσεγγίσεις στα προβλήματα, ότι εγκαταλείπετε το λαϊκισμό. Χάσατε την ευκαιρία ν' αποδείξετε ότι είστε γενναίοι, ότι έχετε τη δύναμη να αναγνωρίσετε λάθη και παραλείψεις.

Αυτό θα σας τιμούσε διπλά. Η μεγαλύτερη επίδειξη δειλίας που κάνετε σ' αυτήν την Αίθουσα τους τελευταίους μήνες είναι η άρνησή σας να αποδεχθείτε τα αποτελέσματα της απογραφής – την λέτε εσείς – της αποκατάστασης της δημοσιονομικής διαφάνειας που λέμε εμείς. Αντί να αναλάβετε τις ευθύνες σας επικρίνετε την Κυβέρνηση και όλους εμάς γιατί καταδείξαμε τα

αποτελέσματα της οικονομικής σας πολιτικής. Καταρρίψατε κύριε Υπουργέ, το μύθο της ισχυρής οικονομίας και αυτό είναι που ενοχλεί.

Πείτε μας ποιο είναι το στοιχείο, το οποίο είναι αναληθές από αυτά που σας λέμε. Είχαμε, ή δεν είχαμε έλλειμμα 7%, ή 8%; Ναι, ή όχι; Η Ευρωπαϊκή Ένωση λέει ναι. Είχαμε χρέος 214.000.000.000 ευρώ; Ναι, ή όχι; Η Ευρωπαϊκή Ένωση λέει ναι. Είχαμε ανεργία στο 12%; Οι Έλληνες και ιδιαίτερα οι νέοι λένε ναι. Είχαμε απορροφητικότητα στο 21% από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης; Η ελληνική περιφέρεια λέει ναι. Η απορροφητικότητα ήταν στο 21%. Τις συντάξεις του Ο.Γ.Α. πόσο τις αφήσατε εσείς οι σοσιαλιστές που αγωνιστήκατε υπέρ των μη προνομιούχων; Περί τα 200 ευρώ. Αυτή η Κυβέρνηση θα πάει τη σύνταξη του Ο.Γ.Α. στα 330 ευρώ. Και, να, το ευτελές επιχείρημα, το σαθρό επιχείρημα: «Τα προεισπράξατε»! Επίσης το άλλο: «εσείς φταίτε που πρέπει να αυξηθεί τόσο πολύ η σύνταξη».

Τι άλλο θα μας πείτε; Εάν δεν δίναμε, θα καταλαβαίναμε την κριτική σας ότι δεν είμαστε εντάξει και συνεπείς σε μια δέσμευσή μας. Τώρα που είμαστε, «τα έχει προεισπράξει το κράτος».

Φανείτε επιτέλους κάπου γενναίοι. Αναγνωρίστε την πραγματικότητα. Το Ε.Κ.Α.Σ. το αφήσατε στα 100 ευρώ. Ήταν σπουδαία επίδοση για εσάς και σας ενοχλεί που το ανεβάσαμε; Θα το πάμε περίπου στα 200 ευρώ, σχεδόν θα το διπλασιάσουμε. Τώρα ανακαλύψατε το δανεισμό των νοικοκυριών; Τώρα βάζετε ζητήματα για το αν φθάνουν οι μισθοί; Τώρα βάζετε ζητήματα για τις συντάξεις; Πού ήσασταν όταν κυβερνούσατε; Αυτές οι επιδόσεις σας τιμούν, σαν ένα σοσιαλιστικό κόμμα και θέλετε να λέγεστε ακόμα σοσιαλιστικό κόμμα; Μην μας προκαλείτε.

Μας αποκαλείτε, αντιλαϊκή Δεξιά, ή ανάλγητη. Και αποδεικνύεται ότι αυτή η παράταξη η οποία στηρίξε διαχρονικά ένα σοβαρό κράτος-πρόνοιας στη χώρα, το χρηματοδοτούσε χωρίς δανεικά...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΤΣΙΦΑΡΑΣ: Πότε;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Θα ακούσετε στη συνέχεια πότε. Πάντα.

Μήπως είστε υπερήφανοι για το Κτηματολόγιο; Πρόστιμο 20.000.000.000. Μήπως για το Ελαιοκομικό Μητρώο; Πενήντα δισεκατομμύρια θα μας στοιχίσουν αυτά που κάνετε στο Ελαιοκομικό Μητρώο. Ορίστε, η χρεοβίη «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ» που έχει και σχετικό πίνακα. Την καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ανδρέας Λυκουρέντζος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματειάς της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής).

Μήπως θυμάστε πού αφήσατε το πρόγραμμα της ανταγωνιστικότητας σε απορροφητικότητα; Περίπου στο 12%. Μήπως θυμάστε την κοινωνία της πληροφορίας πού την αφήσατε; Περίπου στο 10%.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΞΕΑΡΧΟΣ: Πόσο είναι τώρα;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Όσο μπορούμε περισσότερο. Δεν ξέρω το νούμερο, κύριε συνάδελφε, αλλά ξέρω ότι στην εκλογική μου περιφέρεια πετύχαμε πολύ μεγάλες επιδόσεις με τους δήμους για να απορροφήσουμε κονδύλια από την κοινωνία της πληροφορίας.

Και τι κάνετε απέναντι σε όλα αυτά; Όταν δεν μπορείτε να δώσετε απαντήσεις ανακαλύπτετε τα «μεγάλα επιχειρήματα» για τον Ο.Τ.Ε. και σκεπάζετε την αύξηση στις συντάξεις του Ο.Γ.Α., στο Ε.Κ.Α.Σ., σε όλα αυτά που εσείς τα λέτε φιλολαϊκή πολιτική αλλά εμείς τα λέμε πραγματικά λαϊκή πολιτική, πολιτική υπέρ του συλλογικού συμφέροντος. Δε χρειάζεται το προσωινό φίλος. Μας λέτε ότι πάντοτε παρελθοντολογούμε. Ο συνάδελφος κ. Αγοραστός σας έχει μια εκπληκτική απάντηση την οποία δεν θέλω να ιδιοποιηθώ και συνδέει το κόστος του παρελθόντος με το παρόν και το μέλλον της ελληνικής κοινωνίας. Μια γενιά θα σας πληρώνουμε με αυτά που κάνατε, με αυτά που μας εγκαταλείψατε. Αυτό είναι που σας ενοχλεί, αυτό είναι που δεν θέλετε να ακούτε.

Αναπτυξιακός νόμος; Φύγατε, αποχωρήσατε. Μα, τι να πείτε, όταν η Κυβέρνηση άλλαξε τον χάρτη των περιφερειακών ενσχύσεων; Πού να διαφωνήσετε, όταν η εκλογική μου περιφέρεια γίνεται πρωταγωνιστής όταν θα υπάρχουν χρηματοδοτή-

σεις μέχρι το 60%, όταν έχω αναπτυξιακό νόμο, μείωση φορολογικών συντελεστών, σύμπραξη δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, υποδομές;

Άρα, λοιπόν, για μένα η Αρκαδία έχει προοπτική. Και η εκλογική περιφέρεια του καθενός μας έχει προοπτική, αρκεί να αξιοποιήσουμε τα συγκριτικά τους πλεονεκτήματα. Αυτό είναι που μας ενδιαφέρει περισσότερο, πώς θα προσελκύσουμε επενδύσεις, πώς θα μπορέσουμε να δημιουργήσουμε αύξηση της απασχόλησης, ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής.

Για να κλείσουμε όμως όλα αυτά που σας ενοχλούν, θέλω να πω το εξής: Έχετε συνειδητοποιήσει γιατί χάσατε τις εκλογές; Όχι μόνο για τις επιδόσεις τις οποίες προανέφερα, αλλά γιατί απογοητεύσατε και τις δύο πλευρές στις οποίες είχατε επενδύσει. Απογοητεύσατε και τους επιχειρηματίες, το κόμμα του Χρηματιστηρίου, το κόμμα της Ο.Ν.Ε., όταν απεδείχθη ποια ήταν η πραγματική ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας, ποια ήταν τα χρέη, τα ελλείμματα, όλα αυτά. Εκ παραλλήλου απογοητεύσατε και τους εργαζομένους, τους οποίους είχατε ως δεδομένους με όσα σας προανέφερα και εκεί ακριβώς οφείλεται η ήττα σας.

Αν δεν διδαχτείτε τίποτε απ' όλα αυτά ή δεν διδαχτήκατε, τουλάχιστον διαβάστε τις εφημερίδες. Χθεςινή εφημερίδα δική σας, αρθρογράφος επώνυμος, υμνητής των κυβερνήσεων Σημίτη λέει: «Όλες οι δημοσκοπήσεις πιστοποιούν ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ζει μ' έναν τεράστιο κίνδυνο πάνω από το κεφάλι του, να χάσει το χαρακτήρα της κυβερνητικής δύναμης, να πάψει να πείθει ότι μπορεί να κυβερνήσει επαρκώς τον τόπο και όχι μόνο να εκφωνεί Ιερειάδες κοινωνικού αναχρονισμού». Δεν σας λένε τίποτα αυτά; Ξέρετε από ποια εφημερίδα είναι, την εφημερίδα «ΤΟ ΒΗΜΑ». Δεν σας λένε!

«Η εμπλοκή των μεταρρυθμίσεων στην Ελλάδα», εξαιρετικό πόνημα, διδακτικό. Κατά την ταπεινή μου γνώμη, επιτρέψτε μου να το συστήσω σε όλα τα μέλη του Κοινοβουλίου, αλλά ιδιαίτερα στα στελέχη της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Συγγράφουν οι κύριοι Μουζέλης, Καζάκος, Καζαμίας, Τσούκας, Πελαγίδης.

«Οι περισσότερες μεταρρυθμίσεις -τότε που μιλούσατε για τις μεταρρυθμίσεις, τότε που ήσασταν πιο φιλελεύθεροι από εμάς, τότε που είδαμε απελευθέρωση της αγοράς των επικοινωνιών, απελευθέρωση της αγοράς ενέργειας, απελευθέρωση γενικά της οικονομίας, στο μέτρο που μπορούσε να γίνει υπό την πίεση της Ο.Ν.Ε. και όχι επειδή το πιστεύατε, άλλο πράγμα πιστεύατε, όπως θα δούμε παρακάτω- αποτυγχάνουν εξαιτίας της κομματικοκρατίας». Δεν το λέω εγώ, ο κ. Μουζέλης το λέει.

Θέλετε να διαβάσετε τι λέει ο κ. Πελαγίδης, νομίζω στη σελίδα εβδομήντα πέντε; «Ο προγενέστερος διαχωρισμός κράτους-αγοράς αντικαταστάθηκε από δημόσιες, ιδιωτικές κλεπτοκρατικές κλίκες, όπου η λεπτή ισορροπία εξουσιών δεν πέρασε στους επιχειρηματίες αλλά στη νέα πολιτικογραφειοκρατική ελίτ». Αυτά για τότε. Θα ήθελα να το καταθέσω στα Πρακτικά, αλλά δεν το έχω.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΤΣΙΦΑΡΑΣ: Τι γράφουν για εσάς, κύριε Λυκουρέντζο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Σας παρακαλώ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Έργο των ημερών σας. Πωien ημερών σας; Αυτά που λέγατε για τις κυβερνήσεις σας, για τη διαφθορά, για τη διαπλοκή, όλα όσα θέλετε να ξεχάσετε, για να μη μας λέτε ότι δεν έχουμε επιχειρήματα να σταθούμε απέναντί σας. Διότι εμείς δεν επενδύουμε στις διαφοροποιήσεις που κάνουν τα στελέχη σας. Καλό είναι κάπου -κάπου να διαβάζετε και τα Πρακτικά των καθοδηγητικών σας οργάνων, τι λέγεται εκεί για το κυβερνητικό σας παρελθόν. Αυτά όμως είναι καταγεγραμμένα, επειδή έχουν ειπωθεί δημοσίως.

Επιτέλους, πείτε μας με ποια μεγάλη εθνική επιλογή έχετε ταυτιστεί από τη Μεταπολίτευση μέχρι σήμερα; Με το Σύνταγμα; Με την ένταξη της χώρας στην Ευρωπαϊκή Ένωση; Με ποια; Με τις αποχωρήσεις από αυτήν την Αίθουσα έχετε ταυτιστεί! Κάθε φορά που μια κορυφαία επιλογή εκρίνεται, φεύγατε. Φύγατε για το Σύνταγμα του 1975, φύγατε για την ένταξη στην Ε.Ο.Κ., που σήμερα έρχεσθε να εμφανιστείτε ότι σε ορισμένες περιπτώσεις είσθε κάπως λίγο πιο φιλοευρωπαίοι από εμάς.

Εν πάση περιπτώσει η αποχή, η αποχώρηση θα πρέπει να σας

προβληματίζει, διότι όποτε έχετε αποχωρήσει, μετά από κάποια χρόνια μια άλλη πολιτική ωρίμανση σας έχει υποχρεώσει να αλλάξετε θέσεις.

Είναι βέβαιο ότι η χώρα σήμερα διανύει μια σημαντική περίοδο της σύγχρονης ιστορίας της. Ολοκληρώνουμε τα δύσκολα αλλά αποφασιστικά βήματα της αποκατάστασης της δημοσιονομικής διαφάνειας, τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας, τη διατήρηση υψηλού ρυθμού ανάπτυξης, την αύξηση της απασχόλησης, την ενίσχυση κοινωνικής συνοχής. Όλα αυτά χωρίς να πρέπει να δανειστούμε περισσότερα. Όποιο δανεισμό μας είπατε προηγουμένως ότι είμαστε υποχρεωμένοι να κάνουμε, τον κάνουμε για συγκεκριμένο λόγο. Ακούστε έναν άλλο αριθμό.

Το 1993, στα δέκα χρόνια του εκσυγχρονισμού της χώρας, παραλάβατε τετρακόσιες εβδομήντα έξι χιλιάδες δημοσίους υπαλλήλους. Το 2004 παραδώσατε πεντακόσιες ενενήντα επτά χιλιάδες δημοσίους υπαλλήλους, ήτοι εκατόν είκοσι μία χιλιάδες δημοσίους υπαλλήλους παραπάνω. Αυξήσατε κατά 25% τους δημοσίους υπαλλήλους, που σημαίνει ότι αυξήσατε τις δημόσιες δαπάνες, τις ανελαστικές δαπάνες. Γι' αυτό χρεωνόμαστε: για να πληρώσουμε αυτό που ονομάστηκε «η ταύτιση του κράτους με το κόμμα». Και έρχεστε σήμερα να μας πείτε εμάς για «γαλάζια παιδιά»;

Θέλω να πω στον κ. Ευθυμίου ότι είμαι πρόθυμος να υπογράψω μαζί του αίτηση κατάθεσης εγγράφων από την 1-1-1994 μέχρι σήμερα, να δούμε ποιες συμβάσεις έγιναν στον ευρύτερο δημόσιο τομέα: έκτακτοι, εποχικοί, συμβάσεις έργου, συμβούλοι. Εγώ είμαι πρόθυμος να το κάνω. Γιατί αν είχαμε εμείς παραβάσει μία φορά το Α.Σ.Ε.Π., θα είχατε διαπομπέσει αυτόν που θα είχαμε προσλάβει, θα τον είχατε εκθέσει παντού και θα είχατε εκθέσει κι εμάς και τους Υπουργούς και όλους. Αλλά δεν σας προσφέρουμε τέτοια ευκαιρία, πληρώνοντας κομματικό κόστος και το ξέρετε. Και ξέρετε πολύ καλά ότι η στάση της Κυβέρνησης Καραμανλή απέναντι σ' αυτό το θέμα, ενώ εκτιμάται από τη συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού, έχει κομματικό κόστος. Όμως δεν το υπολογίζουμε μπροστά στο γενικότερο συμφέρον της Ελλάδος. Και εάν ποτέ και όταν έρθετε στην εξουσία, εύχομαι να τιμήσετε αυτήν την επιλογή μας. Θα είναι καλό για τα παιδιά όλων μας να την τιμήσετε αυτήν την επιλογή μας.

Επίσης, να σας πω τι κάνατε με τις αμοιβές; Η δικαιοσύνη, την οποία δημιουργούσατε στις Δ.Ε.Κ.Ο. και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, ήταν οι προνομιοχόοι, εν αντιθέσει με αυτούς που είναι η συντριπτική πλειοψηφία της εργατικής τάξης, που αρέσκεστε ενίοτε να αναφέρεστε, γιατί ενώ ο μέσος όρος του μισθού, επί ημερών σας, ήταν -στη γενική κυβέρνηση- 27.672, στον ιδιωτικό τομέα ήταν 19.625.

Τώρα σε ό,τι αφορά το τι αποδίδει η δική μας πολιτική, το απάντησε ο κύριος Υπουργός, ότι τα χρήματα τα οποία εισπράττουμε -και σεβόμαστε κάθε ευρώ του ελληνικού λαού- έχουν ανταπόδοση: δύο εκατομμύρια τριακόσιες χιλιάδες Έλληνες δεν θα πληρώσουν φόρο, με το αφορολόγητο στις 12.000. Αυτό σας ενοχλεί. Ούτε βεβαίως θέλετε να σκεφθείτε τις συνθήκες, τις οποίες σας περιέγραφα, κάτω από τις οποίες παραλάβαμε την οικονομία και βεβαίως δεν έχουν να κάνουν με αυτά τα οποία είπε η προηγούμενη συνάδελφος. Είπε δηλαδή ότι εμείς τα αποδίδουμε όλα στην τιμή του πετρελαίου. Γιατί, δεν έχει αξία η τιμή του πετρελαίου; Ξέρετε κανέναν τρόπο, καμία οικονομία που να εξαρτάται από το πετρέλαιο και να μην υπολογίζει την τιμή του; Αν το ξέρετε κι αυτό, να μας το πείτε.

Τώρα, σε ό,τι αφορά τις Δ.Ε.Κ.Ο. εδώ, κύριε Υπουργέ, έχουμε ακόμη μία περίτρανη διάψευση των προβλέψεων των συναδέλφων της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Θυμάστε τι έλεγαν όταν ψηφίζαμε στην Αίθουσα το νόμο για τις Δ.Ε.Κ.Ο.; «Εργασιακός Μεσαίωνας», «καταστροφή», «δεν θα υπογράψετε καμία συλλογική σύμβαση». Τίποτα απ' όλα αυτά δεν έγινε. Ο νόμος εφαρμόζεται, έχουμε εργασιακή ειρήνη για δύο χρόνια.

Τα ίδια λέγατε και για την απελευθέρωση του ωραρίου. Πάλι υπήρξε διάψευση. Νέες θέσεις εργασίας δημιουργήθηκαν, ανάπτυξη δημιουργείται, προσέλκυση επενδύσεων επιτύχαμε.

Και επειδή η εκλεκτή φίλη και συνάδελφος που συμπορευό-

μαστε, όπως σας είπα σε άλλη ευκαιρία, από τα φοιτητικά χρόνια, μας είπε προχθές για δημόσιες επιχειρήσεις κατεστραμμένες ολοσχερώς, με το αρκτικόλεξο των Δ.Ε.Κ.Ο., ερμηνεύοντας διαφορετικά τις λέξεις, θα ήθελα να πω ότι, πράγματι, μπορεί να είναι κατεστραμμένες ολοσχερώς. Αλλά από πότε; Ένα μόνο θα σας πω, για να μην αναφέρω όλα τα νούμερα. Το 1995-2004 3,9 δισεκατομμύρια ευρώ ήταν η ζημιά στον Ο.Σ.Ε.. Είσαστε υπερήφανοι γι' αυτά τα αποτελέσματα; Δεν νομίζω να είστε υπερήφανοι γι' αυτά τα αποτελέσματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς έχουμε σχεδιάσει αυτήν την πολιτική με έναν στόχο: Να φανούμε χρήσιμοι στους Έλληνες και να αποχωρήσουμε με το κεφάλι ψηλά, όταν θα το θελήσει ο λαός.

Τα στοιχεία του Προϋπολογισμού του 2007 αποκαλύπτουν ότι, παρά τη θέληση και τη δική σας και τη δική μας, δεν επιτρέπουν γενναιόδωρη πολιτική.

Και δεν επιτρέπουν διότι αυτά τα οποία πρέπει να πληρώσουμε –σας το έχουμε πει πάρα πολλές φορές– είναι το τεράστιο χρέος που μας κληροδοτήσατε. Σκεφθείτε ότι για τα 100 ευρώ, τα οποία εισπράττει το Υπουργείο Οικονομικών, τα 42 ευρώ δαπανώνται για μισθούς και συντάξεις, τα 20 ευρώ για ασφάλιση και περίθαλψη, τα 20 ευρώ για τόκους και μένουν 18 ευρώ για χρεολύσια, Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων και λειτουργικές δαπάνες.

Και έρχεστε και μάς λέτε, ενώ μας αφήνετε αυτά τα βάρη, ότι εμείς πάμε να επιβάλουμε στην κοινωνία, την κοινωνία της αγοράς και όχι την οικονομία της αγοράς. Κάνετε λάθος. Πρώτα απ' όλα, σε θεωρητικό επίπεδο οι ίδιοι οι πολίτες επιλέγουν την αγορά. Εκείνοι με τη στάση τους, με τις προτιμήσεις τους καθορίζουν τι θα συμβεί στην αγορά. Όσοι επιχειρήσαν να ανατρέψουν αυτούς τους μηχανισμούς απλά ζημιώθηκαν ή ξεπεράστηκαν από την ιστορία.

Και εμείς δεν δεχόμαστε να μένει η Ελλάδα ως χώρα ακίνητη στην ιστορία. Θέλουμε να κινηθεί εμπρός. Εσείς καθόσαταν στο σταθμό της ιστορίας, βλέπατε τα τρένα των ευκαιριών να περνούν και μένατε απαθείς. Εμείς αισθανόμαστε ότι δεν έχουμε αυτό το δικαίωμα. Ακολουθήσατε μία πολιτική που έλεγε: «βυθίζουμε το κράτος στο χρέος για να φαινόμαστε ευχάριστοι και θα έρθουν οι επόμενοι, θα πληρώσουν και θα είναι εκείνοι οι δυσάρεστοι».

Η δική μας πολιτική σχολή είναι η σχολή της τίμιας προόδου. Τίμια προς τον Έλληνα πολίτη, τον εργαζόμενο, τον αγρότη, τον επιχειρηματία, τον καταναλωτή, τίμιοι προς τους εταίρους μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Και ερχόμαστε από μακριά σ' αυτή τη γραμμή: από την εποχή του αιμνήστου Παναγή Παπαληγούρα που έλεγε ότι αυτήν η δραχμή είναι δική σου. Μέχρι τη σημερινή Κυβέρνηση Καραμανλή ίδια είναι η επιλογή μας. Σεβόμαστε το τελευταίο ευρώ του ελληνικού λαού και γι' αυτό θέλουμε κάθε δαπάνη να πιάνει τόπο. Δεν εγκαταλείπουμε αυτήν την προσπάθεια.

Μας είπατε ότι είστε υπερήφανοι που πετύχατε την ένταξη της χώρας στην Ο.Ν.Ε.. Δεν μας εξηγείτε όμως, πως συμβιβάζεται ένας τέτοιος φιλελεύθερος, στρατηγικής σημασίας στόχος, για την Ελλάδα, ο φιλελεύθερος στόχος του κοινού νομίματος, να προσεγγίζεται πλέον από εσάς με παλαιοσοσιαλιστικές αντιλήψεις τις οποίες διατυπώνετε τις τελευταίες ημέρες.

Εγκαταλείψτε αυτήν την πολιτική. Θα βοηθήσετε τον τόπο. Θα βοηθήσετε την πατρίδα. Θα βοηθήσετε τους εαυτούς σας. Να μας κάνετε κριτική με ευθύνη σ' αυτό που είναι το κύριο αιτούμενο της εποχής. Ανάπτυξη παντού, ευημερία για όλους. Αυτό είναι το ζητούμενο. Με επιλογές, οι οποίες στην εξέλιξη τους αυξάνουν τα χρέη, αυξάνουν τα βάρη, βυθίζουν την οικονομία, δεν έχουμε προοπτική ως τόπος, δεν έχετε προοπτική ως κόμμα.

Στο τέλος αυτής της διαδρομής εμείς δεν φιλοδοξούμε να υπερηφανευόμαστε για κομματικές επιτυχίες. Φιλοδοξούμε να εμφανιστούμε απέναντι στα παιδιά μας, στα παιδιά όλου του ελληνικού λαού με το κεφάλι ψηλά και να πούμε ότι πετύχαμε τους στόχους μας. Γι' αυτό ψηφίζουμε αυτόν τον Προϋπολογισμό, γι' αυτό η Ελλάδα λέει «ναι» στον Προϋπολογισμό, γι' αυτό

η Αρκαδία λέει «ναι» στον Προϋπολογισμό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Ο συνάδελφος ειδικός εισηγητής του Π.Α.Σ.Ο.Κ. ο κ. Έξαρχος έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΞΕΑΡΧΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός που κατέθεσε η Νέα Δημοκρατία και συζητάμε στη Βουλή είναι ένας ακόμη άδικος Προϋπολογισμός, αφού και το 2007, όπως τα δύο προηγούμενα χρόνια, θα πληρώσουν οι οικονομικά ασθενέστεροι επιπλέον φόρους 3,2 δισεκατομμύρια ευρώ.

Έτσι και το 2007 όλο και περισσότερες Ελληνίδες, όλο και περισσότεροι Έλληνες από τον Έβρο, τη Λάρισα, την Αρκαδία, μέχρι και την Κρήτη θα καταλαβαίνουν, ανεξάρτητα από ποιο κόμμα ψήφισαν στις εκλογές, ότι γίνονται φτωχότεροι. Και αυτό θα το καταλαβαίνουν και πολλοί που ψήφισαν τη Νέα Δημοκρατία και στην Αρκαδία.

Θα διαπιστώνουν, επίσης, ότι οι προεκλογικές υποσχέσεις διαψεύδονται, ακυρώνονται ή μετατίθενται στο μέλλον, στην άλλη τετραετία. Αν υπήρχε ένα πρωτάθλημα είναι βέβαιο ότι θα το κέρδιζε ο κ. Καραμανλής από τον κ. Μητσοτάκη, διότι πραγματικά η Κυβέρνησή του συναγωνίζεται την κυβέρνηση του κ. Μητσοτάκη σε ό,τι αφορά τη διάψευση των προεκλογικών υποσχέσεων.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Π.Α.Σ.Ο.Κ.)

Γιατί πραγματικά δεν ξέρω αν εφαρμόζει λαϊκή ή φιλολαϊκή πολιτική η Κυβέρνηση του κ. Καραμανλή, το βέβαιο είναι ότι φορτώνει βάρη στους εργαζόμενους, στους αγρότες, στους εμπόρους, στους επαγγελματίες, στους συνταξιούχους.

Ρωτήστε τους, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ποια κοινωνική κατηγορία στη χώρα βελτίωσε αυτά τα δύομις χρόνια την οικονομική της θέση. Υπάρχει μία κοινωνική κατηγορία, οι γνωστοί, που πάντα με τις κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας ήταν αυτοί που κέρδιζαν. Και μην ενοχλείστε, όταν σας λέμε ότι τσέσσερις μόνο λέξεις φθάνουν για να χαρακτηρίσουν την πολιτική και τη δραστηριότητά σας αυτά τα χρόνια: Ανικανότητα, ανέχεια, ανασφάλεια, αβεβαιότητα. Γιατί το ζήσαμε και τις προηγούμενες μέρες, το ζήσαμε όλη την περίοδο. Οι λεγόμενες μεταρρυθμίσεις κατέληξαν να είναι συνώνυμο της μεταφοράς πλούτου από τους πολλούς στους λίγους.

Και επειδή μας ρωτάτε «δεν χρειάζονται αλλαγές;», σας λέμε το εξής: Βεβαίως χρειάζονται αλλαγές, αλλά οι αλλαγές που είναι απαραίτητες πρέπει να γίνουν για να βελτιωθεί η ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών, να μειωθεί το κόστος των παρεχόμενων υπηρεσιών.

Εμείς δεν βλέπουμε τέτοιες αλλαγές, δεν βλέπουμε αλλαγές που θα αξιοποιούν το ανθρώπινο δυναμικό των δημόσιων οργανισμών με βάση ένα στρατηγικό σχεδιασμό. Βλέπουμε κινήσεις της νύχτας, με τις οποίες καταργούνται κατακτήσεις των εργαζομένων, με μονομερείς και αλαζονικές αποφάσεις της Κυβέρνησης.

Και βεβαίως, προετοιμάζετε το κλίμα για την ιδιωτικοποίηση. Διερωτώμεν αυτές τις μέρες, θα πρέπει να σας πω με ειλικρίνεια, γιατί η Κυβέρνηση πέρασε αυτήν την τροπολογία της νύχτας και διαπίστωσα ύστερα από κάποια σκέψη ότι ήθελε να προλάβει την περίοδο των εκπτώσεων του Ιανουαρίου, διότι θέλει γρήγορα να ξεφορτωθεί τον Ο.Τ.Ε., γιατί θα χάσει αυτήν την περίοδο των εκπτώσεων.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Π.Α.Σ.Ο.Κ.)

Με αυτόν τον τρόπο επιβεβαιώνεται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η Κυβέρνηση δεν είναι απλά συντηρητική, δεν είναι απλά δεξιά. Είναι και αδέξια στους χειρισμούς. Και είναι φανερό ότι η οικονομική πολιτική, έτσι όπως εφαρμόζεται αυτούς τους τριάντα τρεις μήνες περίπου και τα διάφορα μέτρα που παίρνετε, έχουν οδηγήσει –και αυτό σας ενοχλεί– σε οικονομική ασφυξία την αγορά.

Μιλήστε με τους ανθρώπους της αγοράς! Μιλήστε με τα στελέχη σας που είναι στους εμπορικούς συλλόγους! Τι θα σας πουν; Θα σας πουν ότι έχει πλημμυρίσει η αγορά από ακάλυπτες επιταγές. Μήπως το αμφισβητείτε; Θα σας πουν ότι έχει

«στεγνώσει» η αγορά. Μήπως το αμφισβητείτε; Θα σας πουν ότι τα νοικοκυριά δανείζονται. Και το λέει η Τράπεζα της Ελλάδας! Δεν το λέει η Αντιπολίτευση, η «κακή» Αντιπολίτευση!

Τι λέει η Τράπεζα της Ελλάδας; Ο δανεισμός σημείωσε αύξηση 27,7% τον προηγούμενο χρόνο. Και εσείς βεβαίως μας δώσατε μία εξήγηση. Την είχε δώσει ο κύριος Υπουργός και στην επιτροπή, αλλά άκουσα τώρα ότι αυτήν τη θέση φαίνεται να την ασπάζονται πολλοί συνάδελφοι.

Άκουσα, για παράδειγμα, τον ειδικό αγορητή της Νέας Δημοκρατίας να λέει ότι οι Έλληνες δανείζονται διότι είναι αισιόδοξοι. Ο κύριος Υπουργός είχε πει στην επιτροπή ότι δανείζονται τα νέα ζευγάρια, γιατί αισιόδοξούν ότι με την οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης θα βελτιωθεί το εισόδημά τους στο μέλλον.

Όταν κάνετε τέτοιες προσεγγίσεις, είναι λογικό ότι μετά δεν παίρνετε μέτρα να μειώσετε τα επιτόκια, να μην κερδοσκοπούν ασύστολα οι τράπεζες.

Εμείς, όμως, νομίζουμε ότι οι Έλληνες δανείζονται γιατί δεν τα βγάζουν πέρα, γιατί θέλουν να σπουδάσουν τα παιδιά τους, γιατί δεν μπορούν να κάνουν γιορτές, γιατί κάποιοι δεν μπορούν να αγοράσουν καύσιμα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, είναι φανερό ότι είστε μακριά από το λαό, όταν δίνετε τέτοιες εξηγήσεις. Και αυτή η κοινωνική πραγματικότητα δεν είναι μόνο πραγματικότητα της Αθήνας. Είναι σ' όλα τα μεγάλα αστικά κέντρα και στην ύπαιθρο, στην ελληνική περιφέρεια, όπου τα σημάδια του μαρasmus και της εγκατάλειψης είναι έντονα. Και δεν καταστροφολογούμε. Ρωτήστε τα στελέχη σας στον αγροτικό χώρο, όλους αυτούς που –ορισμένοι και από την Αίθουσα του Κοινοβουλίου– ανέβηκαν στα τρακτέρ. Τότε είχαν ανέβει στα τρακτέρ και τώρα τους έχετε αφήσει πλήρως ακάλυπτους.

Τι σας λένε από την ύπαιθρο τα δικά σας στελέχη; Σας λένε ότι το εισόδημα μειώνεται -και των γεωργών και των κτηνοτρόφων- ότι δεν τα βγάζουν πέρα, ότι το κόστος παραγωγής αυξάνεται, ότι οι τιμές μειώνονται και ότι το περίφημο «συμβόλαιο» που υπέγραψε ο κ. Καραμανλής προεκλογικά στη Λάρισα με τους αγρότες, μετά από τριάντα τρεις μήνες, έχει απολεσθεί, το πήρε το ποτάμι, το πήρε ο Πηνειός. Δεν υπάρχει πουθενά. Γιατί; Τι προέβλεπε αυτό το περίφημο συμβόλαιο; Προέβλεπε ότι θα μειωθεί ο Φ.Π.Α. για τα αγροτικά μέσα και τα εφόδια, από 18% στο 8%. Έγινε 19%. Προέβλεπε εκείνο το συμβόλαιο ότι θα παίρνουν φθηνό πετρέλαιο. Το είδε κανείς; Διπλάσια η τιμή! Προέβλεπε ότι θα είναι μειωμένα τα επιτόκια δανεισμού. Έγινε κάτι τέτοιο και δεν το πήραμε είδηση; Προέβλεπε ότι θα ρυθμιστούν τα παντοκία για όλους τους αγρότες. Και η ρύθμιση έπιασε τριάντα χιλιάδες. Και σας φωνάζουν πάλι τα στελέχη για το ότι δεν κάνατε σωστή ρύθμιση. Όλες αυτές οι υποσχέσεις ήταν ψεύτικα, μεγάλα λόγια.

Βεβαίως, επιτρέψτε μου να αυξάνετε τη σύνταξη του Ο.Γ.Α.. Είναι αλήθεια. Αν όμως σκεφτεί κανείς τι επιβάρυνση έχουν οι αγρότες μόνο από την αύξηση στα καύσιμα των τριών ετών και στα φάρμακα και στα βασικά είδη ανάγκης, τότε θα καταλάβετε ότι αυτά που δίνετε και αυτά που θα δώσετε –τα 50 ευρώ από το 2008 –δηλαδή θα έχουν μεσολαβήσει εκλογές– θα είναι για την άλλη τετραετία και όχι γι' αυτή.

Μήπως κάνατε την αναδιάρθρωση την οποία ισχυρίστηκε ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας; Κλείνετε τα ζαχαρουργεία. Διαγράφετε το ζαχαρότευτλο από τον αγροτικό χάρτη στη χώρα. Διαπραγματευτήκατε πολύ σκληρά και πετυχημένα. Πανηγυρίζω ο κ. Τσιτουρίδης! Διαγράψατε τον καπνό από το ελληνικό σύστημα αγροτικής παραγωγής. Με συγχωρείτε, αλλά τέτοια αναδιάρθρωση να τη χαίρεστε! Αν συνεχίσετε να κάνετε τέτοιου είδους αναδιάρθρωση, φοβόμαι ότι θα καλλιεργούμε μόνο σε γλάστρες στην Ελλάδα!

Εμείς προειδοποιούμε. Η πολιτική που εφαρμόζετε στην ύπαιθρο, είναι πολιτική που διασπά την κοινωνική συνοχή. Κλείνουν τα ζαχαρουργεία. Κλείνουν βιομηχανίες. Και όλες αυτές οι συνέπειες μεταφέρονται στην αγορά.

Το εμπόριο περνάει τη χειρότερη περίοδο ύστερα από δεκαπέντε χρόνια αυτές τις μέρες, που είναι μέρες γιορτών. Και βεβαίως, όταν συμβαίνουν όλα αυτά, έχουμε τον κύριο Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων –μάλλον, Υπουργείο

Καταβολής Επιδοτήσεων και Αποζημιώσεων πρέπει να ονομαστεί, αλλά τουλάχιστον αν κατέβαλε σωστά και τις επιδοτήσεις, θα λέγαμε «μπράβο, κάνει και σωστά τη δουλειά, δίνει τις επιδοτήσεις»– να επιτρέπεται ότι δίνει πολλά λεφτά με τις επιδοτήσεις, με δανεικά.

Εγώ είπα και στην επιτροπή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι μακάρι να είχε βελτιωθεί το σύστημα καταβολής των επιδοτήσεων και θα ήμουν ο πρώτος που θα χειροκροτούσα. Ξέρετε πότε θα είχε δίκιο ο Υπουργός; Όταν δεν θα υπήρχαν άνθρωποι που δικαιούνται να πάρουν επιδοτήσεις και από αδυναμίες του Ο.Π.Ε.Κ.Ε.Π.Ε. τρέχουν από τους διαδρόμους του Ο.Π.Ε.Κ.Ε.Π.Ε. στη Λάρισα στην Αθήνα, από την Αθήνα στη Λάρισα, στην Αρκαδία, στον Έβρο, στην Κρήτη για να πάρουν τις επιδοτήσεις και δεν μπορούν να βρουν άκρη! Επιτρέψτε γι' αυτό;

Εμείς μιλάμε με πολλή ειλικρίνεια και λέμε ότι πραγματικά στη γεωργία και παγκόσμια και στην Ευρώπη γίνονται πολύ σημαντικές αλλαγές. Και υπάρχει ένα αμείλικτο ερώτημα: Θα αντιμετωπίσουμε τη νέα εποχή και κλεισμένοι στον εαυτό μας, αναθυμούμενοι τις καλές μέρες που πέρασαν; Όχι, βεβαίως!

Εμείς θεωρούμε ότι πρέπει να απαντήσουμε στις προκλήσεις της εποχής με ολοκληρωμένο πρόγραμμα για την ύπαιθρο. Και έχουμε απαντήσει σαν ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Είπαμε ότι θέλουμε μία βιώσιμη και ανταγωνιστική γεωργία σε μία ανεπτυγμένη ύπαιθρο με κοινωνική συνοχή, αξιοποιώντας τους διαθέσιμους πόρους, μειώνοντας τη γραφειοκρατία, αποκεντρώνοντας εξουσίες και ευθύνες, προωθώντας τοπικά προγράμματα για όλες τις περιοχές και για όλα τα προϊόντα και για κάθε περιοχή. Μόνο έτσι μπορούμε να αναζωογονήσουμε την ύπαιθρο.

Και βεβαίως δεν μπορεί να είναι το όραμα του νέου που επέλεξε να μείνει στο χωριό να γίνει αγροφύλακας. Γιατί αυτό είναι το όραμα που τα στελέχη σας διακινούν σε όλη την ελληνική ύπαιθρο.

Επίσης, είπε ο κ. Καραμανλής προεκλογικά ότι μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες έρχεται η ώρα της περιφέρειας. Δεν τη βλέπω. Δεν τη βλέπει ο ελληνικός λαός. Και δεν τη βλέπει, γιατί τα προγράμματα δημοσίων επενδύσεων κάθε χρόνο και μειώνονται.

Και προσδοκούσαν ορισμένοι που πίστευαν τα λόγια τα μεγάλα, τα προεκλογικά ότι θα βρει τα 10.000.000.000 ευρώ η Νέα Δημοκρατία από τη μείωση της διαφθοράς και της σπατάλης στη Δημόσια Διοίκηση. Άλλο ένα προεκλογικό τέχνασμα αποδείχθηκε μεγάλο παραμύθι. Γιατί; Γιατί η εκστρατεία για την πάταξη της διαφθοράς, που ξεκίνησε με την ιδρυτική διακήρυξη στον Μπαϊρακτάρη, ναυάγησε. Πνίγηκε στο γάλα της «ΜΕΒΓΑΛ»! Χάθηκε στα δίκτυα των «κουμπάρων» πάσης φύσεως, που σήμερα πήραν και το χειροκρότημα που εμφανίστηκαν σε εκδηλώσεις στη Θεσσαλονίκη!

Όμως, μήπως η άλλη μεγάλη ιδέα για τη μείωση της σπατάλης, λόγω κακοδιοίκησης και λόγω επανίδρυσης του κράτους, προχώρησε; Η επανίδρυση του κράτους έγινε επανίδρυση του κράτους των «ημετέρων» και τίποτε άλλο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι προφανές, είναι εμφανές, το ζούμε παντού ότι η Νέα Δημοκρατία, με τη μείωση του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων, μείωσε τις προοπτικές ανάπτυξης στην ελληνική περιφέρεια. Γι' αυτό είναι φανερό –το βλέπουμε παντού– ότι πολλές κατασκευαστικές επιχειρήσεις, ιδιαίτερα της περιφέρειας, φυτοζωούν ή έβαλαν λουκέτο, οδηγώντας στην ανεργία εκατοντάδες Έλληνες εργαζόμενους.

Είναι φανερό ότι η Κυβέρνηση δεν μπορεί να αξιοποιήσει τους κοινοτικούς πόρους. Αυτό φαίνεται και από την τελευταία επιστολή του Μπαρόζο. Υπάρχει μείωση των κονδυλίων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης κατά 1,8 δισεκατομμύρια ευρώ.

Μισό δισεκατομμύριο ευρώ περικόπτεται από όλες τις ελληνικές περιφέρειες. Από την παιδεία περικόπτονται 110.000.000 ευρώ. Από το πρόγραμμα για την απασχόληση περικόπτονται 60.000.000 ευρώ. Από τα μεγάλα έργα περικόπτονται 460.000.000 ευρώ. Από τους σιδηρόδρομους περικόπτονται 180.000.000 ευρώ. Κύριε συνάδελφε, εισηγητά της Νέας Δημοκρατίας, 110.000.000 ευρώ περικόπτονται από το πρόγραμμα για την Κοινωνία της Πληροφορίας.

Εμείς αυτό που ζητάμε από την Κυβέρνηση είναι να καταθέσει έναν κατάλογο στη Βουλή, να ενημερωθεί η Βουλή, να ενημερωθεί ο ελληνικός λαός ποια έργα συμφωνήσατε να περικόψετε από όλα τα προγράμματα του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Γιατί τα κρύβετε; Γιατί δεν τα δίνετε στη δημοσιότητα; Τι έχετε να φοβηθείτε;

Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύουμε ότι το ζήτημα της αξιοποίησης των κοινοτικών πόρων είναι κορυφαίο οικονομικό, κοινωνικό και εθνικό ζήτημα, γιατί σχετίζεται με την αντιμετώπιση της ανεργίας, αφού περισσότερα εργοτάξια σημαίνει περισσότερη απασχόληση.

Σχετίζεται με τη βελτίωση της ποιότητας της ζωής, αφού πιο γρήγορη υλοποίηση του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης σημαίνει ότι εκτελούνται πιο γρήγορα έργα ύδρευσης για καλύτερη ποιότητα και επάρκεια νερού, έργα προστασίας του περιβάλλοντος, έργα στους τομείς της υγείας και της παιδείας. Να, γιατί χρειάζεται ένα ξεκάθαρο σχέδιο για την αξιοποίηση των κοινοτικών πόρων!

Η απλοποίηση των διαδικασιών, η μείωση της γραφειοκρατίας, η ενίσχυση των φορέων εκτέλεσης των έργων, η αποκέντρωση αρμοδιοτήτων και ευθυνών είναι κινήσεις που έπρεπε να γίνουν χθες.

Όμως, μήπως τα προγράμματα της Αυτοδιοίκησης έχουν προχωρήσει καλύτερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Το πρόγραμμα «ΘΗΣΕΑΣ» απορρόφησε σε δύο χρόνια –είναι πολυδιαφημισμένο– το 15%. Είναι τετραετές το πρόγραμμα. Φανταστείτε με αυτούς τους ρυθμούς τι σωστή απορρόφηση των πόρων θα γίνει.

Υπάρχουν σοβαρά προβλήματα με πολλά Υπουργεία σε σχέση με μη πληρωμή έργων της Αυτοδιοίκησης. Όπως, επίσης, υπάρχουν και σοβαρά προβλήματα, γιατί δεν καλύπτονται οι μεταφερόμενες αρμοδιότητες από τους αντίστοιχους πόρους.

Η Κ.Ε.Δ.Κ.Ε. σας έχει στείλει σχετικό έγγραφο, όπου επισημαίνει ότι δεν μπορεί να αποκεντρώνονται αρμοδιότητες χωρίς τους αντίστοιχους πόρους, ότι πρέπει να καλυφθούν τα προγράμματα «Βοήθεια στο Σπίτι, Σχολικοί Τροχονόμοι, φύλαξη σχολείων». Φαίνεται όμως ότι αυτά δεν σας αρέσουν. Γι' αυτό τώρα αλλάζετε το προεδρικό διάταγμα για την Κ.Ε.Δ.Κ.Ε., γιατί δεν είναι καλές οι πλειοψηφίες.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Βασίλειος Έξαρχος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι φανερό ότι η Κυβέρνηση και στο ζήτημα της χρηματοδότησης της Αυτοδιοίκησης αλλά και στο ζήτημα της περιφερειακής ανάπτυξης υστερεί και υστερεί σημαντικά. Μήπως, όμως, έχει κάνει καλή προετοιμασία για το Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης; Σε δεκαπέντε μέρες ξεκινάει το Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, έτσι έχει πει η Κυβέρνηση. Βεβαίως η Βουλή δεν γνωρίζει τίποτα. Οι φορείς δεν γνωρίζουν τίποτα, που καλούνται να υλοποιήσουν έργα.

Είναι βέβαιο ότι με αυτούς τους πόρους που προβλέπει στον Προϋπολογισμό η Κυβέρνηση ή το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης δεν θα ολοκληρώσει σωστά και εκτιμά ότι θα έχει απώλειες ή το Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης δεν θα ξεκινήσει επίσης σωστά. Δεν θα κάνει και τα δύο σωστά.

Πρέπει να επιλέξετε, κύριε Υπουργέ. Διότι με 6,35 δισεκατομμύρια ευρώ στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων τι θα πρωτοκάνετε, τι θα χρηματοδοτήσετε;

Εμείς είμαστε επίσης αντίθετοι –και πρέπει να το πω με πολλή ευθύτητα στη Βουλή– στο σύστημα το οποίο η Κυβέρνηση έχει σχεδιάσει αυτήν την περίοδο για την αξιοποίηση των πόρων. Αντί για αποκέντρωση, έχουμε συγκέντρωση στο Υπουργείο Οικονομίας. Γιατί τα δεκατρία περιφερειακά προγράμματα θα συνενωθούν σε πέντε υπερπεριφερειακά προγράμματα, που θα έχουν έδρα στο Υπουργείο Οικονομίας. Θαυμάστε αποκέντρωση! Κατά τα άλλα πολύ ωραίους λόγους για την ενίσχυση της αποκέντρωσης. Αυτό δεν είναι αποκέντρωση, είναι υπεραποκέντρωση. Αν θέλετε να πάμε σε αποκέντρωση, να κάνουμε το Β' βαθμό σε επίπεδο περιφέρειας, να κάνουμε λιγότερους

δήμους, αλλά με ενισχύσεις να μπορούν να είναι σε θέση να ανταποκριθούν σ' αυτό που έχει ανάγκη ο τόπος τους.

Είναι φανερό ότι το σύστημα είναι γραφειοκρατικό και δεν θα μπορέσει να απορροφήσει τους πόρους του Δ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι φανερό ότι ο Προϋπολογισμός που συζητάμε, περιορίζει την ανάπτυξη, δεν θέτει τις προτεραιότητες που έχει ανάγκη η χώρα, κινείται σε λάθος κατεύθυνση. Η Κυβέρνηση μειώνοντας τις δαπάνες για την παιδεία, δεν αντιλαμβάνεται την αγωνία των νέων για καλύτερα σχολεία, για καλύτερα πανεπιστήμια, για καλύτερη μόρφωση. Μειώνοντας τις δαπάνες για την υγεία δεν αντιλαμβάνεται την ανάγκη για καλύτερα αγροτικά ιατρεία, καλύτερα κέντρα υγείας, καλύτερα νοσοκομεία, καλύτερο σύστημα περίθαλψης και κοινωνικής αλληλεγγύης. Μειώνοντας τους πόρους για την περιφερειακή ανάπτυξη δεν ακούει το βουητό που έρχεται από την ύπαιθρο και είναι η έκφραση αγωνίας των αγροτών για το σήμερα και της αβεβαιότητας για το αύριο.

Η Κυβέρνηση με τον Προϋπολογισμό που κατέθεσε δείχνει ότι είναι μακριά από τα προβλήματα των πολιτών. Είναι θαμπωμένη από τη λάμψη της εξουσίας. Βλέπει την κοινωνική πραγματικότητα μέσα από τους παραμορφωτικούς φακούς της αλαζονείας και της ωραιοποίησης. Δεν συναισθάνεται την αγωνία των εργαζομένων, των μικρομεσαίων, των συνταξιούχων που δεν τα βγάζουν πέρα.

Είναι φανερό ότι ο Προϋπολογισμός δεν ανταποκρίνεται στις προσδοκίες της μεγάλης πλειοψηφίας των Ελληνίδων και των Ελλήνων. Δεν έχει την εμπιστοσύνη της κοινωνίας, γι' αυτό και τον καταψηφίζουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Ο συνάδελφος ειδικός εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Μιχάλης Χαλκίδης έχει το λόγο. Με τον κ. Χαλκίδη ολοκληρώνουμε τη σημερινή πολύωρη συνεδρίασή μας.

ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΧΑΛΚΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε και θέτουμε στην κρίση της Βουλής το τελικό σχέδιο του Προϋπολογισμού του 2007. Πρόκειται για έναν Προϋπολογισμό αποτέλεσμα πραγματικό και αξιόπιστο. Έναν Προϋπολογισμό πραγματικό, όπου ο κάθε καλοπροαίρετος θα διέβλεπε ότι είναι έξω από κάθε μορφή λαϊκισμού και πολιτικής οξύτητας. Έναν Προϋπολογισμό που χτίζει πάνω στα επιτεύγματα και τις επιτυχίες του μεταρρυθμιστικού προγράμματος και του σχεδίου μας για την οικονομία. Έναν Προϋπολογισμό που αποτελεί ορόσημο για τη χώρα μας, δημιουργώντας τις προϋποθέσεις για την έξοδο από τη δημοσιονομική επιτήρηση. Παράλληλα, κατορθώνει να στοχεύει όχι μόνο στην οικονομική αλλά και στην κοινωνική πρόοδο και συνοχή.

Σήμερα, με αυτόν τον Προϋπολογισμό καλούμαστε να κάνουμε την επιλογή των αλλαγών. Των αλλαγών εκείνων που θα διέπονται από την προοπτική της ανάπτυξης και της ευημερίας του τόπου μας, της κοινωνίας μας, των ιδίων των πολιτών μας.

Όλοι μας γνωρίζουμε ότι πρέπει να επιλέξουμε πολιτικές που να οδηγούν με ηπιότητα αλλά και αποτελεσματικότητα στην αντιμετώπιση της βαριάς κληρονομιάς του παρελθόντος και τη διασφάλιση μιας νέας προοπτικής για τους πολλούς και όχι για τους λίγους. Ξέρουμε πως τίποτα δεν χαρίζεται και πως όλα διεκδικούνται. Διεκδικούνται για να μπορέσουμε να αλλάξουμε την πορεία του τόπου, για να έχει κάθε Έλληνας την ευχέρεια να πετύχει, για να έχουμε ουσιαστική πρόοδο και προοπτική για όλους τους πολίτες και κυρίως για τις νέες και τους νέους μας.

Το ζητούμενο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι σαφές: να δώσουμε πρακτικές και αποτελεσματικές λύσεις. Να τολμήσουμε μεταρρυθμίσεις και αλλαγές με τη στήριξη της ίδιας της κοινωνίας προς όφελος της ίδιας της κοινωνίας. Να επιλέξουμε μια οικονομία ανταγωνιστική, δυναμική, οικονομία που να υπηρετεί τον άνθρωπο και να εξασφαλίζει στον κάθε Έλληνα πολίτη ασφάλεια, υγεία, παιδεία και πάνω από όλα μια βιώσιμη καθημερινότητα για όλους.

Όταν το Μάρτιο του 2004 ο ελληνικός λαός εμπιστεύθηκε με την ψήφο του τη Νέα Δημοκρατία, η ελληνική οικονομία παρου-

σίαζε υψηλά δημοσιονομικά ελλείμματα, αυξανόμενο δημόσιο χρέος και μεγάλες διαρθρωτικές ανισότητες, προβλήματα που ως Νέα Δημοκρατία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θελήσαμε να τα προσπεράσουμε μέσα από ένα φθηνό λαϊκισμό, ρίχνοντας απλώς το βάρος στις κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. που τα δημιούργησαν.

Η Νέα Δημοκρατία κέρδισε την εμπιστοσύνη του ελληνικού λαού, όχι για να πορευθεί με τις ίδιες ολισθηρές πρακτικές που κυβέρνησε τη χώρα το ΠΑ.ΣΟ.Κ. επί δεκαετίες. Κέρδισε την εμπιστοσύνη του ελληνικού λαού για να βγάλει τη χώρα από τα αδιέξοδα που είχαν δημιουργηθεί για να νοικοκυρέψει τα οικονομικά της, για να δώσει στον απλό Έλληνα πολίτη, ελπίδα και προοπτική για ένα καλύτερο αύριο.

Μια από τις πρωταρχικές προτεραιότητες της Κυβέρνησης μας ήταν η αποκατάσταση της δημοσιονομικής διαφάνειας και η δημοσιονομική προσαρμογή. Παράλληλα αποτέλεσε πρωταρχική προτεραιότητά της η διασφάλιση υψηλών ρυθμών ανάπτυξης και η αύξηση της απασχόλησης. Και σήμερα τα αποτελέσματα αρχίζουν να γίνονται ορατά, γίνονται ορατά. Και η Κυβέρνηση του Κώστα Καραμανλή εκφράζει πλέον τα όνειρα και τις προσδοκίες όλο και περισσότερων Ελλήνων και όχι μόνο αυτών που ψήφισαν τη Νέα Δημοκρατία. Όνειρα και προσδοκίες για καλύτερες ημέρες, για περισσότερες θέσεις απασχόλησης, για κοινωνικό κράτος, για υψηλότερες συντάξεις, για ένα καλύτερο μέλλον.

Ο Προϋπολογισμός του 2007 αποτελεί ένα ακόμη βήμα στην προσπάθεια της δημοσιονομικής εξυγίανσης, την ενδυνάμωση της κοινωνικής συνοχής και την ενίσχυση της περιφερειακής σύγκλησης. Ενισχύει την υγιή ανάπτυξη και μειώνει το δημόσιο έλλειμμα. Βελτιώνει την ανταγωνιστικότητα και προωθεί ακόμα περισσότερο την ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας. Για το λόγο αυτόν, μέσω του νέου Προϋπολογισμού προωθείται μια σειρά πρωτοβουλιών με διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις, μεταρρυθμίσεις στις αγορές προϊόντων και στην απλοποίηση των γραφειοκρατικών διαδικασιών. Μεταρρυθμίσεις στη φορολογία των επιχειρήσεων μέσω της εφαρμογής ενός νέου βελτιωμένου επενδυτικού πλαισίου.

Βελτιώνεται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σύστημα των προμηθειών του δημοσίου. Σχεδιάζονται στοχευμένες αποκρατικοποιήσεις και προβλέπεται ένας σαφής εξορθολογισμός της λειτουργίας των Δ.Ε.Κ.Ο.. Γίνεται μια βελτιωτική μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος των τραπεζών αλλά και μια σύγχρονη και απαραίτητη μεταρρύθμιση για την αποτελεσματικότερη λειτουργία της αγοράς εργασίας.

Με τον Προϋπολογισμό μας αυτόν, βάζουμε τέλος στις σπατάλες, μειώνουμε τα ελλείμματα του δημόσιου τομέα και αξιοποιούμε την περιουσία του. Δημιουργούμε κράτος αξιοπιστο, νοικοκυρεμένο και αποτελεσματικό, χρήσιμο για το κοινωνικό σύνολο. Ενισχύουμε τους μικρομεσαίους, τους αγρότες, τους Έλληνες επιχειρηματίες. Είμαστε δίπλα σε κάθε εργαζόμενο, είμαστε δίπλα σ' αυτό που πραγματικά θέλει το νοικοκυρέμα αυτού του τόπου. Τα γεγονότα δικαίωσαν αυτές τις επιλογές μας.

Σήμερα, η κατάσταση της οικονομίας επιβραβεύει τις προσπάθειες όλων των Ελλήνων. Η χώρα μας αύξησε το ρυθμό ανάπτυξης της οικονομίας της 4,3% το τρίτο τρίμηνο του 2006. Βελτίωσε την ανταγωνιστικότητα αναστρέφοντας την πολυετή φθίνουσα πορεία της και τώρα αναπτύσσεται με τους υψηλότερους ρυθμούς στην Ευρωζώνη. Το δημόσιο χρέος αποκλιμακώνεται και συγκρατούνται οι καταναλωτικές δαπάνες. Αυξήθηκε το κατά κεφαλήν Α.Ε.Π. σε μονάδες σταθερής αγοραστικής δύναμης. Μειώθηκε αισθητά η ανεργία και από 11,3% που ήταν το πρώτο τρίμηνο του 2004, όταν αναλάβαμε την εξουσία, έφτασε στο δεύτερο τρίμηνο του 2006 στο 8,8%. Αυξήθηκαν οι συνολικές επενδύσεις, αυξήθηκαν οι εξαγωγές κατά 20% περίπου το πρώτο οκτάμηνο του 2006.

Και αυτά τα στοιχεία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι απλά αριθμοί, αντιστοιχούν στην καθημερινότητα των πολιτών που βρίσκουν δουλειά, που βλέπουν το πραγματικό διαθέσιμο εισόδημα των νοικοκυριών να αυξάνεται, που βλέπουν να μειώνεται η φορολογική τους επιβάρυνση και κανείς, μα κανείς, δεν

μπορεί να πει ότι ευνοηθήκαμε από τις διεθνείς συγκυρίες.

Παρά τη θεαματική άνοδο τιμής του πετρελαίου, που συμπαράσφύρει και άλλα καταναλωτικά αγαθά, ο πληθωρισμός σημείωσε υποχώρηση. Οι προοπτικές για την ελληνική οικονομία διατηρούνται ευνοϊκές και το 2007. Ο ρυθμός ανάπτυξης εκτιμάται ότι θα κινηθεί στο πλαίσιο των προβλέψεων του προγράμματος σταθερότητας και ανάπτυξης του 2005, 3,8%, με βασικό ενισχυτικό παράγοντα από πλευράς εγχώριας ζήτησης τις επενδύσεις. Η ισχυρή οικονομική δραστηριότητα εκτιμάται ότι θα ενισχύσει περαιτέρω την απασχόληση και θα περιορίσει σημαντικά την ανεργία στο 8,2%. Η άνοδος της παραγωγικότητας της εργασίας προβλέπεται να διατηρηθεί σε υψηλά επίπεδα.

Αυτά ακριβώς είναι και τα πραγματικά στοιχεία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που κρύβονται πίσω από τους αριθμούς και τους πίνακες του Προϋπολογισμού του 2007 που κατέθεσε η Κυβέρνηση, ενός Προϋπολογισμού καθοριστικού για το μέλλον της ελληνικής οικονομίας και κατά συνέπεια για το μέλλον της χώρας, ενός Προϋπολογισμού ρεαλιστικού, που επιταχύνει τη διαδικασία της δημοσιονομικής εξυγίανσης, που ρυθμίζει πολλές εκκρεμότητες του παρελθόντος, αλλά θέτει και τις βάσεις για μια νέα, δυναμική αναπτυξιακή πορεία της οικονομίας, κυρίως ενός Προϋπολογισμού που είναι ανταποδοτικός προς τον ελληνικό λαό, όχι πλασματικός, χωρίς να τον χρεώνουμε επιπλέον, χωρίς να υπονομεύουμε τα δημοσιονομικά της πατρίδας μας, ενός Προϋπολογισμού που δίνει βάση για ένα καλύτερο αύριο στις Ελληνίδες και στους Έλληνες και κάνει πράξη τη δέσμευση της Κυβέρνησης του Κώστα Καραμανλή προς τον ελληνικό λαό για τη νέα διακυβέρνηση της χώρας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με αυτό τον Προϋπολογισμό επισφραγίζεται η επιτυχία της οικονομικής πολιτικής και εγκαινιάζεται η δεύτερη φάση της φορολογικής μεταρρύθμισης που αποσκοπεί στη δίκαιη κατανομή των φορολογικών βαρών με τη σταδιακή μείωση των φορολογικών συντελεστών στη φορολογία φυσικών προσώπων, την αύξηση του αφορολόγητου ορίου και στη διεύρυνση των φορολογικών κλιμακίων.

Από το 2007 οι πολίτες θα πληρώνουν λιγότερους φόρους. Με το νομοσχέδιο που ψηφίστηκε στη Βουλή την προηγούμενη εβδομάδα μειώνεται η φορολογική επιβάρυνση με αύξηση του αφορολόγητου ποσού από 11.000 ευρώ σε 12.000 ευρώ για μισθωτούς και συνταξιούχους, που σημαίνει ότι πάνω από τρία εκατομμύρια συμπολίτες μας δεν θα πληρώνουν φόρους. Έμπρακτη απόδειξη στον κοινωνικό χαρακτήρα της πολιτικής της Κυβέρνησης είναι η αύξηση στις δαπάνες που προβλέπονται για το Υπουργείο Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας κατά 14,2%, σε σχέση με πέρσι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι αυτονόητο ότι για την προώθηση των μεταρρυθμίσεων η διατήρηση της κοινωνικής συνοχής, αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση. Στο πνεύμα αυτό η Κυβέρνηση προωθεί τη δημιουργία ενός πλαισίου ασφάλειας και σιγουριάς για το σύνολο των πολιτών με την ενίσχυση των ευπαθών κοινωνικών ομάδων, όπως είναι οι άνεργοι, οι χαμηλοσυνταξιούχοι, οι πολύτεκνες μητέρες, τα άτομα με ειδικές ανάγκες.

Ειδικά σε ό,τι αφορά στην εισοδηματική στήριξη των ανέργων, η Κυβέρνηση προκειμένου να εξασφαλίσει ένα αξιοπρεπές επίπεδο διαβίωσης για όλες τις κατηγορίες των ανέργων, προώθησε νομοθετική ρύθμιση με την οποία προβλέπεται η αύξηση των καταβαλλομένων σήμερα επιδομάτων ανεργίας κατά 30% περίπου. Το 2007 το βασικό επίδομα ανεργίας θα ανέλθει στο 50% του ημερομισθίου του ανειδίκευτου εργάτη και το 2008 στο 55%. Συγκεκριμένα το κατώτατο επίδομα ανεργίας, το οποίο σήμερα είναι 311,25 ευρώ, αυξάνεται το 2007 κατά 56,25 ευρώ το μήνα και το 2008 κατά 36,5 ευρώ το μήνα, έτσι ώστε από 1.1.2008, περίπου μετά από ένα χρόνο από σήμερα, να διαμορφωθεί στα 404 ευρώ από 311 που είναι σήμερα. Δηλαδή 100 ευρώ το μήνα μετά από ένα χρόνο περίπου θα έχουμε αύξηση στο επίδομα ανεργίας.

Ιδρύεται ταμείο κοινωνικής αλληλεγγύης για την εισοδηματική στήριξη ανέργων μεγαλύτερης ηλικίας, δίνοντας τέλος στις έως τώρα αποσπασματικές παρεμβάσεις επιλεκτικής κάλυψης της συγκεκριμένης κατηγορίας ανέργων.

Το ταμείο πρόκειται να χρηματοδοτήσει το μέτρο ειδικής εισοδηματικής ενίσχυσης ανέργων μεγαλύτερης ηλικίας που αδυνατούν αποδεδειγμένα να επανενταχθούν στην αγορά εργασίας σε νομούς με φθίνοντες βιομηχανικούς κλάδους και με υψηλό ποσοστό ανεργίας όπως είναι και ο νομός τον οποίο έχω την τιμή να εκπροσωπώ και για τον οποίο και για συγκεκριμένη περιοχή της Νάουσας το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών με επικεφαλής τον Υπουργό και τους συνεργάτες τους συναδέλφους Υφυπουργούς πήρε τέτοια μέτρα που έλυσε προβλήματα που χρόνια τώρα ταλανίζουν την τοπική κοινωνία της Νάουσας.

Με τον φετινό Προϋπολογισμό υλοποιείται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η δέσμευση της Κυβέρνησης για αύξηση της κατώτερης βασικής σύνταξης του Ο.Γ.Α. και του Ε.Κ.Α.Σ.. Έτσι από 1η Ιανουαρίου 2007, μετά από δέκα μέρες περίπου, οι συντάξεις του Ο.Γ.Α. θα αυξηθούν κατά 50 ευρώ το μήνα και το Ε.Κ.Α.Σ. κατά 35 ευρώ το μήνα. Με τη χορήγηση ισόποσων αυξήσεων από 1η Ιανουαρίου 2008 οι κατώτερες συντάξεις του Ο.Γ.Α. θα διαμορφωθούν στα 330 ευρώ και του Ε.Κ.Α.Σ. στα 230 ευρώ.

Θα συνεχιστεί η σταδιακή επιστροφή των κρατήσεων υπέρ του Λ.Α.Φ.Κ.Α., που ξεκίνησε επί Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας την 1/7/2006 με καταβολή δύο δόσεων του 2007 και θα ολοκληρωθεί το 2008.

Όσον αφορά στην προστασία της μητρότητας καθιερώθηκε για τις μητέρες που αποκτούν πάνω από δύο παιδιά ενίσχυση με εφάπαξ παροχή ύψους 2000 ευρώ για την απόκτηση κάθε παιδιού από το τρίτο και μετά, σταδιακή απαλλαγή από το τέλος ταξινόμησης επιβατικών αυτοκινήτων και επέκταση στις οικογένειες με τρία παιδιά όλων των θεσμικών πλεονεκτημάτων που ισχύουν για τις πολύτεκνες οικογένειες.

Με τις συνταξιοδοτικές ρυθμίσεις που προωθεί η Κυβέρνηση ενισχύονται πολλές κατηγορίες συνταξιούχων και αυξάνεται το εισόδημά τους πέρα από την εισοδηματική πολιτική και τις φορολογικές ελαφρύνσεις.

Είναι, λοιπόν, εμφανές ότι ο Προϋπολογισμός αυτός αποτελεί απτό δείγμα της κοινωνικής πολιτικής, που με συνέπεια εφαρμόζει η Κυβέρνηση και με σύνεση και σεβασμό διαχειρίζεται τα χρήματα των ασφαλισμένων και των φορολογουμένων.

Με το κοινωνικό τμήμα του νέου Προϋπολογισμού κάνουμε ακόμα ένα σταθερό βήμα για την ενίσχυση της κοινωνικής προστασίας στον τόπο μας. Κάνουμε πράξη τις δεσμεύσεις μας απέναντι στους κοινωνικά και οικονομικά ασθενέστερους συμπολίτες μας.

Ο κοινωνικός προϋπολογισμός του 2006 ήταν ήδη αυξημένος κατά 9,13% σε σχέση με εκείνον του 2005, αύξηση ιδιαίτερα σημαντική, αν αναλογιστεί κανείς τα δεδομένα των υπολοίπων κρατών της Ευρωζώνης.

Αξιοποιείται η περιουσία των ασφαλιστικών ταμείων, που φθάνει στα 25,6 δισεκατομμύρια ευρώ προς όφελος των ασφαλισμένων με γνώμονα και κριτήριο το συμφέρον των Οργανισμών Κοινωνικής Ασφάλισης, που είναι κατ' επέκταση και δημόσιο συμφέρον.

Καθιερώνεται ένα δικαιότερο σύστημα ελέγχου των δαπανών, ώστε τα χρήματα των ασφαλισμένων και των συνταξιούχων να αξιοποιούνται για την αναβάθμιση και ενίσχυση των παροχών σε χρήμα θέτοντας έτσι τέλος σε φαινόμενα κακοδιαχείρισης και σπατάλης.

Δημιουργείται έτσι η βάση για μια νέα κοινωνική υποδομή, ενισχύονται οι ευπαθείς ομάδες του πληθυσμού μέσα στα πλαίσια των προγραμματικών μας δεσμεύσεων και των στοχευμένων δράσεων κοινωνικής πολιτικής.

Η προτεραιότητα στις ευπαθείς ομάδες του πληθυσμού συνεχίζεται και με τον Προϋπολογισμό του 2007, με τον οποίο υλοποιούνται οι δεσμεύσεις της Κυβέρνησης για την ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής. Και επαναλαμβάνω και τονίζω ότι αυξάνονται οι συντάξεις του Ο.Γ.Α., το Ε.Κ.Α.Σ. και το επίδομα ανεργίας σύμφωνα με τις δεσμεύσεις μας. Έτσι το 2007 οι δικαιούχοι του Ε.Κ.Α.Σ. θα εισπράτουν 490 ευρώ το χρόνο περισσότερα και το 2008 επιπλέον 490 ευρώ. Δηλαδή μέσα σε

έναν περίπου χρόνο και κάτι θα εισπράξουν οι δικαιούχοι του Ε.Κ.Α.Σ. 960 ευρώ σύνολο. Οι συνταξιούχοι του Ο.Γ.Α. θα εισπράξουν το 2007 700 ευρώ περισσότερα το χρόνο και από το 2008 συν 731 ευρώ.

Μεγάλες κατηγορίες συνταξιούχων ενισχύονται και αυξάνεται το εισόδημά τους πέρα από την εισοδηματική πολιτική. Ενσωματώνεται έτσι σταδιακά από το δεύτερο εξάμηνο του 2007 το ποσό των 140,80 ευρώ στο συντάξιμο μισθό των πολιτικών υπαλλήλων, ενώ στους στρατιωτικούς συνταξιούχους θα καταβληθεί η τελευταία δόση του επιδόματος υψηλής θέσης και η τρίτη δόση του επιδόματος ειδικών συνθηκών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πέρα από το κοινωνικό πρόσωπο της Κυβέρνησης και το πρόσωπο που βγαίνει μέσα από τον Προϋπολογισμό, θα ήθελα να αναφερθώ ειδικότερα στα όσα προβλέπονται μέσω του νέου Προϋπολογισμού για τον τομέα της παιδείας.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας πιστεύει πως η παιδεία αποτελεί βασικό μοχλό της ανάπτυξης για τη χώρα μας. Για το λόγο αυτόν στοχεύει σε ένα σύγχρονο σχολείο, που θα αίρει τις κοινωνικές ανισότητες και θα δίνει τη δυνατότητα στους νέους να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις που επιβάλλουν η σύγχρονη οικονομία και ο διεθνής ανταγωνισμός, η ταχύτατη εξέλιξη της τεχνολογίας και οι εξελίξεις σε όλους τους τομείς της κοινωνικής ζωής. Στο πλαίσιο αυτό, το ενδιαφέρον της πολιτείας είναι έντονο για τη βελτίωση του εκπαιδευτικού συστήματος και την αξιολόγησή του για την αναβάθμιση των παρεχόμενων υπηρεσιών εκπαίδευσης σε όλες τις βαθμίδες του. Αξίζουμε μια παιδεία που θα είναι αποδοτική, που θα παρέχει σύγχρονη γνώση, συμβατή με τις απαιτήσεις της εποχής. Μπορούμε να καταστήσουμε τη χώρα μας κέντρο εκπαίδευσης και πολιτισμού.

Οι πιστώσεις που προβλέπονται στον Προϋπολογισμό του 2007 είναι αυξημένες κατά 5,9% έναντι του 2006, ποσό που θα καλύψει τη μισθοδοσία μονίμων εκπαιδευτικών που προσλήφθηκαν στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση, καθώς και τη χορήγηση ειδικού επιδόματος στους εκπαιδευτικούς. Πρέπει να τονιστεί η έμπρακτη στήριξη του θεσμού του ολοήμερου σχολείου και η συνέχιση των προγραμμάτων περιβαλλοντικής αγωγής, αγωγής υγείας, επαγγελματικού προσανατολισμού και της ελληνόγλωσσας εκπαίδευσης στο εξωτερικό.

Στον Προϋπολογισμό του 2007 εγγράφεται η δαπάνη λειτουργίας της νέας αρχής διασφάλισης της ποιότητας στην ανώτατη εκπαίδευση, ενώ παράλληλα στηρίζεται η τριτοβάθμια εκπαίδευση με στόχο τη διαρκή βελτίωση της ποιότητας του παρεχόμενου έργου σε Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι.. Υλοποιείται ο θεσμός της διά βίου μάθησης και αναβαθμίζονται τα κέντρα διάγνωσης, αξιολόγησης και υποστήριξης των ατόμων με ειδικές ανάγκες, καθώς και οι σχολικές μονάδες ειδικής αγωγής. Έμφαση δίνεται στην εκπαίδευση και στη συμβουλευτική ομάδων, όπως τσιγγάνοι, παλιννοστούντες και μετανάστες.

Προτεραιότητα της Κυβέρνησης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι και η περιφερειακή ανάπτυξη και η αγροτική οικονομία, που είναι κεντρική πτυχή της νέας στρατηγικής για την περιφερειακή ανάπτυξη. Η ελληνική γεωργία ενισχυόμενη συνεχώς καθίσταται ικανή να ανταποκριθεί θετικά στις απαιτήσεις του ανταγωνιστικού περιβάλλοντος που διαμορφώνεται από την εφαρμογή της νέας Κ.Α.Π. και τις απαιτήσεις του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου. Προς την κατεύθυνση αυτή και χάρη στη σοβαρή πολιτική της Κυβέρνησης οι ως τώρα δράσεις και παρεμβάσεις του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων υπήρξαν συνεχείς και αποτελεσματικές προς όφελος του Έλληνα γεωργού, του Έλληνα κτηνοτρόφου, του αλιέα, του πτηνοτρόφου και γενικά του συνόλου των απασχολούμενων με τον αγροτικό τομέα της χώρας μας.

Η Κυβέρνησή μας υλοποιεί μια σειρά από εθνικές και κοινοτικές πρωτοβουλίες για την ανασυγκρότηση του αγροτικού χώρου, που θα μπορέσει να αξιοποιήσει τις σύγχρονες τεχνικές και τεχνολογικές εξελίξεις. Σας μιλάει ένας Βουλευτής της ελληνικής περιφέρειας που κατ' εξοχήν είναι αγροτική και ήδη έχουν επιτευχθεί πολλά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Τα καπνά...

ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΧΑΛΚΙΔΗΣ: Δεν θέλω, κύριε συνάδελφε, να ανατρέξω στο παρελθόν, για να πω ποιοι το 2003 υπέγραψαν αυτήν τη συμφωνία στις Βρυξέλλες. Ήταν ο Υπουργός των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Επισπεύσθηκε η καταβολή των κοινοτικών ενισχύσεων. Μειώθηκε ο χρόνος της καταβολής των αποζημιώσεων από τον ΕΛ.Γ.Α.. Καταρτίστηκε πρόγραμμα βιολογικής γεωργίας και κτηνοτροφίας για την παραγωγή πιστοποιημένων βιολογικών προϊόντων. Προβλέπεται η υλοποίηση προγραμμάτων συνταξιοδότησης, εξισωτικής αποζημίωσης και αναδασώσεων.

Είναι φανερό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας στηρίζει τον Έλληνα αγρότη και το δέχεται έμπρακτα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι θετικές τα τελευταία δυόμισι χρόνια επιδόσεις της ελληνικής οικονομίας δεν είναι τυχαίες, αλλά προέκυψαν από ένα καλά σχεδιασμένο κυβερνητικό πρόγραμμα και ένα μίγμα αξιόπιστης, σοβαρής και νοικοκυρεμένης οικονομικής πολιτικής, που χρεώνεται στην πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Οικονομίας. Με τον Προϋπολογισμό του 2007 η Ελλάδα εισέρχεται σε μια νέα εποχή, μια εποχή με έμφαση στον κοινωνικό χαρακτήρα του κράτους, στην οικονομική σταθερότητα, στην αυξημένη ανταγωνιστικότητα και τη διατήρηση της ανάπτυξης σε υψηλά επίπεδα. Βγαίνουμε από το λαβύρινθο των κρυφών χρεών και των φαύλων κύκλων των υψηλών ελλειμμάτων που κληρονομήσαμε.

Δεν δίνουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακάλυπτες επιταγές. Δεν κρύβουμε τα προβλήματα, δεν ωραιοποιούμε τις καταστάσεις. Εμείς δεν κάνουμε ευκαιριακές δίχως κοινωνικό αποτέλεσμα και χωρίς αντίκρισμα στην ελληνική κοινωνία. Με τον Προϋπολογισμό του 2007 γίνονται πράξη οι δεσμεύσεις

της Κυβέρνησης απέναντι στον Έλληνα πολίτη, απέναντι στον Έλληνα φορολογούμενο. Με την οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης οι θυσίες των Ελλήνων επιτέλους πιάνουν τόπο και ανταποδίδονται προς τον απλό κόσμο. Με την Κυβέρνηση του Κώστα Καραμανλή οι Έλληνες μπορούν να ελπίζουν σε ένα καλύτερο αύριο.

Αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι το μήνυμα που στέλνει στον ελληνικό λαό ο Προϋπολογισμός του 2007, γι' αυτό και τον εγκρίνουμε απερίφραστα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Ολοκληρώθηκε ο κατάλογος των γενικών εισηγητών και των ειδικών εισηγητών της συζήτησης του Προϋπολογισμού.

Θα ήθελα να παρακαλέσω τους συναδέλφους κυρίου Αγγελή και Γείτονα, που είναι οι πρώτοι εγγεγραμμένοι για αύριο να είναι ακριβώς στην ώρα τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 1.21' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα ημέρα Δευτέρα 18 Δεκεμβρίου 2006 και ώρα 18.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2007», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

